Η
ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

LIVERPOOL
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Η

ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Η

ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ

ΑΠΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ

Η
ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ ΧΕΡΟΓΡΑΦΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ ΧΙΛΙΑΔΑ

ΟΥΤΩϹ ΚΑΙ ΥΜΕΙϹ ΔΙΑ ΤΗϹ ΓΛΩϹϹΗϹ ΕΑΝ ΜΗ ΕΥϹΗΜΟΝ ΛΟΓΟΝ ΔΩΤΕ, ΠΩϹ ΓΝΩϹΘΗϹΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΛΟΥΜΕΝΟΝ; ΠΑΒΛΟΣ Κορ. Α, 37

ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ
THE LIVERPOOL BOOKSELLERS' CO., LTD.
70 LORD STREET 70
1910

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Η ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ ΧΕΡΟΓΡΑΦΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ

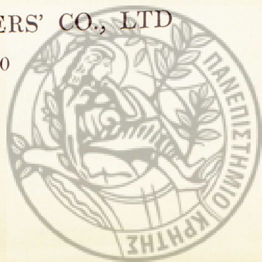
ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ ΧΙΛΙΑΔΑ

Ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε, πως γνωσθησεται το λαλουμενον; ΠΑΒΛΟΣ Κορ. Α, 37

ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ
THE LIVERPOOL BOOKSELLERS' CO., LTD
70 LORD STREET 70
1910

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΘΑΙΟ

Καταλογος του γενους του Ιησου Χριστου, γιου του Δαβειδ, γιου του Αβρααμ.

Ο Αβρααμ εκανε τον Ισαακ
κι' ο Ισαακ εκανε τον Ιακωβ
κι' ο Ιακωβ εκανε τον Ιουδα και τους αδερφους του
κι' ο Ιουδας εκανε το Φαρες και το Ζαρε απο τη Θαμαρ
κι' ο Φαρες εκανε τον Εσρωμ
κι' ο Εσρωμ εκανε τον Αραμ
κι' ο Αραμ εκανε τον Αμειναδαβ
κι' ο Αμειναδαβ εκανε το Ναασσων
κι' ο Ναασσων εκανε το Σαλμων
κι' ο Σαλμων εκανε το Βοες απο τη Ραχαβ
κι' ο Βοες εκανε τον Ιωβηδ απο τη Ρουθ
κι' ο Ιωβηδ εκανε τον Ιεσσαι
2. κι' ο Ιεσσαι εκανε το Δαβειδ το βασιλεα
κι' ο Δαβειδ εκανε το Σολομωνα απο τη γυναικα του Ουρεια
κι' ο Σολομωνας εκανε το Ροβοαμ
κι' ο Ροβοαμ εκανε τον Αβια
κι' ο Αβια εκανε τον Ασαφ
κι' ο Ασαφ εκανε τον Ιωσαφατ
κι' ο Ιωσαφατ εκανε τον Ιωραμ
κι' ο Ιωραμ εκανε τον Οζεια
κι' ο Οζειας εκανε τον Ιωαθαμ

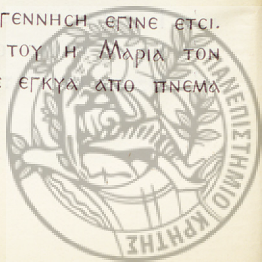
κι' ο Ιωαθαμ εκανε τον Αχαζ
κι' ο Αχαζ εκανε τον Εζεκια
κι' ο Εζεκιας εκανε το Μανασση
κι' ο Μανασση εκανε τον Αμως
κι' ο Αμως εκανε τον Ιωσεια
κι' ο Ιωσειας εκανε τον Ιεχονια και τους αδερφους του
στον καιρο της τοπαλλαξιας της Βαβυλωνας.

3. Κι' υστερα απο την τοπαλλαξια της Βαβυλωνας

ο Ιεχονιας κανει το Σελαθιηλ
κι' ο Σελαθιηλ κανει το Ζοροβαβελ
κι' ο Ζοροβαβελ κανει τον Αβιουδ
κι' ο Αβιουδ εκανε τον Ελιακειμ
κι' ο Ελιακειμ εκανε τον Αζωρ
κι' ο Αζωρ εκανε το Σαδωκ
κι' ο Σαδωκ εκανε τον Αχειμ
κι' ο Αχειμ εκανε τον Ελιουδ
κι' ο Ελιουδ εκανε τον Ελεαζαρ
κι' ο Ελεαζαρ εκανε το Μαθθαν
κι' ο Μαθθαν εκανε τον Ιακωβ
κι' ο Ιακωβ εκανε τον Ιωσηφ τον αντρα της Μαριας,
που γεννησε τον Ιησου, αφτον που λεγεται
Χριστος.

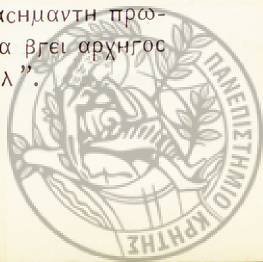
4. Ολες λοιπον οι γενεες απο Αβρααμ ως Δαβειδ
γενεες δεκατεσσερεις, κι' απο Δαβειδ ως στην τοπαλ-
λαξια της Βαβυλωνας γενεες δεκατεσσερεις, κι' απο
την τοπαλλαξια της Βαβυλωνας ως στο Χριστο γενεες
δεκατεσσερεις.

5. Και του Χριστου Ιησου η γεννηση εγινε ετσι.
Οταν αρρεβωνιαστηκε η μητερα του η Μαρια τον
Ιωσηφ, πριν πανε μαζι, βρεθηκε εγκυα απο πνεμα

αγιο. Κι'ο Ιωσηφ ο αντρας της, οντας εναρετος και
μη θελοντας ναν την πομπεψει, βουληθηκε ναν τη
χωρισει κρυφα. Κι'αφτο αφου το συλλογιστηκε, να
αγγελος Κυριου του παρουσιαστη στ'ονειρο του κι'ειπε
“ Ιωσηφ, γιε του Δαβειδ, μη φοβηθεις να παρεις τη
Μαρια τη γυναικα σου· γιατι το γεννημενο μεσα της
ειναι απο πνεμα αγιο. Και θα γεννησει γιο, και τ'ονομα
του ναν το πεις Ιησου· γιατι αφτος θα σωσει το λαο
του απο τις αμαρτιες τους ”. Κι'ολα αφτα εγιναν για
ν'αληθεψει οτι ειπε ο Κυριος μεσο του Προφητη,
που λεει Να η παρθενα θα συλλαβει και γεννησει γιο,
και θα πουν τ'ονομα του Εμμανουηλ, που ξηγημενο
σημαινει “ Μαζι μας ο Θεος ”. 6. Και σα σηκωθηκε
ο Ιωσηφ απο τον υπνο, εκανε οπως τον προσταξε ο
αγγελος Κυριου και πηρε τη γυναικα του, και δεν τη
γνωριζε ως που γεννησε γιο. Κι'εβγαλε τ'ονομα του
Ιησου.

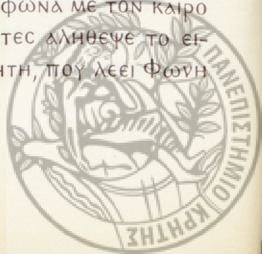
7. Και σα γεννηθηκε ο Ιησους στη Βηθλεεμ της [2]
Ιουδαιας στον καιρο του Ηρωδη του βασιλεα, να μαγοι
απο την ανατολη φτασανε στην Ιερουσαλημ και λεγανε
“ Πουναι ο γεννημενος βασιλεας των Ιουδαιων ; Γιατι
ειδαμε τ'αστρο του στην ανατολη κι'ηρθαμε ναν τον
προσκυνησουμε ”. Και σαν τ'ακουσε ο βασιλεας Ηρωδης,
ταραχτη, [καθως] κι'ολη η Ιερουσαλημ μαζι του, και
συναζοντας ολους τους πρωτοπαπαδες και τους διαβα-
σμενους του λαου, τους ρωταε που γεννιεται ο Χριστος.
Κι'εκεινοι τουπανε “ Στη Βηθλεεμ της Ιουδαιας· γιατι
ετσι ειναι γραμενο μεσο του Προφητη Κι'εσυ Βηθλεεμ,
γη του Ιουδα, δεν εισαι οχι η πιο ασημαντη πρω-
τεβουσα του Ιουδα· γιατι απο σενα θα βγει αρχηγος
που θα βοσκησει το λαο μου τον Ισραηλ ”.

8. Τοτες ο Ηρωδης εκραξε κρυφα τους μαγους και ξακριβωσε τον καιρο τ᾽ αστρου που φαινουνταν, και στελνοντας τους στη Βηθλεεμ ειπε "Πηγαινετε ξεταστε σωστα για το παιδι, και σαν το βρειτε, μηνηστε μου, για να πάω κι᾽ εγω και ναν το προσκυνησω". Κι᾽ αφτοι σαν ακουσαν το βασιλεα, μισεψαν. Και να το τ᾽ αστρο πουδανε στην ανατολη προχωρουσε ομπρος τους, ως που πηγε και σταθηκε απανου εκει πουταν το παιδι. Και σαν ειδαν τ᾽ αστρο, χαρηκαν χαρα μεγαλη υπερβολικα, και πηγανε στο σπιτι κι᾽ ειδαν το παιδι με τη Μαρια τη μητερα του, κι᾽ επεσαν και το προσκυνησαν. Κι᾽ ανοιγοντας τους θησαβρους τους του προσφερανε χαρισματα, χρυσαφι και λιβανι και μυρρα. Κι᾽ αφου φωτιστηκαν σ᾽ ονειρο τους να μην ξαναγυρισουνε στον Ηρωδη, απ᾽ αλλο δρομο μισεψαν πισω στον τοπο τους.

9. Και σα μισεψαν αφτοι πισω στον τοπο τους, να αγγελος Κυριου του φανηκε στ᾽ ονειρο του του Ιωσηφ και λεει "Σηκω παρε το παιδι και τη μητερα του και φεβγα στην Αιγυφτο, και μενε εκει ως που να σου πω· γιατι ειναι ο Ηρωδης να ζητησει το παιδι με σκοπο ναν το σκοτωσει". Κι᾽ εκεινος σηκωθηκε πηρε νυχτα το παιδι και τη μητερα του κι᾽ εφυγε στην Αιγυφτο, κι᾽ εμενε εκει ως στο θανατο του Ηρωδη, για ν᾽ αληθεψει οτι ειπε ο Κυριος μεσο του Προφητη, που λεει Απο την Αιγυφτο εκραξα το γιο μου.

10. Τοτες ο Ηρωδης οταν ειδε πως γελαστη απο τους μαγους, θυμωσε υπερβολικα, κι᾽ εστειλε και θανατωσε τ᾽ αγορια ολα μεσα στη Βηθλεεμ και σ᾽ ολα της τα συνορα απο διο χρονων και κατου συφωνα με τον καιρο που ξακριβωσε απο τους μαγους. Τοτες αληθεψε το ειπωμενο μεσο του Ιερεμια του προφητη, που λεει Φωνη

ακουστηκε στη Ραμα, κλαμα και ξεφωνητο πολυ· η
Ραχηλ πουκλαιγε τα τεκνα της, και παρηγορια δεν ειχε
τι δε ζουν.

11. Και σαν πεθανε ο Ηρωδης, να αγγελος Κυριου
του φαινεται στ'ονειρο του του Ιωσηφ στην Αιγυφτο και
λεει "Σηκω παρε το παιδι με τη μητερα του και πηγαινε
στον τοπο του Ισραηλ· γιατι πεθαναν οσοι ζητουσαν
τη ζωη του παιδιου". Κι'εκεινος σηκωθηκε πηρε το
παιδι και τη μητερα του και πηγε στον τοπο του Ισραηλ.
Κι'οταν ακουσε πως ο Αρχελαος βασιλεβει την Ιουδαια
αντις τον πατερα του τον Ηρωδη, φοβηθη εκει να παει,
παρα, καθως φωτιστηκε σ'ονειρο του, εφυγε στα μερη
της Γαλιλαιας και πηγε και κατοικησε χωρα που λεγεται
Ναζαρετ, για ν'αληθεψει το ειπωμενο μεσο των Προ-
φητων, πως Ναζωραιο θαν τον κραξουν.

12. Κι'εκεινες τις μερες βγαινει ο Ιωανης ο Βα- [3]
φτιστης, που κηρυχνε στην ερημο της Ιουδαιας λεγοντας
"Μετανιωστε, γιατι σιμωσε η βασιλεια των ουρανων".
Γιατι αφτος ειναι ο ειπωμενος μεσο του Ησαια του προ-
φητη, που λεει Φωνη που καπιος κραζει στην ερημο
Ετοιμαστε το δρομο του Κυριου, ισια καντε τα μονο-
πατια του. Κι'ο ιδιος ο Ιωανης ειχε το φορεμα του απο
γκαμηλοτριχα και ζουναρι δερματινο γυρω στη μεση
του, κι'ειταν η θροφη του ακριδες και μελι αγριο.

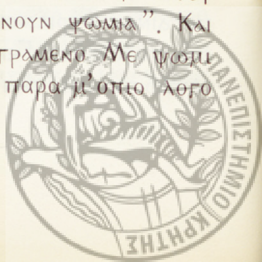
13. Τοτες πηγαινανε οξω στον Ιωανη τα Ιεροσολυμα
κι'η Ιουδαια ολη κι'ολα τα περιχωρα του Ιορδανη,
και τους βαφτιζε μεσα στον Ιορδανη τον ποταμο αφου
ξομολογουνταν τις αμαρτιες τους. Και σαν ειδε και
πηγαιναν Φαρισαιοι πολλοι και Σαδδουκαιοι στο βαφτι-
σμα, τους ειπε "Γεννηματα οχιων, πιος σας οδηγησε να
γλυτωστε απο την οργη που φτανει; Καντε λοιπον

καρπο αξιο του μετανιωμου, και μη λετε ταχα μεσα σας Πατερα εχουμε τον Αβρααμ, γιατι σας λεω πως απ' αφτες τις πετρες ο Θεος μπορει να βγαλει του παιδια του Αβρααμ. Και πια το ξιναρι τωρα στεκει κοντα στη ριζα των δεντρων· καθε λοιπον δεντρο που δεν κανει καρπο καλο κοβεται και ρηχνεται στη φωτια. Εγω σας βαφτιζω με νερο προς μετανιωμο, μα αφτος που φτανει πισω μου ειναι δυνατοτερος μου, που δεν ειμαι αξιος να σηκωσω τα σανταλια του· αφτος θα σας βαφτισει με πνεμα αγιο και φωτια. Που το φτιαρι 'ναι στο χερι του και θα παστρεψει περα ως περα το αλωνι του, και θα μαζεψει το σταρι του στην αποθηκη του, μα τ' αχερο θα καψει μ' ασβυστη φωτια".

14. Τοτες φτανει ο Ιησους απο τη Γαλιλαια στον Ιορδανη να βρει τον Ιωανη και να βαφτιστει. Μα εκεινος τον αμποδιζε κι' ελεγε "Εγω 'χω αναγκη απο σενα να βαφτιστω, κι' εσυ ερχεσαι σ' εμενα;" Κι' ο Ιησους αποκριθηκε και τουπε "Αφισε τωρα· γιατι ετσι πρεπει να κανουμε καθε μας χρεος". Τοτες τον αφινει.
15. Κι' αμα βαφτιστηκε ο Ιησους, εφτυς ανεβηκε απο τα νερα, και να ανοιξαν τα ουρανια κι' ειδε πνεμα Θεου που κατεβαινοντας σαν περιστερι ερχουνταν απανω του, και να φωνη απο τα ουρανια κι' ελεγε "Αφτος ειναι ο γιος μου ο αγαπητος που καλογνωμω".

[4] 16. Τοτες το πνεμα ανεβασε τον Ιησου στην ερημο, ωστε ναν τον πειραξει ο Διαβολος. Κι' αφου νηστεψε μερες σαραντα και νυχτες σαραντα, υστερα πεινασε. Και πηγε ο Πειρασμος και τουπε "Αν εισαι γιος του Θεου, πες οι πετρες αφτες να γινουν ψωμια". Και εκεινος αποκριθη κι' ειπε "Ειναι γραμενο Με ψωμι μοναχα δε θα ζησει ο ανθρωπος, παρα μ' οπιο λογο

βγαινει απο το στομα του Θεου". 17. Τοτες τον πηγαινει ο Διαβολος στην αγια χωρα και τον εστησε στ'ακροροφι απανου του ναου, και του λεει "Αν εισαι γιος του Θεου, ρηξου κατου· γιατι ειναι γραμενο πως Τους αγγελους του για σενα θα προσταξει, και θα σε σηκωσουνε στα χερια μηπως χτυπησεις σε πετρα το ποδι σου". Του ειπε ο Ιησους "Παλι ειναι γραμενο Να μη δοκιμαζεις τον Κυριο το Θεο σου". 18. Παλι τον πηγαινει ο Διαβολος σε βουνο αψηλο υπερβολικα και του δειχνει ολα τα βασιλεια του κοσμου και τη δοξα τους, και τουπε "Αφτα ολα θα σ'τα δωσω αν πεσεις και με προσκυνησεις". Τοτες του λεει ο Ιησους "Συρε, Σατανα· γιατι ειναι γραμενο Τον Κυριο το Θεο σου να προσκυνας και μοναχα να λατρεβεις". Τοτες τον παραιταει ο Διαβολος, και να αγγελοι ηρθαν και τον υπερετουσαν.

19. Και σαν ακουσε πως παραδωσαν τον Ιωανη, εφυγε στη Γαλιλαια, κι'αφινοντας τη Ναζαρα πηγε και κατοικησε την Καφαρναουμ την παραλιμνη στα συνορα του Ζαβουλων και του Νεφταλειμ, για ν'αληθεψει το ειπωμενο μεσο του Ησαΐα του προφητη, που λεει Εσυ γη του Ζαβουλων και γη του Νεφταλειμ στο δρομο της λιμνης αντιπερα του Ιορδανη, εσυ Γαλιλαια των εθνων, ο λαος ο καθισμενος σε σκοταδι φως ειδε μεγαλο, και στους καθισμενους σε τοπο κι'ησκιο θανατου φως τους ανατειλε.

Απο τοτες αρχισε ο Ιησους να κηρυχνει και λεει "Μετανιωστε, γιατι σιμωσε η βασιλεια των ουρανων".

20. Και περπατωντας κοντα στη λιμνη της Γαλιλαιας, ειδε διο αδερφους, το Σιμωνα που λεγανε Πετρο και τον Αντρεα τον αδερφο του, ενω ερηχναν πλεμ-

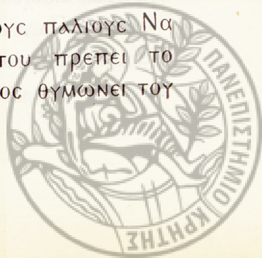
ματι στη λιμνη — γιατι ειταν ψαραδες — και τους λεει
“Ελατε πισω μου και θα σας κανω ψαραδες ανθρω-
πων”. Κι’εκεινοι αμεσως αφισαν τα διχτια και τον
ακολουθησαν. Και προχωρωντας απο κει, ειδε αλλους
διο αδερφους, τον Ιακωβο το γιο του Ζεβεδαιου και τον
Ιωανη τον αδερφο του, μεσα στο καραβι με το Ζεβεδαιο
τον πατερα τους ενω διορθωναν τα διχτια τους, και
τους εκραξε. Κι’εκεινοι αμεσως αφισαν το καραβι και
τον πατερα τους και τον ακολουθησαν.

21. Και γυριζε ολη τη Γαλιλαια διδασκοντας μεσα
στα συναγωγια τους και κηρυχνοντας το καλο το μη-
νημα της βασιλειας και γιατρεβοντας καθε αρρωστια
και καθε παθος του λαου. 22. Και πηγε η φημη του
σ’ολη τη Συρια, και του φερανε ολους τους παθια-
σμενους, πιασμενους απο καθε λογης αρρωστια και
βασανο, δαιμονισμενους και σεληνιασμενους και παρα-
λυτικους· και τους γιατρεψε. Και τον ακολουθησαν
πληθη πολλα απο τη Γαλιλαια και Δεκαπολη κι’Ιεροσο-
λυμα κι’Ιουδαια κι’αντιπερα απο τον Ιορδανη.

[5] 23. Κι’οταν ειδε τα πληθη, ανεβηκε το βουνο. Και
αφου καθησε, ηρθαν κοντα του οι μαθηταδες του, και
ανοιξε το στομα και τους διδασκε λεγοντας

“Καλοτυχοι οι με φτωχο νου, γιατι δικη τους ειναι
η βασιλεια των ουρανων. Καλοτυχοι οι λυπημενοι,
γιατι αφτοι θα παρηγορηθουν. Καλοτυχοι οι ημεροι,
γιατι αφτοι θα κληρονομησουν τη γη. Καλοτυχοι οι
πεινασμενοι και διψασμενοι την αρετη, γιατι αφτοι θα
χορταστουν. Καλοτυχοι οι σπλαχνικοι, γιατι αφτοι θα
δουνε σπλαχνια. 24. Καλοτυχοι οι με καθαρη καρδια,
γιατι αφτοι θα δουνε το Θεο. Καλοτυχοι οσοι φερνουν
ειρηνη, γιατι αφτους θα πουνε γιους του Θεου. Καλο-

τυχοι οι κατατρεγμενοι για αρετη, γιατι δικη τους ειναι
η Βασιλεια των ουρανων. Καλοτυχοι ειστε οταν σας
βρισουν και σας κατατρεξουν, και σας καταλαλησουνε
για μενα καθε κακο, ψεφτολογωντας. Χαιρεστε και
αναγαλλιαζετε, γιατι η αξια σας μεγαλη στα ουρανια·
τι ετσι κατατρεξαν τους προφητες τους προτυτερα σας.
"Εσεις ειστε τ' αλατι της γης· κι' αν τ' αλατι μωρα-
θει, με τι θ' αλατιστει; Τιποτα πια δεν αξιζει παρα ναν
το ρηξεις οξω κι' οι ανθρωποι ναν το καταπατουν.
25. Εσεις ειστε το φως του κοσμου. Δε μπορει χωρα
να κρυφτει απανου σε βουνο χτισμενη. Μητ' αναβουνε
λυχνο και τον βαζουν κατου απο το κοιλο, παρα στο
λυχνοστατη απανου, και φεγγει σ' ολους μεσα στο σπιτι.
Ετσι ας λαμψει το φως σας μπροστα στους ανθρωπους,
για να δουν τα καλα σας εργα και δοξασουν τον πατερα
σας στα ουρανια.
26. "Μη νομιστε πως ηρθα να χαλασω το Νομο η
τους Προφητες· δεν ηρθα να χαλασω, παρα ν' αλη-
θεψω. Τι αληθινα σας λεω, πριν περασει ο ουρανος κι' η
γη, ενα γιωτα η μια γραμμιτσα δε θα περασει απο το
Νομο, πριν να γινουν ολα. Οποιος λοιπον χαλασει μια
απο κεινες τις εντολες — τις μικροτατες — κι' ετσι δι-
δαξει τους ανθρωπους, μικροτατο θαν τον πουνε στη
Βασιλεια των ουρανων· οποιος ομως κανει και διδαξει,
αφτονε μεγαλο θαν τον πουνε στη Βασιλεια των ουρα-
νων. Γιατι σας λεω, πως αν δεν πληθηνει η αρετη σας
πιοτερο παρα των διαβασμενων και Φαρισαιων, αδυνατο
να μπειτε στη Βασιλεια των ουρανων.
27. "Ακουσατε πως ειπωθηκε στους παλιους Να
μη σκοτωνεις· κι' οποιος σκοτωσει, του πρεπει το
κριτηρι. Εγω ομως σας λεω, πως οποιος θυμωνει του

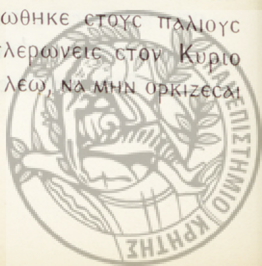

αδερφου του, του πρεπει το κριτήρι· κι'οπιος πει του αδερφου του Ρακα, του πρεπει η συνοδο· κι'οπιος πει Βλακα, του πρεπει η γεεννα της φωτιας. Αν λοιπον προσφερνεις το χαρισμα σου στο θυσιαστηρι απανου κι'εκει θυμηθεις πως εχει τιποτα μαζι σου ο αδερφος σου, αφισε το εκει το χαρισμα σου στο θυσιαστηρι ομπρος, και συρε πρωτα φιλιωσου με τον αδερφο σου, και τοτες ελα προσφερε το χαρισμα σου. Αγαπησε με τον αντιδικο σου γληγορα οσο βρισκεσαι στο δρομο μαζι του, μηπως σε παραδωσει ο αντιδικος στον κριτη κι'ο κριτης στον κλητηρα και φυλακιστεις· αληθινα σου λεω, δε θα βγεις απο κει ως να γυρισεις το στερνο κοδραντη.

28. "Ακουσατε πως ειπωθηκε Να μη μοιχεβεις. Εγω ομως σας λεω, πως οπιος βλεπει γυναικα με σκοπους αποθυμιας, τη μοιχεψε κιολας μεσα στην καρδια του. Κι'αν το ματι σου το δεξυ σε σκανταλιζει, βγαλ'το και ρηξε το μακρια σου· γιατι σε συφερνει ενα σου μελος να χαθει, κι'οχι ολο σου το κορμι να ρηχτει σε γεεννα. Κι'αν το δεξυ σου χερι σε σκανταλιζει, κοψ'το και ρηξε το μακρια σου· γιατι σε συφερνει ενα σου μελος να χαθει, κι'οχι ολο σου το κορμι να παει σε γεεννα.

29. "Κι'ειπωθηκε Οπιος χωρισει τη γυναικα του, ας της δωσει χωρισοχαρτι. Εγω ομως σας λεω, πως οπιος χωρισει τη γυναικα του εξον απο λογο ατιμιας, την κανει και μοιχεβεται· κι'οπιος χωρισμενη παντρεφτει, μοιχεβει.

30. "Παλι ακουσατε πως ειπωθηκε στους παλιους Να μην ψεφτορκεις, παρα να πλερωνεις στον Κυριο τους ορκους σου. Εγω ομως σας λεω, να μην ορκιζεσαι

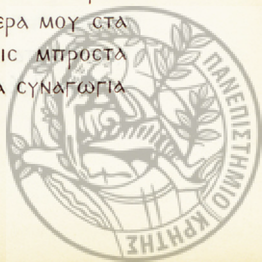

ολοτελα, μητε στον ουρανο τι ειναι θρονος του Θεου, μητε στη γη τι ειναι των ποδιων του σκαμνι, μητε στα Ιεροσολυμα τι ειναι πολιτεια του μεγαλου Βασιλεα, μητε στην κεφαλη σου να μην ορκιζεσαι γιατι δε μπορεις μια τριχα να κανεις ασπρη η μαβρη. Μονε ας ειναι ο λογος σας ναι ναι, οχι οχι· το παραπανου τους ερχεται απο τον Κακο.

31. "Ακουσατε πως ειπωθη Ματι για ματι και δοντι για δοντι. Εγω ομως σας λεω, μην αντιστεκεις στον κακο, παρα οποιος σε χτυπαει στο δεξυ σου μαγουλο, γυρισε του και τ'αλλο· κι'οποιος σου θελει δικες και να παρει σου το ρουχο, αφισε του και το πανωφορι· και οποιος σ'αγγαρεψει ένα μιλι, πηγαινε μαζι του διο. Σ' οποιονε σου γυρεβει δωσε, κι'οποιος θελει να σου δανειστει μην του γυρισεις ραχη.

32. "Ακουσατε πως ειπωθη Ν'αγαπας το γειτονα σου και να μισεις τον οχτρο σου. Εγω ομως σας λεω, αγαπατε τους οχτρους σας και προσεφκεστε για το καλο οσωνε σας κατατρεχουν, ετσι να γινετε γιοι του πατερα σας στα ουρανια, γιατι τον ηλιο του τον ανατελνει σε κακους και σε καλους και βρεχει σε δικιους κι'αδικους. Τι ανισως αγαπηστε οσους σας αγαπουν, τι αξια εχετε; Το ιδιο δεν κανουν κι'οι τελωνες; Κι'αν χαιρετηστε τους αδερφους σας μοναχα, τι παραπανου κανετε; Το ιδιο δεν κανουνε κι'οι εθνικοι; Γινετε εσεις λοιπον τελειοι, οπως τελειος ειναι ο πατερας σας ο ουρανιος.

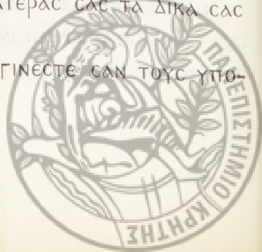
33. "Προσεχετε τα χρεη σας να μην τα κανετε [6]
μπροστα στους ανθρωπους, ετσι για να σας καμαρωσουν· ειδεμη, αξια δεν εχετε με τον πατερα μου στα ουρανια. Οταν λοιπον ελεεις, μη σαλπιζεις μπροστα σου, οπως κανουν οι υποκριταδες μεσα στα συναγωγια

και στενα για να παινεθουν απο τους ανθρωπους. Αληθινα σας λεω, ελαβαν την πλερωμη τους. Μοναχα εσυ σαν ελεεις, ας μη μαθει το ζερβυ σου το τι κανει το δεξυ σου, για να μεινει η ελεημοσυνη σου κρυφη· κι' ο πατερας σου που βλεπει στο κρυφο θα σε πλερωσει.

34. "Κι' οταν καντε προσεφκη, μη γινεστε σαν τους υποκριταδες· γιατι αγαπουνε μεσα στα συναγωγια και στων μεγαλων δρομων τις γωνιες να στεκουν και προσεφκουνται για να φανουνε στους ανθρωπους. Αληθινα σας λεω, ελαβαν την πλερωμη τους. Μοναχα εσυ σαν κανεις προσεφκη, εμπα μεσα στο κελλι σου, και κλεινοντας την πορτα σου προσεφκησου στον πατερα σου πουναι στο κρυφο· κι' ο πατερας σου που βλεπει στο κρυφο θα σε πλερωσει. Και στην προσεφκη σας μη μωρολογατε σαν τους υποκριταδες, γιατι νομιζουν πως με την πολυλογια τους θα συνακουστουν. Μην τους μιαστε λοιπον· γιατι ξερει ο Θεος ο πατερας σας το τι σας χρειαζεται πριν του ζητηστε. Λοιπον ετσι εσεις να προσεφκεστε Πατερα μας εσυ μες στα ουρανια, αγιο ας ειναι τ' ονομα σου, ας ερθει η βασιλεια σου, ας γινει το θελημα σου, οπως στον ουρανο [ετσι] και στη γη· το ψωμι μας οσο μας πεφτει δωσε μας σημερα, και χαρισε μας τα χρεη μας οπως κι' εμεις χαρισαμε σ' οσους μας χρωστουν· και μη μας βαλεις σε πειρασμο, παρα γλυτωσε μας απο τον Κακο. Γιατι αν συχωρεστε των ανθρωπων τα φταιξιματα τους, θα σας τα συχωρεσει κι' εσας ο πατερας σας ο ουρανιος· μα αν δε συχωρεστε των ανθρωπων τα φταιξιματα τους, δε θα συχωρεσει μητ' ο πατερας σας τα δικα σας φταιξιματα.

35. "Και σα νηστεβετε, μη γινεστε σαν τους υπο-

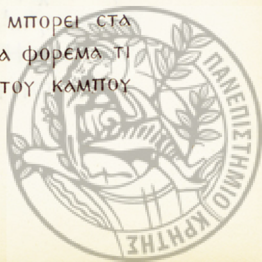

κριτάδες σκυθρωποί· γιατί αφανίζουνε τα πρόσωπα τους για να φανούνε στους ανθρώπους πως νηστέβουν. Αληθινά σας λέω, έλαβαν την πλέρωμή τους. Μόνε εσύ σα νηστέβεις, λάδωσε το κεφάλι σου και νίψε το πρόσωπό σου για να μη φανείς στους ανθρώπους πως νηστέβεις, παρά στον πατέρα σου στο κρυφό· κι' ο πατέρας σου που βλέπει στο κρυφό θα σε πλερώσει.

36. "Μη θησαβρίζετε θησαβρούς στη γη, όπου σκουλήκι και σάπισμα αφανίζει κι' όπου κλέφτες τρυπούν και κλέβουνε· μόνε θησαβρίζετε θησαβρούς στον ουρανό, όπου μήτε σκουλήκι μήτε σάπισμα αφανίζει κι' όπου κλέφτες δεν τρυπούν μήτε κλέβουνε. Γιατί όπουναι ο θησαβρός σου, εκεί θάναι κι' η καρδιά σου.

37. "Ο λύχνος του κορμιού είναι το μάτι σου. Αν λοιπόν το μάτι σου είναι άθωο, όλο το κορμί σου θάναι φωτεινό· μα αν είναι άχαμνο το μάτι σου, όλο το κορμί σου θάναι σκοτεινό. Αν λοιπόν σκοτάδι είναι το φως το μέσα σου, το σκοτάδι πόσο;

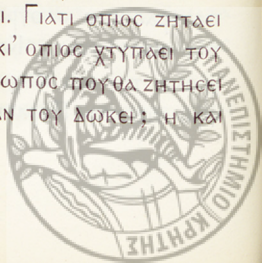
38. "Διο αφεντάδες να δουλέβει δε μπορεί κανείς· γιατί η τον ένα θα μισήσει και τον άλλο θ' αγαπήσει, η στον ένα θα προσκολληθεί και τον άλλο θ' αψηφίσει. Δε μπορείτε Θεό να δουλέβετε και Μαμωνά. Για αφτό σας λέω, μη φροντίζετε για τη ζωή σας τι θα φάτε η τι θα πιείτε, μήτε για το σώμα σας τι θα φορέστε. Δεν είναι η ζωή πιο πολύ παρά η θροφή και το σώμα παρά το φόρεμα; Κοιτάξτε τα πουλιά τ' ουρανού, τι δε σπαίρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουνε σ' αποθήκες, κι' ο πατέρας σας ο ουράνιος τα θρέφει· εσείς δεν αξίζετε πιο πολύ τους; Και ποιος φροντίζοντας μπορεί στα χρόνια του μια πήχη να προσθέσει; Και για φόρεμα τι φροντίζετε; Παρατηρήστε τους κρίνους του κάμπου

πως γινουνται· δε δουλευουνε μητε γνεθουν· ομως σας
λεω πως κι' ο Σολομωνας μεσα σ' ολη του τη δοξα
σαν κανεναν τους δε φορεσε στολη. Αν λοιπον του
καμπου το χορταρι πουναι σημερα και ταχια το ρηχνουνε
σε φουρνο, ετσι ο Θεος το στολιζει, οχι πολυ περισ-
σοτερο εσας, λιγοπιστοι; Μη λοιπον φροντιζετε λε-
γοντας τι θα φαμε η τι θα πιουμε η τι θα βαλουμε
(επειδη ολα αφτα τα ζητουν οι εθνικοι), γιατι ξερει ο
πατερας σας ο ουρανιος πως ολα αφτα σας χρειαζουν-
ται· μονε ζητατε πρωτα την αγιοσυνη και τη βασιλεια
του, κι' ολα αφτα θα σας δοθουνε μαζι. Μη λοιπον φρον-
τιζετε για την αβρινη, γιατι η αβρινη θα φροντιστει
μοναχη της· της σωνει της μερας το δικο της βασανο.

[7] 39. "Μη δικαζετε για να μη δικαστειτε· γιατι μ' οτι
δικη δικαζετε θα δικαστειτε και μ' οτι μετρο μετρατε
θα σας μετρηθει. Και τι βλεπεις το ξυλακι μεσα στο
ματι τ' αδερφου σου, και το πατερο μεσα στο δικο σου
ματι δεν το νιωθεις; Η πως θα πεις τ' αδερφου σου
Αφισε να βγαλω το ξυλακι απο το ματι σου, και να το
πατερο μεσα στο δικο σου ματι; Υποκριτη, βγαλε πρωτα
το πατερο μεσα απο το ματι σου, και τοτες κοιταξε να
βγαλεις το ξυλακι απο το ματι τ' αδερφου σου. 40. Μη
δωστε τιποτα αγιασμενο στα σκυλια, μητε να ρηξτε τα
μαργαριταρια σας μπροστα στους χοιρους, μηπως τα
καταπατησουνε με τα ποδια τους και γυρνωντας σας
ξεσκισουν.

41. "Ζητατε και θα σας δοθει· γυρεβετε και θα
βρειτε· χτυπατε και θα σας ανοιχτει. Γιατι οπιος ζηταει
λαβαινει, κι' οπιος γυρεβει βρισκει, κι' οπιος χτυπαει του
ανοιγουν. Η πιος σας βρισκεται ανθρωπος που θα ζητησει
ο γιος του ψωμι, μηπως πετρα θαν του δωκει; η και

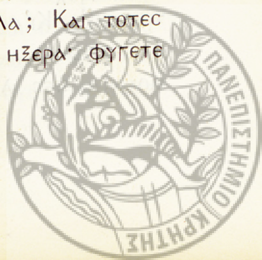

ψαρι θα ζητησει, μηπως θαν του δωκει φειδι; Αν λοιπον εσεις οντας κακοι ξερετε των παιδιωνε σας να δινετε καλα δοσιματα, ποσο πιο πολυ ο πατερας σας ο ουρανιος θα δωκει καλα σ'οσους του ζητουν! Ολα λοιπον οσα θελετε να σας κανουν οι ανθρωποι, ετσι κι'εσεις ναν τους κανετε· γιατι αφτος ειναι ο Νομος κι'οι Προφητες.

42. "Μπαινετε απο τη στενη την πυλη, γιατι πλατια'ναι η πυλη κι'απλοχωρος ο δρομος που φερνει στο χαμο, και πολλοι ειναι οσοι μπαινουν απο κει· ομως γιατι στενη ειναι η πυλη και στρυμωχτος ο δρομος που φερνει στη ζωη, και λιγοι ειναι οσοι τον βρισκουν.

43. "Προσεχετε απο τους ψεφτοπροφητες, που σας ερχουνται με φορεματα προβατων κι'ειναι απο μεσα λυκοι αρπαχτικοι. Απο τους καρπους τους θαν τους νιωστε. Μηπως συναζουν απ'αγκαθιες σταφυλια κι'απο τριβολια συκα; Ετσι καθε δεντρο καλο κανει καρπους ωραιους, ομως το σαπιο δεντρο κανει καρπους κακους. Δε γινεται δεντρο καλο να δωσει καρπους κακους, μητε σαπιο δεντρο να κανει καρπους καλους. Δεντρο που δεν κανει καρπο καλο κοβεται και ρηχνεται στη φωτια. Λοιπον απο τους καρπους τους θαν τους νιωστε.

44. "Δε θα μπει στη βασιλεια των ουρανων οπιος μου λεει Κυριε Κυριε, μονε οπιος κανει το θελημα του πατερα μου στα ουρανια. Πολλοι θα μου πουν εκεινη τη μερα Κυριε Κυριε, με τ'ονομα σου δεν προφητεψαμε και με τ'ονομα σου δε βγαλαμε δαιμονια και με τ'ονομα σου δεν καναμε θαματα πολλα; Και τοτες θαν τους απολογηθω πως Ποτες δε σας ηξερα· φυγετε απο μενα οι εργατες της ανομιας.

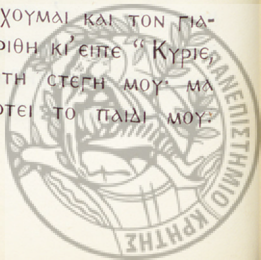

45. “Οπιος λοιπον ακουει μου αφτα τα λογια και
τα κανει, θα μιασει ανθρωπο φρονιμο πουχτισε το σπιτι
του στην πετρα απανου· και κατεβηκε η βροχη κι’ηρθαν
τα ποταμια και φυσηξανε οι ανεμοι, και πλακωσαν στο
σπιτι εκεινο και δεν επεσε· γιατι ειτανε θεμελιωμενο
στην πετρα απανου. 46. Κι’οπιος ακουει μου αφτα
τα λογια και δεν τα κανει, θα μιασει ανθρωπο ασυλ-
λογιστο πουχτισε το σπιτι του στον αμμο απανου· και
κατεβηκε η βροχη κι’ηρθαν τα ποταμια και φυσηξανε
οι ανεμοι, και χτυπησαν το σπιτι εκεινο κι’επεσε, και
ειταν τρανο το πεσιμο του”.

47. Και συνεβηκε, σαν τελιωσε ο Ιησους αφτα τα
λογια, σαστιζαν τα πληθη με τη διδαχη του· γιατι τους
διδασκε σαν εξουσιαστης κι’οχι καθως οι διαβασμενοι
τους.

[8] 48. Κι’οταν κατεβηκε απο το βουνο, τον ακολου-
θησαν πληθη πολλα. Και να λωβιασμενος ηρθε και
τον προσκυνουσε λεγοντας “Κυριε, αν θελεις, μπορεις
να με καθαρισεις”. Κι’απλωνοντας το χερι του τον
αγγιξε κι’ειπε “Θελω, καθαρισου”. Κι’εφτυς του
καθαριστη η λωβα. Κι’ο Ιησους του λεει “Κοιτα μην
το πεις κανενος, παρα συρε δειξου στον παπα, και
προσφερε το χαρισμα που προσταξε ο Μωυσης, ετσι για
να φωτιστουν”.

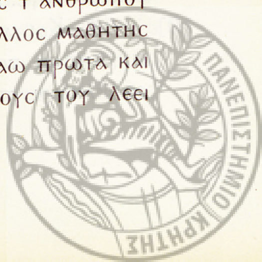
49. Και σα μπηκε στην Καφαρναουμ, πηγε ενας
εκατονταρχος που τον παρακαλουσε κι’ελεγε “Κυριε,
το παιδι μου κοιτεται στο σπιτι παραλυτικο και βασανι-
ζεται φριχτα”. Του λεει “Εγω ερχουμαι και τον για-
τρεβω”. Κι’ο εκατονταρχος αποκριθη κι’ειπε “Κυριε,
δεν αξιζω να μπεις κατου απο τη στεγη μου· μα
μοναχα πες λογο και θα γιατρεφτει το παιδι μου.

Γιατι κι'εγω'μαι ανθρωπος υποταχτικος εχοντας κατου μου στρατιωτες, και λεω στον ενα Πηγαινε και πηγαινει, και σ'αλλον Ελα κι'ερχεται, και στο σκλαβο μου Κανε ετουτο και το κανει". Και σαν ακουσε ο Ιησους, απορησε κι'ειπε σ'οσους τον ακολουθουσαν "Αληθινα σας λεω, τοση πιστη δε βρηκα κανενος μεσα στον Ισραηλ. Και σας λεω, πως πολλοι απ'ανατολη και δυση θαρθουν και θα κατσουνε μαζι με τον Αβρααμ και τον Ισαακ και τον Ιακωβ μεσα στη βασιλεια των ουρανων, μα τους γιους της βασιλειας θαν τους βγαλουν οξω στο σκοταδι το πιο οξωτερο· εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων". Κι'ειπε ο Ιησους στον εκατονταρχο "Πηγαινε· οπως πιστεψες ας σου γινει". Και γιατρεφτη το παιδι την ωρα εκεινη.

50. Κι'οταν ηρθε ο Ιησους στο σπιτι του Πετρου, ειδε την πεθερα του κατακοιτη και θερμασμενη· και αγγιξε το χερι της, και την αφηκε η θερμη και σηκωθηκε και τον υπερετουσε. Και σα βραδιασε, του φερανε δαιμονισμενους πολλους κι'εβγαλε τα πνεματα με λογο, και γιατρεψε ολους τους αρρωστους, για ν'αληθεψει το ειπωμενο μεσο του Ησαΐα του προφητη, που λεει Αφτος πηρε τις αρρωστιες μας και τα παθια σηκωσε.

51. Και σαν ειδε ο Ιησους γυρω του πληθος, προσταξε να παν αντιπερα. Κι'ενας διαβασμενος πηγε και του ειπε "Δασκαλε, θα σ'ακολουθησω οπου κι'αν πας". Κι'ο Ιησους του λεει "Οι αλεπουδες εχουν τρυπες και τα πουλια τ'ουρανου φωλιες, ομως ο γιος τ'ανθρωπου δεν εχει που να γυρει το κεφαλι". Κι'αλλος μαθητης του ειπε "Κυριε, παραχωρησε μου να παω πρωτα και να θαψω τον πατερα μου". Κι'ο Ιησους του λεει

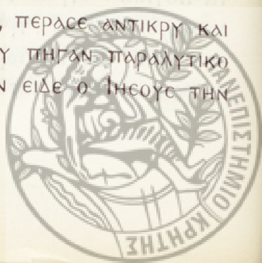

"Ακολουθα με, κι'ας θαψουν τους νεκρους τους οι νεκροι".

52. Και μπηκε σε καραβι και τον ακολουθησαν οι μαθηταδες του. Και να φουρτουνα μεγαλη εγινε στη λιμνη, τοσο που σκεπαζαν το καραβι τα κυματα. Και εκεινος κοιμουνταν. Και πηγαν και τον σηκωσαν λεγοντας "Κυριε, σωσε, χανομαστε". Και τους λεει "Τι δειλιαζετε, λιγοπιστοι;" Τοτες σηκωθηκε και μαλωσε τους ανεμους και τη λιμνη, κι'εγινε καλοσυνη μεγαλη. Κι'απορουσαν οι ανθρωποι λεγοντας "Σαν τι ειναι αφτος που κι'οι ανεμοι κι'η λιμνη τον ακουν;"

53. Και σαν πηγε αντιπερα στον τοπο των Γαδαρηνων, απαντησε διο δαιμονισμενους πουβγαιναν απο τα μνηματα, αγριους υπερβολικα, τοσο που δε μπορουσε κανεις να περασει απο το δρομο εκεινο. Και να φωναξαν κι'ειπαν "Τι θελεις απο μας, γιε του Θεου; Ηρθες εδω πριν την ωρα να μας βασανισεις;" Κι'ειτανε μακρια απο κει κοπαδι μεγαλο χοιροι που βοσκουσαν. Κι'οι δαιμονοι τον παρακαλουσαν κι'ελεγαν "Αν μας βγαλεις, στειλε μας στο κοπαδι των χοιρων". Και τους ειπε "Πηγαινετε". Κι'εκεινοι βγηκανε και πηγανε στους χοιρους, και να ορμησε ολο το κοπαδι κατου τον γκρεμο στη λιμνη, και ψοφησανε μεσα στα νερα. Και οι βοσκοι εφυγαν, και πηγανε στη χωρα και μηνησανε τα παντα και το τι συνεβη στους δαιμονισμενους. Και να ολη η χωρα βγηκε ν'απαντησει τον Ιησου, κι'αμα τον ειδαν, τον παρακαλεσανε να φυγει αλλου απο τα συνορα τους.

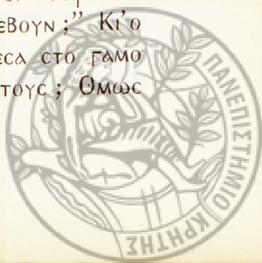
[9] 54. Και μπαινοντας σε καραβι, περασε αντικρυ και πηγε στον τοπο του. Και να του πηγαν παραλυτικο σε κλιναρι πλαγιασμενο. Και σαν ειδε ο Ιησους την

πιστη τουσ, ειπε του παραλυτικου "Εχε θαρρος, παιδι μου, συχωρεμενες οι αμαρτιες σου". Και να μερικοι διαβασμενοι ειπανε μεσα τους "Αφτος ασεβει". Κι'ο Ιησους ενιωσε τους στοχασμους τους κι'ειπε "Γιατι στοχαζεστε κακα μεσα στην καρδια σας; Γιατι τι ειναι εφκολοτερο, να πεις Συχωρεμενες οι αμαρτιες σου, η να πεις Σηκω και περπατα; Ομως για να μαθετε πως εχει εξουσια ο γιος τ'ανθρωπου στη γη να συχωρνα αμαρτιες," τοτες λεει του παραλυτικου "Σηκω παρε το κλιναρι σου και συρε σπιτι σου". Και σηκωθηκε και πηγε σπιτι του. Και σαν τοδανε τα πληθη, φοβηθηκαν και δοξασαν το Θεο πουδωκε εξουσια τετια των ανθρωπων.

55. Και περνωντας απο κει ο Ιησους, ειδε εναν ανθρωπο καθισμενο στο τελωνιο που τον ελεγαν Μαθθαιο, και του λεει "Ακολουθα με". Και σηκωθη και τον ακολουθησε. Και συνεβη, ενω ειταν καθισμενος [κι'ετρωγε] μεσα στο σπιτι, να πολλοι τελωνες και αμαρτωλοι ηρθαν και καθισανε μαζι με τον Ιησου και με τους μαθηταδες του. Κι'οι Φαρισαιοι σαν τους ειδαν, λεγανε στους μαθηταδες του "Γιατι τρωει ο δασκαλος σας μαζι με τους τελωνες και με τους αμαρτωλους;" Κι'εκεινος τ'ακουσε κι'ειπε "Γιατρο δε θελουν οι γεροι, παρα οι αρρωστημενοι. Μονε συρτε μαθετε το τι θα πει Σπλαχνια θελω κι'οχι θυσια, γιατι δεν ηρθα να κραξω εναρετους, παρα αμαρτωλους".

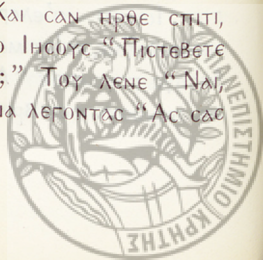
56. Τοτες πηγαινουνε στον Ιησου οι μαθηταδες του Ιωανη κι'ελεγαν "Γιατι εμεις κι'οι Φαρισαιοι νηστεβουμε, κι'οι μαθηταδες σου δε νηστεβουν;" Κι'ο Ιησους τους ειπε "Μηπως μπορουν οι μεσα στο γαμο να πενθουν οσο βρισκεται ο γαμπρος μαζι τους; Ομως

θαρθει καιρος σα θαν τους παρουν το γαμπρο, και τοτες θα νηστεψουν. Και κανεις κοματι καινουργιο δεν το βαζει μπαλλωμα σε ρουχο παλιο· γιατι το γιομισμα του παιρνει απο το ρουχο, και χειροτερεβει η τρυπα. Μητε βαζουν καινουργιο κρασι σ'ασκια παλια· ειδεμη, σπουν τ'ασκια, και το κρασι χυνεται και χανουνται τα ασκια· μονε βαζουνε κρασι καινουργιο σε καινουργια ασκια, και βαστουνε και τα διο".

57. Ενω τους μιλαε αφτα τα λογια, να ενας αρχοντας πηγε και τον προσκυνουσε κι'ελεγε πως "Η κορη μου οτι πεθανε· μονε ελα βαλε απανου της το χερι και θα ζησει". Κι'ο Ιησους σηκωθη και τον ακολουθησε, [καθως] κι'οι μαθηταδες του. Και να γυναικα μ'αιμορραγια δωδεκα χρονια πηγε κοντα απο πισω κι'αγγιζε την ακρη του ρουχου του, γιατι ελεγε μεσα της "Μοναχα το ρουχο του αν αγγιζω, θα γλυτωσω". Κι'ο Ιησους γυρισε, και σαν την ειδε, ειπε "Εχε θαρρος, κορη μου, η πιστη σου σε γλυτωσε". Και γλυτωσε η γυναικα απο κεινη την ωρα. Κι'οταν ηρθε ο Ιησους στο σπιτι τ'αρχοντα κι'ειδε τους μουσικους και τον κοσμο που μοιρολογουσε, ελεγε "Πηγαινετε, γιατι δεν πεθανε το κοριτσι, παρα κοιμαται". Και τον περγελουσαν. Ομως σαν εβγαλαν τον κοσμο οξω, μπηκε μεσα κι'επιασε το χερι της, και σηκωθη το κοριτσι. Και βγηκε η φημη αφτη σ'ολον εκεινον τον τοπο.

58. Και περνωντας απο κει ο Ιησους, τον ακολουθησαν διο τυφλοι που φωναζαν κι'ελεγαν "Σπλαχνισου μας, γιε του Δαβειδ". Και σαν ηρθε σπιτι, πηγαν οι τυφλοι και τους λεει ο Ιησους "Πιστεβετε αφτο πως μπορω ναν το κανω;" Του λενε "Ναι, Κυριε". Τοτες τους αγγιζε τα ματια λεγοντας "Ας σας

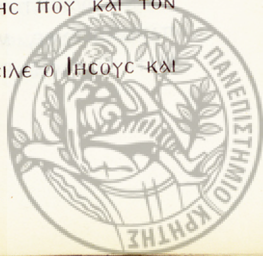
γινει κατα την πιστη σας”, και τους ανοιχτηκαν τα ματια. Κι'ο Ιησους τους φοβερισε κι'ειπε “Κοιταζτε κανεις μην το μαθει”. Μα εκεινοι βγηκαν και κηρυξαν παντου τη φημη του σ'ολον εκεινον τον τοπο. Και αφτοι σαν εβγαιναν, να του πηγαν εναν αλλο δαιμονισμενο· κι'οταν του βγηκε το δαιμονιο, μιλησε ο αλλος. Κι'απορησαν τα πληθη κι'ελεγαν “Τετιο ποτες δε φανηκε στο εθνος του Ισραηλ”. Μα οι Φαρισαιοι λεγανε “Με τον αρχιδαιμονα βγαζει τα δαιμονια”.

59. Και γυριζε ο Ιησους ολες τις πολιτειες και τα χωρια, διδασκοντας μεσα στα συναγωγια τους και κηρυχνοντας το καλο το μηνημα της βασιλειας και γιατρεβοντας καθε αρρωστια και καθε παθος.

60. Και σαν ειδε τα πληθη, τους σπλαχνιστηκε, γιατι [10]
ειτανε σακατεμενοι και σπαραγμενοι σαμπως προβατα διχως βοσκο. Τοτες λεει στους μαθηταδες του “Πολυς ο θερος, μα οι εργατες λιγοι· παρακαλεστε λοιπον το νοικοκυρη του θερου να βγαλει εργατες για το θερο του”. Και φωναξε τους δωδεκα μαθηταδες του, και τους εδωκε εξουσια ακαθαρτων πνεματων ωστε ναν τα βγαζουν, και να γιατρεβουν καθε αρρωστια και καθε παθος.

61. Κι'αφτα ειναι τα ονοματα των δωδεκα αποστολων. Πρωτος ο Σιμωνας που τον ελεγαν Πετρο κι'ο Αντρεας ο αδερφος του· κι'ο Ιακωβος ο γιος του Ζεβεδαιου κι'ο Ιωανης ο αδερφος του· ο Φιλιππος και ο Βαρθολομαιος· ο Θωμας κι'ο Μαθθαιος ο τελωνης· ο Ιακωβος ο γιος του Αλφαιου κι'ο Θαδδαιος· ο Σιμωνας ο Κανναιος· κι'ο Ιουδας ο Ισκαριωτης που και τον παραδωκε.

62. Αφτους τους δωδεκα τους εστειλε ο Ιησους και

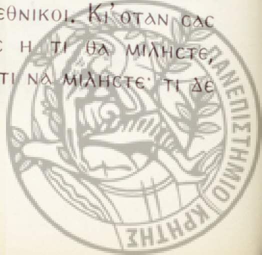

τους παραγγειλε λεγοντας "Σε στρατα εθνων μην πατε και σε χωρα Σαμαρειτων μη μπειτε, μονε πηγαινετε καλυτερα στα προβατα τα χαμενα του σπιτιου του Ισραηλ. Και πηγαινοντας κηρυχνετε και λετε Εφτασε η Βασιλεια των ουρανων. Αρρωστους γιατρεβετε, νεκρους ανασταινετε, λωβιασμενους καθαριζετε, δαιμονια βγαζετε. 63. Χαρισμα λαβατε, χαρισμα δωστε. Μην προμηθεφτειτε χρυσαφι μητε ασημι μητε χαλκο για τα ζουναρια σας· οχι ταγαρι για το δρομο, μητε διο φορεματα μητε σανταλια μητε ραβδι· γιατι αξιζει ο δουλεφτης τη θροφη του.

"Και σ'οπια χωρα μπειτε η σε χωριο, ξεταστε πιος εκει μεσα αξιζει, κι'εκει μεινετε ως που να μισεψτε. Και μπαινοντας στο σπιτι, χαιρετηστε το. Κι'αν το σπιτι αξιζει, ας λαβει την ειρηνη σας· μα αν δεν αξιζει, ας γυρισει η ειρηνη σας πισω σ'εσας. Κι'οπιος δε σας δεχτει μητε ακουσει τα λογια σας, καθως βγαινετε απο το σπιτι η απο τη χωρα εκεινη τιναξτε τη σκονη των ποδιωνε σας. Αληθινα σας λεω, υποφερτοτερα θα παθει ο τοπος των Σοδομων και Γομορρων σε μερα κρισης παρα η χωρα εκεινη.

"Να εγω σας στελνω σαμπως προβατα στη μεση λυκων· φανειτε λοιπον προσεχτικοι σαν τα φειδια και αθωοι σαν τα περιστερια.

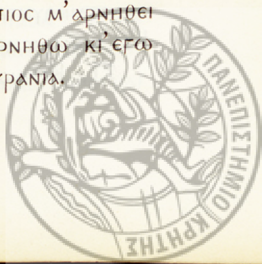
64. "Και προσεχετε απο τους ανθρωπους· γιατι θα σας παραδωσουνε σε συνοδους, και μεσα στα συναγωγια τους θα σας βουρδουλισουν, και μπροστα σ'αρχηγους ακομα και βασιλιαδες θα συρθειτε απ'αφορμη μου, ετσι για να φωτιστουν, [κι']αφτοι κι'οι εθνικοι. Κι'οταν σας παραδωσουνε, μη φροντιζετε πως η τι θα μιλησετε, γιατι θα σας δοθει την ωρα εκεινη τι να μιλησετε· τι δε

μιλειτε εσεις, παρα το πνεμα του πατερα σας μεσο σας μιλει. Και θα παραδωσει αδερφος αδερφο προς θανατο και πατερας παιδι, και θα σηκωθουν παιδια να χτυπησουνε γονεους και θαν τους θανατωσουν. Κι'ολοι για τ'ονομα μου θα σας μισουν· μα οπιος εχει απομονη ως στο τελος, αφτος θα σωθει.

65. "Κι'οταν σας κατατρεχουνε σ'αφτη τη χωρα, φεβγετε στην αλλη· γιατι αληθινα σας λεω, πριν τελιωστε τις χωρες του Ισραηλ θαρθει ο γιος τ'ανθρωπου. Δεν περναει μαθητης το δασκαλο του μητε σκλαβος τον αφεντη του· του σωνει του μαθητη αμα γινει σαν το δασκαλο του, κι'ο σκλαβος καθως τον αφεντη του. Αν του νοικοκυρη του κατηγορησανε Βεεζεβουλ, ποσο πιο πολυ στους ανθρωπους του; Μη λοιπον τους φοβηθειτε· τι δεν εχει σκεπασμενο που δε θα ξεσκεπαστει, και κρυφο που δε θα μαθεφτει. Στο σκοταδι οτι σας λεω, πεστε το στο φως· και στ'αφτι [σας] οτι ακουτε, κηρυξτε το απανου απο τα δωματα. Και μη φοβηθειτε απ'οσους θανατωνουν το κορμι, μα την ψυχη να θανατωσουνε δε μπορουν· μονε να φοβαστε καλια οπιον μπορει και ψυχη και σωμα ν'αφανισει μεσα σε γεεννα. Διο σπουργιτια δεν πουλιουνται ενα ασσαρι; Μητ'ενα τους δε θα πεσει κατα γης διχως ο πατερας σας να θελει. Μα εσας κι'οι τριχες της κεφαλης σας ειναι μετρημενες. Μη λοιπον φοβαστε· πολλα σπουργιτια υπερτερατε εσεις.

66. "Οπιος λοιπον με παραδεχτει μπροστα στους ανθρωπους, θαν τον παραδεχτω κι'εγω μπροστα στον πατερα μου πουναι στα ουρανια· μα οπιος μ'αρνηθει μπροστα στους ανθρωπους, θαν τον αρνηθω κι'εγω μπροστα στον πατερα μου πουναι στα ουρανια.

67. "Μη νομιστε πως ηρθα να βαλω ειρηνη στη γη· δεν ηρθα να βαλω ειρηνη, μονε σπαθι. Γιατι ηρθα να χωρισω ανθρωπο με τον πατερα του, και κορη με τη μαννα της, και νυφη με την πεθερα της, κι'οχτροι τ'ανθρωπου οι σπιτικοι του.

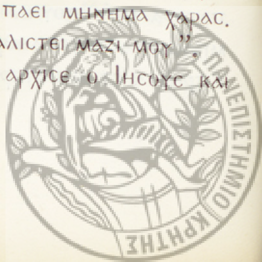
68. "Οπιος αγαπαει πατερα η μαννα καλυτερα μου, δεν του αξιζω· κι'οπιος αγαπαει γιο του η κορη καλυτερα μου, δεν του αξιζω· κι'οπιος δεν παιρνει το σταβρο του και δεν ακολουθα πισω μου, δεν του αξιζω. Οπιος κερδισει τη ζωη του, θαν τη χασει· κι'οπιος για μενα χασει τη ζωη του, θαν την κερδισει.

69. "Οπιος σας δεχεται, εμενα δεχεται· κι'οπιος εμενα δεχεται, δεχεται το σταλτη μου. Οπιος δεχεται προφητη σαν προφητη, προφητη πλερωμη θα λαβει· κι'οπιος δεχεται εναρετο σαν εναρετο, εναρετου πλερωμη θα λαβει. Κι'οπιος σα μαθητη ποτισει ενανε απο τους μικρους αφτους ποτηρι μονο κρυο νερο, αληθινα σας λεω, δε θα χασει την πλερωμη του".

[11] 70. Και συνεβηκε, σαν τελιωσε ο Ιησους το να προσταζει τους δωδεκα μαθηταδες του, εφυγε απο κει για να διδασκει και κηρυχνει μεσα στις πολιτειες τους.

Κι'ο Ιωανης σαν ακουσε μεσα στη φυλακη τα εργα του Χριστου, εστειλε με τους μαθηταδες του και τουπε "Εσυ εισαι εκεινος πουρχεται η αλλονε να καρτερουμε;" Κι'ο Ιησους απαντησε και τους ειπε "Πηγαινετε και πληροφορηστε τον Ιωανη οσα ακουτε και βλεπετε. Τυφλοι ξαναβλεπουν και κουτσοι περπατουν, λωβιασμενοι καθαριζουνται και κουφοι ακουν, και νεκροι ανασταινουνται, και σε φτωχους παει μηνημα χαρας. Και μακαρισμενος οπιος δε σκανταλιστει μαζι μου".

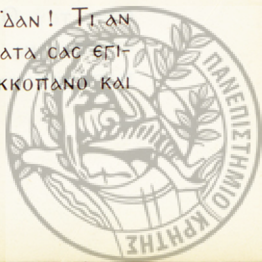
71. Κι'ενω πηγαιναν εκεινοι, αρχισε ο Ιησους και

μιλουσε στα πληθη για τον Ιωανη "Τι βγηκατε στην ερημια να κοιταξτε; καλαμι ανεμοσαλεφτο; Μονε τι βγηκατε να δειτε; ανθρωπο απαλα ντυμενο; Να τοι οσοι φορουνε τ'απαλα, μεσα στα βασιλικα παλατια. Μονε τι βγηκατε να δειτε; προφητη; Ναι σας λεω, και περισσοτερο παρα προφητη. Αφτος ειναι που γραφτηκε Να εγω στελνω τον αποστολο μου προτυτερα σου, που θα φτιασει πριν τη στρατα σου. Αληθινα σας λεω, μεσα σε γεννηματα γυναικων δε βγηκε μεγαλυτερος απο τον Ιωανη το Βαφτιστη· ομως ο μικροτερος στη βασιλεια των ουρανων ειναι μεγαλυτερος του. Μονε απο τις μερες του Ιωανη του Βαφτιστη ως τωρα η βασιλεια των ουρανων ρημαζεται και ρημαχτες την αρπαζουν. Γιατι ολοι οι Προφητες κι'ο Νομος ως στον Ιωανη προφητεψαν· κι'αν θετε να παραδεχτειτε, αφτος ειναι ο Ηλιας πουναι ναρθει. Οποιος εχει αφτια, ας ακουει.

72. "Και με τι να παραβαλω αφτη τη φυτρα; Μιαζει παιδια καθισμενα στις αγορες, που κραζουν στους συντροφους τους και λεν Αβλους λαλησαμε και δε χορεψατε· μοιρολογησαμε και δε χτυπησατε τα στηθια. Γιατι ηρθε ο Ιωανης που μητ'ετρωγε μητε επινε, και λεν Εχει δαιμονιο· ηρθε ο γιος τ'ανθρωπου που τρωει και πινει, και λενε Να ανθρωπος φαγας και κρασοποτης, φιλος με τελωνες και μ'αμαρτωλους. Κι'αγιασε η γνωση απο τα εργα της".

73. Τοτ'αρχισε να κατηγορει τις χωρες οπου γινηκαν τα πιο πολλα του θαματα πως δε μετανιωσαν "Αλιμονο σου, Χοραζειν! αλιμονο σου, Βηθσαϊδαν! Τι αν ειχαν γινει στην Τυρο και Σιδωνα οσα θαματα σας εγιναν, καιρο τωρα θαχανε μετανιωσει με σακκοπανο και

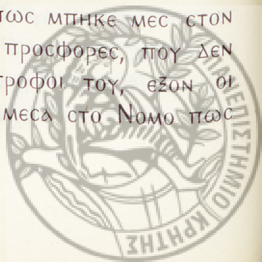

σταχτη. Ομως σας λεω, υποφερτοτερα θα παθει η Τυρο κι'η Σιδωνα σε μερα κρισης παρα εσεις. Κι'εσυ Καφαρναουμ, που ως στον ουρανο σηκωθης, ως στον αδη θα κατεβεις· γιατι αν ειχαν γινει στα Σοδομα τα θαματα που σουγιναν εσενα, θα μενανε ως τα σημερα. Ομως σας λεω, πως υποφερτοτερα θα παθει ο τοπος των Σοδομων σε μερα κρισης παρα εσυ".

74. Εκεινον τον καιρο ο Ιησους αποκριθη κι'ειπε "Δοξολογω σε, πατερα, αφεντη τ'ουρανου και της γης, γιατι τακρυψες αφτα απο σοφους και γνωστικους και τα φανερωσες σ'αθωους. Ναι, πατερα, γιατι ειταν ετσι ο ορισμος σου. Ολα τα παντα μου παραδωσε ο πατερας μου, και κανεις δε γνωριζει το γιο εξον ο πατερας· μητε κανεις γνωριζει τον πατερα εξον ο γιος κι'οπιανου θελει ο γιος ναν τον φανερωσει.

75. "Μαζι μου ελατε ολοι που κοπιαζετε κι'οσοι ειστε φορτωμενοι, κι'εγω σας ξεκουραζω. Σηκωστε το ζυγο μου απανου σας, και μαθετε απο μενα, γιατι ημερος ειμαι και με ταπεινη καρδια, και θα βρει ξεκουρασμο η ψυχη σας. Τι ο ζυγος μου 'ναι καλος κι'αλαφρυ το φορτωμα μου".

[12] 76. Εκεινον τον καιρο περπατησε ο Ιησους σαββατο μεσα απο τα σπαρτα· κι'οι μαθηταδες του πεινασαν, κι'αρχισαν και μαδουσαν σταχια κι'ετρωγαν. Κι'οι Φαρισαιοι σαν τους ειδαν, τουπανε "Κοιτα, οι μαθηταδες σου κανουν οτι δεν πρεπει το σαββατο". Κι'εκεινος τους ειπε "Δε διαβασατε τι εκανε ο Δαβειδ σαν πεινασε κι'οσοι ειτανε μαζι του; πως μπηκε μες στον οικο του Θεου και φαγανε τις προσφορες, που δεν επρεπε να φαει, μητε οι συντροφοι του, εξον οι παπαδες μονοι; Η δε διαβασατε μεσα στο Νομο πως

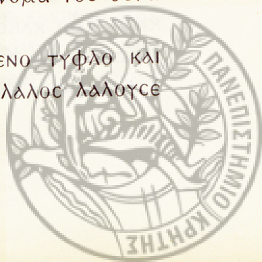

σαββατο μεσα στο ναο οι παπαδες καταλουνε το σαββατο διχως αμαρτια; Και σας λεω, πως απο το ναο μεγαλυτερα εχει εδω. Μα ανισως γνωριζατε τι θα πει Σπλαχνια θελω κι'οχι θυσια, δε θα καταδικαζατε τους αθωους. Γιατι εξουσιαστης του σαββατου ειναι ο γιος τ'ανθρωπου".

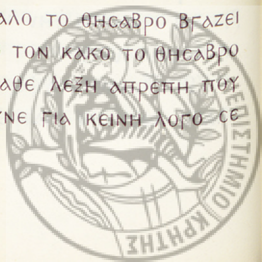
77. Και σαν εφυγε απο κει, ηρθε στο συναγωγι τους· και να ενας ανθρωπος με χερι ξεραμενο. Και τονε ρωτησαν κι'ειπαν "Αν μπορει κανεις να γιατρεβει το σαββατο", με σκοπο ναν τον κατηγορησουν. Κι'αφτος τους ειπε "Πιος απο σας ανθρωπος που θαχει ενα προβατο, κι'αν πεσει αφτο σαββατο μεσα σε λακκο, δε θαν το πιασει και σηκωσει; Ποσο λοιπον καλυτερος παρα προβατο ο ανθρωπος; Ετσι μπορεις σαββατο να κανεις καλο". Τοτες λεει τ'ανθρωπου "Απλωσε το χερι σου". Και τ'απλωσε, και ξαναγινε γερο σαν τ'αλλο.

78. Κι'οι Φαρισαιοι βγηκαν και συφωνησαν πως ναν τον καταστρεψουν. Και τονιωσε ο Ιησους κι'εφυγε απο κει. Και τον ακολουθησαν πολλοι και τους γιατρεψε ολους, και τους προσταξε να μην τον φανερωσουν, για ν'αληθεψει το ειπωμενο μεσο του Ησαϊα του προφητη, που λεει Να το παιδι της εκλογης μου, ο αγαπητος μου που λαχταρα η ψυχη μου. Θα βαλω απανου του το πνεμα μου, και κριση στα εθνη θα μηνησει. Δε θα λογοφερει μητε θορυβησει, μητε δε θ'ακουστει στις δημοσιες η φωνη του. Καλαμι ραϊσμενο δε θα σπασει και φυτιλι που καπνιζει δε θα σβυσει, ως που να βγαλει νικητρα την κριση. Και με τ'ονομα του θενα ελπισουν εθνη.

79. Τοτες τουφεραν ενα δαιμονισμενο τυφλο και αλαλο και τον γιατρεψε, τοσο που ο αλαλος λαλουσε

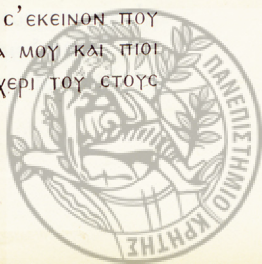
κι' εβλεπε. Και σαστιζαν ολα τα πληθη κι' ελεγαν "Ταχα μην ειναι αφτος ο γιος του Δαβειδ;" Κι' οι Φαρισαιοι τ' ακουσαν κι' ειπαν "Αφτος δε βγαζει τα δαιμονια παρα με το Βεεζεβουλ τον αρχιδαιμονα". Κι' ενιωσε τους στοχασμους τους και τους ειπε "Καθε βασιλεια σα διαιρεθει, ρημαζεται, και καθε πολιτεια η σπιτι σα διαιρεθει, δε θα σταθει. Κι' αν βγαζει ο Σατανας το Σατανα, διαιρεθηκε· πως θα σταθει λοιπον η βασιλεια του; Κι' αν εγω με το Βεεζεβουλ τα βγαζω τα δαιμονια, οι γιοι σας με ποιον τα βγαζουν; Για τουτο αφτοι θα σας καταδικασουν. Μα αν εγω με πνεμα Θεου βγαζω τα δαιμονια, θα πει σας προφτασε η βασιλεια του Θεου. Η πως μπορεις να μπεις στου δυνατου το σπιτι και ν' αρπαξεις τα συγυρια του, αν δεν τον δεσεις πρωτα το δυνατο, και τοτες θαν του το γυμνωσεις το σπιτι; Οποιος δεν ειναι μαζι μου, ειναι αντιθετος μου· κι' οποιος μαζι μου δε μαζεβει, σκορπα. Για αφτο σας λεω, καθε αμαρτια κι' ασεβεια θα σας συχωρεθει εσας των ανθρωπων· ομως προς το Πνεμα ασεβεια δε θα συχωρεθει. Κι' οποιος κακολογησει το γιο τ' ανθρωπου, θαν του συχωρεθει· οποιος ομως κακολογησει το Πνεμα τ' αγιο, δε θαν του συχωρεθει, μητε σ' αφτη τη ζωη μητε στην κατοπι. Η καντε το δεντρο καλο και τον καρπο του καλο, η καντε το δεντρο σαπιο και τον καρπο του σαπιο· γιατι απο τον καρπο γνωριζεται το δεντρο. Οχιας γεννηματα, πως θα πειτε καλο οντας κακοι; Γιατι απο της καρδιας την πλησμονη λαλει το στομα. Ο καλος ο ανθρωπος απο τον καλο το θησαβρο βγαζει καλα, κι' ο κακος ο ανθρωπος απο τον κακο το θησαβρο βγαζει κακα. Και σας λεω, πως καθε λεξη απρεπη που λαλησουν οι ανθρωποι, θα δωσουνε για κεινη λογο σε

μερα κρισης· τι απο τα λογια σου θ'αθωωθεις κι'απο τα λογια σου θα καταδικαστεις".

80. Τοτες τ'απαντησαν μερικοι διαβασμενοι και ειπαν "Δασκαλε, θελουμε σημαδι απο σενα να δουμε". Κι'εκεινος αποκριθη και τους ειπε "Φυτρα κακη και παραλυτη σημαδι ζηταει, και σημαδι δε θαν της δοθει εξον το σημαδι του Ιωνα του προφητη. Γιατι οπως εμεινε ο Ιωνας μεσα στην κοιλια του μεγαλοψαρου τρεις μερες και τρεις νυχτες, ετσι θα μεινει ο γιος τ'ανθρωπου μεσα στην καρδια της γης τρεις μερες και τρεις νυχτες. Νινεβειτες θ'αναστηθουνε στον καιρο της κρισης με τη φυτρα αφτη και θαν την καταδικασουν, τι μετανιωσανε με το κηρυγμα του Ιωνα, και να πιο πολυ παρα Ιωνας εδω· Βασιλισσα του νοτου θα σηκωθει στον καιρο της κρισης με τη φυτρα αφτη και θαν την καταδικασει, γιατι ηρθε απο τα περατα της γης ν'ακουσει τη σοφια του Σολομωνα, και να πιο πολυ παρα Σολομωνας εδω. Και σα βγει τ'ακαθαρτο πνεμα απο τον ανθρωπο, διαβαινει ξεροτοπους ζητωντας να ξεκουραστει και δε βρισκει. Τοτες λεει Σπιτι μου θα γυρισω απ'οπου βγηκα. Κι'ερχεται και το βρισκει πουχει σκολη, σαρωμενο και συγυρισμενο. Τοτες παει και παιρνει μαζι του εφτα αλλα πνεματα χειροτερα του, και μπαινουνε και κατοικουν εκει, και γινουνται τ'ανθρωπου εκεινου τα στερνα χειροτερα απο την αρχη· ετσι θα παθει κι'η φυτρα αφτη η κακη".

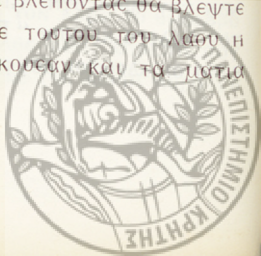
81. Ενω ακομα μιλουσε στα πληθη, να η μητερα του και τ'αδερφια του εστεκαν οξω και ζητουσανε ναν του μιλησουν. Κι'αφτος απαντησε σ'εκεινον που του τολεγε κι'ειπε "Πια ειναι η μητερα μου και ποιοι ειναι οι αδερφοι μου;" Κι'απλωσε το χερι του στους

μαθηταδες του απανου κι'ειπε “Να η μητερα μου και τ'αδερφια μου· γιατι οποιος κανει το θελημα του πατερα μου πουναι στα ουρανια, αφτος ειναι αδερφος μου και αδερφη και μητερα”.

[13] 82. Εκεινη τη μερα βγηκε απο το σπιτι ο Ιησους και καθουνταν κοντα στη λιμνη, και μαζεφτηκαν κοντα του πληθη πολλα, τοσο που μπηκε σε καραβι και καθοτανε, και το πληθος εστεκε ολο στην ακρογιαλια. Και τους μιλησε πολλα με παραβολες κι'ειπε “Να βγηκε ο σπαρτης να σπειρει. Και καθως εσπαιρνε, αλλα πεσανε σιμα στο δρομο, κι'ηρθαν τα πουλια και ταφαγαν. Κι'αλλα επεσαν απανου σε πετροτοπους οπου δεν ειχε χωμα πολυ, κι'αμεσως βγηκανε με το να μην ειχε βαθος γης, και σα βγηκε ο ηλιος καηκαν, κι'οντας διχως ριζα ξεραθηκαν. Κι'αλλα πεσανε στ'αγκαθια απανου, και μεγαλωσαν τ'αγκαθια και τα συνεπνιξανε. Κι'αλλα πεσανε στο χωμα το καλο, κι'εδιναν καρπο, αλλο εκατο κι'αλλο εξηντα κι'αλλο τριαντα. Οποιος εχει αφτια, ας ακουει”.

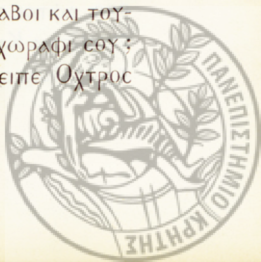
83. Και πηγαν οι μαθηταδες και τουπανε “Γιατι τους μιλας με παραβολες;” Κι'εκεινος αποκριθη και τους ειπε πως “Εσας σας δοθηκε να μαθετε τα μυστικα της βασιλειας των ουρανων, μα εκεινων δεν τους δοθηκε. Γιατι σ'οποιον εχει, θα δοθει και περισσεψει· κι'οποιος δεν εχει, θαν του παρουν κι'οτι εχει. Για τουτο τους μιλω με παραβολες, γιατι βλεποντας δε βλεπουν, κι'ακουοντας δεν ακουνε μητε νιωθουν. Και τους γινεται η προφητεια του Ησαϊα, που λεει Με την ακουη θ'ακουστε και δε θα νιωστε, και βλεποντας θα βλεψτε και δε θα δειτε· γιατι χοντρηνε τουτου του λαου η καρδια, και με τ'αφτια βαριακουσαν και τα ματια

τους σφαλησαν, μην τυχον με τα ματια δουν κι'αγρικησουν με τ'αφτια και με την καρδια τους νιωσουν, και γυρισουνε και τους γιατρεψω. Ομως εσας καλοτυχα τα ματια γιατι βλεπουν, και τ'αφτια σας γιατι ακουν· τι αληθινα σας λεω, πως πολλοι προφητες και αγιοι αποθυμησαν να δουν τα οσα βλεπετε και δεν ειδαν, και ν'ακουσουν οσα ακουτε και δεν ακουσαν.

84. "Εσεις λοιπον ακουστε την παραβολη του σπαρτη. Οποιος ακουει της βασιλειας το λογο και δε νιωθει, ερχεται ο Κακος κι'αρπαζει το σπαρμενο μεσα στην καρδια του· αφτος ειναι που σπαρθηκε σιμα στο δρομο. Κι'ο σπαρμενος απανου στους πετροτοπους, αφτος ειναι π'ακουει το λογο κι'εφτυς τον δεχεται μετα χαρας, μα δεν εχει ριζα μεσα του παρα ειναι προσκαιρος, και μολις τυχει απο το λογο συφορα η καταδρομη, εφτυς σκουνταφτει. Κι'ο σπαρμενος στα αγκαθια, αφτος ειναι π'ακουει το λογο, κι'η συλλογη του κοσμου κι'η απατη του πλουτου συνεπνιγει το λογο και γινεται ακαρπος. Κι'ο σπαρμενος στο καλο το χωμα απανου, αφτος ειναι π'ακουει το λογο και νιωθει, που δα καρποφοραει και κανει αλλος εκατο και αλλος εξηντα κι'αλλος τριαντα".

85. Και μια αλλη ακομα παραβολη τους ειπε λεγοντας "Εμιασε η βασιλεια των ουρανων σαν ανθρωπος πουσπειρε καλο σπορο στο χωραφι του. Κι'ενω κοιμουνταν οι ανθρωποι, ηρθε ο οχτρος του κι'εσπειρε κατοπι αναμεσα στο σταρι ηρες κι'εφυγε. Κι'οταν βλαστησε το χορτο κι'εκανε καρπο, τοτες φανηκαν κι'οι ηρες. Και πηγαν του νοικοκυρη οι σκλαβοι και τουπαν Αφεντη, δεν εσπειρες καλο σπορο στο χωραφι σου; πως λοιπον εχει ηρες; Κι'εκεινος τους ειπε Οχτρος

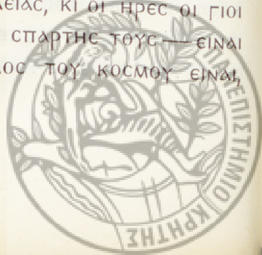
ανθρωπος τοκανε αφτο. Κι'εκεινοι του λενε Θελεις λοιπον να παμε και ναν τις μαζεψουμε; Κι'εκεινος λεει Οχι, μηπως μαζεβοντας τις ηρες ξερριζωστε μαζι τους το σταρι. Αφιστε τα μαζι να μεγαλωσουν και τα διο ως στο θερο· και τον καιρο του θερου θα πω στους θεριστάδες Μαζεψτε πρωτα τις ηρες και δεστε τες δεματια ναν τις καψουμε, και το σταρι συναξτε το στην αποθηκη μου".

86. Και μια αλλη ακομα παραβολη τους ειπε λεγοντας "Μιαζει η βασιλεια των ουρανων σπυρι σιναπι που το πηρε κι'εσπειρε ενας ανθρωπος στο χωραφι του· πουναι πιο μικρος απ'ολους τους σπορους, μα σα μεγαλωσει, ξεπερναει τα χορτα και δεντρωνεται, τοσο που παν τα πετουμενα τ'ουρανου και φωλιαζουν στα κλαδια του".

87. Αλλη παραβολη τους ειπε "Μιαζει η βασιλεια τ'ουρανου προζυμι, που το πηρε μια γυναικα κι'εχωσε μεσα σε τρια σατα σταρι, οσο που ανεβηκε ολο".

Ολα αφτα τα μιλησε ο Ιησους με παραβολες στα πληθη, και χωρις παραβολη δεν τους μιλουσε τιποτα, για ν'αληθεψει το ειπωμενο μεσο του Προφητη, που λεει Θ'ανοιξω με παραβολες το στομα μου, θα βγαλω τα κρυμενα απ'οταν θεμελιωθη ο κοσμος.

88. Τοτες αφισε τα πληθη κι'ηρθε σπιτι. Και πηγαν οι μαθηταδες του και του λεν "Ξηγησε μας την παραβολη με τις ηρες του χωραφιου". Κι'εκεινος αποκριθη κι'ειπε "Ο σπαρτης του καλου του σπορου ειναι ο γιος τ'ανθρωπου, και το χωραφι ο κοσμος· κι'ο καλος ο σπορος, αφτοι ειναι οι γιοι της βασιλειας, κι'οι ηρες οι γιοι ειναι του Κακου, κι'ο οχτρος—ο σπαρτης τους—ειναι ο Διαβολος, κι'ο θερος το τελος του κοσμου ειναι,

κι'οι θεριστaδες αγγελοι. Οπως λοιπον μαζεβουνε τις ηρες και τις καινε στη φωτια, ετσι θα γινει στο τελος του κοσμου· θα στειλει ο γιος τ'ανθρωπου τους αγγελους του, και θα μαζεψουν απο τη Βασιλεια του ολους τους πειρασμους κι'εργατες της ανομιας και θαν τους ρηξουνε στο καμινι της φωτιας· εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων. 89. Τοτες οι εναρετοι θα λαμψουν σαν τον ηλιο μεσα στη Βασιλεια του πατερα τους. Οποιος εχει αφτια, ας ακουει.

“Μιαζει η Βασιλεια των ουρανων θησαβρο θαμενο μεσα στο χωραφι, που τονε βρηκε ενας ανθρωπος και τον εθαψε, κι'απο τη χαρα του παει και πουλαει οσα εχει κι'αγοραζει εκεινο το χωραφι.

90. “Παλι μιαζει η Βασιλεια των ουρανων εμπορο που ζηταει καλα μαργαριταρια· και σα βρηκε ενα πολυτιμο μαργαριταρι, πηγε και πουλησε ολα οσα ειχε και τ'αγορασε.

91. “Παλι μιαζει η Βασιλεια των ουρανων με διχτυ συρτικο, που ρηξανε στη θαλασσα και μαζεψε καθε λογης· π'οταν γιομισε, τ'ανεβασανε στο περιγιαλι, και εκατσαν και διαλεξαν τα καλα μεσα σε καλαθια και τ'ασκημα τα πεταξανε οξω. Ετσι θα γινει στο τελος του κοσμου· θα βγουν οι αγγελοι και θα χωρισουν τους κακους μεσα απο τους εναρετους και θαν τους πεταξουνε στο καμινι της φωτιας· εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων. Τα νιωσατε ολα αφτα;” Του λενε “Ναι”. Κι'αφτος τους λεει “Για τουτο οποιος διαβασμενος μαθητεφτηκε τη Βασιλεια των ουρανων, μιαζει νοικοκυρη που βγαζει απο το θησαβρο του καινουργια και παλια”.

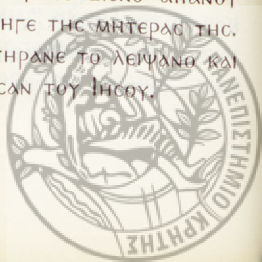
92. Και συνεβηκε, σαν τελιωσε ο Ιησους τις παραβολες αφτες, μισεψε απο κει. Και πηγε στην πατριδα

C

του και τους διδασκε μεσα στο συναγωγι τους, τοσο που σαστιζαν και λεγανε "Απο που σ'αφτον αφτη η σοφια και τα θαματα; Αφτος δεν ειναι του τεχνιτη ο γιος; Δε λεν τη μητερα του Μαριαμ, και τους αδερφους του Ιακωβο κι'Ιωσηφ και Σιμωνα κι'Ιουδα; Κι'οι αδερφες του δεν ειναι ολες μαζι μας; Απο που λοιπον αφτος ολα αφτα;" Κι'αγαναχτουσανε μαζι του. Κι'ο Ιησους τους ειπε "Δεν εχει ατιμητο προφητη εξον στην πατριδα και στο σπιτι του". Και δεν εκανε εκει θαματα πολλα απο την απιστια τους.

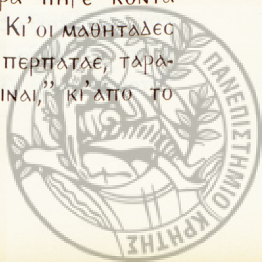
[14] 93. Εκεινον τον καιρο ακουσε ο Ηρωδης ο τετραρχος τη φημη του Ιησου κι'ειπε στους ανθρωπους του "Αφτος ειναι ο Ιωανης ο Βαφτιστης. Αναστηθηκε απο τους νεκρους, και για τουτο του δουλεβουν τα θαματα". Γιατι τοτες ο Ηρωδης συλλαβε τον Ιωανη και τον εδεσε κι'εβαλε φυλακη, αφορμη η Ηρωδιαδα η γυναικα του Φιλιππου τ'αδερφου του. Γιατι ο Ιωανης τουλεγε "Δε μπορεις ναν την εχεις". Και θελοντας ναν τονε θανατωσει, φοβηθηκε το λαο γιατι τον ειχαν σαν προφητη. Και σαν ηρθαν του Ηρωδη τα γεννεθλια, χορεψε στη μεση η κορη της Ηρωδιαδας, και του Ηρωδη τ'αρεσε· για τουτο της εταξε μ'ορκο ναν της δωκει οτι ζητησει. Κι'εκεινη οδηγημενη απο τη μαννα της "Δωσε μου" ειπε "εδω σε δισκο απανου την κεφαλη του Ιωανη του Βαφτιστη". Και με λυπη του ο βασιλεας, για τους ορκους και τους συντραπεζους προσταξε να δοθει, κι'εστειλε κι'εκοψε τον Ιωανη μεσα στη φυλακη. Κι'εφεραν το κεφαλι του σε δισκο απανου και τοδωκαν της κορης, και το πηγε της μητερας της. Κι'ηρθαν οι μαθηταδες του και πηρανε το λειψανο και τοθαψαν, και πηγαν και το μηνησαν του Ιησου.

94. Και σαν τ'ακουσε ο Ιησους, εφυγε απο κει με καραβι σε μερος ερημο ξεχωριστα. Κι'οταν τ'ακουσαν τα πληθη, τον ακολουθησαν απο τις χωρες περπατωντας.

Και βγαινοντας ειδε πληθος πολυ, και τους σπλαχνιστηκε και γιατρεψε τους αρρωστους τους. 95. Και αφου βραδιασε, ηρθαν κι'ειπαν οι μαθηταδες "Το μερος ερημο κι'η ωρα πια περασε· σκολασε τα πληθη για να πανε στα χωρια και να ψωνισουν τι να φανε". Κι'ο Ιησους τους ειπε "Περιττο να πανε· δωστε τους εσεις να φαν". Κι'εκεινοι του λενε "Εδω δεν εχουμε αλλο παρα πεντε ψωμια και διο ψαρια". Κι'εκεινος ειπε "Φερτε τα σ'εμενα εδω". Κι'αφου προσταξε τα πληθη να καθησουν στα χορταρια, πηρε τα πεντε ψωμια και τα διο τα ψαρια, και με σηκωτα τα ματια προς τον ουρανο τα βλογησε, και κοβοντας κοματια εδωκε στους μαθηταδες τα ψωμια, κι'οι μαθηταδες στα πληθη. Κι'εφαγαν ολοι και χορτασανε, και πηραν οτι κοματια περισσεψαν, δωδεκα κοφινια γιοματα. Κι'ειταν οσοι τρωγανε ψυχες ως πεντε χιλιαδες χωρια γυναικες και παιδια.

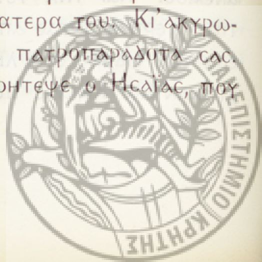
96. Κι'αμεσως εκανε τους μαθηταδες του να μπουνε σε καραβι και να προχωρησουν πριν αντιπερα ως που να σκολασει τα πληθη. Κι'αφου σκολασε τα πληθη, ανεβηκε το βουνο ξεχωριστα να προσεφκηθει. Και σα βραδιασε, ειτανε μοναχος του εκει, και το καραβι βρισκουνταν πια τωρα σταδια πολλα περα απο την ξηρα, και τα κυματα το τυραννουσαν γιατι ειτανε μπροστα ο ανεμος. Και την τεταρτη νυχτοφρουρα πηγε κοντα τους περπατωντας απανου στη λιμνη. Κι'οι μαθηταδες σαν τον ειδανε στη λιμνη απανου που περπατασε, ταραχτηκαν και λεγανε πως "Φαντασμα ειναι," κι'απο το

φοβο φωναξαν. Κι'αμεσως ο Ιησους τους μιλησε και ειπε "Θαρρος· εγω ειμαι, μη φοβαστε". Κι'ο Πετρος αποκριθηκε και τουπε "Κυριε, αν εισαι εσυ, προσταξε με ναρθω κοντα σου απανου στο νερο". Κι'εκεινος ειπε "Ελα". Και κατεβηκε απο το καραβι ο Πετρος, και περπατησε απανου στο νερο και πηγε στον Ιησου· μα βλεποντας δυνατο τον ανεμο φοβηθηκε, κι'αμα αρχισε να βουλιαζει φωναξε κι'ειπε "Κυριε, γλυτωσε με". Κι'ο Ιησους αμεσως απλωσε το χερι και τον επιασε, και του λεει "Λιγοπιστε, τι δειλιασες;" Και σαν ανεβηκαν στο καραβι, κοπηκε ο ανεμος. Κι'οι μεσα στο καραβι τον προσκυνησανε λεγοντας "Αληθινα γιος εισαι του Θεου".

97. Και περνωντας [τη λιμνη] πηγαν κι'αραξανε στη Γεννησαρετ. Κι'οταν τον αναγνωρισαν οι ανθρωποι του τοπου εκεινου, στειλανε σ'ολα εκεινα τα περιχωρα και του φερανε ολους τους αρρωστημενους, και [τον] παρακαλουσανε ν'αγγιζουν μοναχα την ουγια του ρουχου του, κι'οσοι αγγιζανε γλυτωσανε.

[15] 98. Τοτες πανε στον Ιησου απο τα Ιεροσολυμα Φαρισαιοι και διαβασμενοι και λενε "Γιατι οι μαθηταδες σου παραβαινουν τα πατροπαραδοτα; Γιατι οταν τρων ψωμι, δε νιβουνε τα χερια". Κι'εκεινος αποκριθη και τους ειπε "Γιατι κι'εσεις παραβαινετε την εντολη του Θεου για τα πατροπαραδοτα σας; Γιατι ο Θεος ειπε Τιμα τον πατερα και τη μητερα κι'Οποιος κακολογαει πατερα η μητερα ας θανατωνεται. Εσεις ομως λετε Οποιος πει του πατερα η της μητερας Χαρισμα οτι σου χρωστω, ας μην τιμα τον πατερα του. Κι'ακυρωσατε το λογο του θεου για τα πατροπαραδοτα σας. Υποκριταδες, καλα για σας προφητεψε ο Ησαΐας, που

λεει Ο λαος αφτος με τα χειλη με τιμα, μα η καρδια τους βρισκεται μακρια απο μενα. Και ψεφτικα με προσκυνουν, που οι διδαχες τους που διδασκουν ανθρωπων ειναι παραγγελματα". Κι' εκραξε το λαο και τους ειπε "Ακουτε και μαθετε. Δεν ακαθαρτει τον ανθρωπο οτι παει στο στομα μεσα· μονε οτι βγαινει απο το στομα, εκεινο ακαθαρτει τον ανθρωπο".

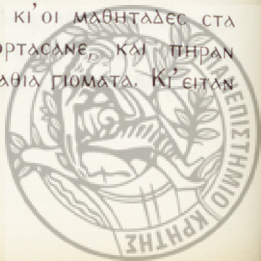
Τοτες παν οι μαθηταδες του και του λεν "Ξερεις πως οι Φαρισαιοι ακουσανε το λογο κι' αγαναχτησαν;" Κι' εκεινος αποκριθη κι' ειπε "Καθε φυτια που δε φυτεψε ο πατερας μου ο ουρανιος θα ξερριζωθει. Αφιστε τους, τυφλοι ειναι οδηγοι· και τυφλος αν οδηγαει τυφλο, και οι διο θα πεσουνε σε λακκο". Και τ' αποκριθη ο Πετρος κι' ειπε "Ξηγησε μας την παραβολη". Κι' εκεινος ειπε "Ειστε κι' εσεις ακομα διχως νου; Δε νιωθετε πως στο στομα μεσα οτι παει, κατεβαινει στην κοιλια κι' οξω βγαινει σε κοπρωνα; Μα οσα βγαινουν απ' το στομα, απο την καρδια κινουν κι' εκεινα ακαθαρτουν τον ανθρωπο. Γιατι απο την καρδια κινουνε στοχασμοι κακοι, φονοι, μοιχειες, πορνιες, κλεψιες, ψεφτομαρτυριες, ασεβειες. Αφτα 'ναι οσα ακαθαρτουν τον ανθρωπο· να φας ομως μ' ανιφτα τα χερια δεν ακαθαρτει τον ανθρωπο".

99. Και βγαινοντα απο κει ο Ιησους μισεψε στα μερη της Τυρος και Σιδωνας. Και να γυναικα Χαναννιωτισσα βγηκε απο κεινα τα συνορα και φωναζε λεγοντας "Σπλαχνισου με, Κυριε, γιε του Δαβειδ· η κορη μου δαιμονιζεται φριχτα". Κι' εκεινος δεν της αποκριθη λεξη. Και πηγαν οι μαθηταδες του κοντα και τον παρακαλουσανε λεγοντας "Στειλε την, γιατι φωναζει πισω μας". Κι' εκεινος αποκριθη κι' ειπε "Δε σταλθηκα παρα στα προβατα τα χαμενα του γενους του Ισραηλ". Και

εκεινη πηγε και τον προσκυνουσε λεγοντας "Κυριε, βοηθα με". Κι'εκεινος αποκριθη κι'ειπε "Σωστο δεν ειναι το να παρεις το ψωμι των παιδιων και ναν το ρηξεις στα σκυλια". Κι'αφτη ειπε "Ναι, Κυριε, και τα σκυλια τρων απο τα ψιχουλα που πεφτουν απο το τραπεζι των νοικοκυρεων τους". Τοτες απαντησε ο Ιησους και της ειπε "Ω γυναικα, μεγαλη σου η πιστη· ας σου γινει ετσι οπως θελεις". Και γιατρεφτηκε η κορη της απο κεινη την ωρα.

100. Και μισεβοντας απο κει ο Ιησους, ηρθε σιμα στη λιμνη της Γαλιλαιας. Κι'ανεβηκε το βουνο και καθουνταν εκει. Κι'ηρθαν και τον ηβραν πολλα πληθη εχοντας μαζι τους κουτσους, κουλλους, τυφλους, κουφους, κι'αλλους πολλους, και τους ερρηξαν κοντα στα ποδια του, και τους γιατρεψε, τοσο π'απορησαν τα πληθη βλεποντας κουφους π'ακουγανε, κουλλους γερους, και κουτσους που περπατουσαν, και τυφλους που βλεπανε, και δοξασαν το Θεο του Ισραηλ. Κι'ο Ιησους φωναξε τους μαθηταδες του κι'ειπε "Σπλαχνιζουμαι το λαο, γιατι τρεις μερες δε σαλεβουν απο κοντα μου και δεν εχουν τι να φαν· και δε θελω ναν τους στειλω νηστικους, μηπως λιωσουνε στο δρομο". Και του λεν οι μαθηταδες "Που βρηκαμε στην ερημια τοσα ψωμια ωστε να χορτασουν τοσο πληθος;" Κι'ο Ιησους τους λεει "Ποσα ψωμια εχετε"; Κι'εκεινοι ειπαν "Εφτα, και λιγα ψαρακια". Και προσταξε το πληθος να καθησουν κατα γης, και πηρε τα εφτα ψωμια και τα ψαρια, κι'αφου δοξολογησε, εκοψε κοματια κι'εδινε στους μαθηταδες, κι'οι μαθηταδες στα πληθη. Κι'εφαγαν ολοι και χορτασανε, και πηραν οτι κοματια περισσεψαν, εφτα καλαθια γιοματα. Κι'ειταν

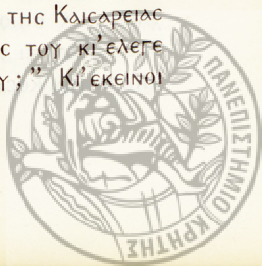

οσοι τρωγανε ως τεσσερεις χιλιαδες ψυχες χωρια γυναικες και παιδια.

101. Κι'αφου σκολασε τα πληθη, μπηκε στο καραβι
και πηγε στα συνορα του Μαγαδαν. Κι'ηρθαν οι Φα- [16]
ρισαιοι κι'οι Σαδδουκαιοι, και δοκιμαζοντας τον τον παρακαλουσανε ναν τους δειξει σημαδι απο τον ουρανο. Κι'εκεινος αποκριθη και τους ειπε “[Σα βραδιαζει, λετε Καλοσυνη γιατι κοκκινιζει ο ουρανος· και το πρωι, Σημερα κακοκαιρια γιατι χαραζει ο ουρανος θολος. Υποκριταδες, τ'ουρανου το προσωπο ξερετε να κρινετε, και τα σημαδια των καιρων δε μπορειτε;] Φυτρα κακη και παραλυτη σημαδι γυρεβει, και σημαδι δε θαν της δοθει εξον το σημαδι του Ιωνα”. Και παραιτωντας τους εφυγε.

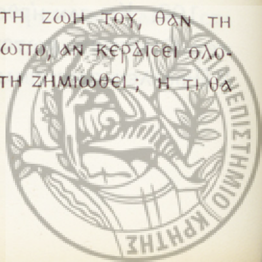
Και σαν ηρθαν οι μαθηταδες αντιπερα, ειχαν ξεχασει να παρουν ψωμια. Κι'ο Ιησους τους ειπε “Κοιτατε και προσεχετε απο το ζυμαρι των Φαρισαιων και Σαδδουκαιων”. Κι'εκεινοι συλλογιουνταν μεσα τους και λεγανε “Γιατι δεν πηραμε ψωμια”. Κι'ο Ιησους καταλαβε κι'ειπε “Τι συλλογιεστε μεσα σας, λιγοπιστοι, πως δεν εχετε ψωμια; Δε νογατε ακομα, μητε θυμαστε τα πεντε ψωμια των πεντε χιλιαδων και ποσα κοφινια πηρατε, μητε τα εφτα ψωμια των τεσσερων χιλιαδων και ποσα καλαθια πηρατε; Πως δε νογατε πως για ψωμια δε σας ειπα Και προσεχετε απο το ζυμαρι των Φαρισαιων και Σαδδουκαιων;” Τοτες ενιωσαν πως δεν ειπε να προσεχουν απο το ζυμαρι των ψωμιων, παρα απο τη διδαχη των Σαδδουκαιων και Φαρισαιων.

102. Και σαν ηρθε ο Ιησους στα μερη της Καισαρειας του Φιλιππου, ρωτουσε τους μαθηταδες του κι'ελεγε “Ποιος λεν πως ειναι ο γιος τ'ανθρωπου;” Κι'εκεινοι

ειπαν "Αλλοι πως ο Ιωαννης ο Βαφτιστης, κι'αλλοι ο Ηλιας, κι'αλλοι ο Ιερεμιας η ενας απο τους προφητες". Τους λεει "Κι'εσεις πιος λετε πως ειμαι;" Κι'αποκριθη ο Σιμωνας ο Πετρος κι'ειπε "Εσυ'σαι ο Χριστος, ο γιος του Θεου που ζει". Κι'ο Ιησους αποκριθηκε και τουπε "Μακαρισμενος εισαι, Σιμωνα γιε του Ιωνα, γιατι σαρκα κι'αιμα δε σ'το φανερωσε, μονε ο πατερας μου στα ουρανια. Ομως σου λεω κι'εγω πως εσυ'σαι Πετρος, κι'απανου στην πετρα αφτη θα χτισω την εκκλησια μου και πορτες αδη δε θαν την καταπονεσουν. Θα σου δωκω τα κλειδια της Βασιλειας των ουρανων, κι'οτι δεσεις στη γη θα μεινει δεμενο στα ουρανια, και οτι λυσεις στη γη θα μεινει λυμενο στα ουρανια". Τοτες προσταξε τους μαθηταδες κανενος να μην το πουν πως αφτος ειναι ο Χριστος.

103. Απο τοτες αρχισε ο Ιησους Χριστος να ξηγαει στους μαθηταδες του πως πρεπει να μισεψει στα Ιεροσολυμα και πολλα να παθει απο τους δημογεροντους και πρωτοπαπαδες και διαβασμενους, και να θανατωθει και την τριτη μερα ν'αναστηθει. Και τον πηρε ο Πετρος και του λεει μαλωνοντας τον "Θεος φυλαξει, Κυριε· μακρια απο σενα αφτο το παθημα". Κι'εκεινος γυρισε κι'ειπε του Πετρου "Πηγαινε πισω μου, Σατανα· πειρασμος μου εισαι, γιατι δε συλλογιεσαι το Θεο, παρα τους ανθρωπους". Τοτες ειπε ο Ιησους στους μαθηταδες του "Αν κανεις θελει ναρθει πισω μου, ας απαρνηθει τον εαφτο του, κι'ας σηκωσει το σταβρο του κι'ας μ'ακολουθα. Γιατι οπιος θελει να γλυτωσει τη ζωη του, θαν τη χασει· μα οπιος για μενα χασει τη ζωη του, θαν τη βρει. Γιατι τι τ'οφελος στον ανθρωπο, αν κερδισει ολοκληρο τον κοσμο, μα τη ζωη του τη ζημιωθει; η τι θα

ΔΩΣΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ; ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΝΑΡΘΕΙ Ο ΓΙΟΣ Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ
ΤΟΥ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΤΕΣ ΘΑ ΠΛΕΡΩΣΕΙ
ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΑΜΩΜΑ ΤΟΥ. 104. ΑΛΗΘΙΝΑ ΣΑΣ
ΛΕΩ, ΠΩΣ ΣΤΕΚΟΥΝ ΕΔΩ ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΟΥ ΔΕ ΘΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΝ
ΘΑΝΑΤΟ ΩΣ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΟ ΓΙΟ Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑΡΧΕΤΑΙ ΜΕΣΑ
ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ".

ΚΙ'ΕΞΗ ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΟΠΙ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΚΑΙ [17]
ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΩΑΝΗ ΤΟΝ ΑΔΕΡΦΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΣΕ ΒΟΥΝΟ ΑΨΗΛΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩ-
ΘΗΚΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ, ΚΙ'ΕΛΑΜΨΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΣΑΝ
ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΚΑΙ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΝΑΝΕ ΑΣΠΡΑ ΣΑΝ ΤΟ
ΦΩΣ. ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΑΝΕΡΩΘΗΚΕ Ο ΜΩΥΣΗΣ ΚΙ'Ο ΗΛΙΑΣ
ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΣΑΝΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥ. ΚΙ'ΑΠΟΚΡΙΘΗ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΙ'ΕΙΠΕ
ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ "ΚΥΡΙΕ, ΚΑΛΑ'ΝΑΙ ΕΔΩ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ· ΑΝ ΘΕΣ,
ΕΔΩ ΘΑ ΣΤΗΣΩ ΤΡΕΙΣ ΚΑΛΥΒΕΣ, ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΣΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ
ΜΩΥΣΗ ΜΙΑ, ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΑ". ΕΝΩ ΜΙΛΟΥΣΕ ΑΚΟΜΑ,
ΝΑ ΣΥΝΝΕΦΟ ΦΩΤΕΙΝΟ ΤΟΥΣ ΣΚΕΠΑΣΕ, ΚΑΙ ΝΑ ΦΩΝΗ ΑΠΟ
ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΚΙ'ΕΛΕΓΕ "ΑΦΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΓΑ-
ΠΗΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΛΟΓΝΩΜΩ. ΑΚΟΥΤΕ ΤΟΝ". ΚΙ'ΟΤΑΝ ΤΗΝ
ΑΚΟΥΣΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΔΕΣ, ΕΠΕΣΑΝ ΤΑ ΠΙΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΦΟΒΗΘΗ-
ΚΑΝ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ. ΚΙ'Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΗΓΕ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΑΓΓΙΞΕ ΚΙ'ΕΙΠΕ "ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΦΟΒΑΣΤΕ". ΚΑΙ ΣΗ-
ΚΩΣΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΔΑΝΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ
ΙΗΣΟΥ.

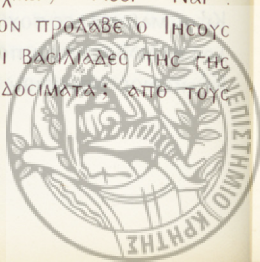
105. ΚΙ'ΕΝΩ ΚΑΤΕΒΑΙΝΑΝ ΤΟ ΒΟΥΝΟ, ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΞΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΙ'ΕΙΠΕ "ΚΑΝΕΝΟΣ ΜΗΝ ΠΕΙΤΕ ΤΟ ΙΔΩΜΑ ΩΣ ΠΟΥ ΝΑ ΣΗΚΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ Ο ΓΙΟΣ Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ". ΚΙ'ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΔΕΣ ΤΟΥ ΤΟΝΕ ΡΩΤΗΣΑΝ ΚΙ'ΕΙΠΑΝ "ΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΛΕΝ ΟΙ ΔΙΑΒΑΣΜΕΝΟΙ ΠΩΣ Ο ΗΛΙΑΣ ΠΡΩΤΑ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑΡΘΕΙ;" ΚΙ'ΕΚΕΙΝΟΣ ΑΠΟΚΡΙΘΗ ΚΙ'ΕΙΠΕ "ΝΑΙ, Ο ΗΛΙΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ

θα ξαναδιορθωσει τα παντα· ομως σας λεω πως ηρθε κιολας ο Ηλιας, και δεν τον αναγνωρισαν παρα τουκανάν οσα θελησαν· το ιδιο ειναι απ'αφτους να παθει κι'ο γιος τ'ανθρωπου". Τοτε ενιωσαν οι μαθηταδες πως για τον Ιωανη το Βαφτιστη τους ειπε.

106. Και σαν πηγανε στο πληθος, ηρθε ενας ανθρωπος που γονατισε μπροστα του κι'ειπε "Κυριε, σπλαχνισου το γιο μου, γιατι σεληνιαζεται κι'ειναι ελεεινος· τι συχνα πεφτει στη φωτια και συχνα στο νερο. Και τον πηγα στους μαθηταδες σου και δεν κατορθωσαν ναν τονε γιατρεψουν". Κι'ο Ιησους αποκριθη κι'ειπε "Ω γενεα απιστη και στρεβλη, ως ποτε θα μενω μαζι σας; ως ποτε θα σας υποφερνω; Φερτε τον εδω σε εμενα". Και το προσταξε ο Ιησους και βγηκε απο μεσα του το δαιμονιο, και γιατρεφτηκε απο κεινη την ωρα το παιδι. Τοτες πηγανε στον Ιησου χωρια οι μαθηταδες και ειπαν "Γιατι εμεις δεν κατορθωσαμε ναν το βγαλουμε;" Κι'αφτος τους λεει "Απο τη μικροπιστια σας· γιατι αληθινα σας λεω, αν εχετε πιστη ισαμε σπυρι σιναπι, θα πειτε εκεινου του βουνου Μετατοπισου απο δω εκει, και θα μετατοπιστει, και τιποτα δε θα σας βγει ακατορθωτο".

107. Κι'ενω γυριζαν τη Γαλιλαια, τους ειπε ο Ιησους "Ο γιος τ'ανθρωπου ειναι να παραδοθει σε χερια ανθρωπων, και θαν τον θανατωσουν και την τριτη μερα θ'αναστηθει". Και λυπηθηκαν υπερβολικα.

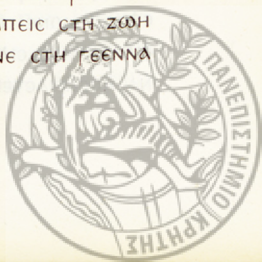
108. Κι'οταν ηρθανε στην Καφαρναουμ, πηγαν οι εισπραχτορες των διδραχμων στον Πετρο κι'ειπαν "Ο δασκαλος σας δε δινει τα διδραχμα;" Λεει "Ναι". Κι'αμα πηγε [ο Πετρος] σπιτι, τον προλαβε ο Ιησους κι'ειπε "Τι νομιζεις, Σιμωνα; Οι βασιλιαδες της γης απο ποιονε παιρνουν φορους η δοσιματα; απο τους

γιους τους η τους ξενους;" Κι'οταν ειπε "Απο τους ξενους", τουπε ο Ιησους "Λοιπον θα πει ειναι απαλλαγμενοι οι γιοι. Για να μην τους πειραζουμε ομως, πηγαινε στο γιαλο και ρηξε αγκυστρι, και το πρωτο ψαρι π'ανεβει παρ'το ανοιξε του το στομα και θα βρεις στατηρα· παρε τον και δωσ'τους τον για μενα και για σενα".

109. Εκεινη την ωρα πηγαν οι μαθηταδες στον Ιησου και λενε "Πιος ταχα ναναι μεγαλυτερος στη βασιλεια των ουρανων;" Και κραζοντας ενα παιδακι, τοστησε στη μεση τους κι'ειπε "Αληθινα σας λεω, αν δεν αλλαξτε και δε γινετε σαν τα παιδακια, αδυνατο να μπειτε στη βασιλεια των ουρανων. Οπιος λοιπον χαμηλωθει σαν το παιδακι ετουτο, εκεινος ειναι ο μεγαλυτερος στη βασιλεια των ουρανων. Κι'οπιος δεχτει τετιο παιδακι στ'ονομα μου, εμενα δεχεται· κι'οπιος πειραξει κανεναν απο τους μικρους αφτους που με πιστεβουν, του συφερνει ναν του κρεμαστει μυλοπετρα μεγαλη γυρω στο λαιμο και να βουλιαξει μεσα στου γιαλου το πελαγο. [18]

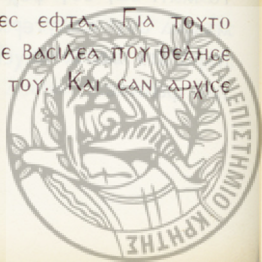
110. "Αλιμονο στον κοσμο απο τους πειρασμους. Γιατι ειναι αναγκη οι πειρασμοι ναρθουν, ομως αλιμονο στον ανθρωπο που κανει κι'ερχεται ο πειρασμος. Κι'αν το χερι σου η το ποδι σου σου φερνει πειρασμο, κοψε το και ρηξε το μακρια σου· καλυτερα σου ναμπεις στη ζωη κουλος η κουτσος παρα διο χερια ναχεις η διο ποδια και να σε ρηξουνε στη φωτια την αιωνια. Κι'αν το ματι σου σου φερνει πειρασμο, βγαλε το και ρηξε το μακρια σου· καλυτερα σου μ'ενα ματι ναμπεις στη ζωη παρα διο ματια ναχεις και να σε ρηξουνε στη γεεννα της φωτιας.

"Κοιταζτε μηπως αψηφηστε κανεναν απο τους μικρους αφτους· γιατι σας λεω πως οι αγγελοι τους στον ουρανο παντα θωρουν την οψη του πατερα μου πουναι στα ουρανια. Τι θαρρειτε; Αν τυχον κανενας εχει εκατο προβατα κι'ενα τους χαθει, δεν παραιταει τα ενενηντα εννια τα προβατα στα ορη και δεν παει ζητωντας το χαμενο; Κι'αν τυχον το βρει, αληθινα σας λεω, πιο χαιρεται για αφτο παρ'οτι για τα ενενηντα εννια τα μη χαμενα. Ετσι δεν ειναι ο ορισμος του πατερα μου στα ουρανια το να χαθει κανενας απο τους μικρους αφτους.

"Κι'αν σου φταιζει ο αδερφος σου, συρε δειζε του το φταιζιμο του οταν ειςαστε εσυ κι'εκεινος μοναχοι. Αν σ'ακουσει, κερδισες τον αδερφο σου· κι'αν δε σ'ακουσει, παρε ακομα εναν η διο μαζι σου, που ναχει η καθε λεξη στηριγμα το στομα διο μαρτυρων η τριων. Κι'αν τους παρακουσει, πες το της ενοριας· κι'αν και την ενορια παρακουσει, εχε τον καθως τον εθνικο και τον τελωνη. Αληθινα σας λεω, οσα δεστε στη γη, θα μεινουνε δεμενα στον ουρανο· κι'οσα λυστε στη γη, θα μεινουνε λυμενα στον ουρανο. 111. Παλι αληθινα σας λεω, πως αν διο σας συφωνησουνε στη γη σ'οτι πραμα ζητησουν, θαν το λαβουν απο τον πατερα μου πουναι στα ουρανια. Τι οπουναι διο η τρεις συναγμενοι στ'ονομα μου, εκει ειμαι μεταξυ τους".

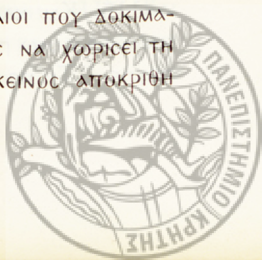
Τοτες πηγε ο Πετρος και τουπε "Κυριε, ποσες φορες θα μου φταιζει ο αδερφος μου και ναν τονε συχωρεσω; ως εφτα φορες;" Του λεει ο Ιησους "Δε σου λεω ως εφτα, μονε ως εβδομηντα φορες εφτα. Για τουτο εμιασε η βασιλεια των ουρανων με βασιλεα που θελησε να λογαριαστει με τους σκλαβους του. Και σαν αρχισε

να λογαριαζεται, του φερανε εναν που χρωστουσε δεκα χιλιαδες ταλαντα. Κι'επειδη δεν ειχε να πλερωσει, προσταξε ο αφεντης του να πουληθει, κι'ο ιδιος κι'η γυναικα του και τα παιδια του κι'ολα οσα εχει, και να πλερωθει. Επεσε λοιπον ο σκλαβος και τον προσκυνουσε κι'ελεγε Κανε απομονη μαζι μου και θα σ'τα πλερωσω ολα. Και τονε σπλαχνιστηκε του σκλαβου ο αφεντης και τον αφισε, και το χρεος του το χαρισε. Κι'αμα βγηκε ο σκλαβος, βρηκε συσκλαβο του που του χρωσταε εκατο δηναρια, και τον επιασε κι'εσφιγγε λεγοντας Πλερωσε το οτι χρωστας. Επεσε λοιπον ο συσκλαβος του και τον παρακαλουσε κι'ελεγε Κανε απομονη μαζι μου και θα σε πλερωσω. Ομως αφτος δεν ηθελε, παρα πηγε και τον εβαλε φυλακη ως να πλερωσει οτι χρωστουσε. Οι συσκλαβοι λοιπον σαν ειδαν το τι εγινε, λυπηθηκαν παραπολυ και πηγαν και μαρτυρησαν τ'αφεντικου τους ολα οσα εγιναν. Τοτες τον εκραξε ο αφεντικος του και του λεει Σκλαβε κακε, ολο σου εκεινο το χρεος σ'το χαρισα αφου με παρακαλεσες· δεν επρεπε κι'εσυ να λυπηθεις το συσκλαβο σου οπως σε λυπηθηκα κι'εγω; Και θυμωσε και τον παραδωκε ο αφεντης του στους βασανισταδες ως να πλερωσει ολοκληρο το χρεος. Το ιδιο θα σας κανει κι'ο πατερας μου ο ουρανιος αν δε συχωρεστε ο καθεις τον αδερφο του απο την καρδια σας".

112. Και συνεβηκε, οταν τελιωσε ο Ιησους αφτα τα [19]
λογια, μισεψε απο τη Γαλιλαια κι'ηρθε στα συνορα της Ιουδαιας περα απο τον Ιορδανη. Και τον ακολουθησαν πληθη πολλα, και τους γιατρεψε εκει.

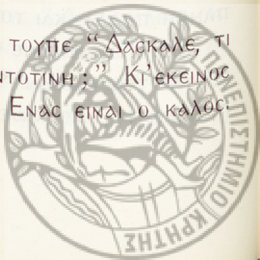
113. Και πηγανε στον Ιησου Φαρισαιοι που δοκιμαζοντας τον ελεγαν "Αν μπορει κανεις να χωρισει τη γυναικα του με καθε αφορμη". Κι'εκεινος αποκριθη

κι'ειπε “Δε διαβασατε πως ο πλαστης απο την αρχη ασερνικο και θηλυκο τους εκανε κι'ειπε Για αφτο θα παραιτησει ανθρωπος πατερα και μητερα και θα προσκολληθει στη γυναικα του, και θα γινουν οι διο μια σαρκα. Ετσι δεν ειναι πια διο παρα μια σαρκα. Οτι λοιπον εσμιξε ο Θεος, ας μη χωριζει ανθρωπος”. Του λενε “Τι λοιπον ορισε ο Μωυσης να δωσεις χωρισοχαρτι και ναν τη χωρισεις;” Τους λεει πως “Ο Μωυσης συφωνα με τη σκληροκαρδια σας σας αφισε να χωριστε τις γυναικες σας· ομως απο την αρχη δεν εγινε ετσι. Και σας λεω, οποιος χωρισει τη γυναικα του εξον απο λογο ατιμιας, την κανει και μοιχεβεται· κι'οποιος χωρισμενη παντρεφτει, μοιχεβει”. Του λενε οι μαθηταδες του “Αν ειναι ετσι τ'ανθρωπου η αφορμη με τη γυναικα, δε συφερνει ο γαμος”. Κι'αφτος τους ειπε “Ολοι δε νιωθουνε το λογο, μονε σ'οσους δοθηκε. Γιατι εχει εβνουχους π'απο την κοιλια της μαννας γεννηθηκανε ετσι· κι'εχει εβνουχους π'απο τους ανθρωπους εβνουχηθηκαν· κι'εχει εβνουχους που εβνουχηθηκαν οι ιδιοι για τη βασιλεια των ουρανων. Οποιος μπορει να νιωσει, ας νιωσει”.

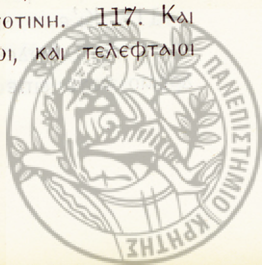
114. Τοτες του φερανε μερικα παιδακια για ναν τους βαλει τα χερια του απανου και να κανει παρακληση. Κι'οι μαθηταδες τους μαλωναν. Κι'ο Ιησους ειπε “Αφιστε τα παιδακια και μην τ'αμποδιζετε ναρθουν κοντα μου· γιατι των τετιων ειναι η βασιλεια των ουρανων”. Κι'αφου τους εβαλε τα χερια του απανου, μισεψε απο κει.

115. Και να ενας σιμωσε και τουπε “Δασκαλε, τι καλο να κανω για να βρω ζωη παντοτινη;” Κι'εκεινος τουπε “Τι με ρωτας το καλο; Ενας ειναι ο καλος·

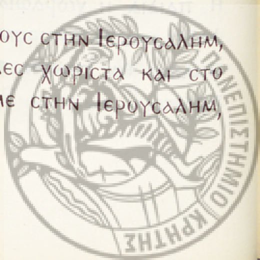
Ομως αν θελεις να μπεις στη ζωη, φυλαξε τις εντολες". Του ειπε "Πιες;" Κι'ο Ιησους ειπε "Το Μη σκοτωνεις, μη μοιχεβεις, μην κλεβεις, μην ψεφτομαρτυρας, τιμα τον πατερα και τη μητερα, κι'αγαπα το γειτονα σου οπως τον ιδιο εσενα". Του λεει ο νεος "Ολα αφτα τα φυλαξα· τι μου λειπει ακομα;" Του λεει ο Ιησους "Αν θες να γινεις τελειος, συρε πουλα τα υπαρχοντα σου και δωσε τα των φτωχων — και θα λαβεις θησαβρο στα ουρανια — κι'ελα ακολουθα με". Κι'ο νεος οταν ακουσε το λογο αφτο, εφυγε λυπημενος· γιατι ειχε πλουτη πολλα. Κι'ο Ιησους ειπε στους μαθηταδες του "Αληθινα σας λεω, πως πλουσιος δυσκολα θα μπει στη βασιλεια των ουρανων. Και παλι σας λεω, εφκολοτερα περναει γκαμηλα απο βελονας ματι παρ'οτι μπαινει πλουσιος στη βασιλεια του Θεου". Κι'οταν τ'ακουσαν οι μαθηταδες, σαστισαν υπερβολικα και λεγανε "Πιος ταχα μπορει να σωθει;" Κι'ο Ιησους τους κοιταξε και ειπε "Με τους ανθρωπους τουτο αδυνατο, μα με το Θεο τα παντα δυνατα".

116. Τοτε αποκριθηκε ο Πετρος και τουπε "Να, εμεις αφηκαμε τα παντα και σ'ακολουθησαμε· τι αραγε θα λαβουμε;" Κι'ο Ιησους τους ειπε "Αληθινα σας λεω, πως εσεις οσοι μ'ακολουθησατε, στον καιρο του ξαναγεννημου οταν καθησει ο γιος τ'ανθρωπου σε λαμπρο του θρονο, θα καθηστε κι'εσεις σε δωδεκα θρονους δικαζοντας τις δωδεκα φυλες του Ισραηλ. Κι'οπιος αφηκε σπιτια η αδερφους η αδερφες η πατερα η μητερα η παιδια η χωραφια για τ'ονομα μου, πολλαπλα θα λαβει και θα κληρονομησει ζωη παντοτινη. 117. Και πολλοι θα γινουν πρωτοι τελεφταιοι, και τελεφταιοι πρωτοι".

[20] “Γιατι μιαζει η βασιλεια των ουρανων μ'ανθρωπο νοικοκυρη που βγηκε εφτυς πρωι να συφωνησει εργατες για τ'αμπελι του. Κι'αφου συφωνησε με τους εργατες απο'να δηναρι την ημερα, τους εστειλε στ'αμπελι του. Και βγαινοντας κατα τις τρεις η ωρα, ειδε αλλους και εστεκαν αργοι στην αγορα, κι'ειπε και σ'εκεινους Πηγαινετε κι'εσεις στ'αμπελι, κι'οτι ειναι δικιο θα σας δωσω. Κι'εκεινοι πηγαν. Παλι βγαινοντας κατα τις εξη και κατα τις εννια η ωρα, εκανε το ιδιο. Και βγαινοντας κατα τις εντεκα, ηβρε αλλους κι'εστεκαν, και τους λεει Γιατι στεκεστε ολη μερα εδω χωρις δουλια; Του λενε πως Κανεις δε μας συφωνησε. Τους λεει Πηγαινετε και εσεις στ'αμπελι. Κι'αμα βραδιασε, λεει ο αμπελοκυρης του επιστατη του Φωναξε τους εργατες και πλερωσε τους το μεροδουλι αρχιζοντας απο τους στερνους ως τους πρωτους. Και σαν ηρθαν οι κατα τις εντεκα η ωρα, ελαβαν απο'να δηναρι. Και σαν ηρθανε οι πρωτοι, νομισαν πως θα λαβουν πιο πολυ, κι'ελαβαν κι'αφτοι απο'να δηναρι. Κι'οταν το λαβανε, μουρμουριζαν του νοικοκυρη κι'ελεγαν Αφτοι οι στερνοι μια ωρα εκαναν, κι'ισους μας τους εκανες, μ'εμας που φορτωθηκαμε το βαρος της ημερας και τη λαβρα; Κι'εκεινος αποκριθη ενος τους κι'ειπε Αδερφι, δε σ'αδικω· δε συφωνησαμε ενα δηναρι; Παρε το δικο σου κι'αμε. Θελω εγω αφτου του στερνου ναν του δωκω οσο κι'εσενα· δε μπορω οτι θελω να κανω το δικο μου; η ειναι το ματι σου κακο γιατι ειμαι εγω καλος; Ετσι θα γενουν οι στερνοι πρωτοι κι'οι πρωτοι στερνοι”.

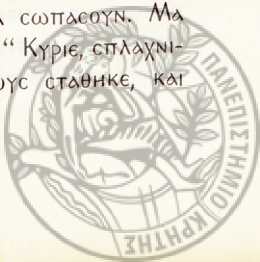
118. Κι'ενωτανε ν'ανεβει ο Ιησους στην Ιερουσαλημ, πηρε τους δωδεκα τους μαθηταδες χωριστα και στο δρομο τους ειπε “Να, αναβαινουμε στην Ιερουσαλημ,

κι' ο γιος τ' ανθρωπου θα παραδοθει στους πρωτοπαπαδες και διαβασμενους, και θαν τον καταδικασουν και παραδωσουνε στους εθνικους να μασκαρεφτει και βουρδουλιστει και σταβρωθει, και την τριτη μερα θ' αναστηθει ".

119. Τοτες πηγε η μητερα των γιων του Ζεβεδαιου με τους γιους της που τον προσκυνουσε και του ζηταε κατι. Κι' εκεινος της ειπε " Τι θελεις; " Κι' εκεινη ειπε " Πες να καθησουν αφτοι οι διο μου οι γιοι ενας δεξια κι' ενας αριστερα σου μεσα στη βασιλεια σου ". Κι' ο Ιησους αποκριθη κι' ειπε " Δεν ξερετε τι ζητατε. Μπορειτε να πιειτε το ποτηρι πουμαι εγω να πιω; " Του λενε " Μπορουμε ". Τους λεει " Το ποτηρι μου ναι θαν το πιειτε, μα το να καθηστε δεξια η αριστερα μου δεν ειναι στο χερι μου να δωσω εξονε σ' οσους τ' ορισε ο πατερας μου ". Και σαν τ' ακουσαν οι δεκα, αγαναχτησανε με τους διο αδερφους. Και κραζοντας τους ο Ιησους τους ειπε " Ξερετε πως οι αρχηγοι των εθνικων τους οριζουν κι' οι μεγαλοι τους εξουσιαζουν. Ομως οχι εσεις το ιδιο· παρα οπιος θελει μεγαλος σας να γινει, ας γινει δουλος σας, κι' οπιος θελει πρωτος σας να γινει, ας γινει σκλαβος σας, καθως κι' ο γιος τ' ανθρωπου δεν ηρθε ναν τονε δουλεψουν, παρα να δουλεψει και να δωκει τη ζωη του ξαγορα πολλων ".

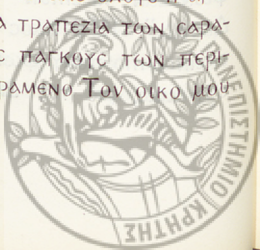
120. Κι' οταν εβγαιναν απο την Ιερειχω, τον ακολουθησε πληθος πολυ. Και να διο τυφλοι καθισμενοι κοντα στο δρομο, σαν ακουσαν πως περναει ο Ιησους, φωναξαν κι' ειπαν " Κυριε, σπλαχνισου μας, γιε του Δαβειδ ". Κι' ο λαος τους μαλωσε να σωπασουν. Μα εκεινοι πιο πολυ φωναζαν και λεγανε " Κυριε, σπλαχνισου μας, γιε του Δαβειδ ". Κι' ο Ιησους σταθηκε, και

τους εκραξε κι'ειπε "Τι θελετε να σας κανω;" Του λενε "Κυριε, τα ματια μας ν'ανοιξουν". Κι'ο Ιησους τους σπλαχνιστη και τους αγγιξε τα ματια, κι'αμεσως ειδαν παλι και τον ακολουθησαν.

[21] 121. Κι'αμα φτασανε στα Ιεροσολυμα κι'ηρθανε στη Βηθφαγη στο Ελιοβουνι, τοτ'εστειλε ο Ιησους διο μαθηταδες και τους ειπε "Πηγαινετε στο χωριο τ'αντικρυ σας, κι'εφτυς θα βρειτε ονισσα δεμενη και μαζι της οναρακι· λυστε τα και φερτε τα μου εμενα. Κι'αν σας πει κανεις τιποτα, πεστε πως ο αφεντης τα χρειαζεται, κι'αμεσως θαν τα στειλει". Κι'ολο αφτο εγινε για να αληθεψει το ειπωμενο μεσο του Προφητη, που λεει Πεστε στην κορη της Σιων Να ερχεται σου ο βασιλεας σου πραγυς και καθισμενος σ'ονισσα και σε πουλαρι γεννημα φορτηγου. Κι'οι μαθηταδες πηγαν κι'εκαναν καθως τους προσταξε ο Ιησους, κι'εφεραν την ονισσα και τ'οναρακι, κι'εβαλαν απανου τα φορεματα [τους] κι'εκατσε. Και το πιο πολυ το πληθος εστρωσαν τα δικα τους φορεματα στο δρομο, κι'αλλοι εκοβαν κλαδια απο τα δεντρα και τα στρωνανε στο δρομο, και τα πληθη τα απ'ομπρος του και κατοπι φωναζαν και λεγανε "Ωσαννα στο γιο του Δαβειδ. Βλογητος αφτος που φτανει στ'ονομα του Κυριου. Ωσαννα στα υψιστα". Και σα μπηκε στα Ιεροσολυμα, τρανταξε ολη η πολιτεια κι'ελεγε "Πιος ειναι αφτος;" Και τα πληθη λεγανε "Αφτος ειναι ο προφητης ο Ιησους απο τη Ναζαρετ της Γαλιλαιας".

Και μπηκε στο ναο ο Ιησους, κι'εβγαλε ολους π'αγοροπουλουσαν μεσα στο ναο, και τα τραπεζια των σαραφηδων τ'αναποδογυρισε και τους παγκους των περιστεραδων. Και τους λεει "Ειναι γραμενο Τον οικο μου

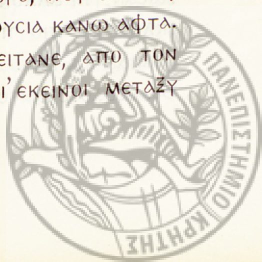

οικο προσεφκης θαν τον κραξουν, μα εσεις τον κανετε κλεφτοσπηλια".

Και πηγανε στον Ιησου τυφλοι και κουτσοι μεσα στο ναο, και τους γιατρεψε. Και σαν ειδαν οι πρωτοπαπαδες κι'οι διαβασμενοι τα θαματα πουκανε και τα παιδια που φωναζαν μεσα στο ναο και λεγανε "Ωσαννα στο γιο του Δαβειδ", αγαναχτησαν και τουπαν "Ακους αφτοι τι λενε;" Κι'ο Ιησους τους λεει "Ναι. Δε διαβασατε ποτες πως Απο μωρωνε στομα κι'απο βυζανιαρικων τονισες υμνο;" Κι'αφινοντας τους, βγηκε απο τη χωρα οξω στη Βηθανια και κονεψε εκει.

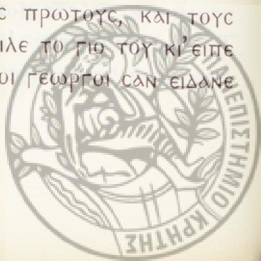
122. Και το πρωι ενω γυριζε στη χωρα πεινασε. Και βλεποντας συκια στο δρομο απανου, πηγε κοντα της και δε βρηκε απανου τιποτα εξον φυλλα μοναχα. Και της λεει "Καρπο πια να μην κανεις στον αιωνα". Και στη στιγμη ξεραθηκε η συκια. Και βλεποντας το οι μαθηταδες, απορησαν κι'ειπαν "Πως στη στιγμη ξεραθηκε η συκια!" Κι'ο Ιησους αποκριθη και τους ειπε "Αληθινα σας λεω, αν εχετε πιστη και δεν κλονιστειτε, οχι μοναχα το [θαμα] της συκιας θα κανετε, παρα και του βουνου εκει αν του πειτε Σηκω και πεσε στο γιαλο, θα γινει, κι'οτι με πιστη ζητηστε στην προσεφκη σας, ολα θαν τα λαβετε".

123. Και σαν ηρθε στο ναο, πηγανε στον Ιησου ενω διδασκε οι πρωτοπαπαδες κι'οι δημογεροντοι κι'ελεγαν "Με πια εξουσια κανεις αφτα; και πιος σ'την εδωκε αφτη την εξουσια;" Κι'ο Ιησους αποκριθηκε και τους ειπε "Θα σας ρωτησω κι'εγω ενα λογο, που αν μου τον πειτε, θα σας πω κι'εγω με πια εξουσια κανω αφτα. Το βαφτισμα του Ιωανη απο που ειτανε, απο τον ουρανο η απο τους ανθρωπους;" Κι'εκεινοι μεταξυ

τους συλλογιουνταν κι'ελεγαν “Αν πουμε απο τον ουρανο, θα μας πει, γιατι λοιπον δεν τον πιστεψατε; Και αν πουμε απο τους ανθρωπους, φοβουμαστε το λαο, γιατι ολοι σαν προφητη τον εχουνε τον Ιωανη”. Και απαντησαν του Ιησου κι'ειπαν “Δεν το ξερουμε”. Τους ειπε κι'εκεινος “Μητε κι'εγω δε σας λεω με πια εξουσια κανω αφτα. Και τι σας φαινεται; Ενας ανθρωπος ειχε διο παιδια. Και πηγε του πρωτου κι'ειπε Παιδι μου, πηγαινε σημερα δουλεψε στ'αμπελι μου. Κι'εκεινος αποκριθη κι'ειπε Μαλιστα, αφεντη, και δεν πηγε. Και πηγε στο δεφτερο κι'ειπε το ιδιο. Κι'εκεινος αποκριθη κι'ειπε Δε θελω. Υστερα μετανιωσε και πηγε. Πιος απο τους διο τους εκανε το θελημα του πατερα;” Λενε “Ο δεφτερος”. Τους λεει ο Ιησους “Αληθινα σας λεω, πως οι τελωνες κι'οι πορνες μπροστα σας παν στη βασιλεια του Θεου. Γιατι σας ηρθε ο Ιωανης μ'αγιοσυνης δρομο και δεν τον πιστεψατε· μονε οι τελωνες τον πιστεψανε κι'οι πορνες. Εσεις ωστοσο που τον ειδατε, μητε κανε μετανιωσατε επειτα ωστε ναν τονε πιστεψτε.

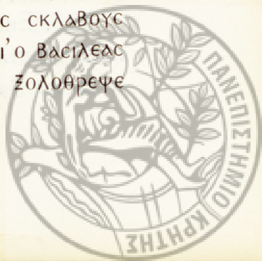
124. “Αλλη παραβολη ακουστε. Ειταν ενας ανθρωπος νοικοκυρης, που φυτεψε αμπελι και τουβαλε τριγυρω φραχτη κι'εσκαψε μεσα ληνο κι'εχτισε πυργο, και το νοικιασε σε γεωργους και μισεψε. Και σαν εφτασε ο καιρος του καρπου, εστειλε τους σκλαβους του στους γεωργους να παρουν τον καρπο του. Και πιανοντας οι γεωργοι τους σκλαβους του, αλλον εδειραν, αλλονε σκοτωσαν, κι'αλλον πετροβολησαν. Παλι εστειλε αλλους σκλαβους πιο πολλους απο τους πρωτους, και τους εκαναν τα ιδια. Υστερα τους εστειλε το γιο του κι'ειπε Θα σεβαστουν το γιο μου. Ομως οι γεωργοι σαν ειδανε

το γιο, ειπανε μεταξυ τους Αφτος ειναι ο κληρονομος· ελατε, ας τον σκοτωσουμε κι'ας παρουμε την κληρονομια του. Και τον επιασαν και βγαλανε οξω απο το αμπελι και τον σκοτωσαν. Λοιπον σαν ερθει ο νοικοκυρης τ'αμπελιου, τι θαν τους κανει αφτους τους γεωργους;" Του λεν "Κακην κακως θαν τους ξολοθρεψει, και τ'αμπελι θα νοικιασει σ'αλλους γεωργους που θαν του δωσουν πισω τον καρπο στην ωρα του". Τους λεει ο Ιησους "Δε διαβασατε ποτες μεσα στις Γραφες Πετρα π'απορριψαν οι χτιστες εγινε αγκωναρι· απο τον Κυριο εγινε κι'ειναι θαμαστη στα ματια μας. Για αφτο σας λεω, θα σας παρθει απο σας η Βασιλεια του Θεου και σ'εθνος θα δοθει που κανει τους καρπους της. Κι'οπιος πεσει σ'αφτη την πετρα απανου, θενα τσακιστει· και σ'οπιον πεσει, θαν τον κανει θρυματα".

125. Και σαν ακουσαν τις παραβολες του οι πρωτοπαπαδες κι'οι Φαρισαιοι, ενιωσαν πως για αφτους μιλει, και ζητωντας να τον πιασουν, φοβηθηκανε τα πληθη, τι τον ειχανε προφητη.

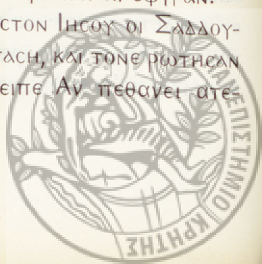
Κι'ο Ιησους αποκριθη παλι και τους μιλησε με παρα- [22]
βολες λεγοντας "Εμιασε η Βασιλεια των ουρανων με βασιλια πουκανε τις χαρες του γιου του, κι'εστειλε τους σκλαβους του να κραξουν τους προσκαλεσμενους στις χαρες, και δεν ηθελαν ναρθουν. Παλι εστειλε αλλους σκλαβους κι'ειπε Πεστε των καλεσμενων, Να το, ετοιμασα το δειπνο μου, τα βοδια μου και τα θρεφτα σφαγμενα, και τα παντα ετοιμα· ελατε στις χαρες. Κι'εκεινοι αδιαφορησανε και φυγανε, αλλος στο χωραφι του, αλλος στ'αργαστηρι του· κι'οι αλλοι επιασαν τους σκλαβους του και τους μασκαρεψαν και σκοτωσαν. Κι'ο βασιλεας θυμωσε, κι'εστειλε τους στρατους του και ξολοθρεψε

τους φονιάδες κι' έκαψε τη χώρα τους. Τότες λέει στους σκλάβους του Το τραπέζι 'ναι έτοιμο, μα δεν είταν άξιοι οι καλεσμένοι· πηγαίνετε λοιπόν στων δρόμων τα περάσματα κι' όσους βρείτε κράξτε στις χάρες. Κι' οι σκλάβοι σα βγήκανε στους δρόμους, μάζεψαν όλους όσους ηύραν, και κακούς και καλούς, και γιόμισε η σάλα καλεσμένους. Και σα μπήκε ο βασιλιάς να δει τους καλεσμένους, είδε εκεί άνθρωπο που δε φορούσε φόρεμα γάμου και του λέει Φίλε, πώς μπήκες εδώ δίχως φόρεμα γάμου; Και αφτός αποστομώθη. Τότ' είπε ο βασιλιάς στους δούλους Δέστε τον χεροπόδαρα και βγάλτε τον όξω στο σκοτάδι το πιο οξώτερο· εκεί θαναι το κλάψε και το τρίξε των δοντιών. Γιατί πολλοί είναι οι καλεστοί, μα λίγοι οι εκλεχτοί".

126. Τότε οι Φαρισαίοι πήγαν και συφώνησαν πως να τον παγιδέψουνε με λόγια. Και του στέλνουνε τους μαθητάδες τους με τους Ηρωδιανούς και λένε "Δάσκαλε, ξέρουμε πως είσαι αληθινός και πως με την αλήθια διδάσκεις το δρόμο του Θεού, και δε σε μέλει τίποτα τι δεν κοιτάς ανθρώπους. Πες μας λοιπόν τη γνώμη σου. Έχουμε άδια να δώσουμε του Καίσαρα φόρο ή όχι;" Κι' ο Ιησούς ένιωσε την πονηριά τους κι' είπε "Τι με δοκιμάζετε, υποκριτάδες; Δείξτε μου το νόμισμα του φόρου". Και αφτοί του φέραν δηνάρι. Και τους λέει "Πιανού ναι ετούτη η ζουγραφιά κι' η επιγραφή;" Του λεν "Του Καίσαρα". Τότες τους λέει "Δώστε λοιπόν πίσω ότι είναι του Καίσαρα στον Καίσαρα, και ότι είναι του Θεού στο Θεό". Και σαν τ' άκουσαν απόρησαν, και τον άφηκαν κι' έφυγαν.

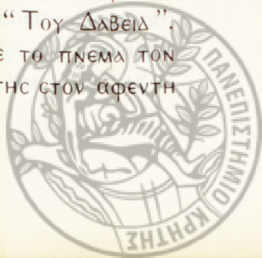
127. Εκείνη τη μέρα πήγανε στον Ιησού οι Σαδδουκαίοι, που λένε δεν υπάρχει ανάσταση, και τονε ρώτησαν κι' είπαν "Δάσκαλε, ο Μωυσής είπε Αν πεθάνει ατε-

κνος κανεις, ας παντρεβεται κατοπι ο αδερφος του τη γυναικα του κι'ας του βγαζει σπερμα τ'αδερφου του. Κι'ειτανε στον τοπο μας εφτα αδερφοι. Κι'ο πρωτος παντρεφτηκε και πεθανε, κι'οντας ακληρος αφηκε τη γυναικα του στον αδερφο του· το ιδιο κι'ο δεφτερος κι'ο τριτος ως στους εφτα. Κι'υστερα απ'ολους πεθανε η γυναικα. Στην αναστασι λοιπον πιανου απο τους εφτα θα γινει γυναικα; Γιατι την ειχαν ολοι". Κι'ο Ιησους αποκριθη και τους ειπε "Σφαλλετε, μην εννοωντας τις Γραφες μητε τη δυναμη του Θεου. Τι στην αναστασι μητ'αντρες παιρνουνε μητε γυναικες, παρα καθως αγγελοι'ναι στον ουρανο. Και για τη νεκραναστασι δε διαβασατε οτι σας ειπε ο Θεος, που λεει Εγω ειμαι ο Θεος του Αβρααμ κι'ο Θεος του Ισαακ κι'ο Θεος του Ιακωβ; Δεν ειναι ο Θεος νεκρωνε, παρα ζωντανων". Κι'οταν τ'ακουσαν τα πληθη, σαστιζαν με τη διδαχη του.

128. Κι'οι Φαρισαιοι, οταν ακουσαν πως αποστομωσε τους Σαδδουκαιους, μαζεφτηκανε, και ρωτησε ενας τους Νομοδιαβαστος δοκιμαζοντας τον "Δασκαλε, πια'ναι εντολη μεγαλη μεσα στο Νομο;" Κι'ο Ιησους του ειπε "Αγαπα τον Κυριο το Θεο σου μ'ολη σου την καρδια και μ'ολη σου την ψυχη και μ'ολο σου το νου· αφτη ειναι η μεγαλη και πρωτη εντολη. Και δεφτερη το ιδιο Αγαπα το γειτονα σου ισαμε τον εαφτο σου. Σ'αφτες τις διο τις εντολες ολος ο Νομος στεκει κι'οι Προφητες".

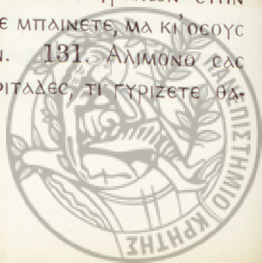
129. Κι'ενω ειτανε μαζεμενοι οι Φαρισαιοι τους ρωτησε ο Ιησους κι'ειπε "Πια'ναι η γνωμη σας για το Χριστο; πιανου'ναι γιος;" Του λενε "Του Δαβειδ". Τους λεει "Πως λοιπον ο Δαβειδ με το πνεμα τον κραζει αφεντη, λεγοντας Ειπε ο αφεντης στον αφεντη

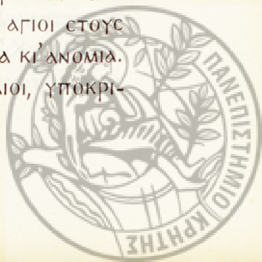
μου Καθου δεξια μου ως να βαλω τους οχτρους σου κατου απο τα ποδια σου; Αν λοιπον ο Δαβειδ τον κραζει αφεντη, πως ειναι γιος του;" Και κανεις δε μπορουσε ναν τ'απαντησει λεξη· μητε απο κεινη τη μερα τολμησε κανεις ναν τονε ρωτησει πια.

[23] 130. Τοτες ο Ιησους μιλησε στα πληθη και στους μαθηταδες του λεγοντας "Στην καθεδρα του Μωυση καθησαν οι διαβασμενοι και Φαρισαιοι. Ολα λοιπον οσα σας πουν κανετε τα και κρατειτε· κατα τα εργα τους ομως μην κανετε, γιατι λεν και δεν κανουν. Και δενουνε φορτωματα βαρια κι'αβασταχτα και τα φορτωνουνε στη ραχη των ανθρωπων, μα οι ιδιοι με το δαχτυλο τους δε θεν ναν τα κουνησουν. Και καθε τους εργο κανουνε για ναν τους καμαρωνουν οι ανθρωποι. Γιατι πλαταινουνε τα φυλαχταρια τους και μεγαλωνουνε [των φορεματων τους] τις ουγιες, μα αγαπουν το πρωτοκαθισμα στα δειπνα και τα πρωτοστασιδα μεσα στα συναγωγια και τους χαιρετισμους στις αγορες και το ναν τους φωναζει ο κοσμος Ραββει. Μα εσας να μη σας κραζουνε Ραββει, γιατι ενας ειναι σας ο δασκαλος κι'ολοι εσεις αδερφια. Και πατερα σας μην κραξτε στη γη, γιατι ενας ειναι σας ο πατερας, ο ουρανιος. Μηδε οδηγους να μη σας κραζουνε, γιατι ενας ειναι σας οδηγος, ο Χριστος. Κι'ο μεγαλυτερος σας ας γινει δουλος σας. Και οποιος ανυψωνεται θα χαμηλωθει, κι'οποιος χαμηλωνεται θ'ανυψωθει.

"Κι'αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκριταδες, γιατι κλεινετε τη βασιλεια των ουρανων στην οψη των ανθρωπων· γιατι εσεις δε μπαινετε, μα κι'οσους μπαινουν δεν αφινετε να μπουν. 131. Αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκριταδες, τι γυριζετε θα-

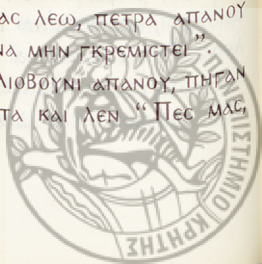
λασσα και στερια να καντε ενα νιοφωτιστο, κι'αμα γινει τον καντε γιο της γεεννας χειροτερο σας. Αλιμονο σας οδηγοι τυφλοι, που λετε Οπιος αμωσει στο ναο, δεν ειναι τιποτα· μα οπιος αμωσει στο χρυσαφι του ναου, χρωστα. Λωλοι και τυφλοι, γιατι τι ειναι μεγαλυτερο, το χρυσαφι η ο ναος π'αγιαζει το χρυσαφι; κι'Οπιος αμωσει στο θυσιαστηρι, δεν ειναι τιποτα· μα οπιος αμωσει στο χαρισμα τ'απανου του, χρωστα. Λωλοι και τυφλοι, γιατι τι'ναι μεγαλυτερο, το χαρισμα η το θυσιαστηρι π'αγιαζει το χαρισμα; Οπιος λοιπον αμωσει στο θυσιαστηρι, ορκιζεται σ'αφτο και σ'ολα απανου του· και οπιος αμωσει στο ναο, ορκιζεται σ'αφτον και στον κατοικο του· κι'οπιος αμωσει στον ουρανο, ορκιζεται στο θρονο του Θεου και στον καθισμενο απανου. 132. Αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκριταδες, γιατι δινετε το δεκατο απο το διοσμο κι'ανηθο και κυμινο, κι'αφηκατε τα πιο βαρια του Νομου, τη δικιοσυνη και σπλαχνια και πιστη. Μα αφτα να κανετε επρεπε και εκεινα να μην αφιστε. Οδηγοι τυφλοι, που το κουνουπι το στραγγιζετε και καταπινετε την γκαμηλα. 133. Αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκριταδες, γιατι παστρεβετε απ'οξω το ποτηρι και σκουτελλι, και μεσα αρπαγη ειναι γιοματα και παραλυσια. Φαρισαιε τυφλε, παστρεψε πρωτα μεσα το ποτηρι και σκουτελλι, για ναν του γινει και τ'απ'οξω παστρικο. 134. Αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκριταδες, γιατι μιαζετε σαν ταφους ασπρισμενους, π'απ'οξω ναι μεν φαινουνται ομορφοι, μα μεσα'ναι γιοματοι κοκκαλα νεκρα και καθε λερα. Ετσι κι'εσεις ναι μεν απ'οξω φαινεστε αγιοι στους ανθρωπους, μα μεσα ειστε γιοματοι υποκρισια κι'ανομια. 135. Αλιμονο σας διαβασμενοι και Φαρισαιοι, υποκρι-

ταδες, γιατι χτιζετε των προφητων τους ταφους και στολιζετε τα μνηματα των αγιων, και λετε Αν ζουσαμε στα χρονια των πατερων μας, μαζι τους δε θα συντροφιαζαμε στων προφητων το αιμα. Ετσι μονοι σας κατηγοριεστε το πως ειστε γιοι των προφητοφονιαδων, κι' εσεις θα συμπληρωστε των πατερων σας το μετρος. Φειδια, οχιας γεννηματα, πως θα γλυτωστε απο της γεεννας την καταδικη; Για τουτο εγω να σας στελνω προφητες και σοφους και διαβασμενους· μερικους τους θα σκοτωστε και σταβρωστε, και μερικους θα βουρδουλιστε μες στα συναγωγια σας και θαν τους διωξτε απο μια χωρα σ' αλλη, ετσι για να πεσει απανου σας καθ' αιμα εναρετο που χυνεται στη γη, απο το αιμα τ' Αβελ του εναρετου ως στο αιμα Ζαχαρια, γιου του Βαραχια, που τον σφαξατε αναμεσα απο το ναο και το θυσιαστηρι. Αληθινα σας λεω, θα πεσουν ολα αφτα σ' αφτη τη γενεα. Ιερουσαλημ Ιερουσαλημ, εσυ που θανατωνεις τους προφητες και πετροβολας τους αποστολους σου, ποσες φορες δε θελησα να περιμασω τα παιδια σου, ετσι οπως περιμαζεβει η ορνιθα τα ορνιθια της κατου απο τις φτερουγες, και δε θελησατε! Να, σας παραιτουν το σπιτι σας. Γιατι σας λεω, δε θα με δειτε τωρα πια ως να πειτε Βλογητος αφτος που φτανει στ' ονομα του Κυριου".

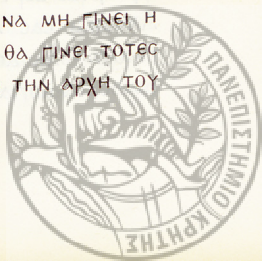
[24] 136. Και βγηκε ο Ιησους απο το ναο και περπατουσε, κι' ηρθαν οι μαθητάδες του ναν του δειξουνε τα χτιρια του ναου. Κι' ο Ιησους αποκριθηκε και τους ειπε "Δε βλεπετε ολα αφτα; Αληθινα σας λεω, πετρα απανου σε πετρα εδω δε θ' αφεθει που να μην γκρεμιστει".

137. Κι' ενω καθοτανε στο Ελιοβουνι απανου, πηγαν κοντα του οι μαθητάδες χωριστα και λεν "Πες μας,

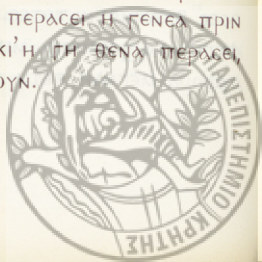
ποτε αφτα θα γινουν; και πιο το σημαδι της παρουσιας σου και του τελιωμου του κοσμου;" Κι'ο Ιησους αποκριθη και τους ειπε "Κοιταξτε μη σας πλανεσει κανεις. Γιατι πολλοι θαρθουνε στ'ονομα μου λεγοντας Εγω ειμαι ο Χριστος, και θα πλανεσουν πολλους. Και σας μελλεται ν'ακουστε πολεμους και φημες πολεμων. Τηρατε, μην ταραττεστε· γιατι πρεπει να γινουνε, μα δεν ειναι ακομα το τελος. Τι θα σηκωθει εθνος να χτυπησει εθνος και βασιλεια να χτυπησει βασιλεια, και θα γινουν πεινες και σεισμοι εδω κι'εκει. Ομως ολα αφτα πονων αρχη. Τοτες θα σας παραδωσουν σε δεινα και θα σας θανατωσουν, κι'ολα τα εθνη θα σας μισουνε για τ'ονομα μου. Και τοτες θα πεσουνε σε πειρασμο πολλοι, και θα παραδοθουν αναμεσα τους και θα μισηθουν. Και πολλοι ψεφτοπροφητες θα φανουν και θα πλανεσουν πολλους. Και με το να πληθηνει η αμαρτια θα κρυωσει των πολλων η αγαπη. Μα οπιος κανει απομονη ως στο τελος, αφτος θα σωθει. Και θα κηρυχτει τουτο το καλο το μηνημα της βασιλειας μεσα στην οικουμενη ολη για να φωτιστουν ολα τα εθνη. Και τοτες θα φτασει το τελος.

"Οταν λοιπον του ρημαγμου το σιχαμα το ειπωμενο μεσο του Δανιηλ του προφητη το δειτε και στεκει μεσα σ'αγιασμενον τοπο (οπιος διαβαζει ας εννοει), τοτες οι μεσα στην Ιουδαια ας φεβγουνε στα ορη, ο στο δωμα απανου ας μην κατεβει να παρει απο το σπιτι του τα πραματα [του], κι'ο μεσα στο χωραφι ας μη γυρισει πισω να παρει το ρουχο του. Κι'αλιμονο στις εγκυες και οσες βυζαινουν τοτες. Και προσεφκεστε να μη γινει η φυγη σας χειμωνα μητε σαββατο· γιατι θα γινει τοτες συφορα μεγαλη, τετια που δεν εγινε απο την αρχη του

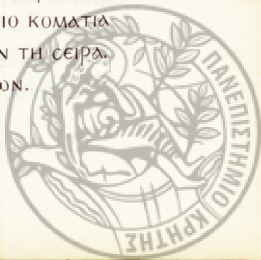
κοσμου ως τα τωρα, κι'ουτε θα γινει. Και να μη ηθελε κολοβωθουν αφτες οι μερες, σαρκα δε θα γλυτωνε· μονε για τους εκλεχτους θενα κολοβωθουν αφτες οι μερες. Τοτες αν σας πει κανεις Να εδω ο Χριστος η εδω, μην πιστεβετε. Τι θα φανουν ψεφτοχριστοι και ψεφτοπροφητες, και θα δειξουνε σημαδια μεγαλα και τερατα, τοσο που να πλανεσουν, αν γινεται, και τους εκλεχτους. Να, απο πριν σας τοπα. Αν λοιπον σας πουνε Να στην ερημια'ναι, μη βγειτε· να μεσα στα κελλια, να μην πιστεψτε. Γιατι οπως απο την ανατολη προβαλλει η αστραπη και φαινεται ως στη δυση, ετσι θα γινει η παρουσια του γιου τ'ανθρωπου. Οπουναι το ψοφιμι, εκει θα μαζεφτουν τα ορνια.

"Κι'εφτυς κατοπι απο τη συφορα εκεινων των μερων θα σκοτεινιασει ο ηλιος, και το φως της δε θα δωσει η σεληνη, και θα πεσουν τ'αστρα απο τον ουρανο, και στα ουρανια καθε δυναμη θα κλονιστει. Και τοτες το σημαδι θα φανει του γιου τ'ανθρωπου μες στον ουρανο. Και τοτες θα στηθοκοπηθουν ολες οι φυλες της γης, και θενα δουν το γιο τ'ανθρωπου που θα φτανει απανου στ'ουρανου τα συννεφα με δυναμη και δοξα πολλη. Και θα στειλει τους αγγελους του με σαλπιγγας μεγαλο λαλημα, και θα συναξουνε μαζι τους εκλεχτους του απο τους τεσσερεις ανεμους, απ'ακρες ουρανων ως ακρες τους. Μονε απο τη συκια μαθετε την παραβολη. Οταν πια απαλυνει το κλαδι της και τα φυλλα βγουν, ξερουν πως κοντα το καλοκαιρι· ετσι κι'εσεις οταν τα δειτε ολα αφτα, να ξερτε πως κοντα'ναι, στη μπασια μπροστα. Αληθινα σας λεω, αφτη δε θα περασει η γενεα πριν γινουν ολα αφτα. Ο ουρανος κι'η γη θενα περασει, ομως τα λογια μου δε θα περασουν.

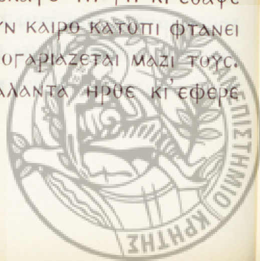
138. "Κι' οσο για κεινη τη μερα κι' ωρα, δεν την ξερει κανεις, μητ' οι αγγελοι τ' ουρανου μητε ο γιος εξον ο πατερας μονος. Κι' οπως του Νωε οι μερες, ετσι θα γινει η παρουσια του γιου τ' ανθρωπου. Γιατι οπως τοτες ζουσανε τις πριν τις μερες του κατακλυσμου τρωγοντας και πινοντας, παιρνοντας και δινοντας γυναικες, ως στη μερα που ο Νωε μπηκε μεσα στην κιβωτο, κι' ειδηση δεν ειχαν οσο πουφτασε ο κατακλυσμος και συνεπηρε ολους, ετσι θα γινει η παρουσια του γιου τ' ανθρωπου. Τοτες διο θαναι στο χωραφι, ενας παιρνεται μαζι κι' ο αλλος αφινεται· διο π' αλεθουν με το μυλο, μια τους παιρνεται μαζι κι' η αλλη αφινεται. Ξαγρυπνατε λοιπον, τι δεν ξερετε πια μερα ερχεται ο αφεντης σας. Μα μαθετε το αφτο, πως αν ο νοικοκυρης ηξερε σε πια [νυχτο]φρουρα θα φτασει ο κλεφτης, θ' αγρυπναε και δεν αφινε ναν του τρυπησουνε το σπιτι. Για τουτο ετοιμαζεστε κι' εσεις, γιατι την ωρα που δεν καρτερατε φτανει ο γιος τ' ανθρωπου.

139. "Πιος αραγε ειναι ο σκλαβος ο πιστος και φρονιμος, που τονε διορισε ο αφεντης κεφαλη των δουλων του για ναν τους δινει και να τρων στην ωρα [τους]; Χαρα στο σκλαβο εκεινο, που σαν ερθει ο αφεντης του θα βρει τον πως το κανει. Αληθινα σας λεω, πως σ' ολα τα υπαρχοντα του θαν τον διορισει κεφαλη. Αν ομως πει μες στην καρδια του ο σκλαβος ο κακος Ο αφεντικος μου αργει, κι' αρχισει τους συντροφους του και τους χτυπαει, κι' αν τρωει και πινει με τους μεθυσμενους, θα φτασει αφτου του σκλαβου ο αφεντης τη μερα που δεν καρτερα και την ωρα που δεν ξερει, και διο κοματια θαν τον κοψει και θα βαλει στων υποκριταδων τη σειρα. Εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων.

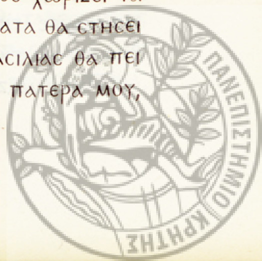
[25] 140. "Τοτε θα μιασει η βασιλεια των ουρανων με δεκα κορες που πηραν τα λυχναρια τους και βγηκαν ν'απαντησουν το γαμπρο, κι'ειταν οι πεντε τους ασυλλογιστες κι'οι πεντε γνωστικες. Τι οι ασυλλογιστες σαν πηραν τα λυχναρια τους, δεν πηρανε μαζι τους λαδι· οι γνωστικες ως τοσο πηρανε μεσα στους λαδολογους λαδι με τους λυχνους τους μαζι. Κι'αργωντας ο γαμπρος, νυσταξαν ολες και κοιμουνταν. Κι'ακουστη τα μεσανυχτα φωνη Να ο γαμπρος· βγατε ναν τον απαντηστε. Τοτες οι κορες σηκωθηκανε ολες και διορθωσανε τους λυχνους τους. Κι'ειπαν οι ασυλλογιστες στις γνωστικες Δωστε μας απο το λαδι σας, γιατι οι λυχνοι μας σβυνουν. Κι'απαντησαν οι γνωστικες και λεν Ισως δε σωσει για τις διο· πηγαινετε καλυτερα στους πουλητάδες κι'αγοραστε για τα σας. Κι'ενω πηγαιναν ν'αγορασουν, εφτασε ο γαμπρος, και μπηκανε μαζι του στις χαρες οι ετοιμες και κλειστηκε η πορτα. Κι'ερχουνται υστερα κι'οι αλλες κορες κι'ελεγαν Αφεντη αφεντη, ανοιξε μας. Και εκεινος αποκριθη κι'ειπε Αληθινα σας λεω, δε σας ξερω. Ξαγρυπνατε λοιπον, τι δεν ξερτε τη μερα μητε την ωρα.

"Γιατι οπως ανθρωπος που πηγαινε στην ξενιτια φωναξε τους σκλαβους του και τους παραδωκε το βιο του, κι'εδωκε σ'αλλον πεντε ταλαντα, και σ'αλλονε διο, και σ'αλλον ενα, στον καθενα κατα την αξια του, και ξενιτεφτηκε· αμεσως πηγε εκεινος πουλαβε τα πεντε ταλαντα και δουλεψε μ'αφτα και κερδισε αλλα πεντε. Ετσι κι'ο αλλος με τα διο κερδισε αλλα διο. Ομως ο αλλος πουλαβε το ενα πηγε κι'εσκαψε τη γη κι'εθαψε τ'αφεντη του το χρημα. Και πολυν καιρο κατοπι φτανει των σκλαβων ο αφεντικος και λογαριαζεται μαζι τους. Κι'εκεινος πουλαβε τα πεντε ταλαντα ηρθε κι'εφερε

αλλα πεντε ταλαντα, και λεει Αφεντη, πεντε ταλαντα μου παραδωκες· κοιτα, κερδισα αλλα πεντε. Τουπε ο αφεντης του Λαμπρα, καλε [μου] σκλαβε και πιστε, σε λιγα εισουνα πιστος, σε πολλα θα σε διορισω· εμπα στ' αφεντικου σου το ξεφαντωμα. Κι' ηρθε με τα διο τα ταλαντα κι' ο αλλος κι' ειπε Αφεντη, μου παραδωκες διο ταλαντα· κοιτα, κερδισα αλλα διο. Τουπε ο αφεντης του Λαμπρα, καλε [μου] σκλαβε και πιστε, σε λιγα εισουνα πιστος, σε πολλα θα σε διορισω· εμπα στ' αφεντικου σου το ξεφαντωμα. Μα κι' αφτος σαν πηγε πουχε λαβει τονα ταλαντο, ειπε Αφεντη, σ' ηξερα πως εισαι ανθρωπος σκληρος, θεριζοντας οπου δεν εσπειρες και μαζεβοντας οπου δε σκορπισες, κι' απο το φοβο πηγα κι' εθαψα το ταλαντο σου μεσα στη γη· δες, εχεις το δικο σου. Και απαντησε ο αφεντης του και τουπε Σκλαβε κακε κι' ακαματη, ηξερες πως θεριζω οπου δεν εσπειρα και μαζεβω οπου δε σκορπισα· επρεπε λοιπον το χρημα μου να καταθεσεις με τους τραπεζιτες, κι' εγω στο γυρισμο μου θαπαιρνα με τοκο το δικο μου. Παρτε του λοιπον το ταλαντο και δωστε το σ' εκεινον με τα δεκα ταλαντα. Τι σ' οπιον εχει, θα δοθει και περισσεψει· κι' οπιος δεν εχει, θαν του παρουν κι' οτι εχει. Και τον αχρηστο το σκλαβο βγαλτε τονε στο σκοταδι το πιο οξωτερο· εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων.

141. "Κι' οταν ερθει ο γιος τ' ανθρωπου μεσα στη δοξα του κι' ολοι οι αγγελοι μαζι του, τοτες θα καθησει σε λαμπρο του θρονο και θα συναχτουν τα εθνη ολα ομπρος του, και θαν τους χωρισει κατα πως χωριζει τα προβατα ο βοσκος απο τα γιδια, και τα προβατα θα στησει δεξια του και τα γιδια αριστερα. Τοτε ο βασιλιας θα πει στους δεξια του Ελατε, οι βλογημενοι του πατερα μου,

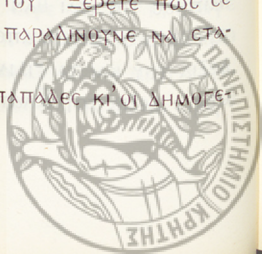

κληρονομηστε τη Βασιλεια που σας ετοιμαστηκε απο το θεμελιωμα του κοσμου. Γιατι πεινασα και μου δωκατε να φαω· διψασα και με ποτισατε· ξενος ειμουν και με περιμαζεψατε· γυμνος και με ντυσατε· αρρωστησα και με κοιταξατε· φυλακη ειμουν κι'ηρθατε να με δειτε. Τοτες θαν τ'αποκριθουν οι αγιοι και θα πουν Κυριε, ποτε σ'ειδαμε πεινασμενο και σε θρεψαμε; η διψασμενο και σε ποτισαμε; και ποτε σ'ειδαμε ξενο και σε περιμαζεψαμε; η γυμνο και σε ντυσαμε; και ποτε σ'ειδαμε αρρωστο η σε φυλακη κι'ηρθαμε να σε δουμε; Κι'ο Βασιλιας θ'απαντησει και θαν τους πει Αληθινα σας λεω, οσο ετσι κανατε ενος απο τους αδερφους μου τουτους τους ελαχιστους, [τοσο] ετσι [και] εμενα μου κανατε.

142. Τοτες θα πει και στους αριστερα Πηγαινετε απο μενα, καταρατοι, στη φωτια την αιωνια την ετοιμασμενη του Διαβολου και των αγγελων του. Γιατι πεινασα και δε μου δωκατε να φαω· διψασα και δε με ποτισατε· ξενος ειμουν και δε με περιμαζεψατε· γυμνος και δε με ντυσατε· αρρωστος και σε φυλακη και δε με κοιταξατε. Τοτες θ'αποκριθουν κι'αφτοι και θα πουν Κυριε, ποτε σ'ειδαμε πεινασμενο η διψασμενο η ξενο η γυμνο η αρρωστο η σε φυλακη, και δε σε φροντισαμε; Τοτες θαν τους απαντησει και θα πει Αληθινα σας λεω, οσο ετσι δεν κανατε ενος απο τουτους τους ελαχιστους, [τοσο] μητ'εμενα δε μου κανατε ετσι. Και θα πανε αφτοι σε κολαση παντοτινη, μα οι αγιοι σε ζωη παντοτινη".

[26] 143. Και συνεβηκε, οταν τελιωσε ο Ιησους ολα αφτα τα λογια, ειπε των μαθηταδων του "Ξερετε πως σε διο μερες γινεται το πασκα, και παραδινουνε να σταβρωθει το γιο τ'ανθρωπου".

Τοτες μαζεφτηκανε οι πρωτοπαπαδες κι'οι δημογε-

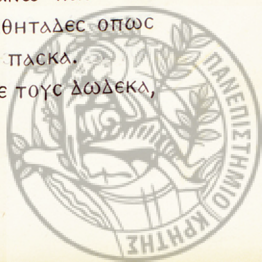
ροντοι στο παλατι του αρχιπαπα που λεγουνταν Καϊαφας, και συφωνησανε να πιασουνε με πονηρια και να σκοτωσουν τον Ιησου. Κι'ελεγαν "Οχι τη σκολη, να μη γινει ταραχη του λαου".

144. Και σαν εφτασε ο Ιησους στη Βηθανια, στου Σιμωνα του λωβιασμενου, ηρθε γυναικα κρατωντας αλαβαστρινο λαγηνι με μυρουδικο πολυτιμο, και του περεχουσε το κεφαλι ενω καθοταν [κι'ετρωγε]. Και βλεποντας το οι μαθηταδες του αγαναχτησαν και λενε "Γιατι αφτος ο χαμος; Γιατι μπορουσε αφτο ν'ακριβοπουληθει και να δοθει σε φτωχους". Και τονιωσε ο Ιησους και τους ειπε "Τι πειραζετε τη γυναικα; Γιατι δουλεψη καλη μουκανε εμενα. Τι παντα τους φτωχους τους εχετε μαζι σας, μα εμενα παντα δε μ'εχετε. Τι βαζοντας αφτη τουτο το μυρουδικο στο κορμι μου απανου, για το θαψιμο μου τοκανε. Κι'αληθινα σας λεω, οπου κι'αν κηρυχτει παντου στον κοσμο τουτο το καλο το μηνημα, θα διαλαληθει και αφτη το τι εκανε, ναν τη μνημονεβουν".

145. Τοτες πηγε ενας απο τους δωδεκα, αφτος που λεγουνταν Ιουδας Ισκαριωτης, στους πρωτοπαπαδες και ειπε "Τι θα μου δωστε, κι'εγω θα σας τον παραδωσω". Κι'εκεινοι τουζιασαν τριαντα αργυρα. Κι'απο τοτες γυρεβε εφκαιρια ναν τον παραδωσει.

146. Και την πρωτη μερα των αζυμων πηγανε στον Ιησου οι μαθηταδες και του λεν "Που θελεις να σου ετοιμασουμε να φας το πασκα;" Κι'εκεινος ειπε "Πηγαινετε στη χωρα στου ταδε και πεστε του Ο δασκαλος λεει Ο καιρος μου σιμωνει· μαζι σου κανω πασκα με τους μαθηταδες μου". Κι'εκαναν οι μαθηταδες οπως τους προσταξε ο Ιησους, κι'ετοιμασαν το πασκα.

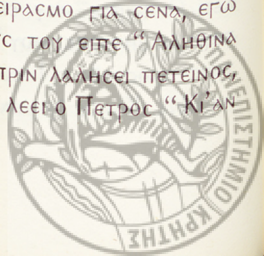
147. Και σα βραδιασε, καθοτανε μαζι με τους δωδεκα,

κι' ενω τρωγανε ειπε "Αληθινα σας λεω πως ενας σας θα με παραδωσει". Και καταλυπημενοι αρχισαν και τουλεγε ενας ενας "Μην ειμαι εγω, Κυριε;" Κι' εκεινος αποκριθη κι' ειπε "Οποιος βουτησει μαζι μου το χερι στο τρυβλι, αφτος θα με παραδωσει. Και ναι μεν πηγαινει ο γιος τ' ανθρωπου οπως γραφτηκε για αφτον· ομως αλιμονο σ' εκεινον τον ανθρωπο που μεσο του παραδινεται ο γιος τ' ανθρωπου· καλυτερα του να μην ειχε γεννηθει ο ανθρωπος εκεινος". Κι' απαντησε ο Ιουδας ο παραδοτης του κι' ειπε "Μην ειμαι εγω, Ραββει;" Του λεει "Εσυ το λες".

148. Κι' ενω τρωγανε, πηρε ο Ιησους ψωμι, και βλογησε και τοκοψε κοματια, και δινοντας στους μαθηταδες ειπε "Λαβετε, φατε· αφτο'ναι το κορμι μου". Και παιρνοντας ποτηρι, δοξολογησε και τους εδωκε λεγοντας "Πιετε απο τουτο ολοι σας· τι αφτο'ναι το αιμα μου, της διαθηκης, που χυνεται για το καλο πολλων, ωστε να συχωρεθουν οι αμαρτιες. Και σας λεω, πως απο τωρα δε θα πιω απο τουτο τ' αμπελοθρεμμα, ως στη μερα που μ' εσας καινουργιο θαν το πινω μεσα στη βασιλεια του πατερα μου". Κι' αφου ψαλανε, βγηκανε στο Ελιοβουνι.

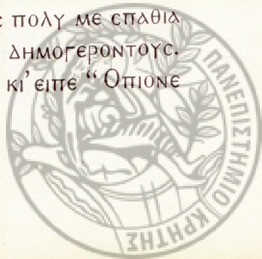
149. Τοτες τους λεει ο Ιησους "Ολοι σας θα πεστε σε πειρασμο για μενα αφτη τη νυχτα. Γιατι ειναι γραμενο Θα χτυπησω το βοσκο και θα σκορπησουνε του κοπαδιου τα προβατα. Κι' οταν αναστηθω, θα παω μπροστα σας στη Γαλιλαια". Κι' ο Πετρος απαντησε και τουπε "Ολοι αν πεσουνε σε πειρασμο για σενα, εγω ποτες δε θα πεσω". Κι' ο Ιησους του ειπε "Αληθινα σου λεω, πως αφτη τη νυχτα, πριν λαλησει πετεινος, τρεις φορες θα μ' αρνηθεις". Του λεει ο Πετρος "Κι' αν

αναγκη μαζι σου να πεθανω, δε θα σ'αρνηθω". Ετσι ειπαν κι'ολοι οι μαθηταδες.

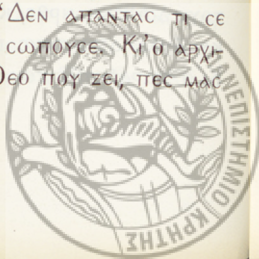
Τοτες πηγαινει μαζι τους ο Ιησους σε μερος που το λεγανε Γεθσημανει, και λεει των μαθηταδων "Καθηστε αφτου ως που να πaω εκει και να προσεφκηθω". Και παιρνοντας μαζι του τον Πετρο και τους διο τους γιους του Ζεβεδαιου, αρχισε να λυπαται και να βαριοκαρδει. Τοτες τους λεει "Καταλυπημενη'ναι η ψυχη μου ως στο θανατο· μεινετε εδω και ξαγρυπνατε μαζι μου". Και προχωρωντας λιγο, επεσε τα πιστομα και περικαλιουνταν κι'ελεγε "Πατερα μου, αν γινεται, ας περασει περα μου το ποτηρι αφτο· οχι ομως οπως θελω εγω, μονε οπως εσυ". Κι'ερχεται στους μαθηταδες και τους βρισκει κοιμισμενους, και λεει του Πετρου "Ετσι δεν κατορθωσατε μιαν ωρα ν'αγρυπνηστε μαζι μου; Αγρυπνατε και προσεφκεστε για να μην πεστε σε πειρασμο. Το πνεμα ναι προθυμο, μα η σαρκα αδυναμη". 150. Παλι πηγε δεφτερη φορα και προσεφκηθηκε "Πατερα μου, αν δε γινεται να περασει αφτο διχως ναν το πιω, ας γινει το θελημα σου". Και πηγε παλι και τους ηβρε κοιμισμενους, γιατι ειτανε βαρια τα ματια τους. Κι'αφινοντας τους παλι, πηγε και προσεφκηθηκε τριτη φορα, λεγοντας ξανα τα ιδια λογια. Τοτ'ερχεται στους μαθηταδες και τους λεει "Κοιμαστε λοιπον και ξεκουραζεστε· γιατι να σιμωσε η ωρα κι'ο γιος τ'ανθρωπου παραδινεται σε χερια αμαρτωλων. Σηκωθειτε, ας παμε· να σιμωσε ο παραδοτης μου".

151. Κι'ενω μιλουσε ακομα, να ο Ιουδας, ενας απο τους δωδεκα, ηρθε, και μαζι του πληθος πολυ με σπαθια και ξυλα απο τους πρωτοπαπαδες και δημογεροντους. Κι'ο παραδοτης του τους εδωκε σημαδι κι'ειπε "Οπιονε

φιλησω, αφτος ειναι· πιαστε τον". Κι'αμεσως πηγε στον Ιησου κι'ειπε "Σε χαιρετω, Ραββει" και τον φιλησε. Κι'ο Ιησους του ειπε "Φιλε, τι θελεις κι'ηρθες;" Τοτ'ηρθαν και βαλανε χερι απανου στον Ιησου και τον επιασαν. Και να ενας συντροφος του απλωσε το χερι κι'εσυρε το σπαθι του, και χτυπησε το σκλαβο του πρωτοπαπα και τουκοψε τ'αφτι. Τοτες του λεει ο Ιησους "Γυρισε το σπαθι σου στον τοπο του· γιατι οπιος επιασε σπαθι, με σπαθι θα παει. Η θαρρεις πως δε μπορω να κραζω του πατερα μου, και θα μου παραταξει τωρα πιο πολλους αγγελους παρα δωδεκα λεγιωνες; Λοιπον πως θ'αληθεψουν οι Γραφες, πως ετσι πρεπει να γενει;"
152. Εκεινη την ωρα ειπε ο Ιησους στα πληθη "Λες για κακουργο βγηκατε με σπαθια και ξυλα να με πιαστε. Καθεμερα μεσα στο ναο καθουμουν και διδασκα, και δε με πιασατε. Ομως αφτο ολο εγινε για ν'αληθεψουν οι Γραφες των προφητων". Τοτες οι μαθηταδες του τον αφηκαν ολοι κι'εφυγαν.

Κι'εκεινοι που συλλαβαν τον Ιησου τον πηγανε στου Καϊαφα του αρχιπαπα, οπου μαζεφτηκαν οι διαβασμενοι κι'οι δημογεροντοι. Κι'ο Πετρος τον ακολουθουσε απο μακρια ως στο παλατι του αρχιπαπα, και μπηκε μεσα και καθοτανε μαζι με τους κλητηρες για να δει το τελος.
153. Κι'οι αρχιπαπαδες κι'ολη η συνοδο ζητουσαν ψεφτομαρτυρια για να σκοτωσουν τον Ιησου, και δεν ηβρανε, κιας πηγανε πολλοι ψεφτομαρτυροι. Μα πηγανε διο κατοπι κι'ειπαν "Αφτος ειπε Μπορω να χαλασω το ναο του Θεου και σε τρεις μερες ναν τον χτισω". Κι'ο αρχιπαπας σηκωθηκε και τουπε "Δεν απαντας τι σε κατηγορουν αφτοι;" Κι'ο Ιησους σωπουσε. Κι'ο αρχιπαπας του ειπε "Σε ξορκιζω στο Θεο που ζει, πες μας

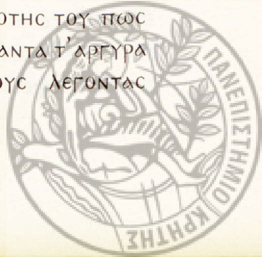

αν εσυ εισαι ο Χριστος, ο γιος του Θεου". Του λεει ο Ιησους "Εσυ το λες. Ομως σας λεω, σε λιγο θα δειτε το γιο τ'ανθρωπου που καθισμενος δεξια απο τη Δυναμη θα φτανει απανου στ'ουρανου τα συννεφα". Τοτες ξεσκισε ο αρχιπαπας τα φορεματα του κι'ειπε "Ασεβησε· τι θελουμε πια μαρτυρους; Να, τωρα ακουσατε την ασεβεια· τι λετε;" Κι'απαντησαν κι'ειπαν "Του πρεπει θανατος". Τοτε τον εφτυσαν στο προσωπο και τονε μπατσισαν, κι'αλλοι τον ραβδισαν λεγοντας "Προφητεψε μας, Χριστε, ποιος σε χτυπησε".

154. Κι'ο Πετρος ειταν καθισμενος οξω στην αβλη, κι'ηρθε κοντα του μια κοπελλα κι'ειπε "Κι'εσυ εισουνα με τον Ιησου το Γαλιλαιο". Κι'αφτος αρνηθη μπροστα σ'ολους κι'ειπε "Δεν ξερω το τι λες". Και σα βγηκε στην αβλοπορτα, τον ειδε μια αλλη και λεει στους εκει "Αφτος ειτανε με τον Ιησου το Ναζωραιο". Και παλι αρνηθη μ'ορκο πως "Δεν τον ξερω τον ανθρωπο". Και σε λιγο πηγαν οι παροντες κι'ειπανε του Πετρου "Αληθινα απο κεινους εισαι κι'εσυ· γιατι η λαλια σου σε μαρτυρα". Τοτ'αρχισε να καταριεται και να ορκιζεται πως "Δεν τον ξερω τον ανθρωπο". Κι'αμεσως λαλησε πετεινος, και θυμηθηκε ο Πετρος το λογο του Ιησου πουχε πει, πως "Πριν λαλησει πετεινος, τρεις φορες θα μ'αρνηθεις". Και βγηκε οξω κι'εκλαψε πικρα.

155. Και σαν ξημερωσε, συφωνησαν ολοι οι πρωτο- [27]
παπαδες κι'οι δημογεροντοι το να θανατωσουν τον Ιησου· κι'αφου τον εδεσαν, τον πηραν και τον παραδωκανε στον Πειλατο, τον αρχηγο.

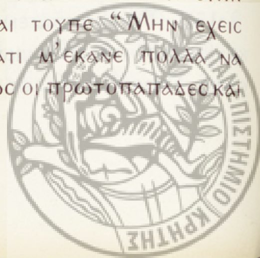
156. Τοτες οταν ειδε ο Ιουδας ο παραδοτης του πως καταδικαστηκε, μετανιωσε και γυρισε τα τριαντα τ'αργυρα στους πρωτοπαπαδες και δημογεροντους λεγοντας

“ Αμαρτησα παραδινοντας αιμα αθωο ”. Κι’ εκεινοι ειπαν “ Και τι μ’ εμας ; Εσυ συλλογισου το ”. Και πετωντας τ’ αργυρα μεσα στο ναο, εφυγε και πηγε και κρεμαστηκε. Και πηραν τ’ αργυρα οι πρωτοπαπαδες κι’ ειπανε “ Δεν τρεπει ναν τα βαλουμε στον Κορβανα, επειδη ’ναι πλερωμη για αιμα ”. Και συφωνησανε απ’ αφτα κι’ αγορασαν το χωραφι του κεραμιδα για νεκροταφειο των ξενων· για αφτο ονομαστη το χωραφι εκεινο αιματοχωραφο ως στα σημερα. Τοτες αληθεψε το ειπωμενο μεσο του Ιερεμια του προφητη, που λεει Και πηραν τα τριαντα τ’ αργυρα, τ’ αντιτιμο του τιμημενου, που τιμησαν απο τους γιους του Ισραηλ, και ταδωκαν για το χωραφι του κεραμιδα καθως ο Κυριος με προσταξε.

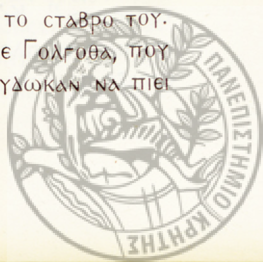
157. Κι’ ο Ιησους σταθηκε μπροστα στον αρχηγο, και τονε ρωτησε ο αρχηγος και λεει “ Εσυ εισαι ο Βασιλεας των Ιουδαιων ; ” Κι’ ο Ιησους του ειπε “ Εσυ το λες ”. Κι’ οταν τον κατηγορουσαν οι πρωτοπαπαδες κι’ οι δημογεροντοι, δεν απαντησε τιποτα. Τοτες ο Πειλατος του λεει “ Δεν ακους ποσα σε κατηγορουν ; ” Και δεν του απαντησε μητε σ’ ενα του λογο, τοσο π’ απορουσε ο αρχηγος υπερβολικα.

158. Και καθε σκολη ο αρχηγος συνηθιζε ναν του λεφτερωνει ενα φυλακισμενο του λαου, οπιον ηθελαν. Κι’ ειχαν τοτες φυλακισμενο σημαντικο που λεγουνταν Βαραββας. Ενω ειτανε λοιπον συναγμενοι, τους ειπε ο Πειλατος “ Πιονε θετε να σας λεφτερωσω, το Βαραββα, η τον Ιησου, αφτον που λεγεται Χριστος ; ” Γιατι ηξερε πως απο μισος τον παραδωκαν. Κι’ ενω καθοτανε στην εδρα, εστειλε η γυναικα του και τουπε “ Μην εχεις τιποτα μ’ εκεινον τον αθωο, γιατι μ’ εκανε πολλα να παθω αποψε στ’ ονειρο μου ”. Ομως οι πρωτοπαπαδες και

οι δημογεροντοι επεισαν τα πληθη να ζητησουνε το Βαραββα, και τον Ιησου ναν τον ξολοθρεψουν. Κι'αποκριθη ο αρχηγος και τους ειπε "Πιονε θετε απο τους διο τους να σας λεφτερωσω;" Κι'αφτοι ειπανε "Το Βαραββα". Τους λεει ο Πειλατος "Τι λοιπον να κανω τον Ιησου που λεγεται Χριστος;" Του λενε ολοι τους "Να σταβρωθει". Κι'ο αρχηγος ειπε "Γιατι τι κακο εκανε;" Κι'εκεινοι πιο πολυ φωναζανε και λεγανε "Να σταβρωθει". 159. Κι'ο Πειλατος βλεποντας πως τιποτα καλο δεν κανει παρα μεγαλωνει ο θορυβος, πηρε νερο κι'ενιψε τα χερια ομπρος στο πληθος κι'ειπε "Αθωος ειμαι απο το αιμα αφτο· εσεις συλλογιστειτε το". Κι'ολος ο λαος αποκριθη κι'ειπε "Το αιμα του απανου μας κι'απανου στα παιδια μας". Τοτες τους λεφτερωσε το Βαραββα, και τον Ιησου τονε βουρδουλισε και τον παραδωκε να σταβρωθει.

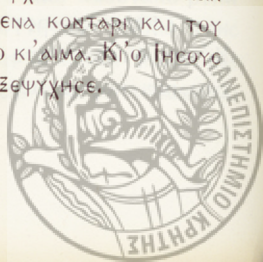
160. Τοτες οι στρατιωτες τ'αρχηγου πηρανε στο αρχηγειο τον Ιησου και μαζεψαν τριγυρω του ολη τη φρουρα. Και ντυνοντας τον κοκκινη στολη του τη φορεσανε, κι'επλεξαν ενα στεφανι απ'αγκαθια και του τοβαλαν τριγυρω στο κεφαλι, και καλαμι στο δεξυ του χερι· και γονατιστοι μπροστα του τον περιπαιξαν και λεγανε "Σε χαιρετουμε, Βασιλεα των Ιουδαιων". Και φτυσοντες τον, πηραν το καλαμι και τον χτυπουσανε στην κεφαλη. Κι'οταν τον περιπαιξαν, βγαζοντας του τη στολη τον εντυσαν τα φορεματα του, και τον πηρανε ναν τον σταβρωσουν. Και σα βγαινανε, ηβραν εναν ανθρωπο απο την Κυρηνη πουταν τ'ονομα του Σιμωνας· αφτον αγγαρεψαν για να σηκωσει το σταβρο του. Κι'αμα φτασανε στο μερος που το λενε Γολγοθα, που σημαινει καρας μερος που το λεν, τουδωκαν να πιει

κρασι με χολη ανακατωμενο· κι'οταν το δοκιμασε, δε θελησε να πιει. Κι'αφου τον σταβρωσαν, μοιραστηκαν τα ρουχα του βαζοντας λαχνο. Και καθησαν και τονε φυλαγαν εκει. Κι'εβαλαν απανου απο την κεφαλη του γραφτο το φταιξιμο του Αφτος ειναι ο Ιησους ο βασιλεας των Ιουδαιων.

161. Τοτες σταβρωνουνται μαζι του διο κακουργοι, ο ενας απο τα δεξια κι'ο αλλος απο τ'αριστερα. Κι'οι διαβατες τονε βλαστημουσαν και κουνωντας το κεφαλι ελεγαν " Εσυ που γκρεμιζεις το ναο και σε τρεις μερες μεσα τονε χτιζεις, σωσου ο ιδιος· αν εισαι γιος του Θεου, κατεβα απο το σταβρο ". Ετσι κι'οι πρωτοπαπαδες με τους διαβασμενους και δημογεροντους τον περιπαιζαν και λεγανε " Αλλους εσωσε, ο ιδιος να σωθει δε μπορει. Βασιλεας του Ισραηλ ειναι· ας κατεβει τωρα απο το σταβρο και θαν τον πιστεψουμε. Στο Θεο στηριζεται· ας τονε γλυτωσει τωρα αν θελει· γιατι ειπε πως του Θεου ειμαι γιος ". Και το ιδιο, κι'οι κακουργοι οι σταβρωμενοι μαζι του τον εβριζαν.

162. Κι'απο τις εξη η ωρα εγινε σ'ολη τη γη σκοταδι ως στις εννια η ωρα. Και κατα τις εννια η ωρα φωναξε ο Ιησους φωνη μεγαλη κι'ειπε Ελωει ελωει, λεμα σαβακτανει, που σημαινει " Θε μου Θε μου, γιατι με παραιτησες ; " Και τ'ακουσαν μερικοι παροντες και ελεγαν πως " Τον Ηλια αφτος φωναζει ". Κι'ετρεξε αμεσως ενας τους και πηρε ενα σφουγγαρι, και γιομιζοντας το ξυδι τοβαλε σε καλαμι απανου και τον ποτιζε· κι'οι αλλοι ελεγαν " Ας δουμε αν ερχεται ο Ηλιας ναν τον σωσει ". Κι'ενας αλλος πηρε ενα κονταρι και του τρυπησε το πλεβρο, και βγηκε νερο κι'αιμα. Κι'ο Ιησους εκραξε παλι με φωνη μεγαλη και ξεψυχησε.

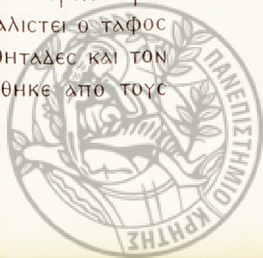
163. Και να τ'απλωμα του ναου σκιστηκε σε διο απο πανου ως κατου, κι'η γη σειστηκε, κι'οι βραχοι σκιστηκαν, και τα μνηματα ανοιξαν, και πολλα λειψανα των κοιμισμενων αγιων αναστηθηκαν, και βγαινοντας απο τα μνηματα υστερα απο την ανασταση του πηγανε στην αγια χωρα και φανερωθηκανε σε πολλους. Κι'ο εκατονταρχος κι'οσοι φυλαγανε μαζι του τον Ιησου, σαν ειδαν το σεισμο και τα οσα γινουνταν, φοβηθηκαν υπερβολικα και λεγανε "Αληθια γιος Θεου ειταν αφτος".

164. Κι'ειταν εκει γυναικες πολλες θωρωντας απο περα, π'ακολουθησαν τον Ιησου απο τη Γαλιλαια και τον υπερετουσαν. Που μεταξυ τους ειταν η Μαρια η Μαγδαληνη, κι'η Μαρια η μητερα του Ιακωβου και του Ιωση, και των γιων του Ζεβεδαιου η μητερα.

165. Και σα βραδιασε, ηρθε ενας ανθρωπος πλουσιος απο την Αριμαθαια που τον ελεγαν Ιωσηφ, πουχε και αφτος σταθει μαθητης του Ιησου· αφτος πηγε στον Πειλατο και ζητησε το λειψανο του Ιησου. Τοτες προσταξε ο Πειλατος να δοθει. Κι'ο Ιωσηφ πηρε το λειψανο και το τυλιξε σε σαβανο καθαριο, και τοβαλε μεσα στον καινουργιο του τον ταφο πουχε κοψει μεσα στο βραχο· κι'αφου κυλισε πετρα μεγαλη κοντα στο στομα του ταφου, εφυγε. Κι'ειταν εκει η Μαριαμ η Μαγδαληνη κι'η αλλη η Μαρια, καθισμενες αντικρυ στον ταφο.

166. Και την αλλη μερα, την κατοπι της παρασκεβης, συναχτηκανε οι πρωτοπαπαδες κι'οι Φαρισαιοι στου Πειλατου κι'ειπαν "Αφεντη, θυμηθηκαμε πως εκεινος ο πλανος ειπε οταν ζουσε ακομα Σε τρεις μερες ανασταινουμαι. Προσταξε λοιπον ν'ασφαλιστει ο ταφος ως στην τριτη μερα, μηπως παν οι μαθηταδες και τον κλεψουνε, και πουνε του λαου Αναστηθηκε απο τους

D 3

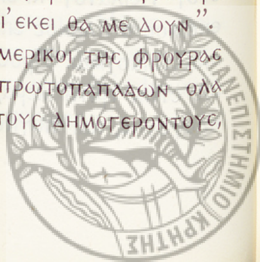

νεκρους, και θαναι το στερνο το λαθος πιο χειροτερο απο το πρωτο". Τους ειπε ο Πειλατος "Παρτε φρουρα· πηγαινετε, ασφαλιστε οπως ξερετε". Κι'εκεινοι πηγανε κι'ασφαλισαν τον ταφο, βουλωνοντας την πετρα μαζι με τη φρουρα.

[28] 167. Και περασμενη η νυχτα το σαββατο, οτι ειταν να χαραξουνε τα πρωτοβδομαδα, ηρθε η Μαρια η Μαγδαληνη κι'η αλλη η Μαρια για να δουν τον ταφο. Και να εγινε σεισμος μεγαλος, γιατι αγγελος Κυριου κατεβη απο τον ουρανο, κι'ηρθε και κυλισε την πετρα και καθουνταν απανου. Κι'η θωρια του ειτανε σαν αστραπη και το φορεμα του ασπρο σαν το χιονι. Κι'επιασε απ'το φοβο εκει τους φρουρους τρεμουλα, κι'εγιναν καθως νεκροι. Κι'αποκριθη ο αγγελος κι'ειπε στις γυναικες "Εσεις μη φοβαστε· γιατι ξερω πως τον Ιησου γυρεβετε το σταβρωμενο. Δεν ειναι εδω· γιατι αναστηθηκε οπως ειπε. Ελατε εδω, κοιταξτε το μερος πουτανε βαλμενος. Και γληγορα πηγαινετε και πεστε των μαθηταδων του πως Αναστηθηκε απο τους νεκρους, και να πηγαινει μπροστα σας στη Γαλιλαια. Εκει θαν τον δειτε. Να, σας ειπα".

168. Κι'εφυγαν απο τον ταφο γληγορα με φοβο και χαρα μεγαλη, και παν τρεχατες ναν το πουν των μαθηταδων του. Και να απαντησανε τον Ιησου και τους ειπε "Καλη σας ωρα". Κι'εκεινες πηγαν και του αγκαλιασαν τα ποδια και τον προσκυνησανε. Τοτες τους λεει ο Ιησους "Μη φοβαστε· πηγαινετε πληροφορηστε τους αδερφους μου να πανε στη Γαλιλαια, κι'εκει θα με δουν".

169. Κι'εκει που πηγαιναν, να μερικοι της φρουρας πηγανε στη χωρα κι'ειπαν των πρωτοπαπαδων ολα οσα εγιναν. Και μαζεφτηκανε με τους δημογεροντους,

και συφωνησανε και δωκανε στους στρατιωτες χρηματα αρκετα και λεν " Να πειτε πως Ηρθανε νυχτα οι μαθηταδες του και τον εκλεψαν ενω εμεις κοιμομαστε. Κι'αν τ'ακουσει ο αρχηγος, εμεις τον πειθουμε και δε θ'ανησυχηστε ". Κι'εκεινοι πηρανε τα χρηματα και κανανε οπως δασκαλεφτηκαν. Και διαλαληθη αφτος ο λογος με τους Ιουδαιους ως στα σημερα.

170. Κι'οι εντεκα οι μαθηταδες πηγανε στη Γαλιλαια, στο βουνο που τους ορισε ο Ιησους, και τον ειδαν και προσκυνησαν· αλλοι ομως δισταξαν. Κι'ο Ιησους πηγε και τους μιλησε κι'ειπε " Μου δοθηκε καθε εξουσια στον ουρανο και στη γη. Λοιπον πηγαινετε καθε εθνος να φωτιστε, βαφτιζοντας τους στ'ονομα του πατερα και του γιου και τ'αγιου πνεματος και διδασκοντας τους να φυλαν τα παντα οσα σας παραγγειλα. Και να εγω μαζι σας ειμαι παντα ως στον τελιωμο του κοσμου ".

ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΘΑΙΟ

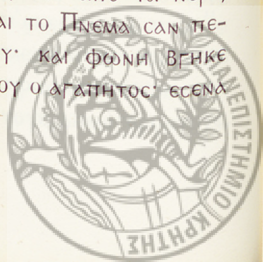

ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΡΚΟ

Αρχιζει το καλο το μηνημα του Ιησου Χριστου, γιου του Θεου.

Οπως ειναι γραμενο μεσα στον Ησαια τον προφητη Να, στελνω τον αποστολο μου προτυτερα σου, που θα φτιασει τη στρατα σου. Φωνη που καπιος κραζει στην ερημο Ετοιμαστε το δρομο του Κυριου, ισια καντε τα μονοπατια του, Βγηκε ο Ιωανης ο Βαφτιστης στην ερημο και κηρυχνε μετανιωμου βαφτισμα που να συχωρεθουν οι αμαρτιες. Και πηγαινε οξω στον Ιωανη ολος ο τοπος της Ιουδαιας κι' οι Ιεροσολυμειτες ολοι, και τους βαφτιζε μεσα στον Ιορδανη τον ποταμο αφου ξομολογουνταν τις αμαρτιες τους. Κι' ειχε ο Ιωανης φορεμα απο γκαμηλοτριχα και ζουναρι δερματινο γυρω στη μεση του, κι' ετρωγε ακριδες και μελι αγριο. Και κηρυχνε λεγοντας "Ερχεται ο δυνατοτερος μου πισω, που δεν ειμαι αξιος να σκυψω και να λυσω το λουρι των σανταλιων του. Εγω σας βαφτισα με νερο· ομως αφτος θα σας βαφτισει με πνεμα αγιο".

2. Συνεβηκε τις τοτε μερες, ηρθε ο Ιησους απο τη Ναζαρετ της Γαλιλαιας και βαφτιστηκε στον Ιορδανη απο τον Ιωανη. Κι' εφτυς σαν εβγαινε απο τα νερα, ειδε που σκιζουνταν τα ουρανια και το Πνεμα σαν περιστερι που κατεβαινε απανου του· και φωνη βγηκε απο τα ουρανια "Εσυ εισαι ο γιος μου ο αγαπητος· εσενα καλογνωμησα".

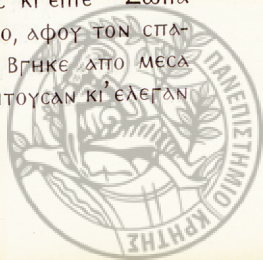

3. Κι'εφτυς το πνεμα τονε βγαζει στην ερημο. Και εμενε στην ερημο μερες σαραντα και τον πειραζε ο Σατανας. Κι'εμενε με τα θερια, κι'οι αγγελοι τον υπερετουσαν.

4. Κι'αφου παραδωκαν τον Ιωανη, ηρθε ο Ιησους στη Γαλιλαια κηρυχνοντας το καλο το μηνημα του Θεου και λεγοντας πως "Εληξε ο καιρος και σιμωσε η Βασιλεια του Θεου. Μετανιωνετε και πιστεβετε το καλο το μηνημα".

Και περνωντας κοντα στη λιμνη της Γαλιλαιας ειδε το Σιμωνα και τον Αντρεα τον αδερφο του Σιμωνα που με τα διχτια τους ψαρεβανε μεσα στη λιμνη, γιατι ειτανε ψαραδες. Και τους ειπε ο Ιησους "Ελατε πισω μου, και θα σας κανω να γινετε ψαραδες ανθρωπων". Κι'αμεσως αφισαν τα διχτια και τον ακολουθουσαν. Και προχωρωντας λιγο, ειδε τον Ιακωβο το γιο του Ζεβεδαιου και τον Ιωανη τον αδερφο του, που κι'αφτοι διορθωναν τα διχτια μεσα στο καραβι, κι'αμεσως τους φωναξε. Κι'αφισανε με τους εργατες τον πατερα τους το Ζεβεδαιο μεσα στο καραβι και πηγαν πισω του.

5. Και πηγαινουνε στην Καφαρναουμ. Κι'αμεσως το σαββατο μπηκε μεσα στο συναγωγι και διδασκε. Κι'απορουσανε με τη διδαχη του, γιατι τους διδασκε σαν εξουσιαστης κι'οχι καθως οι διαβασμενοι. Κι'αμεσως ειτανε στο συναγωγι τους ανθρωπος με πνεμα ακαθαρτο, και φωναξε λεγοντας "Τι θελεις απο μας, Ιησου Ναζαρηνε; ηρθες να μας καταστρεψεις; Σε ξερω πιος εισαι, ο αγιος του Θεου". Και το μαλωσε ο Ιησους κι'ειπε "Σωπα κι'εβγα απο μεσα του". Και τ'ακαθαρτο, αφου τον σπαραξε και φωναξε με φωνη μεγαλη, βγηκε απο μεσα του. Και τρομαξαν ολοι, τοσο που συζητουσαν κι'ελεγαν

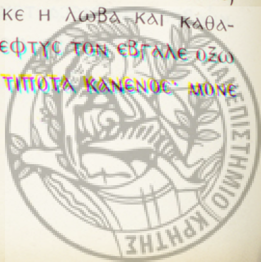

"Τι είναι τούτο; Διδαχή καινούρια μ' εξουσία· και τα πνέματα τ' ακάθαρτα προστάζει και τον ακούν". Και βγήκε η φήμη του ευτύς παντού σ' όλα τα περίχωρα της Γαλιλαίας.

6. Κι' ευτύς σα βγήκε από το συναγώγι, πήγε στο σπίτι του Σίμωνα κι' Αντρέα μαζί με τον Ιάκωβο και με τον Ιωάνη. Κι' η πεθερά του Σίμωνα είτανε κατάκοιτη με θέρμη, κι' αμέσως του λένε για αυτή. Και πήγε και τη σήκωσε πιάνοντάς της το χέρι, και την άφηκε η θέρμη και τους υπερετούσε. Κι' άμα βράδιασε, σα βασίλεψε ο ήλιος, του φέρανε όλους τους άρρωστους και τους δαιμονισμένους· κι' είταν όλη η χώρα μαζεμένη στη μπασιά μπροστά. Και γιάτρεψε πολλούς παθιασμένους με λογής λογής αρρώστιες, κι' έβγαλε πολλά δαιμόνια, και δεν άφινε τα δαιμόνια να μιλούνε, γιατί τον ήξεραν πως είναι ο Χριστός.

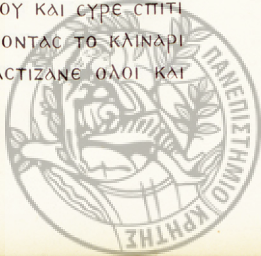
7. Και το πρωί σηκώθη κατασκότεινα και βγήκε σε μέρος έρημο, κι' έκανε εκεί την προσευκή του. Κι' έτρεξε κατόπι του ο Σίμωνας κι' οι σύντροφοί του· και τον ηύραν και του λεν πως "Όλοι σε ζητούν". 8. Και τους λέει "Ας πάμε εμείς αλλού στα γειτονικά χωριά, για να κηρύξω κι' εκεί· επειδή για τούτο βγήκα". Και πήγε σ' όλη τη Γαλιλαία κηρύχνοντας μέσα στα συναγώγια τους και βγάζοντας τα δαιμόνια.

Και πηγαίνει στον Ιησού λωβιασμένος που τον παρακαλούσε λέγοντάς του "Κύριε" πως "αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις". Και τόνε σπλαχνίστηκε, κι' απλώνοντας το χέρι του τον άγγιξε και του λέει "Θέλω, καθαρίσου". Κι' αμέσως τον άφηκε η λώβα και καθαρίστηκε. Κι' αφού τόνε φοβέρισε, ευτύς τον έβγαλε όξω και του λέει "Κοίταξε μην πεις τίποτα κανενός· μόνε

σύρε δείξου στον παπά, και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου όσα πρόσταξε ο Μωυσής, έτσι για να φωτίστουν". Όμως εκείνος βγήκε κι' άρχισε να κηρύχνει πολλά και να διαλαλεί το λόγο, τόσο που δε μπορούσε πια [ο Ιησούς] φανερά να μπει σε πολιτεία, παρά όξω σε έρημους τόπους, και πηγαίναν από παντού και τον εβρίσκαν.

9. Και με καιρό, σα μπήκε πάλι στην Καφαρναούμ, [2]
ακούστηκε πως είναι σπίτι, και μαζέφτηκαν πολλοί, τόσο που πια δε χωρούσε μήτε [το μέρος] το κοντά στην πόρτα, και τους λαλούσε το λόγο. Κι' έρχουνται και του φέρνουν παραλυτικό που τον κουβαλούσαν τέσσερεις. Και σα δε μπορούσαν από το πλήθος ναν του τον παν κοντά, ξεσκέπασαν τη σκέπη εκεί που είταν, και τρυπώντας την αμολούνε το κλινάρι πούταν πλαγιασμένος ο παραλυτικός. Κι' όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, λέει του παραλυτικού "Παιδί μου, συχωρεμένες οι αμαρτίες σου". Κι' είτανε μερικοί διαβασμένοι, που καθούνταν εκεί και συλλογιούντανε μέσα στην καρδιά τους πως "Αφτός έτσι μιλεί· ασεβεί. Ποιος μπορεί να συχωρνά αμαρτίες έξον ένας, ο Θεός;" Και αμέσως ένιωσε ο Ιησούς με το πνέμα του το τι συλλογιούνται μέσα τους και λέει "Τι τα συλλογιέστε αφτά μέσα στην καρδιά σας; Τι είναι εφκολότερο, να πεις του παραλυτικού Συχωρεμένες οι αμαρτίες σου, ή να πεις Σήκω πάρε το κλινάρι σου και περπάτα; Όμως για να μάθετε πως έχει εξουσία ο γιος τ' ανθρώπου να συχωρνά στη γη αμαρτίες", λέει του παραλυτικού "Εσένα λέω, σήκω πάρε το κλινάρι σου και σύρε σπίτι σου". Και σηκώθηκε, κι' αμέσως παίρνοντας το κλινάρι βγήκε μπροστά σ' όλους, τόσο που σαστίζανε όλοι και

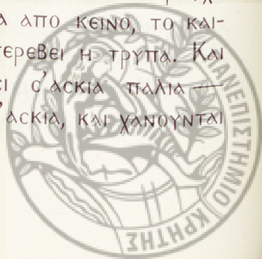

δοξαζαν το Θεο [λεγοντας] πως "Ποτες ετσι δεν ειδαμε".

10. Και βγηκε παλι στην ακρολιμνια. Κι'ολο το πληθος πηγαινε στον Ιησου και τους διδασκε.

Και περνωντας ειδε το Λεβειν, το γιο τ'Αλφαιου, καθισμενο στο τελωνιο, και του λεει "Ακολουθα με". Και σηκωθηκε και τον ακολουθησε. 11. Και τυχαινει να καθεται [και τρωει] στο σπιτι του, και πολλοι τελωνες κι'αμαρτωλοι καθουνταν μαζι με τον Ιησου και με τους μαθηταδες του· τι ειταν πολλοι και τον ακολουθουσαν. Και των Φαρισαιων οι διαβασμενοι οταν τον ειδανε που τρωει με τους αμαρτωλους και τους τελωνες, ελεγαν των μαθηταδων του πως "Με τους τελωνες τρωει και τους αμαρτωλους". Και σαν τ' ακουσε ο Ιησους, τους λεει πως "Γιατρο δε θελουν οι γεροι, παρα οι αρρωστημενοι. Δεν ηρθα να κραξω εναρετους, παρα αμαρτωλους".

12. Κι'οι μαθηταδες του Ιωανη κι'οι Φαρισαιοι νηστεβαν. Κι'ερχουνται και του λενε "Γιατι του Ιωανη οι μαθηταδες κι'οι μαθηταδες των Φαρισαιων νηστεβουν, κι'οι δικοι σου δε νηστεβουν;" Κι'ο Ιησους τους ειπε "Μηπως μπορουν οι μεσα στο γαμο, οσο ειναι ο γαμπρος μαζι τους, να νηστεβουν; Οσον καιρο εχουνε μαζι τους το γαμπρο δε μπορουνε να νηστεβουν. Θα φτασουν ομως μερες που θαν τους παρουν το γαμπρο, και τοτες θα νηστεψουν εκεινη την ημερα. Κανεις κουρελλι καινουργιο δεν το ραβει μπαλλωμα σε ρουχο παλιο· ειδεμη, παιρνει το γιομισμα απο κεινο, το καινουργιο απο το παλιο, και χειροτερεβει η τρυπα. Και κανεις δε βαζει καινουργιο κρασι σ'ασκια παλια — ειδεμη, θαν τα σπασει το κρασι τ'ασκια, και χανουνται

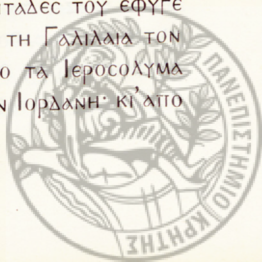

κρασι κι'ασκια — παρα καινουργιο κρασι σ'ασκια καινουργια".

13. Κι'ετυχε ο Ιησους Σαββατο να περναει μεσα απο τα σπαρτα, κι'αρχισαν οι μαθηταδες του να περπατουνε μαδωντας τα σταχια. Κι'οι Φαρισαιοι τουλεγαν "Κοιτα τι κανουνε μερα Σαββατο, που δεν πρεπει". Και τους ελεγε "Ποτες δε διαβασατε τι εκανε ο Δαβειδ οταν αναγκαστη και πεινασε, αφτος κι'οι συντροφοι του; Μπηκε στον οικο του Θεου στον καιρο του Αβιαθαρ του αρχιπαπα, κι'εφαγε τους αρτους της προσφορας, που δεν πρεπει να φαν [αλλοι] εξον οι παπαδες, κι'εδωκε και στους συντροφους του;" Και τους ελεγε "Το Σαββατο για τον ανθρωπο εγινε, κι'οχι ο ανθρωπος για το Σαββατο· ετσι οριστης ειναι και του Σαββατου ο Γιος τ'ανθρωπου".

14. Και μπηκε παλι σε συναγωγι, κι'εκει'ταν ανθρω- [3]
πος με ξερο το χερι, και τον παρατηρουσαν αν θαν τον γιατρεψει Σαββατο, για ναν τον κατηγορησουν. Και λεει τ'ανθρωπου με το ξερο το χερι "Σηκω στη μεση". Και τους λεει "Μπορει κανεις Σαββατο να ωφελησει η να βλαψει; ζωη να σωσει η να σκοτωσει;" Κι'εκεινοι σωπουσαν. Και κοιταζοντας τους γυρω με θυμο, λυπημενος για της καρδιας τους το πετρωμα, λεει τ'ανθρωπου "Απλωσε το χερι". Και τ'απλωσε, και ξαναγινε το χερι του γερο. Και βγηκαν οι Φαρισαιοι οξω, κι'εφτυς με τους Ηρωδιανους μαζι συζητουσαν πως ναν τον καταστρεψουν.

15. Κι'ο Ιησους μαζι με τους μαθηταδες του εφυγε κατα τη λιμνη. Και πολυ πληθος απο τη Γαλιλαια τον ακολουθησε, κι'απο την Ιουδαια κι'απο τα Ιεροσολυμα κι'απο την Ιδουμαια κι'αντικρυ απο τον Ιορδανη· κι'απο

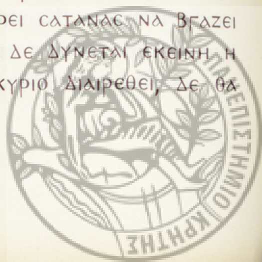

τα περιχωρα της Τυρος και Σιδωνας πληθος πολυ, ακουοντας οσα κανει, ηρθανε στον Ιησου. Κι'ειπε των μαθηταδων του να καρτερουν κοντα του καραβακια, απο το πληθος, για να μην τονε στενοχωρουν· τι γιατρεψε πολλους, τοσο που πεφτανε απανου του ναν τον αγγιξουν οσοι ειχαν παθη· και τα πνεματα τ'ακαθαρτα, οταν τον θωρουσαν, πεφτανε μπροστα του και εκραζαν λεγοντας πως "Εσυ εισαι ο γιος του Θεου". Και πολυ τα μαλωνε να μην τον φανερωσουν.

Κι'ανεβαινει στο βουνο, και προσκαλει οσους ο ιδιος ηθελε, και πηγαν. 16. Κι'εκανε δωδεκα, που και τους εκραξε αποστολους, για ναν τους εχει μαζι του και στελνει να κηρυχνουν εχοντας εξουσια να βγαζουν τα δαιμονια. Κι'εκανε τους δωδεκα, και το Σιμωνα τον εβγαλε Πετρο· και τον Ιακωβο το γιο του Ζεβεδαιου, και τον Ιωανη τον αδερφο του Ιακωβου, και τους εβγαλε Βοανηργες, που θα πει γιοι Βροντης, και τον Αντρεα, και το Φιλιππο, και το Βαρθολομαιο, και το Μαθθαιο, και το Θωμα, και τον Ιακωβο το γιο τ'Αλφαιου, και το Θαδδαιο, και το Σιμωνα τον Κανανιωτη, και τον Ιουδα τον Ισκαριωθ που και τον παραδωκε.

Κι'ερχεται σπιτι, και μαζευεται παλι πληθος, τοσο που δε μπορουσανε μητε ψωμι να φαν.

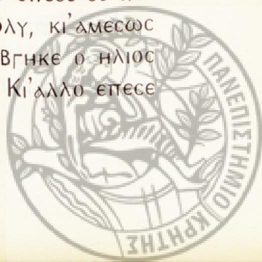
Και σαν τ'ακουσαν οι δικοι του, βγηκανε ναν τον πιασουν, γιατι ελεγαν πως "Εχασε το νου του". Κι'οι διαβασμενοι οσοι κατεβηκαν απο την Ιερουσαλημ ελεγαν πως "Το Βεεζεβουλ εχει" και πως "Με τον αρχιδαιμονα βγαζει τα δαιμονια". Και κραζοντας τους τους ελεγε με παραβολες "Πως μπορει σατανας να βγαζει σατανα; Κι'αν βασιλεια διαιρεθει, δε δυνεται εκεινη η βασιλεια να σταθει· κι'αν νοικοκυριο διαιρεθει, δε θα

μπορεσει το νοικοκυριο εκεινο να σταθει· κι'αν ο σα-
τανας σηκωθηκε να χτυπηθει και διαιρεθηκε, δε μπορει
να σταθει παρα τελιωνει. Μα δε μπορει κανεις να μπει
στου δυνατου το σπιτι και ν'αρπαξει τα συγυρια του αν
το δυνατο δεν τονε δεσει πρωτα, και τοτες θ'αρπαξει το
σπιτι του. Αληθινα σας λεω, πως ολα θα συχωρεθουνε
στους γιους των ανθρωπων, τα κριματα κι'οι ασεβειες
οσες ασεβησουν· μα οποιος ασεβησει στο Πνεμα τ'αγιο,
συχωριο δεν εχει στον αιωνα, μονε εγκληματει παντο-
τινα". Γιατι λεγανε "Εχει πνεμα ακαθαρτο".

Κι'ερχουνται η μητερα του και τ'αδερφια του, και
στεκοντας οξω στειλανε και τον φωναζανε. Κι'ειταν
πληθος καθισμενο γυρω του και του λενε "Να η μη-
τερα σου και τ'αδερφια σου οξω σε ζητουν". Κι'απο-
κριθηκε και τους ειπε "Πια'ναι η μητερα μου και τα
αδερφια μου;" Και ρηχνοντας ολογυρα τα ματια στους
κυκλω καθισμενους γυρω του, λεει "Κοιτα η μη-
τερα μου και τ'αδερφια μου. Οποιος κανει τα θεληματα
του Θεου, αφτος ειναι αδερφος μου κι'αδερφη και μη-
τερα".

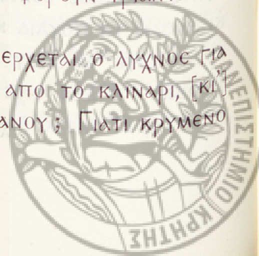
17. Κι'αρχισε παλι να διδασκει κοντα στην ακρολιμ- [4]
νια. Και μαζεφτηκε κοντα του πληθος παρα πολυ, τοσο
που μπηκε σε καραβι και καθοτανε στη λιμνη· κι'ολο
το πληθος εμενε στην ξηρα, κοντα στη λιμνη. Και τους
διδασκε με παραβολες πολλα, και τους ελεγε στη διδαχη
του "Ακουτε. Να, βγηκε ο σπαρτης να σπειρει. Και
συνεβη, καθως εσπαιρνε, αλλο επεσε σιμα στο δρομο,
κι'ηρθαν τα πουλια και τοφαγαν. Κι'αλλο επεσε σε πε-
τροτοπους κι'οπου δεν ειχε χωμα πολυ, κι'αμεσως
προβαλε τι δεν ειχε βαθος γης, και σα βγηκε ο ηλιος
καηκαν, κι'οντας διχως ριζα ξεραθηκαν. Κι'αλλο επεσε

στ’αγκαθια, και μεγαλωσαν τ’αγκαθια και το συνεπνιξανε και δεν εδωκε καρπο. Κι’αλλα πεσανε στο χωμα το καλο, κι’εδιναν καρπο φυτρωνοντας και μεγαλωνοντας, κι’εβγαζαν τριαντα κι’εξηντα κι’εκατο”. Κι’ελεγε “Οπιος εχει αφτια ν’ακουει, ας ακουει”.

18. Κι’οταν εμεινε μοναχος, τονε ρωτουσαν οι γυρω του με τους δωδεκα τις παραβολες. Και τους ελεγε “Εσας σας δοθηκε το μυστηριο της Βασιλειας του Θεου, μα σ’εκεινους τους οξω ολα με παραβολες τους γινουνται, [ετσι] που βλεποντας να βλεπουν και να μη δουν, κι’ακουοντας ν’ακουν και να μη νιωθουν, μηπως γυρισουν και τους συχωρεθουν”. Και τους λεει “Δεν τη νιωσατε αφτη την παραβολη, και πως θα νιωστε ολες τις παραβολες; Ο σπαρτης το λογο σπαιρνει. Κι’αφτοι ειναι οι σιμα στο δρομο οπου σπαιρνεται ο λογος, οσοι σαν ακουσουν, φτανει ο Σατανας αμεσως κι’αφαιρει το λογο το σπαρμενο τους. Και το ιδιο, αφτοι’ναι οι σπαρμενοι στους πετροτοπους, οσοι σαν ακουσουνε το λογο, εφτυς μετα χαρας τον δεχουνται, και δεν εχουνε ριζα μεσα τους μονε ειναι προσκαιροι· κατοπι αν γινει για το λογο συφορα η καταδρομη, εφτυς σκουνταφτουν. Και αλλοι ειναι οσοι σπαιρνουνται στ’αγκαθια· αφτοι’ναι π’ακουσαν το λογο, κι’οι συλλογες του κοσμου κι’η απατη του πλουτου κι’οι ποθοι γυρω στ’αλλα μπαινουν μεσα και συνεπνιγουνε το λογο και γινεται ακαρπος. Κι’εκεινοι ειναι οι σπαρμενοι στο καλο το χωμα, οσοι ακουν το λογο και τον δεχουνται, και καρποφορουν τριαντα και εξηντα κι’εκατο”.

Και τους ελεγε πως “Μηπως ερχεται ο λυχνος για να βαλθει κατου απο το κοιλο η απο το κλιναρι, [κι’] οχι να βαλθει στο λυχνοστατη απανου; Γιατι κρυμενο

δεν υπαρχει παρα θα φανερωθει, μηδ'εγινε κρυφο μονε για να φανερωθει. Αν εχει αφτια κανεις ν'ακουει, ας ακουει".

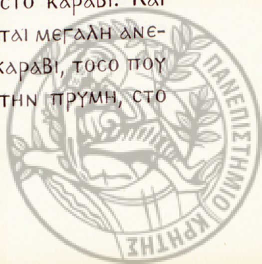
Και τους ελεγε "Προσεχετε τι ακουτε. Μ'οτι μετρο μετρατε θα σας μετρηθει, και παραπανου ακομα. Γιατι οπιος εχει, θαν του δοθει· κι'οπιος δεν εχει, θαν του παρουν κι'οτι εχει".

Κι'ελεγε "Ετσι ειναι η Βασιλεια του Θεου, σα να ρηξει ανθρωπος στη γη το σπορο και κοιμαται και σηκωνεται νυχτα και μερα, κι'ο σπορος βλασταινει και αψηλωνει, πως, δεν ξερει ο ιδιος. Αφτοθελα η γη καρποφορει πρωτα χορτο, κατοπι ασταχι, επειτα μεστο το σταρι μεσα στ'ασταχι· κι'οταν ο καρπος παραχωρησει, αμεσως στελνει το δρεπανι, γιατι εφτασε ο θερος".

Κι'ελεγε "Με τι να πουμε μιαζει η Βασιλεια του Θεου; η με πια παραβολη ναν τη παραβαλουμε; Σα με σπυρι σιναπι π'οταν σπαρθει στη γη, αν κι'ειναι ο πιο μικρος απ'ολους τους σπορους της γης, μα σα σπαρθει φυτρωνει και ξεπερναει τα χορτα ολα και κανει κλαδους μεγαλους, τοσο που μπορουνε στον ησκιο του και φωλιαζουν τα πετουμενα τ'ουρανου".

Και με τετιες παραβολες πολλες τους μιλουσε το λογο, καθως μπορουσανε ν'ακουν· και χωρις παραβολη δεν τους μιλουσε, μα χωρια στους δικους του μαθηταδες τα ξηγουσε ολα.

19. Και τους λεει σα βραδιασε εκεινη τη μερα "Ας διαβουμε αντιπερα". Και παραιτωντας το πληθος, τον παιρνουνε μαζι ετσι οπως ειτανε μεσα στο καραβι. Και ειτανε μαζι του κι'αλλα καραβια. Και γινεται μεγαλη ανεμοζαλη, και τα κυματα πηδουσανε στο καραβι, τοσο που πια γιομιζε το καραβι. Κι'ειταν αφτος στην πρυμη, στο

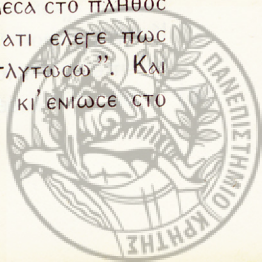

προσκεφαλι απανου, κοιμισμενος. Και τονε σηκωνουν
και του λενε "Δασκαλε, δε σε μελει που χανομαστε;"
Και σηκωθηκε και μαλωσε τον ανεμο, κι'ειπε της
λιμνης "Σωπα, βουβασου". Και κοπηκε ο ανεμος και
εγινε καλοσυνη μεγαλη. Και τους ειπε "Γιατι ειστε δει-
λοι; δεν εχετε ακομα πιστη;" Και φοβηθηκανε φοβο
μεγαλο, κι'ελεγαν ενας με τον αλλο "Πιος αραγε ειναι
αφτος που κι'ο ανεμος κι'η λιμνη τον ακουν;"
[5] Και πηγε αντιπερα της λιμνης στον τοπο των Γε-
ρασηνων. 20. Κι'αμα βγηκε απο το καραβι, απαντησε
απο τα μνηματα ανθρωπο με πνεμα ακαθαρτο που
κατοικουσε τα μνηματα. Κι'ουτε μ'αλυσιδα δε μπορουσε
πια κανεις ναν τον δεσει, γιατι πολλες φορες τον εδε-
σαν με πεδουκλες κι'αλυσιδες, κι'εσπασε τις αλυσιδες,
και τις πεδουκλες τις κοματιασε, και κανεις δεν κατορ-
θωνε ναν τον δαμασει, και παντοτινα, νυχτα και μερα,
περνουσε στα μνηματα και στα βουνα, φωναζοντας και
κατακοβουμενος στα λιθαρια. Κι'οταν ειδε τον Ιησου
απο περα, ετρεξε και τον προσκυνησε, και κραζοντας
με φωνη μεγαλη λεει "Τι θελεις απο μενα, Ιησου γιε
του Θεου του υψιστου; Σε ξορκιζω στο Θεο, μη με
τυραννησεις". Γιατι τουλεγε "Εβγα, εσυ το πνεμα τ'α-
καθαρτο, απο τον ανθρωπο". Και τονε ρωτουσε "Τι ειναι
τ'ονομα σου;" Και του λεει "Λεγιωνας ειναι τ'ονομα
μου, γιατι ειμαστε πολλοι". Και τον παρακαλουσαν παρα-
καλια πολλα να μην τους στειλει οξω απο τον τοπο.
Κι'ειταν εκει κοντα στο βουνο κοπαδι χοιροι μεγαλο
πουβοσκε, και τον παρακαλεσαν κι'ειπανε "Στειλε μας
στους χοιρους να μπουμε μεσα τους". Και τους αφισε.
Και βγαινοντας τα πνεματα τ'ακαθαρτα μπηκανε στους
χοιρους, κι'ορμησε το κοπαδι κατου το γκρεμο στη λιμνη

ως διο χιλιαδες και πνιγοντουσαν μεσα στη λιμνη. Κι'οι βοσκοι τους εφυγαν κι'εδωκαν την ειδηση στη χωρα και στις εξοχες. Και βγηκανε να δουν τι ετυχε. Κι'ερχουνται στον Ιησου, και θωρουνε το δαιμονισμενο που καθοτανε ντυμενος και γνωστικος, αφτονε πουχε πριν το λεγιωνα, και φοβηθηκαν. Και τους διηγηθηκαν, οσοι ειδαν, το τι ετυχε του δαιμονισμενου και την ιστορια των χοιρων. Κι'αρχισαν και τον παρακαλουσανε να φυγει απο τα συνορα τους. Κι'οταν εμπαινε στο καραβι, τον παρακαλουσε ο [πριν] δαιμονισμενος να μεινει μαζι του. Και δεν τον αφισε, παρα του λεει "Συρε σπιτι στους δικους σου, και φανερωσε τους οσα εκανε σου ο Κυριος και σε σπλαχνιστη". Κι'εφυγε και αρχισε να κηρυχνει στη Δεκαπολη οσα τουκανε ο Ιησους, κι'απορουσαν ολοι.

21. Και σα διαβηκε με καραβι παλι αντιπερα ο Ιησους, μαζεφτηκε πληθος πολυ κοντα του, κι'ειτανε σιμα στη λιμνη. Κι'ερχεται ενας αρχισυναγωγος μ'ονομα Ιαειρος, και σαν τον ειδε πεφτει ομπρος στα ποδια του και τον παρακαλουσε πολλα, λεγοντας πως "Το κοριτσακι μου βρισκεται στο τελος του· ελα και βαλε τα χερια απανου της για να σωθει και ζησει". Και πηγε μαζι του· και τον ακολουθουσε πληθος πολυ και τονε στενοχωρουσαν.

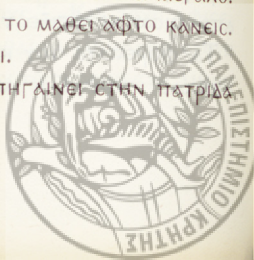
Και μια γυναικα μ'αιμορραγια δωδεκα χρονια, που τραβηξε απο πολλους γιατρους πολλα και ξοδιασε ολα τα δικα της και δεν ωφεληθη τιποτα παρα και χειροτερεψε, σαν ακουσε για τον Ιησου πηγε μεσα στο πληθος απο πισω κι'αγγιξε το φορεμα του· γιατι ελεγε πως "Τα φορεματα του καν ν'αγγιξω, θα γλυτωσω". Και αμεσως στερεψε η αιματικη της πηγη κι'ενιωσε στο

κορμι της πως γιατρεφτη απο το παθος. Κι'ενιωσε μεσα του ο Ιησους εφτυς τη δυναμη που τουβγε, και γυρισε μεσα στο πληθος κι'ελεγε "Πιος μ'αγγιξε τα φορεματα [μου];" Και τουλεγαν οι μαθηταδες του "Βλεπεις το πληθος που σε στενοχωρει, και λες πιος μ'αγγιξε;" Και κοιταζε γυρω για να δει αφτη που τοκανε. Κι'η γυναικα με φοβο και τρεμουλα, ξεροντας το τι της ετυχε, ηρθε κι'επεσε μπροστα του και τουπε ολη την αληθεια. Κι'εκεινος της ειπε "Κορη μου, η πιστη σου σε γλυτωσε· συρε στο καλο, και νασαι γιατρεμενη απο το παθος σου".

Κι'ενω λαλουσε ακομα, ερχουνται απο τ'αρχισυναγωγου και λεν πως "Η κορη σου πεθανε· τι βασανιζεις πια το δασκαλο;" Και μισακουσε ο Ιησους το λογο που λαλουσαν, και λεει τ'αρχισυναγωγου "Μη φοβασαι, παρα πιστεβε". Και δεν αφισε κανεναν ναν τον συνοδεψει εξον τον Πετρο, και τον Ιακωβο, και τον Ιωανη τον αδερφο του Ιακωβου. Κι'ερχουνται στο σπιτι τ'αρχισυναγωγου, και βλεπει ταραχη και πουκλαιγαν και ξεφωνουσαν τρομερα. Και μπηκε μεσα και τους λεει "Τι φωναζετε και κλαιτε; Το παιδι δεν πεθανε, παρα κοιμαται". Και τον περγελουσαν. Κι'εκεινος εβγαλε ολους οξω, και παιρνει τον πατερα του παιδιου και τη μητερα κι'οσους ειτανε μαζι του και μπαινει μεσα εκει πουταν το κοριτσι. Και πιανοντας του κοριτσιου το χερι της λεει "Ταλειθα κουμ", που ξηγημενο θα πει "Κορη μου, εσενα μιλω, σηκω". Κι'αμεσως σηκωθη το κοριτσι και περπαταε· γιατι ειτανε δωδεκα χρονων. Και σαστισαν αμεσως σαστισμα μεγαλο. Και τους προσταξε πολλα, να μην το μαθει αφτο κανεις. Κι'ειπε ναν της δωσουνε να φαει.

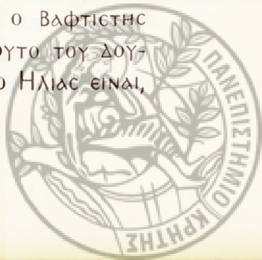
[6] 22. Και μισεψε απο κει και πηγαινει στην πατριδα

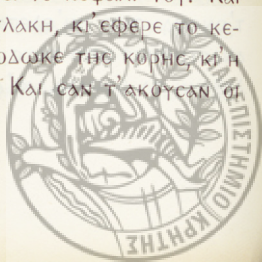
του και τον ακολουθουν οι μαθηταδες του. Και σαν ηρθε το σαββατο, αρχισε και διδασκε μεσα στο συναγωγι. Και σαστιζαν οι πιο πολλοι ακουοντας και λεγανε "Απο που σ'αφτον αφτα; και πια η σοφια που του δοθηκε και τα θαματα που τετια γινουνται απο τα χερια του; Δεν ειναι αφτος ο τεχνιτης, ο γιος της Μαριας, και αδερφος του Ιακωβου κι'Ιωση κι'Ιουδα και Σιμωνα; και δεν ειναι οι αδερφες του εδω μαζι μας;" Κι'αγαναχτουσανε μαζι του. Κι'ο Ιησους τους ελεγε πως "Δεν εχει ατιμητο προφητη εξον στην πατριδα του και στους δικους του και στο σπιτι του". Και δε μπορουσε να κανει εκει κανενα θαμα, παρα λιγους αρρωστους πουβαλε απανου τους τα χερια και τους γιατρεψε. Κι'αποριησε με την απιστια τους. 23. Και γυριζε κυκλω τα χωρια διδασκοντας.

Και προσκαλει τους δωδεκα, κι'αρχισε ναν τους προβοδαει διο διο, και τους εδινε εξουσια ακαθαρτων πνεματων. Και τους παραγγειλε τιποτα να μην παρουνε για το δρομο παρα ραβδι μοναχα· οχι ψωμι, οχι ταγαρι, οχι χαλκο για το ζουναρι, μονε σανταλωμενοι, και να μη φορεσουνε διο ρουχα. Και τους ελεγε "Οπου μπειτε σε κανενα σπιτι, εκει μενετε ως που να μισεψτε. Και οπιος τοπος δε σας δεχτει μητ'ακουσει, σα βγαινετε τιναξτε το το χωμα το κατου απο τα ποδια σας, ετσι για να φωτιστουν". Και βγηκαν και κηρυξανε να μετανιωνουν, κι'εβγαζαν πολλα δαιμονια, και με λαδι αλειφανε πολλους αρρωστους και τους γιατρεβαν.

24. Κι'ακουσε ο Βασιλιας Ηρωδης. Γιατι εγινε γνωστο τ'ονομα του, κι'ελεγαν πως ο Ιωανης ο Βαφτιστης αναστηθηκε απο τους νεκρους και για τουτο του δουλεβουν τα θαματα, κι'αλλοι ελεγαν πως ο Ηλιας ειναι,

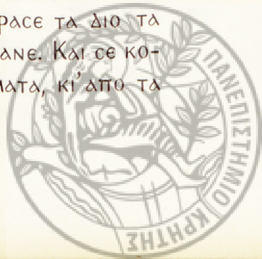

κι' αλλοι ελεγαν πως προφητης, σαν ενας απο τους προφητες. Και σαν τ' ακουσε ο Ηρωδης, ελεγε "Εκεινος πουκοψα εγω, ο Ιωανης, αφτος αναστηθηκε". Γιατι ο ιδιος ο Ηρωδης εστειλε και συλλαβε τον Ιωανη και τονε φυλακισε, αφορμη η Ηρωδιαδα, η γυναικα του Φιλιππου τ' αδερφου του, γιατι την παντρεφτηκε. Γιατι ελεγε ο Ιωανης του Ηρωδη πως "Δε μπορεις ναχεις τη γυναικα τ' αδερφου σου". Κι' η Ηρωδιαδα του το κραταε μεσα της κι' ηθελε ναν τον σκοτωσει, και δε μπορουσε. Γιατι ο Ηρωδης φοβουνταν τον Ιωανη· γνωριζοντας τον ανθρωπο εναρετο κι' αγιο τον προστατεβε, και σαν τον ακουσε, υπερβολικα απορουσε, και τ' αρεσκε ναν τον ακουει. Και σαν ετυχε μια μερα σκολη, οταν ο Ηρωδης στα γεννεθλια του εκανε τραπεζι των αρχοντων του και χιλιαρχων και των πρωτων της Γαλιλαιας, και μπηκε η κορη του η Ηρωδιαδα και χορεψε, αρεσε στον Ηρωδη και στους συντραπεζους του. Κι' ειπε ο Βασιλιας στο κοριτσι "Ζητησε μου οτι θελεις, και θα σ' το δωσω", και της ορκιστη πως "Οτι μου ζητησεις, θα σ' το δωσω, ως στο μισο μου το Βασιλειο". Και βγηκε κι' ειπε της μητερας της "Τι να ζητησω;" Κι' αφτη ειπε "Το κεφαλι του Ιωανη του Βαφτιστη". Και πηγε αμεσως μεσα βιαστικα στο Βασιλεα, και το ζητησε λεγοντας "Θελω να μου δωκεις τωρα εφτυς σε δισκο απανου το κεφαλι του Ιωανη του Βαφτιστη". Κι' ο Βασιλιας καταλυπηθη, [ομως] για τους ορκους και τους προσκαλεσμενους δε θελησε ναν της αρνηθει. Κι' εστειλε εφτυς ο Βασιλιας κονταριστη και προσταξε να φερει το κεφαλι του. Και πηγε και τον εκοψε μεσα στη φυλακη, κι' εφερε το κεφαλι του σε δισκο απανου και τοδωκε της κορης, κι' η κορη τοδωκε της μητερας της. Και σαν τ' ακουσαν οι

μαθηταδες του, πηγαν και πηρανε το λειψανο του και το βαλανε σε ταφο.

25. Και μαζευουνται στον Ιησου κοντα οι αποστολοι, και τον πληροφορησανε ολα οσα ακουσαν κι' οσα διδαξαν. Και τους λεει "Ελατε εσεις μοναχοι χωριστα σε ερημο μερος και ξεκουραστειτε λιγο". Γιατι ειταν οσοι πηγαινορχουνταν πολλοι, κι' ουτε να φανε δεν εφκαιρουσαν. Και φυγανε με το καραβι σ' ερημο μερος χωριστα. Και τους ειδανε που πηγαιναν, και τους παρατηρησαν πολλοι. Και με τα ποδια απ' ολες τις χωρες ετρεξαν εκει σωρος και τους προκαναν. Και βγαινοντας ειδε πληθος πολυ, και τους σπλαχνιστηκε γιατι ειτανε σαν προβατα διχως βοσκο, κι' αρχισε ναν τους διδασκει πολλα. Κι' η ωρα πια σαν περασε, πηγαν οι μαθηταδες του και τουλεγαν πως "Το μερος ερημο κι' η ωρα πια περασε· σκολασε τους, για να πανε στις τριγυρω εξοχες και στα χωρια και να ψωνισουν τι να φανε". Κι' εκεινος αποκριθη και τους ειπε "Δωστε τους εσεις να φανε". Και του λενε "Να παμε και ν' αγορασουμε διακοσων δηναριων ψωμια, και ναν τους δωσουμε να φανε;" Κι' εκεινος τους λεει "Ποσα ψωμια εχετε; Πηγαινετε κοιταξτε". Κι' αφου κοιταξαν, του λενε "Πεντε, και διο ψαρια". Και τους προσταξε ναν τους καθισουν ολους παρεες παρεες στα χλωρα χορταρια. Και καθησαν κατεβατα κατεβατα, απο εκατο κι' απο πενηντα. Και πηρε τα πεντε τα ψωμια και τα διο τα ψαρια, και με σηκωτα τα ματια προς τον ουρανο τα βλογησε, κι' εκοψε κοματια τα ψωμια και ταδινε στους μαθηταδες του ναν τους τα βαλουνε μπροστα τους· και μοιρασε τα διο τα ψαρια σ' ολους. Κι' εφαγαν ολοι και χορτασανε. Και σε κοματια πηρανε δωδεκα κοφινιων γιομισματα, κι' απο τα

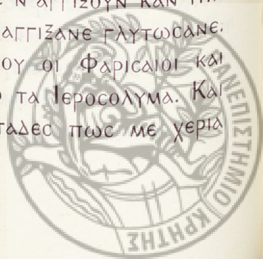

ΨΑΡΙΑ. ΚΙ'ΕΙΤΑΝ ΟΣΟΙ ΦΑΓΑΝΕ ΤΑ ΨΩΜΙΑ ΨΥΧΕΣ ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ.

26. ΚΙ'ΑΜΕΣΩΣ ΕΚΑΝΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΔΕΣ ΤΟΥ ΝΑ ΜΠΟΥΝΕ ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΝ ΠΡΙΝ ΑΝΤΙΠΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΒΗΘΣΑΪΔΑΝ, ΕΝΟΣΩ ΑΦΤΟΣ ΣΚΟΛΝΑΕΙ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ. ΚΙ'ΑΦΟΥ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΣΤΗΚΕ, ΠΗΓΕ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΠΡΟΣΕΦΚΗ. ΚΙ'ΑΜΑ ΒΡΑΔΙΑΣΕ, ΕΙΤΑΝ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΚΙ'ΕΚΕΙΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ. ΚΑΙ ΣΑΝ ΕΙΔΕ ΤΟΥΣ ΠΩΣ ΤΥΡΑΝΝΙΟΥΝΤΑΙ ΛΑΜΝΟΝΤΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΕΙΤΑΝΕ ΜΠΡΟΣΤΑ Ο ΑΝΕΜΟΣ, [ΤΟΤΕΣ] ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΝΥΧΤΟΦΡΟΥΡΑ ΠΑΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΑΠΑΝΟΥ, ΚΙ'ΗΘΕΛΕ ΝΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΕΙ. ΚΙ'ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΕΙΔΑΝΕ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΑΠΑΝΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΠΑΤΑΕ, ΝΟΜΙΣΑΝ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΚΑΙ ΦΩΝΑΞΑΝ· ΤΙ ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΕΙΔΑΝ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΤΗΚΑΝ. ΚΙ'ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΦΤΥΣ ΤΟΥΣ ΜΙΛΗΣΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΕΕΙ "ΘΑΡΡΟΣ· ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, ΜΗ ΦΟΒΑΣΤΕ". ΚΙ'ΑΝΕΒΗΚΕ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΑΡΑΒΙ, ΚΑΙ ΚΟΠΗΚΕ Ο ΑΝΕΜΟΣ. ΚΙ'ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΣΑΣΤΙΖΑΝΕ ΜΕΣΑ ΤΟΥΣ· ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΝΙΩΣΑΝ ΤΟΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΨΩΜΙΑ, ΠΑΡΑ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΤΑΝ ΠΕΤΡΩΜΕΝΗ.

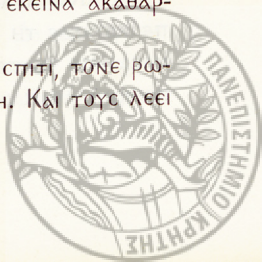
27. ΚΑΙ ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ [ΤΗ ΛΙΜΝΗ] ΠΕΡΑ ΩΣ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ, ΗΡΘΑΝΕ ΣΤΗ ΓΕΝΝΗΣΑΡΕΘ ΚΙ'ΑΡΑΞΑΝΕ. ΚΑΙ ΣΑ ΒΓΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ, ΕΦΤΥΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΑΝ, ΚΙ'ΕΤΡΕΞΑΝ ΤΡΙΓΥΡΩ Σ'ΟΛΟΝ ΕΚΕΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ, ΚΙ'ΑΡΧΙΣΑΝ ΑΠΑΝΟΥ ΣΤΑ ΚΛΙΝΑΡΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΦΕΡΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΟΠΟΥ ΑΚΟΥΓΑΝΕ ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. ΚΙ'ΟΠΟΥ ΚΙ'ΑΝ ΕΜΠΑΙΝΕ, ΣΕ ΧΩΡΙΑ Η ΣΕ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ Η Σ'ΕΞΟΧΕΣ, ΑΠΙΘΩΝΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΑΝΕ Ν'ΑΓΓΙΞΟΥΝ ΚΑΝ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΡΟΥΧΟΥ ΤΟΥ, ΚΙ'ΟΣΟΙ ΤΟΝ ΑΓΓΙΞΑΝΕ ΓΛΥΤΩΣΑΝΕ.

[7] 28. ΚΑΙ ΣΥΝΑΖΟΥΝΤΑΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΔΙΑΒΑΣΜΕΝΟΙ ΠΟΥΡΘΑΝΕ ΑΠΟ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ. ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΙΔΑΝΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΑΔΕΣ ΠΩΣ ΜΕ ΧΕΡΙΑ

ακαθαρτα, δηλαδη ανιφτα, τρων ψωμι (γιατι οι Φαρισαιοι κι'ολοι οι Ιουδαιοι, αν με τη χουφτα δε νιψουνε τα χερια, δεν τρωνε,- φυλαγοντας τα πατροπαραδοτα· κι'απο την αγορα, αν δε ραντιστουν, δεν τρων· κι'εχει πολλα αλλα που παραλαβανε να φυλανε, πλυσιματα ποτηριων και λεβετιων και χαλκωματων), και τονε ρωτουν οι Φαρισαιοι κι'οι διαβασμενοι "Γιατι δεν παν οι μαθηταδες σου με τα πατροπαραδοτα, παρα με χερια ακαθαρτα τρων ψωμι;" Κι'εκεινος τους ειπε "Καλα προφητεψε για σας τους υποκριταδες ο Ησαΐας, οπως ειναι γραμενο, πως Ο λαος αφτος με τα χειλη με τιμα, μα η καρδια τους βρισκεται μακρια απο μενα. Και ψεφτικα με προσκυνουν, που οι διδαχες τους που διδασκουν ανθρωπων ειναι παραγγελματα. Αφινοντας την εντολη του Θεου φυλατε των ανθρωπων τα πατροπαραδοτα". Και τους ελεγε "Ωραια παραβαινετε την εντολη του Θεου για να φυλατε τα πατροπαραδοτα σας. Τι ο Μωυσης ειπε Τιμα τον πατερα σου και τη μητερα σου κι'Οποιος κακολογα πατερα η μητερα ας θανατωνεται. Εσεις ομως λετε Αν ανθρωπος πει του πατερα η της μητερας Κορβαν (δηλαδη χαρισμα) οτι σου χρωστω, αφινετε πια να μην κανει τιποτα για τον πατερα η τη μητερα, ακυρωνοντας το λογο του Θεου με τα πατροπαραδοτα σας που παραδωκατε. Και σαν τετια κανετε πολλα". Και κραζοντας παλι το πληθος, τους λεει "Ακουτε με ολοι και μαθετε. Τιποτα οξω απο τον ανθρωπο που μπαινει μεσα του δεν τον αμαθαρτει· μονε οσα βγαινουν απο τον ανθρωπο, εκεινα ακαθαρτουν τον ανθρωπο".

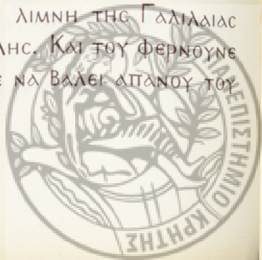
29. Κι'αμα απο το πληθος μπηκε σπιτι, τονε ρωτουσαν οι μαθηταδες του την παραβολη. Και τους λεει

“ Ετσι κι’εσεις ειστε διχως νου ; Δε νιωθετε πως απο οξω οτι πηγαινει μεσα στον ανθρωπο δε μπορει ναν τον ακαθαρτησει, τι δεν πηγαινει στην καρδια του μεσα, παρα στην κοιλια, κι’οξω βγαινει στον κοπρωνα και παστρεβει καθε ακαθαρσια ; ” Κι’ελεγε πως “ Οτι βγαινει απο τον ανθρωπο, εκεινο ακαθαρτει τον ανθρωπο. Γιατι απο μεσα απ’των ανθρωπων την καρδια κινουν οι στοχασμοι οι κακοι, πορνιες, κλεψιες, φονοι, μοιχειες, αχορταγιες, πονηριες, απατη, παραλυσια, ματι κακο, ασεβεια, περφανια, αμιαλοσυνη· ολα αφτα τα κακα απο μεσα βγαινουνε κι’ακαθαρτουν τον ανθρωπο ”.

30. Κι’απο κει σηκωθηκε και μισεψε στα συνορα της Τυρος και Σιδωνας. Και μπηκε σ’ενα σπιτι, και δεν ηθελε κανεναν ναν το μαθει, μα δεν κατορθωσε να κρυφτει, μονε ακουσε για αφτον αμεσως μια γυναικα που το κοριτσι της της ειχε πνεμα ακαθαρτο, κι’ηρθε κι’επεσε στα ποδια του. Κι’ειταν Ελληνιδα η γυναικα, καταγωγης Συροφοινικισσα. Και τον παρακαλουσε να βγαλει το δαιμονιο απο τη θυγατερα της. Και της ελεγε “ Ας χορτασουν πρωτα τα παιδια· τι σωστο δεν ειναι το να παρεις το ψωμι των παιδιων και ναν το ρηξεις στα σκυλια ”. Κι’αφτη αποκριθηκε και του λεει “ Ναι, Κυριε, και τα σκυλια κατου απο το τραπεζι τρων απο τα ψιχουλα των παιδιων ”. Και της ειπε “ Για αφτο το λογο πηγαινε· βγηκε το δαιμονιο απο τη θυγατερα σου ”. Και πηγε σπιτι της, κι’ηβρε το κοριτσι της πλαγιασμενο στο κλιναρι, και το δαιμονιο βγαλμενο.

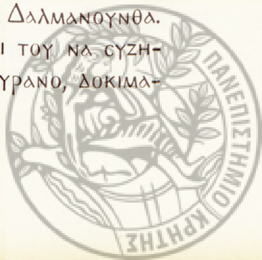
31. Και παλι βγηκε απο τα συνορα της Τυρος, και περνωντας τη Σιδωνα ηρθε στη λιμνη της Γαλιλαιας μεσα απο τα συνορα της Δεκαπολης. Και του φερνουνε κουφαλαλο, και τον παρακαλουνε να βαλει απανου του

το χερι. Και παιρνοντας τον οξω απο το πληθος χωριστα, τουβαλε τα δαχτυλα στ'αφτια του, κι'εφτυσε και αγγιξε τη γλωσσα του, και με σηκωτα τα ματια προς τον ουρανο στεναξε και του λεει "Εφφαθα", που θα πει "Ανοιξε". Κι'ανοιξαν οι ακουες του, και του λυθη ο γλωσσοδετης του και μιλουσε σωστα. Και τους συστησε να μην το πουν κανενος· ομως οσο τους συστηνε, αφτοι πιο περισσοτερο κηρυχναν. Κι'υπερβολικα σαστιζαν και λεγανε "Λαμπρα ολα τακανε· ως και τους κουφους κανει ν'ακουνε κι'αλαλους να λαλουν".

32. Εκεινες τις μερες, οντας παλι πολυ πληθος και [8]
μην εχοντας τι να φανε, φωναξε τους μαθηταδες του και τους λεει "Σπλαχνιζουμαι το πληθος, γιατι τρεις μερες δε σαλεβουν απο δω και δεν εχουν τι να φαν. Κι'αν τους στειλω νηστικους σπιτι τους, θα λιωσουνε στο δρομο, και μερικοι τους ειναι απο μακρια". Και τ'αποκριθηκαν οι μαθηταδες του πως "Που θα μπορεσει εδω κανεις ναν τους χορτασει αφτους ψωμι στην ερημια;" Και τους ρωτουσε "Ποσα ψωμια εχετε;" Και εκεινοι ειπαν "Εφτα". Και προσταζει το πληθος να καθησουν κατα γης, και πηρε τα εφτα ψωμια, κι'αφου δοξολογησε, εκοψε κοματια κι'εδινε στους μαθηταδες του ναν τα προσφερουν, και τα προσφεραν στο πληθος. Κι'ειχανε μερικα ψαρακια· κι'αφου τα βλογησε, ειπε κι'αφτα ναν τα προσφερουν. Κι'εφαγαν και χορτασανε, και πηραν περισσεματα, εφτα καλαθιων κοματια. Και ειταν ως τεσσερεις χιλιαδες. Και τους σκολασε.

33. Κι'αμεσως μπηκε αφτος στο καραβι με τους μαθηταδες του κι'ηρθε στα μερη της Δαλμανουνθα. Και βγηκαν οι Φαρισαιοι κι'αρχισανε μαζι του να συζητουν, ζητωντας του σημαδι απο τον ουρανο, δοκιμα-

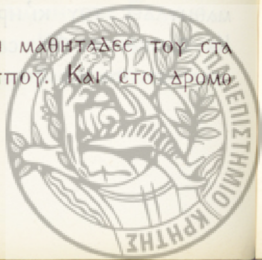

ζοντας τον. Κι'αναστεναξε μεσα στο πνεμα του και
λεει "Τι γυρεβει η φυτρα αφτη σημαδι; Αληθινα λεω,
σημαδι αφτης της φυτρας δε θαν της δοθει". 34. Και
αφινοντας τους μπαρκαριστηκε παλι κι'εφυγε αντικρυ.

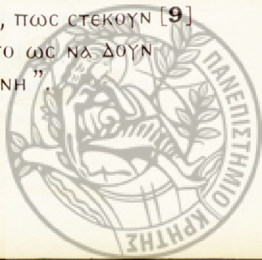
Και ξεχασαν να παρουνε ψωμια· κι'εξον ενα, ψωμι
δεν ειχανε μαζι τους μεσα στο καραβι. Και τους συστηνε
κι'ελεγε "Κοιτατε, προσεχετε απο το ζυμαρι των Φαρι-
σαιων κι'απο το ζυμαρι του Ηρωδη". Και συλλογιζουν-
ταν αναμεσο τους "Γιατι δεν εχουμε ψωμι". Και κατα-
λαβε και τους λεει "Τι συλλογιεστε πως δεν εχετε ψω-
μια; Δε νογατε ακομα μητε νιωθετε; Πετρωμενη σας
ειναι η καρδια; Ματια εχετε και δε βλεπετε; κι'αφτια
εχετε και δεν ακουτε; Και δε θυμαστε οταν μοιρασα τα
πεντε ψωμια στις πεντε χιλιαδες, ποσα κοφινια πηρατε
γιομισμενα με κοματια;" Του λενε "Δωδεκα". "Οταν
τα εφτα στις τεσσερεις χιλιαδες, ποσων γιοματων καλα-
θιων πηρατε κοματια"; Και του λεν "Εφτα". Και τους
ελεγε "Πως δε νογατε;"

35. Κι'ερχουνται στη Βηθσαϊδαν, και του φερνουν
τυφλο και τον παρακαλουνε ναν τον αγγιξει. Κι'επιασε
απο το χερι τον τυφλο και τον εβγαλε οξω απο το
χωριο, κι'αφου τουφτυσε στα ματια, εβαλε απανου του
τα χερια και τονε ρωτουσε "Αν βλεπεις τιποτα". Και
κοιταξε κι'ελεγε "Βλεπω τους ανθρωπους, γιατι σα
δεντρα βλεπω καπιους που περπατουν". Επειτα εβαλε
παλι τα χερια απανου στα ματια του, και [τοτες] ειδε
κι'εγινε καλα κι'εβλεπε ξαστερα τα παντα. Και τον
εστειλε σπιτι του λεγοντας "Μητε στο χωριο να μη
μπεις".

36. Και βγηκε ο Ιησους κι'οι μαθηταδες του στα
χωρια της Καισαρειας του Φιλιππου. Και στο δρομο

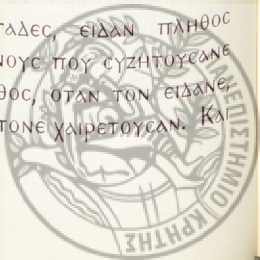
ρωτουσε τους μαθηταδες του και τους ελεγε "Πιος λεν οι ανθρωποι πως ειμαι;" Κι' εκεινοι τουπανε λεγοντας πως ο Ιωανης ο Βαφτιστης, κι' αλλοι ο Ηλιας, και αλλοι πως ενας απο τους προφητες. Κι' αφτος τους ρωτουσε "Κι' εσεις πιος λετε πως ειμαι;" Αποκριθη ο Πετρος και του λεει "Εσυ εισαι ο Χριστος". Και τους προσταξε να μη μιλουνε για αφτον κανενος. Κι' αρχισε ναν τους ξηγαει πως πρεπει πολλα να παθει ο γιος του ανθρωπου, και ν' αποκηρυχτει απο τους δημογεροντους και πρωτοπαπαδες και διαβασμενους, και να θανατωθει και τρεις μερες κατοπι ν' αναστηθει. Κι' ανοιχτα μιλουσε το λογο. Και τον πηρε ο Πετρος κι' αρχισε ναν τον μαλωνει· κι' εκεινος γυρισε κι' ειδε τους μαθηταδες του, και μαλωσε τον Πετρο και λεει "Πηγαινε πισω μου, Σατανα, γιατι δε συλλογιεσαι το Θεο, παρα τους ανθρωπους". Και κραζοντας το πληθος μαζι με τους μαθηταδες του, τους ειπε "Αν κανεις θελει ναρθει πισω μου, ας απαρνηθει τον εαφτο του, κι' ας σηκωσει το σταβρο του κι' ας μ' ακολουθα. Γιατι οπιος θελει να γλυτωσει τη ζωη του, θαν τη χασει· μα οπιος για μενα χασει τη ζωη του και για το καλο το μηνημα, θαν τη σωσει. Γιατι τι τ' οφελος στον ανθρωπο αν κερδισει ολοκληρο τον κοσμο και τη ζωη του τη ζημιωθει; Γιατι τι θα δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ζωης του; Γιατι οπιος με ντραπει, [καθως] και τα λογια μου, μεσα σ' αφτη τη φυτρα την παραλυτη κι' αμαρτωλη, κι' ο γιος τ' ανθρωπου θαν τονε ντραπει οταν ερθει μεσα στη δοξα του πατερα του μαζι με τους αγιους τους αγγελους". Και τους ελεγε "Αληθινα σας λεω, πως στεκουν [9]
εδω μερικοι που δε θα δοκιμασουν θανατο ως να δουν τη βασιλεια του Θεου με δυναμη φτασμενη".

37. ΚΙ'ΕΞΗ ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΟΠΙ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΩΑΝΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΣΕ ΒΟΥΝΟ ΑΨΗΛΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΜΟΝΑΧΟΥΣ. ΚΑΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΗΚΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ, ΚΙ'ΕΓΙΝΑΝ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΑ, ΑΣΠΡΑ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΣΑΝ ΠΟΥ ΛΕΦΚΑΝΤΗΣ ΣΤΗ ΓΗ ΔΕ ΜΠΟΡΕΙ ΤΟΣΟ ΝΑ ΛΕΦΚΑΝΕΙ. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΑΝΕΡΩΘΗΚΕ Ο ΗΛΙΑΣ ΜΕ ΤΟ ΜΩΥΣΗ, ΚΑΙ ΜΙΛΟΥΣΑΝΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ. ΚΙ'ΑΠΟΚΡΙΘΗ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΛΕΕΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ "ΡΑΒΒΕΙ, ΚΑΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ· ΚΙ'ΑΣ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΤΡΕΙΣ ΚΑΛΥΒΕΣ, ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΣΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ ΜΙΑ, ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΑ". ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΗΞΕΡΕ ΤΙ Ν'ΑΠΟΚΡΙΘΕΙ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΤΑΤΡΟΜΑΞΑΝ. ΚΑΙ ΗΡΘΕ ΣΥΝΝΕΦΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΚΕΠΑΣΕ, ΚΑΙ ΒΓΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ ΦΩΝΗ "ΑΦΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ. ΑΚΟΥΤΕ ΤΟΝ". ΚΙ'ΑΞΑΦΝΑ ΚΟΙΤΑΖΟΝΤΑΣ ΓΥΡΩ ΔΕΝ ΕΙΔΑΝ ΠΙΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΕΞΟΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΟΝΑΧΟ.

ΚΙ'ΕΝΩ ΚΑΤΕΒΑΙΝΑΝ ΤΟ ΒΟΥΝΟ, ΤΟΥΣ ΣΥΣΤΗΣΕ ΝΑ ΜΗ ΔΗΓΗΘΟΥΝ ΚΑΝΕΝΟΣ ΟΣΑ ΕΙΔΑΝ ΠΑΡ'ΑΦΟΥ ΑΝΑΣΤΗΘΕΙ Ο ΓΙΟΣ Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. ΚΑΙ ΦΥΛΑΞΑΝ ΤΟ ΛΟΓΟ, ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ Ν'ΑΝΑΣΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. ΚΑΙ ΤΟΝΕ ΡΩΤΟΥΣΑΝ ΚΙ'ΕΛΕΓΑΝ "ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΔΙΑΒΑΣΜΕΝΟΙ ΠΩΣ Ο ΗΛΙΑΣ ΠΡΩΤΑ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑΡΘΕΙ;" ΚΙ'ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟΥΣ ΕΙΠΕ "ΝΑΙ, Ο ΗΛΙΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΞΑΝΑΔΙΟΡΘΩΝΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ·" ΚΑΙ ΠΩΣ "ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΓΙΟ Τ'ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΠΑΘΕΙ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΞΕΦΤΕΛΙΣΤΕΙ. ΟΜΩΣ ΣΑΣ ΛΕΩ ΠΩΣ ΚΙ'ΗΡΘΕ Ο ΗΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΝΕ ΟΣΑ ΘΕΛΗΣΑΝ, ΚΑΘΩΣ ΓΙΑ ΑΦΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΕΝΟ".

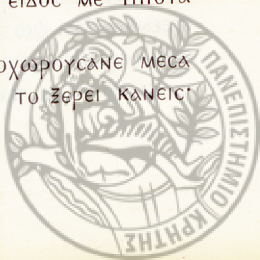
ΚΙ'ΟΤΑΝ ΠΗΓΑΝΕ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΔΕΣ, ΕΙΔΑΝ ΠΛΗΘΟΣ ΠΟΛΥ ΤΡΙΓΥΡΩ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΜΕΝΟΥΣ ΠΟΥ ΣΥΖΗΤΟΥΣΑΝΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ. ΚΙ'ΕΦΤΥΣ ΟΛΟ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ, ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΕΙΔΑΝΕ, ΣΑΣΤΙΣΑΝ, ΚΑΙ ΤΡΕΧΑΝΕ ΣΩΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝΕ ΧΑΙΡΕΤΟΥΣΑΝ. ΚΑΙ

τους ρωτησε "Τι συζητατε μαζι τους;" Κι'αποκριθηκε ενας απο το πληθος "Δασκαλε, σουφερα το γιο μου πουχει πνεμα αλαλο· κι'οπου τον πιασει τονε ρηχνει κατου, κι'αφριζει και τριζει τα δοντια του και μενει ξερος· κι'ειπα των μαθηταδων σου ναν το βγαλουν και δεν κατορθωσαν". Κι'εκεινος αποκριθη και τους λεει "Ω γενεα απιστη, ως ποτε θα μενω μαζι σας; ως ποτε θα σας υποφερνω; Φερτε μου τον εμενα". Και του τον εφεραν. Και σαν τον ειδε το πνεμα, αμεσως τον σπαραξε, κι'επεσε κατα γης και κυλιουνταν αφριζοντας. Και ρωτησε τον πατερα του "Απο ποτε τοπαθε;" Κι'εκεινος ειπε "Απο παιδι. Και πολλες φορες και σε φωτια τον ερηξε και μες σε νερο για ναν τον αφανισει. Μα αν ισως μπορεις, σπλαχνισου μας και βοηθησε μας". Κι'ο Ιησους τουπε το "Αν μπορεις [να πιστεψεις], ολα δυνατα στον πιστο". Αμεσως εκραξε ο πατερας του παιδιου κι'ελεγε "Πιστεβω, κυριε· βοηθα με να μην απιστω". Και βλεποντας ο Ιησους πως τρεχει σωρος ο κοσμος, προσταξε το πνεμα τ'ακαθαρτο λεγοντας του "Εσυ το πνεμα τ'αλαλο και κουφο, εγω σε προσταζω· εβγα απο μεσα του και μην εμπεις πια". Κι'αφου φωναξε και τον κατασπαραξε, βγηκε, και [το παιδι] εγινε σα νεκρος, τοσο πουλεγαν οι περισσοτεροι πως πεθανε. Κι'ο Ιησους επιασε το χερι του και τονε σηκωσε. Και σταθηκε ορθιος.

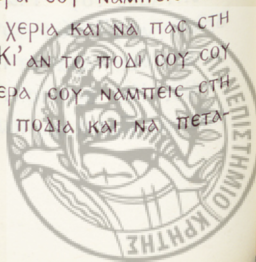
38. Και σαν ηρθε σπιτι, τονε ρωτουσανε χωρια οι μαθηταδες του "Γιατι εμεις δεν κατορθωσαμε ναν το βγαλουμε;" Και τους ειπε "Τετιο ειδος με τιποτα δε βγαινει παρα με προσεφκη".

39. Και βγαινοντας απο κει, προχωρουσανε μεσα απο τη Γαλιλαια, και δεν ηθελε ναν το ξερει κανεις·

γιατι ξηγουσε των μαθηταδων του κι' ελεγε, πως το γιο τ' ανθρωπου τον παραδινουνε σε χερια ανθρωπων και θαν τον θανατωσουν· κι' αφου θανατωθει, σε τρεις μερες θ' αναστηθει. Κι' αφτοι δεν ενιωθαν το λογο, και φοβουντανε ναν τον ρωτησουν.

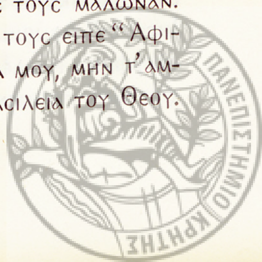
40. Κι' ηρθανε στην Καφαρναουμ. Και σαν εφτασε στο σπιτι, τους ρωτουσε "Τι λογαριαζατε στο δρομο;" Κι' εκεινοι σωπαιναν, τι μεταξυ τους συζητησανε στο δρομο πιος ο μεγαλυτερος. Και καθησε και φωναξε τους δωδεκα και τους λεει "Οπιος θελει να γινει πρωτος, ας γινει απ' ολους τελεφταιος και σ' ολους δουλος". Και παιρνοντας ενα παιδακι τοστησε στη μεση τους, και αφου τ' αγκαλιασε τους ειπε "Οπιος δεχτει τετιο παιδακι στ' ονομα μου, εμενα δεχεται· κι' οπιος εμενα δεχεται, δε δεχεται εμενα παρα το σταλτη μου". Τουπε ο Ιωανης "Δασκαλε, ειδαμε εναν που με τ' ονομα σου εβγαζε δαιμονια, και δεν τον αφιναμε γιατι δεν πηγαινε μαζι μας". Κι' ο Ιησους ειπε "Αφιστε τον, γιατι κανεις που κανει θαμα στ' ονομα μου, δε θα μπορει ταχια να με κακολογησει· γιατι οπιος δε μας ειναι αντιθετος, μας ειναι μαζι μας. Γιατι οπιος σας ποτισει ποτηρι νερο, ταχα γιατι ειστε του Χριστου, αληθινα σας λεω πως δε θα χασει την πλερωμη του. Κι' οπιος πειραξει κανεναν απο τους μικρους αφτους που με πιστεβουν, πιο καλυτερα του αν με τρανη μυλοπετρα τριγυρω στο λαιμο τον ερηξαν στη θαλασσα. Κι' αν το χερι σου σου φερνει πειρασμο, κοψ' το· καλυτερα σου ναμπεις στη ζωη κουλος, παρα ναχεις τα διο χερια και να πας στη γεεννα, στη φωτια την ασβυστη. Κι' αν το ποδι σου σου φερνει πειρασμο, κοψ' το· καλυτερα σου ναμπεις στη ζωη κουτσος, παρα ναχεις τα διο ποδια και να πετα-

χτεις στη γεεννα. Κι'αν το ματι σου σου φερνει πειρασμο, βγαλ'το· καλυτερα σου μ'ενα ματι ναμπεις στου Θεου τη βασιλεια, παρα διο ματια ναχεις και να πεταχτεις στη γεεννα, οπου το σκουληκι τους δεν παθει και η φωτια δε σβυνει. Γιατι ο καθενας με φωτια θ'αλατιστει. Καλο τ'αλατι· μα αν τ'αλατι γινει αναλατο, με τι θαν τ'αρτυστε; Ας εχετε μεσα σας αλατι, κι'ειρηνη μεταξυ σας".

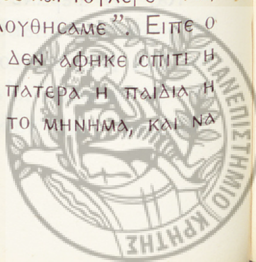
41. Κι'απο κει σηκωθηκε και παει στα συνορα της [10]
Ιουδαιας περα απο τον Ιορδανη, και πηγαινουνε σωρος παλι πληθη κοντα του, κι'οπως συνηθιζε τους διδασκε ξανα. Και πηγανε Φαρισαιοι και τονε ρωτουσαν "Αν μπορει αντρας να χωρισει γυναικα", δοκιμαζοντας τον. Κι'εκεινος αποκριθη και τους ειπε "Τι σας προσταξε ο Μωυσης;" Κι'αφτοι ειπαν "Αφινει ο Μωυσης να γραψεις χωρισοχαρτι και ναν τη χωρισεις". Κι'ο Ιησους τους ειπε "Συφωνα με τη σκληροκαρδια σας σας εγραψε αφτη την εντολη· ομως απο την αρχη της πλασης ασερνικο και θηλυκο τους εκανε [ο Θεος]. Για αφτο θα παραιτησει ο ανθρωπος πατερα και μητερα και θα γενουν οι διο μια σαρκα. Ετσι δεν ειναι πια διο παρα μια σαρκα. Οτι λοιπον ζεβγαρωσε ο Θεος, ας μη χωριζει ο ανθρωπος". Και στο σπιτι παλι τονε ρωτουσαν οι μαθηταδες του. Και τους λεει "Οποιος χωρισει τη γυναικα του και αλλη παντρεφτει, τη μοιχεβει· κι'αν αφτη χωρισει τον αντρα της κι'αλλον παντρεφτει, μοιχεβεται".

Και του φερανε μερικα παιδακια για ναν τους βαλει τα χερια του απανου· κι'οι μαθηταδες τους μαλωναν. Και σαν τοδε ο Ιησους, αγαναχτησε και τους ειπε "Αφιστε τα παιδακια κι'ας ερχουνται κοντα μου, μην τ'αμποδιζετε· γιατι των τετιων ειναι η βασιλεια του Θεου.

Αληθια σας λεω, οποιος δε δεχτει τη Βασιλεια του Θεου σαν παιδακι, δε θα μπει μεσα". Κι' αφου τ' αγκαλιασε, τους εβαλε τα χερια του απανου και τα συχνοβλογουσε.

42. Κι' οτι εβγαινε ταξιδι, ετρεξε ενας κοντα του, και γονατιζοντας μπροστα του τονε ρωταε "Καλε μου δασκαλε, τι να κανω για να κληρονομησω ζωη παντοτινη;" Κι' ο Ιησους του ειπε "Γιατι με λες καλον; Κανεις καλος, εξον ενας, ο Θεος. Τις εντολες τις ξερεις. Μη σκοτωνεις, μη μοιχεβεις, μην κλεβεις, μην ψεφτομαρτυρας, μην κατακρατεις, τιμα τον πατερα σου και τη μητερα". Κι' εκεινος τουπε "Δασκαλε, ολα αφτα τα φυλαξα απο νεος". Κι' ο Ιησους τον κοιταξε, και τονε συμπαθησε και τουπε "Ενα σου λειπει. Πηγαινε, οσα εχεις πουλησε τα και δωσ' τα σε φτωχους — και θα θησαβρισεις στον ουρανο — κι' ελα ακολουθα με". Κι' εκεινος σκυθρωπιασε με το λογο κι' εφυγε λυπημενος· γιατι ειχε πλουτη πολλα. Κι' ο Ιησους κοιταξε γυρω και λεει των μαθηταδων του πως "Δυσκολα θα μπουν οι πλουσιοι στη Βασιλεια του Θεου". Κι' οι μαθηταδες του απορουσαν με τα λογια του. Κι' ο Ιησους αποκριθη παλι και τους λεει "Παιδια μου" πως "δυσκολο να μπεις στη Βασιλεια του Θεου. Εφκολοτερα περναει γκαμηλα απο βελονας ματι παρ' οτι μπαινει πλουσιος στη Βασιλεια του Θεου". Κι' εκεινοι πιο πολυ σαστιζανε και τουλεγαν "Και ποιος μπορει να σωθει;" Τους κοιταξε ο Ιησους και λεει "Με τους ανθρωπους αδυνατο, ομως οχι με το Θεο· γιατι τα παντα δυνατα με το Θεο". Αρχισε ο Πετρος και τουλεγε "Να, εμεις αφηκαμε τα παντα και σ' ακολουθησαμε". Ειπε ο Ιησους "Αληθινα σας λεω, κανεις δεν αφηκε σπιτι η αδερφους η αδερφες η μητερα η πατερα η παιδια η χωραφια για μενα και για το καλο το μηνημα, και να

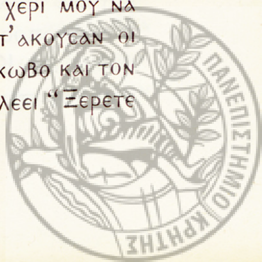

μη λαβει εκατονταδιπλα τωρα σ'ετουτον τον καιρο—σπιτια κι'αδερφους κι'αδερφες και μητερες και παιδια και χωραφια μαζι με καταδρομες—και στον αιωνα πουρχεται ζωη παντοτινη. Και πολλοι θα γινουν πρωτοι τελεφταιοι, κι'οι τελεφταιοι πρωτοι".

Κι'ειχαν παρει το δρομο κι'ανεβαινανε στα Ιεροσολυμα—κι'ο Ιησους προχωρουσε ομπρος—και τους ειχε ζαλη, και φοβισμενοι ακολουθουσαν οι λοιποι. Και παιρνοντας παλι τους δωδεκα, αρχισε και τους ελεγε τα οσα ειτανε να παθει· πως "Να, ανεβαινουμε στα Ιεροσολυμα, κι'ο γιος τ'ανθρωπου θα παραδοθει στους πρωτοπαπαδες και στους διαβασμενους, και θαν τον καταδικασουνε σε θανατο, και θαν τον παραδωκουνε στους εθνικους, και θαν τον περιπαιξουνε και φτυσουν και βουρδουλισουν και σκοτωσουν, και τρεις μερες κατοπι θ'αναστηθει".

Και πηγαινουν ο Ιακωβος κι'ο Ιωανης, οι διο οι γιοι του Ζεβεδαιου, και του λενε "Δασκαλε, θελουμε οτι σου ζητησουμε να μας κανεις". Κι'εκεινος τους ειπε "Τι θετε να σας κανω;" Κι'εκεινοι τουπανε "Δωσε μας να καθησουμε ενας δεξια κι'ενας αριστερα σου μεσα στη δοξα σου". Κι'ο Ιησους τους ειπε "Δεν ξερετε τι ζητατε. Μπορειτε να πιειτε το ποτηρι που πινω εγω, η το βαφτισμα που εγω βαφτιζουμαι να βαφτιστειτε;" Και εκεινοι τουπανε "Μπορουμε". Κ'ο Ιησους τους ειπε "Το ποτηρι εγω που πινω θαν το πιειτε, και το βαφτισμα που εγω βαφτιζουμαι θα βαφτιστειτε· μα το να καθηστε δεξια η αριστερα μου δεν ειναι στο χερι μου να δωκω εξονε σ'οσους οριστηκε". Και σαν τ'ακουσαν οι δεκα, αρχισαν κι'αγαναχτουσανε για τον Ιακωβο και τον Ιωανη. Κι'ο Ιησους τους εκραξε και τους λεει "Ξερετε

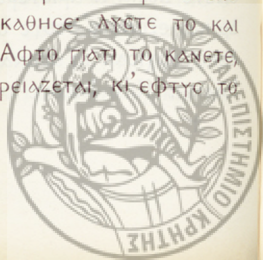
†

πως οσοι ταχα ειναι αρχηγοι των εθνικων τους οριζουν, κι' οι μεγαλοι τους τους ξουσιαζουν. Οχι ομως ετσι με εσας· μονε οποιος θελει μεγαλος σας να γινει, ας γινει δουλος σας· κι' οποιος θελει πρωτος σας να γινει, ας γινει σ' ολους σκλαβος. Γιατι κι' ο γιος τ' ανθρωπου δεν ηρθε ναν τονε δουλεψουν, παρα να δουλεψει και να δωκει τη ζωη του ξαγορα πολλων".

43. Κι' ερχουνται στην Ιερειχω. Κι' ενω εβγαινε απο την Ιερειχω, [καθως] κι' οι μαθηταδες του και πληθος αρκετο, ο γιος του Τιμαιου (ο Βαρτιμαιος), τυφλος ζητιανος, καθουνταν κοντα στο δρομο· και σαν ακουσε πως ο Ιησους ειναι ο Ναζαρηνος, αρχισε να φωναζει και να λεει "Γιε του Δαβειδ Ιησου, σπλαχνισου με". Και τονε μαλωναν πολλοι να σωπασει. Μα εκεινος πολυ περισσοτερο φωναζε "Γιε του Δαβειδ, σπλαχνισου με". Κι' ο Ιησους σταθηκε κι' ειπε "Κραξτε τον". Και κραζουν τον τυφλο και του λενε "Θαρρος, σηκω, σε κραζει". Κι' εκεινος πετωντας περα το ρουχο του, πηδησε απανου και πηγε στον Ιησου. Κι' ο Ιησους τ' απαντησε κι' ειπε "Τι θελεις να σου κανω;" Κι' ο τυφλος του ειπε "Ραββει μου, να βρω το φως μου". Κι' ο Ιησους του ειπε "Πηγαινε, η πιστη σου σε γλυτωσε". Και αμεσως βρηκε το φως του, και τον ακολουθησε στο ταξιδι.

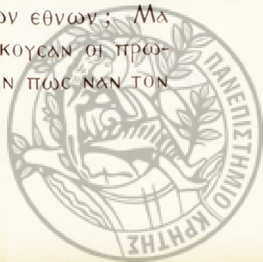
[11] 44. Κι' οτι φτανουνε στα Ιεροσολυμα, στη Βηθφαγη και Βηθανια, κοντα στο Ελιοβουνι, στελνει διο του μαθηταδες και τους λεει "Πηγαινετε στο χωριο τ' αντικρυ σας· κι' αμεσως οτι μπαινετε θα βρειτε οναρι δεμενο π' ανθρωπος κανεις ακομα δεν καθησε· λυστε το και φερτε το. Κι' αν κανεις σας πει Αφτο γιατι το κανετε, ναν του πειτε Ο αφεντης το χρειαζεται, κι' εφτυς το

στελνει πισω εδω". Και πηγαν και βρηκαν οναρι δεμενο στη μπασια κοντα — οξω, στο δρομο απανου — και το λυνουν. Και μερικοι απο τους εκει τους λεγανε "Τι κανετε που λυνετε τ' οναρι;" Κι' αφτοι τους ειπαν οπως ειπε ο Ιησους, και τους αφισαν. Και φερνουνε τ' οναρι στον Ιησου, και βαζουνε στ' οναρι απανου τα φορεματα τους κι' εκατσε. Και πολλοι εστρωσαν τα δικα τους φορεματα στο δρομο, κι' αλλοι φυλλωματα που-κοψαν απο τους καμπους, κι' οσοι πηγαιναν ομπρος [του] κι' οι κατοπι φωναζαν "Ωσαννα. Βλογητος αφτος που φτανει στ' ονομα του Κυριου. Βλογημενη η βασιλεια που φτανει του πατερα μας Δαβειδ. Ωσαννα στα υψιστα". Και μπηκε στα Ιεροσολυμα στο ναο· κι' αφου ξετασε τα παντα, οντας πια βραδυ, βγηκε στη Βηθανια μαζι με τους δωδεκα.

45. Και την κατοπινη τη μερα, σα βγηκαν απο τη Βηθανια, πεινασε, κι' απο περα βλεποντας συκια με φυλλα, πηγε μηπως ταχα βρει τιποτα, και σαν εφτασε κοντα της δε βρηκε τιποτα παρα φυλλα· γιατι ο καιρος δεν ειτανε των συκων. Κι' αποκριθηκε και της ειπε "Κανεις στον αιωνα πια απο σενα να μη φαει καρπο". Κι' οι μαθηταδες του ακουγανε.

Κι' ερχουνται στα Ιεροσολυμα. Και σα μπηκε στο ναο, αρχισε να βγαζει οξω οσους αγοροπουλουσαν μεσα στο ναο, κι' αναποδογυρισε τα τραπεζια των σαραφηδων και τους παγκους των περιστεραδων, και δεν αφινε να κουβαλει πραμα κανεις μεσα απο το ναο. Και διδασκε κι' ελεγε "Δεν ειναι γραμενο πως Τον οικο μου οικο προσεφκης θαν τον κραξουνε ολων των εθνων; Μα εσεις τον κανατε κλεφτοσπηλια". Κι' ακουσαν οι πρωτοπαπαδες κι' οι διαβασμενοι και γυρεβαν πως ναν τον

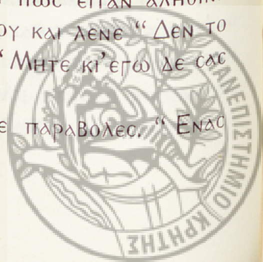

καταστρεψουν· γιατι τονε φοβουνταν, τι με τη διδαχη του σαστιζε ολος ο λαος. Και σα βραδιασε, βγαινανε οξω απο τη χωρα.

46. Και περνωντας το πρωι, ειδαν τη συκια ξερη συρριζα. Κι' ο Πετρος θυμηθηκε και του λεει "Ραββει, κοιτα· η συκια που καταραστηκες ξεραθηκε". Κι' αποκριθηκε ο Ιησους και τους λεει "Εχετε πιστη στο Θεο. Αληθινα σας λεω, πως οποιος πει εκεινου εκει του βουνου Σηκω και πεσε στο γιαλο, και δεν κοντοσταθει μες στην καρδια του, μονε οτι λεει πιστεψει πως γινεται, θαν του γινει. Για τουτο σας λεω· ολα οσα γυρεβετε στην προσεφκη σας πιστεβετε πως τα λαβατε, και θα σας γινουν. Και σα στεκετε και προσεφκεστε, συχωρνατε αν εχετε με κανεναν τιποτα, για να συχωρεσει τα φταιξιματα σας κι' ο πατερας σας πουναι στα ουρανια".

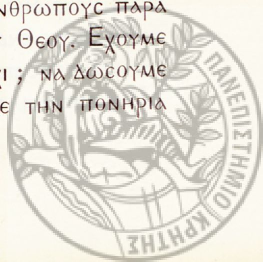
Κι' ερχουνται παλι στα Ιεροσολυμα. Κι' ενω περπαταε μεσα στο ναο, παν οι πρωτοπαπαδες κι' οι διαβασμενοι κι' οι δημογεροντοι και τουλεγαν "Με πια εξουσια κανεις αφτα; η πιος σουδωκε αφτη την εξουσια, να κανεις αφτα;" Κι' ο Ιησους τους ειπε "Θα σας ρωτησω ενα λογο κι' αποκριθειτε μου, και θα σας πω αφτα με πια εξουσια τα κανω. Το βαφτισμα του Ιωανη απο τον ουρανο ειταν η απο ανθρωπους; Αποκριθειτε μου". Και μεταξυ τους συλλογιουνταν κι' ελεγαν "Αν πουμε απο τον ουρανο, θα πει γιατι λοιπον δεν τον πιστεψατε; Μα να πουμε απο ανθρωπους", φοβουνταν το λαο, γιατι ειχαν ολοι τον Ιωανη πως ειταν αληθινα προφητης. Κι' απαντησαν του Ιησου και λενε "Δεν το ξερουμε". Κι' ο Ιησους τους λεει "Μητε κι' εγω δε σας λεω με πια εξουσια κανω αφτα".

[12] Κι' αρχισε και τους μιλουσε με παραβολες. "Ενας

ανθρωπος φυτεψε αμπελι, και τουβαλε τριγυρω φραχτη κι'εσκαψε απο κατου ληνο κι'εχτισε [απο πανου] πυργο, και το νοικιασε σε γεωργους και μισεψε. Κι'εστειλε στους γεωργους σαν ηρθε η ωρα σκλαβο για να παρει απο τους γεωργους μερος τ'αμπελοκαρπου. Κι'εκεινοι πιανοντας τον τονε δειρανε και τονε στειλανε εφκαιρο. Και ξανα τους εστειλε αλλο σκλαβο, και τουσπασαν και εκεινου το κεφαλι και τον ντροπιασαν. Κι'εστειλε αλλον, και τον εσφαξαν κι'εκεινον, και πολλους αλλους, πιους δαιρνοντας πιους σκοτωνοντας. Ειχε ενα γιο του ακομα αγαπημενο· τον εστειλε τους τελεφταιο λεγοντας πως θα σεβαστουν το γιο μου. Ομως εκεινοι οι γεωργοι μεταξυ τους ειπαν πως Αφτος ειναι ο κληρονομος· ελατε ας τον σκοτωσουμε, και δικη μας θαναι η κληρονομια. Και πιανοντας τον τονε σκοτωσαν και τον πεταξανε οξω απο τ'αμπελι. Τι θα κανει ο νοικοκυρης τ'αμπελιου; Θαρθει και θα ξολοθρεψει τους γεωργους, και τ'αμπελι θα νοικιασει σ'αλλους. Μηδ' αφτη τη γραφη δεν τη διαβασατε Πετρα π'απορριψαν οι χτιστες εγινε αγκωναρι· απο τον Κυριο εγινε και ειναι θαμαστη στα ματια μας;" Και ζητουσανε ναν τον πιασουν — και φοβηθηκαν το λαο — γιατι ενιωσαν πως για αφτους την ειπε την παραβολη. Και τον αφηκαν κι'εφυγαν.

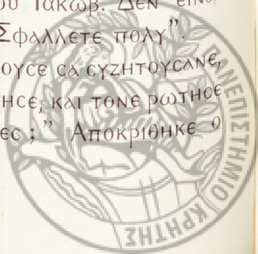
47. Και του στελνουνε μερικους Φαρισαιους κι'Ηρωδιανους για ναν τον παγιδεψουνε με λογια. Κι'ηρθαν και του λενε "Δασκαλε, ξερουμε πως εισαι αληθινος και δε σε μελει τιποτα, τι δεν κοιτας ανθρωπους παρα με την αληθια διδασκεις το δρομο του Θεου. Εχουμε αδια να δωσουμε του Καισαρα φορο η οχι; να δωσουμε η να μη δωσουμε;" Κι'εκεινος ενιωσε την πονηρια

τους και τους είπε "Τι με δοκιμάζετε; Φέρτε μου δηνάρι να δω". Κι' εκείνοι φέρανε. Και τους λέει "Πιανού' ναι ετούτη η ζουγραφιά κ' η επιγραφή;" Και εκείνοι τουπανε "Του Καίσαρα". Κι' ο Ιησούς είπε "Ό,τι είναι του Καίσαρα δώστε πίσω στον Καίσαρα και ό,τι είναι του Θεού στο Θεό". Κι' απομείναν εξτατικοί μαζί του.

Και πάνε στον Ιησού Σαδδουκαίοι, που λένε δεν υπάρχει ανάσταση, και τόνε ρωτούσαν κι' είπαν "Δάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψε, πως αν κανένος πεθάνει ο αδερφός κι' αφήσει γυναίκα και δεν αφήσει παιδί, να παίρνει ο αδερφός του τη γυναίκα και ναν του βγάζει σπέρμα του αδερφού του. Είτανε εφτά αδερφοί. Κι' ο πρώτος πήρε γυναίκα και στο θάνατο του δεν άφηκε σπέρμα· και την πήρε ο δεύτερος και πέθανε δίχως ν' αφήκει σπέρμα· κι' ο τρίτος το ίδιο. Και σπέρμα δεν άφηκαν κι' οι εφτά. Ύστερα απ' όλους πέθανε κι' η γυναίκα. Στην ανάσταση πιανού τους θα γένει γυναίκα; Γιατί οι εφτά την είχανε γυναίκα". Τους είπε ο Ιησούς "Δε σφάλλετε για τούτο, γιατί δε νιώθετε τις Γραφές μήτε τη δύναμη του Θεού; Γιατί όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, μήτε γυναίκες παίρνουνε μήτε άντρες, μόνε είναι καθώς των ουρανών οι άγγελοι. Και για τους νεκρούς πως ανασταίνουνται, δε διαβάσατε μέσα στη Βίβλο του Μωϋσή, στο μέρος του Βάτου, πως του είπε ο Θεός λέγοντας Εγώ ο Θεός του Αβραάμ και Θεός του Ισαάκ και Θεός του Ιακώβ. Δεν είναι Θεός νεκρώνε, παρά ζωντανών. Σφάλλετε πολύ".

Και πήγε ένας διαβασμένος π' άκουσε σα συζητούσανε, γνωρίζοντας πως καλά τους απάντησε, και τόνε ρώτησε "Πια εντολή είναι πρώτη απ' όλες;" Αποκρίθηκε ο

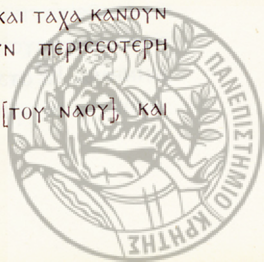

Ιησους πως "Πρωτη ειναι Ακου, Ισραηλ. Κυριος ο Θεος μας ενας Κυριος ειναι. Κι'Αγαπα τον Κυριο το Θεο σου μ'ολη σου την καρδια και μ'ολη σου την ψυχη και μ'ολο σου το νου και μ'ολη σου τη δυναμη. Και δεφτερη αφτη Αγαπα το γειτονα σου ισαμε τον εαφτο σου. Μεγαλυτερη τους αλλη εντολη δεν εχει". Τουπε ο διαβασμενος "Καλα, δασκαλε, αληθινα ειπες πως ενας ειναι κι'αλλος δεν υπαρχει παρ'αφτος. Και το ναν τον αγαπας μ'ολη την καρδια και μ'ολη τη γνωση και μ'ολη τη δυναμη, και το ν'αγαπας το γειτονα ισαμε τον εαφτο σου, πιο πολυ ειναι παρα καθε ολοκαφτωμα και θυσια". Κι'ο Ιησους σαν τον ειδε πως γνωστικα αποκριθηκε, τουπε "Μακρια δεν εισαι απο τη βασιλεια του Θεου". Και κανεις πια δεν τολμουσε ναν τονε ρωτησει.

Κι'ο Ιησους αποκριθη κι'ελεγε διδασκοντας μεσα στο ναο "Πως λενε οι διαβασμενοι πως ο Χριστος ειναι γιος του Δαβειδ; Ο ιδιος ο Δαβειδ ειπε με το πνεμα τ'αγιο Ειπε ο αφεντης στον αφεντη μου Καθου δεξια μου ως να βαλω τους οχτρους σου κατου απο τα ποδια σου. Ο ιδιος ο Δαβειδ τον κραζει αφεντη, και πως ειναι γιος του;" Κι'ο πολυς λαος τον ακουε με χαρα.

Κι'ελεγε στη διδαχη του "Προσεχετε απο τους διαβασμενους, που θελουν το να περπατουνε με στολες, και χαιρετισμους στις αγορες, και πρωτοστασιδα μεσα στα συναγωγια, και πρωτοκαθισματα στα δειπνα. Αφτοι που τρων τα σπιτια των χηρων και ταχα κανουν προσεφκες μεγαλες, αφτοι θα λαβουν περισσοτερη ποινη".

48. Και καθησε αντικρυ στο ταμειο [του ναου], και

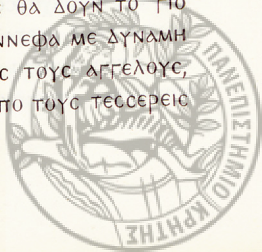
θωρουσε πως ο λαος ρηχνει τ' οβολο του στο ταμειο. Και πολλοι πλουσιοι ρηχνανε πολλα. Κι' ηρθε μια χηρα φτωχια κι' ερηξε διο λιανα, πουναι ενας κοδραντης. Και κραζοντας τους μαθηταδες του τους ειπε "Αληθινα σας λεω, πως η χηρα αφτη η φτωχια παραπανου απο ολους ερηξε που ρηχνουνε στο ταμειο. Γιατι ολοι απο το περισσεμα τους ερηξαν· μα αφτη απο το υστερημα της ολα ταρηξε οσα ειχε, ολο της το βιος".

[13] 49. Κι' ενω εβγαινε απο το ναο, του λεει ενας μαθητης του "Δασκαλε, κοιτα τι μαρμαρα και τι χτιρια". Κι' ο Ιησους του ειπε "Βλεπεις αφτα τα μεγαλα χτιρια; Πετρα σε πετρα απανου εδω δε θ' αφεθει που να μην γκρεμιστει".

Κι' ενω καθοτανε στο Ελιοβουνι, αντικρυ στο ναο, τονε ρωτουσε χωρια ο Πετρος κι' ο Ιακωβος κι' ο Ιωανης κι' ο Αντρεας "Πες μας, ποτε αφτα θα γινουν και πιο το σημαδι οταν ειναι ν' αληθεψουν ολα αφτα;" Κι' ο Ιησους αρχισε και τους ελεγε "Κοιταξτε μη σας πλανεσει κανεις. Πολλοι θαρθουνε στ' ονομα μου λεγοντας πως Εγω ειμαι, και πολλους θα πλανεσουν. Κι' οταν ακουτε πολεμους και φημες πολεμων, μην ταραζεστε· πρεπει να γινουνε, μα το τελος οχι ακομα. Γιατι θα σηκωθει εθνος να χτυπησει εθνος και βασιλεια να χτυπησει βασιλεια, θα γινουνε σεισμοι εδω κι' εκει, θα γινουν πεινες· αρχη πονων αφτα. Μοναχα εσεις φυλαγεστε· θα σας παραδωσουνε σε συνοδους και συναγωγια, θα σας δειρουν, και μπροστα σ' αρχηγους και βασιλιαδες θα σταθειτε για μενα, ετσι για να φωτιστουν. Και σ' ολους τους εθνικους πρεπει πρωτα να κηρυχτει το καλο το μηνημα. Κι' οταν παραδινοντας σας σας πηγαινουν, μη φροντιζετε πριν τι θα μιλησετε, μονε οτι σας δοθει την

ωρα εκεινη, αφτο να μιλησετε· τι δε μιλειτε εσεις, παρα το πνεμα τ'αγιο. Και θενα παραδωσει αδερφος αδερφο προς θανατο και πατερας παιδι· και θα σηκωθουν παιδια να χτυπησουνε γονεους και θαν τους θανατωσουν. Κι'ολοι για τ'ονομα μου θα σας μισουν· μα οπιος κανει απομονη ως στο τελος, αφτος θα σωθει.

"Και σα δειτε του ρημαγμου το σιχαμα και στεκει οπου δεν πρεπει (οπιος διαβαζει ας εννοει), τοτες οι μεσα στην Ιουδαια ας φεβγουνε στα ορη, ο στο δωμα απανου ας μην κατεβει μητ'ας μπει τιποτα να παρει απο το σπιτι του, κι'εκεινος στο χωραφι ας μη γυρισει πισω να παρει το ρουχο του. Κι'αλιμονο στις εγκυες κι'οσες βυζαινουν τοτες. Και προσεφκεστε να μην τυχει το χειμωνα. Γιατι θα γινει τοτες συφορα, τετια που δεν εγινε ομια απο την αρχη της πλασης πουπλασε ο Θεος ως τωρα, κι'ουτε θα γενει. Και να μη θε κολοβωσει ο Κυριος τις μερες, σαρκα δε θα γλυτωνε· μονε για τους εκλεχτους [του] πουκλεξε, κολοβωσε τις μερες. Και τοτες αν κανεις σας πει Να εδω ο Χριστος και να εκει, μην πιστεβετε. Τι θα φανουν ψεφτοχριστοι και ψεφτοπροφητες και θα δειξουνε σημαδια και τερατα με σκοπο να πλανεσουν, αν γινεται, τους εκλεχτους. Μα εσεις προσεχετε· σας ταπα πριν ολα. Ομως εκεινες τις μερες, στερνα απ'αφτη τη συφορα, θα σκοτεινιασει ο ηλιος, και το φως της δε θα δωσει η σεληνη, και θα πεφτουν τ'αστρα απο τον ουρανο, και στα ουρανια η καθε δυναμη θα κλονιστει. Και τοτες θα δουν το γιο τ'ανθρωπου που θα φτανει μες σε συννεφα με δυναμη πολλη και δοξα. Και θα στειλει τοτες τους αγγελους, και τους εκλεχτους του θα μαζεψει απο τους τεσσερεις

ανεμους, απ' ακρη γης ως ακρη ουρανου. Μονε απο τη συκια μαθετε την παραβολη. Οταν πια απαληνει το κλαρι της και τα φυλλα βγουν, ξερουν πως κοντα το καλοκαιρι· ετσι κι' εσεις σα δειτε αφτα και γινουνται, να ξερετε πως κοντα' ναι, στη μπασια μπροστα. Αληθινα σας λεω, πως αφτη δε θα περασει η γενεα πριν γινουν ολα αφτα. Ο ουρανος κι' η γη θενα περασουν, ομως τα λογια μου δε θα περασουν.

50. "Κι' οσο για κεινη την ημερα κι' ωρα, δεν την ξερει κανεις, μητ' αγγελος στον ουρανο μητ' ο γιος, εξον ο πατερας. Προσεχετε, αγρυπνατε· γιατι δεν κατεχετε ποτε ειναι ο καιρος. Σαν ανθρωπος ξενιτεμενος, που αφισε το σπιτι του κι' εδωκε στους σκλαβους του την εξουσια, στον καθενα τη δουλια του, και προσταξε το θυρωρο το ν' αγρυπναει· αγρυπνατε λοιπον, τι δεν κατεχετε ποτε φτανει ο νοικοκυρης, η αργα η μεσανυχτα η με του πετεινου το λαλημα η πρωι, μηπως αξαφνα ερθει και σας βρει κοιμισμενους. Κι' οτι εσας σας λεω, σ' ολους το λεω· αγρυπνατε".

[14] Κι' ειτανε σε διο μερες το πασκα και τ' αζυμα, και ζητουσανε οι πρωτοπαπαδες κι' οι διαβασμενοι πως ναν τον πιασουνε με πονηρια και ναν τον σκοτωσουν. Τι λεγανε "Οχι τη σκολη, μηπως γινει ταραχη του λαου".

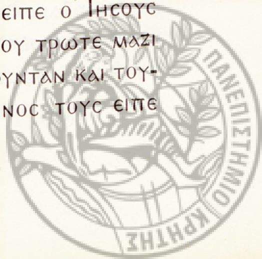
51. Κι' εκει σαν ειτανε στη Βηθανια, στου Σιμωνα του λωβιασμενου, ενω καθοταν κατου [κι' ετρωγε], ηρθε γυναικα κρατωντας αλαβαστρινο λαγηνι με μυρουδικο απο ναρδοσταμο πολυτιμο, και ξεβουλωσε το λαγηνι και του περεχουσε το κεφαλι. Κι' ειτανε μερικοι π' αγαναχτουσανε μεταξυ τους "Γιατι εγινε αφτος ο χαμος του μυρουδικου; Γιατι μπορουσε αφτο το μυρουδικο να πουληθει απανου απο τρακοσα δηναρια και να δοθει

στους φτωχους". Και τη μαλωναν. Κι'ο Ιησους ειπε "Αφιστε την· τι την πειραζετε; Δουλεψη καλη μουκανε εμενα. Τι παντα τους φτωχους τους εχετε μαζι σας, κι'οταν θελετε, μπορειτε παντα ναν τους κανετε καλο· μα εμενα παντα δε μ'εχετε. Οτι ειχε εκανε· προλαβε να μυρωσει το κορμι μου για το θαψιμο. Κι'αληθινα σας λεω, οπου κι'αν κηρυχτει παντου στον κοσμο το καλο το μηνημα, θα διαλαληθει κι'αφτη τι εκανε, ναν τη μνημονεβουν".

52. Κι'ο Ιουδας ο Ισκαριωθ, ο ενας απο τους δωδεκα, πηγε στους πρωτοπαπαδες για ναν τους τον παραδωσει. Κι'αφτοι σαν τ'ακουσαν, χαρηκαν και τουταξαν ναν [του] δωσουν χρηματα· και γυρεβε πως ναν τον παραδωσει, με καλη εφκαιρια.

Και την πρωτη μερα των αζυμων, οταν θυσιαζαν το πασκα, του λενε οι μαθηταδες του "Που θες να παμε και να ετοιμασουμε να φας το πασκα;" Και στελνει διο του μαθηταδες και τους λεει "Πηγαινετε στη χωρα, και θ'απαντηστε ανθρωπο που θα κουβαλαει μια σταμνα με νερο· ακολουθηστε τον, κι'οπου μπει, πεστε του νοικοκυρη πως ο δασκαλος λεει Πουναι το κονακι μου οπου να φαω το πασκα με τους μαθηταδες μου; Κι'αφτος θα σας δειξει ενα μεγαλο ανωι στρωμενο ετοιμο, κι'εκει ετοιμαστε μας". Και βγηκανε οι μαθηταδες και πηγανε στη χωρα κι'ηβραν οπως τους ειπε, κι'ετοιμασαν το πασκα.

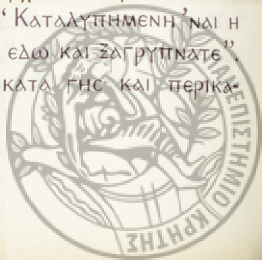
[53]. Και σα βραδιασε, ερχεται μαζι με τους δωδεκα. Κι'ενω ειτανε καθισμενοι κι'ετρωγαν, ειπε ο Ιησους "Αληθινα σας λεω πως ενας απο σας που τρωτε μαζι μου θα με παραδωσει". Αρχισαν και λυπουνταν και τουλεγε ενας ενας "Μηπως εγω;" Κι'εκεινος τους ειπε

“ Ενας απο τους δωδεκα που βουταει μαζι μου στο ιδιο τρυβλι. Επειδη ναι μεν πηγαινει ο γιος τ'ανθρωπου οπως γραφτηκε για αφτον· ομως αλιμονο στον ανθρωπο που μεσο του παραδινεται ο γιος τ'ανθρωπου· καλυτερα του να μην ειχε γεννηθει ο ανθρωπος εκεινος”. Κι'ενω τρωγανε, πηρε ψωμι και βλογησε και τοκοψε κοματια, και δινοντας τους ειπε “Λαβετε· αφτο'ναι το κορμι μου”. Και παιρνοντας ποτηρι, δοξολογησε και τους εδωκε κι'ηπιαν ολοι. Κι'ειπε “Αφτο'ναι το αιμα μου, της διαθηκης, που χυνεται για το καλο πολλων. Αληθινα σας λεω, πως πια δε θα πιω απο τον αμπελοκαρπο ως στη μερα εκεινη που καινουργιο θαν το πινω μεσα στη βασιλεια του Θεου”. Κι'αφου ψαλανε, βγηκανε στο Ελιοβουνι.

54. Και τους λεει ο Ιησους πως “Ολοι θα πεστε σε πειρασμο, γιατι ειναι γραμενο Θα χτυπησω το βοσκο και θα σκορπησουνε τα προβατα. Μα οταν αναστηθω, θα παω μπροστα σας στη Γαλιλαια”. Κι'ο Πετρος τουπε “ Κι'αν ολοι πεσουνε σε πειρασμο, ομως οχι εγω”. Κι'ο Ιησους του λεει “Αληθινα σου λεω, πως αποψε εσυ αφτη τη νυχτα, πριν δυο φορες λαλησει πετεινος, τρεις θα μ'αρνηθεις”. Κι'εκεινος περισσοτερο λαλουσε “Αν μαζι σου αναγκη να πεθανω, δε θα σ'αρνηθω”. Το ιδιο λεγανε κι'ολοι.

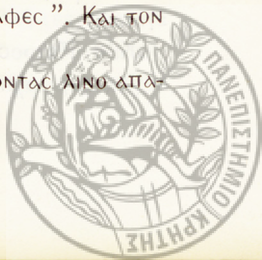
Κι'ερχουνται σε μερος που τ'ονομα του Γετσημανει, και λεει στους μαθηταδες του “ Καθηστε [εδω] ως που να προσεφκηθω”. Και παιρνοντας μαζι του τον Πετρο και τον Ιακωβο και τον Ιωανη, αρχισε να τρομαζει και να βαριοκαρδει. Και τους λεει “ Καταλυπημενη'ναι η ψυχη μου ως στο θανατο· μεινετε εδω και ξαγρυπνατε”. Και προχωροντας λιγο επεφτε κατα γης και περικα-

λιουντανε να διαβει περα του, αν γινεται, η ωρα, και ελεγε "Αββα (ο πατερας), ολα για σενα δυνατα. Παρε απο μενα το ποτηρι αφτο· οχι ομως οτι θελω εγω, μονε οτι εσυ". Κι' ερχεται και τους βρισκει κοιμισμενους, και λεει του Πετρου "Σιμωνα, κοιμασαι; δεν κατορθωσες μιαν ωρα ν' αγρυπνησεις; Αγρυπνατε και προσεφκεστε για να μην πεστε σε πειρασμο. Το πνεμα ναι προθυμο, μα η σαρκα αδυναμη". Και παλι πηγε και προσεφκηθηκε λεγοντας τα ιδια λογια. Και παλι πηγε και τους βρηκε κοιμισμενους· γιατι ειτανε καταβαρια τα ματια τους, και δεν ηξεραν τι ναν τ' απαντησουν. Κι' ερχεται τριτη φορα και τους λεει "Κοιμαστε λοιπον και ξεκουραζεστε; Σωνει, εφτασε η ωρα· να, παραδινεται ο γιος τ' ανθρωπου στα χερια των αμαρτωλων. Σηκωθειτε, ας παμε· να, σιμωσε ο παραδοτης μου".

55. Κι' αμεσως, ενω μιλουσε ακομα, φτανει ο Ιουδας, ενας απο τους δωδεκα, και μαζι του πληθος με σπαθια και ξυλα απο τους πρωτοπαπαδες και τους διαβασμενους και τους δημογεροντους. Και τους ειχε δωκει ο παραδοτης του σημαδι κι' ειπε "Οπιονε φιλησω, αφτος ειναι· πιαστε τον και πηγαινετε τον προσεχτικα". Κι' αμεσως ηρθε, και πηγαινοντας κοντα του λεει "Ραββει", και τονε φιλησε. Κι' εκεινοι βαλανε χερι απανου του και τον επιασαν. Μα καπιος απο τους εκει εσυρε το σπαθι και χτυπησε το σκλαβο του αρχιπαπα και του κοψε τ' αφτι. Κι' ο Ιησους αποκριθη και τους ειπε "Λες για κακουργο βγηκατε με σπαθια και ξυλα να με πιαστε. Καθεμερα ειμουνα μαζι σας μεσα στο ναο και διδασκα, και δε με πιανατε· ομως για ν' αληθεψουν οι Γραφες". Και τον αφηκαν ολοι κι' εφυγαν.

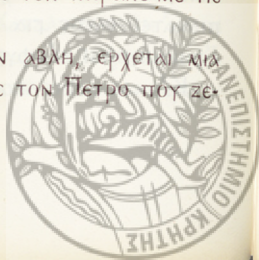
Κι' ενας νεος ακολουθουσε μαζι φορωντας λινο απα-

νου σε γυμνο το κορμι του. Και τον πιανουν, μα αφισε εκεινος το λινο κι'εφυγε γυμνος.

56. Και πηγαν τον Ιησου στου αρχιπαπα, κι'εκει μαζεφτηκαν ολοι οι πρωτοπαπαδες κι'οι δημογεροντοι κι'οι διαβασμενοι. Κι'ο Πετρος απο μακρια τον ακολουθησε ως μεσα στην αβλη του αρχιπαπα, και καθουνταν μαζι με τους κλητηρες και ζεσταινοτανε στη φωτια. Κι'οι πρωτοπαπαδες κι'ολη η συνοδο ζητουσανε μαρτυρια για να σκοτωσουν τον Ιησου, και δεν εβρισκαν· γιατι πολλοι ψεφτομαρτυρουσαν, ομως χωρις οι μαρτυριες να τεριαζουν. Και μερικοι σηκωθηκαν και ψεφτομαρτυρουσαν κι'ελεγαν πως "Εμεις τον ακουσαμε και ελεγε πως Εγω θα χαλασω αφτο το ναο το χεροκαμωτο, και σε τρεις μερες αλλονε θα χτισω αφτιαστο απο χερια". Μα κι'ετσι η μαρτυρια τους δεν τεριαζε. Και σηκωθηκε ο αρχιπαπας στη μεση και ρωτησε τον Ιησου λεγοντας "Δεν απαντας τιποτα, τι σε κατηγορουν αφτοι;" Και αφτος σωπουσε και δεν αποκριθη τιποτα. Παλι ο αρχιπαπας τονε ρωτουσε και του λεει "Εσυ εισαι ο Χριστος, ο γιος του Βλογημενου;" Κι'ο Ιησους ειπε "Εγω ειμαι, και θα δειτε το γιο τ'ανθρωπου που καθισμενος στη Δυναμη δεξια θα φτανει μαζι με τ'ουρανου τα συννεφα". Κι'ο αρχιπαπας ξεσκισε τα φορεματα του και λεει "Τι θελουμε πια μαρτυρους; Ακουσατε την ασεβεια· τι λετε;" Κι'εκεινοι ολοι τον καταδικασανε πως του πρεπει θανατος. Κι'αρχισανε μερικοι ναν τονε φτυνουν, και σκεπαζοντας του το προσωπο ναν τονε μπατσιζουν και να λεν "Προφητεψε". Κι'οι κλητηρες τον πηρανε με τις ξυλιες.

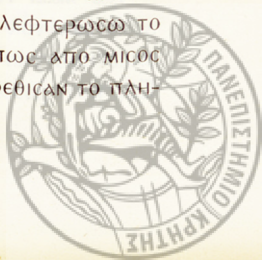
Κι'ο Πετρος οντας κατου στην αβλη, ερχεται μια δουλα του αρχιπαπα, και βλεποντας τον Πετρο που ζε-

σταινουνταν τον κοιταξε και λεει “Κι’ εσυ εισουνα με το Ναζαρηνο τον Ιησου”. Κι’ αφτος αρνηθη κι’ ειπε “Μητε ξερω μητε κατεχω εσυ τι λες”. Και βγηκε οξω στο μπροσταβλι. Και σαν τον ειδε η δουλα, ειπε στους παροντες πως “Αφτος απο κεινους ειναι”. Κι’ εκεινος παλι αρνιουνταν. Και σε λιγο παλι οι παροντες ελεγαν του Πετρου “Αληθια απο κεινους εισαι· γιατι εισαι και Γαλιλαιος”. Κι’ εκεινος αρχισε να καταριεται και να ορκιζεται πως “Δεν τον ξερω τον ανθρωπο, αφτον που λετε”. Κι’ αμεσως δεφτερη φορα λαλησε ο πετεινος, και θυμηθη ο Πετρος το λογο, καθως τουπε ο Ιησους, πως “Πριν λαλησει διο φορες ο πετεινος, τρεις θα μ’ αρνηθεις”. Και σκεπασε την κεφαλη του κι’ εκλαιγε.

57. Κι’ αμεσως το πρωι συφωνησαν οι πρωτοπαπα- [15]
δες, μαζι με τους δημογεροντους και τους διαβασμενους,
κι’ ολη η συνοδο, κι’ εδεσαν τον Ιησου και τον πηγαν
και τον παραδωκανε του Πειλατου. Και τονε ρωτησε ο
Πειλατος “Εσυ εισαι ο Βασιλεας των Ιουδαιων;” Και
εκεινος τ’ αποκριθηκε και λεει “Εσυ το λες”. Και του
κατηγορουσαν οι πρωτοπαπαδες πολλα. Κι’ ο Πειλατος
παλι τονε ρωτουσε κι’ ελεγε “Δεν απαντας τιποτα;
Κοιτα ποσα σε κατηγορουν”. Κι’ ο Ιησους δεν αποκρι-
θηκε πια τιποτα, τοσο π’ απορουσε ο Πειλατος.

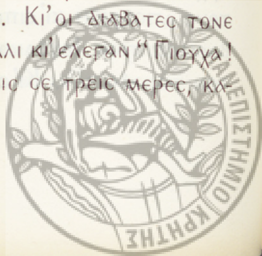
Και καθε σκολη τους λεφτερωνε ενα φυλακισμενο, οπιονε ζητουσαν. Κι’ ειταν ο Βαραββας, που λεγανε, φυλακισμενος μαζι με τους επαναστατες πουχαν κανει φονο την ωρα της ταραχης. Κι’ ανεβηκε το πληθος και αρχισε να ζηταει [το] οπως τους εκανε. Κι’ ο Πειλατος τους αποκριθη κι’ ειπε “Θελετε να σας λεφτερωσω το Βασιλεα των Ιουδαιων;” Γιατι ηξερε πως απο μισος τον παραδωκαν. Κι’ οι πρωτοπαπαδες ερεθισαν το πλη-

θος ναν τους λεφτερωσει καλια το Βαραββα. Κι'ο Πειλατος αποκριθηκε παλι και τους ελεγε "Τι λοιπον να κανω λετε το Βασιλεα των Ιουδαιων;" Κι'εκεινοι παλι φωναξαν "Σταβρωσε τον". Κι'ο Πειλατος τους ελεγε "Γιατι τι κακο εκανε;" Κι'εκεινοι πιοτερο φωναζανε "Σταβρωσε τον". Κι'ο Πειλατος θελοντας να καλοκαρδισει το πληθος τους λεφτερωσε το Βαραββα, και τον Ιησου τον βουρδουλισε και παραδωκε να σταβρωθει.

58. Κι'οι στρατιωτες τον πηγανε μεσα στην Αβλη, δηλαδη τ'Αρχηγειο, και φωναζουν ολονε το λοχο, και του βαζουνε βυσσινια στολη, κι'επλεξαν ενα στεφανι απ' αγκαθια και του το φορουν. Κι'αρχισαν και τονε χαιρετουσαν "Χαιρετουμε σε, βασιλεα των Ιουδαιων". Και του χτυπουσαν με καλαμια το κεφαλι και τον εφτυναν, και γονατιζοντας τον προσκυνουσαν. Κι'οταν τον περιπαιξαν, τουβγαλαν τη βυσσινια στολη και τουβαλαν τα φορεματα του, και τον πηγαινουν οξω ναν τονε σταβρωσουν. Κι'αγγαρεβουν ενα διαβατη, το Σιμωνα απο την Κυρηνη, που γυριζε απο το χωραφι, τον πατερα τ' Αλεξαντρου και του Ρουφου, να σηκωσει το σταβρο του. Και τον πανε στου Γολγοθα το μερος, που σημαινει ξηγημενο καρας μερος. Και τουδιναν κρασι με μυρρα μεσα· κι'αφτος δεν το πηρε. 59. Και τον σταβρωνουν, και μοιραζουνται τα ρουχα του βαζοντας λαχνο πιος και τι θα παρει. Κι'ειταν τρεις η ωρα οταν τονε σταβρωσαν. Κι'ειταν η επιγραφη του φταιξιματος του γραμενη απο πανου "Ο Βασιλεας των Ιουδαιων".

Και μαζι του σταβρωσαν διο κακουργους, τον ενα δεξια και τον αλλο αριστερα του. Κι'οι διαβατες τονε βλαστημουσαν κουνωντας το κεφαλι κι'ελεγαν "Γιουχα! Εσυ που χαλνας το ναο και χτιζεις σε τρεις μερες, κα-

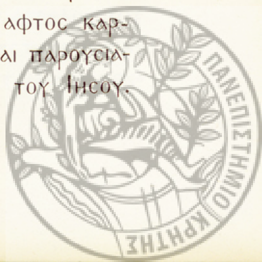
τεβα και γλυτωσε απο το σταβρο". Το ιδιο κι' οι πρωτοπαπαδες περγελωντας μεταξυ τους με τους διαβασμενους ελεγαν "Αλλους εσωσε, ο ιδιος να σωθει δε μπορει. Ο Χριστος ο Βασιλεας του Ισραηλ· ας κατεβει τωρα απο το σταβρο για να δουμε και πιστεψουμε". Κι' οι σταβρωμενοι μαζι του τον εβριζαν.

Και σαν εφτασε εξη η ωρα, εγινε σ' ολη τη γη σκοταδι ως στις εννια η ωρα. Και στις εννια η ωρα φωναξε ο Ιησους φωνη μεγαλη "Ελωι ελωι, λαμα ζαβαφθανει", που θα πει ξηγημενο "Θε μου, γιατι με παραιτησες;" Και τ' ακουσαν μερικοι παροντες κι' ελεγαν "Να, τον Ηλια φωναζει". Κι' ετρεξε ενας και γιομιζοντας με ξυδι ενα σφουγγαρι τοβαλε σε καλαμι απανου και τον ποτιζε, λεγοντας "Ας δουμε αν ερχεται ο Ηλιας ναν τον κατεβασει". Κι' ο Ιησους εβγαλε φωνη μεγαλη και ξεψυχησε.

60. Και τ' απλωμα του ναου σκιστηκε σε διο απο πανου ως κατου. Και σαν ειδε ο εκατονταρχος πουστεκε αντικρυ του εκει πως ετσι ξεψυχησε, ειπε "Αληθινα γιος Θεου ειταν αφτος ο ανθρωπος".

Κι' ειταν και γυναικες που θωρουσαν απο περα, και μεταξυ τους κι' η Μαριαμ η Μαγδαληνη, κι' η Μαρια η μητερα του Ιακωβου του μικρου και του Ιωση, κι' η Σαλωμη, που σαν ειτανε στη Γαλιλαια τον ακολουθουσαν και τον υπερετουσαν, κι' αλλες πολλες π' ανεβηκαν μαζι του στα Ιεροσολυμα.

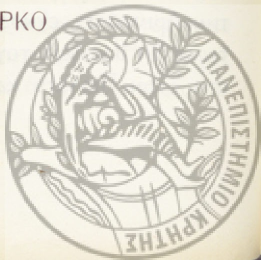
61. Και πια σα βραδιασε, επειδη ειταν παρασκεβη, δηλαδη η παραμονη του σαββατου, ηρθε ο Ιωσηφ απο την Αριμαθαια, συνοδικος σεβαστος, που κι' αφτος καρτεραε τη βασιλεια του Θεου, και θαρρεψε και παρουσιαστη στον Πειλατο και ζητησε το λειψανο του Ιησου.

Κι'ο Πειλατος απορησε αν ταχα πεθανε κιολας, και κραζοντας τον εκατονταρχο τονε ρωτουσε αν πεθανε κιολας. Και σαν τομαθε απο τον εκατονταρχο, χαρισε το λειψανο στον Ιωσηφ. Κι'αγορασε σαβανο, και τον κατεβασε και τυλιξε μεσα στο σαβανο, και τον εβαλε σε ταφο πουχε σκαλισει μεσα σε βραχο, και κυλισε μια πετρα κοντα στο στομα του ταφου. Κι'η Μαρια η Μαγδαληνη κι'η Μαρια η μητερα του Ιωση θωρουσαν το πουναι βαλμενος.

[16] 62. Και σαν περασε το σαββατο, η Μαρια η Μαγδαληνη κι'η Μαρια η μητερα του Ιακωβου κι'η Σαλωμη αγορασανε μυρουδικα για να πανε και ναν τον αλειψουν. Και πρωι πρωι τα πρωτοβδομαδα ερχουνται στον ταφο αφου βγηκε ο ηλιος. Και λεγανε μεταξυ τους "Ποιος θα μας σπρωξει την πετρα απο το στομα του ταφου;" Και κοιταζοντας θωρουν πως ειτανε σπρωγμενη η πετρα. Γιατι ειταν υπερβολικα μεγαλη. Και μπηκανε στον ταφο κι'ειδαν ενα νεο καθισμενο δεξια μ'ασπρη στολη, και τρομαξαν. Κι'εκεινος τους λεει "Μην τρομαζετε. Τον Ιησου ζητατε το Ναζαρηνο το σταβρωμενο. Αναστηθηκε, δεν ειναι εδω· να το μερος που τον εβαλαν. Παρα πηγαινετε και πεστε των μαθηταδων του και του Πετρου πως παει ομπρος σας στη Γαλιλαια· εκει θαν τον δειτε, καθως σας ειπε". Και βγηκαν κι'εφυγαν απο τον ταφο, γιατι τις ειχε τρομος κι'εξταση· και κανενος δεν ειπαν τιποτα, γιατι φοβουνταν.

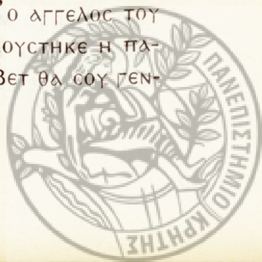
ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΡΚΟ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΟΥΚΑ

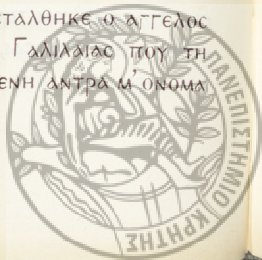
Επειδης πολλοι προσπαθησαν το να καταστρωσουν ιστορια των περιστατικων που μαθαμε, καθως μας τα παραδωκαν οσοι ειδαν απο την αρχη και δουλεψαν το λογο, αποφασισα κι'εγω, που ταψαξα απο την πηγη τους ολα σωστα, να σου τα γραψω με τη σειρα, λαμπροτατε Θεοφιλε, για να καταλαβεις των λογων που κατηχηθηκες την αληθια.

2. Στον καιρο του Ηρωδη του βασιλεα της Ιουδαιας ζουσε καποιος παπας με ονομα Ζαχαριας απο τη σειρα Αβια, κι'ειχε γυναικα απο τις κορες του Ααρωμ και το ονομα της Ελεισαβετ. Κι'ειταν εναρετοι κι'οι διο στα ματια του Θεου, πηγαινοντας μ'ολες τις εντολες και τους κανονες του Κυριου διχως σφαλμα. Και παιδι δεν ειχαν, επειδη ειτανε στειρα η Ελεισαβετ και των διονων τους περασμενη η ηλικια. Και συνεβηκε, ενω λειτουργουσε με την αραδα της σειρας του στο Θεο μπροστα, κατα τα συνηθισμενα των παπαδων κληρωθηκε να μπει και να θυμιασει στο ναο του Κυριου· κι'ολο το πληθος του λαου προσκυναε οξω την ωρα του θυμιασμου. Και του φανερωθηκε αγγελος Κυριου στεκοντας δεξια απο το θυσιαστηρι του θυμιασμου. Και ταραχτηκε ο Ζαχαριας σαν τον ειδε, και τον πλακωσε φοβος. Κι'ο αγγελος του ειπε "Μη φοβασαι, Ζαχαρια, γιατι συνακουστηκε η παρακληση σου, κι'η γυναικα σου η Ελεισαβετ θα σου γεν-

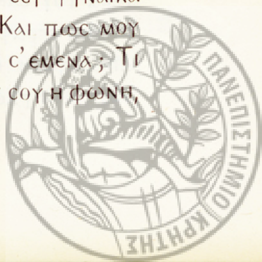
νησει γιο και να κραξεις τ' ονομα του Ιωανη, και χαρα θα σουναι κι' αναγαλλιαση και με τη γεννηση του θα χαρουν πολλοι· γιατι μεγαλος θα γενει στα ματια του Κυριου, και κρασι και σικερα δε θα πιει, κι' αγιο θα γιομισει πνεμα ακομα απο την κοιλια της μαννας του, και γιους πολλους του Ισραηλ θαν τους ματαγυρισει στον Κυριο το Θεο τους. Και θα προβαλει πριν του με Ηλια πνεμα και δυναμη να ξαναγυρισει καρδιες πατερων σε παιδια κι' απειθους σε γνωμη εναρετων ανθρωπων, ετοιμαζοντας του Κυριου λαο καταρτισμενο". Κι' ειπε ο Ζαχαριας στον αγγελο "Πως θαν το ξερω αφτο; Γιατι εγω'μαι γερος και περασμενα της γυναικας μου τα χρονια". Κι' ο αγγελος απαντησε και τουπε "Εγω ειμαι ο Γαβριηλ που παραστεκω στο Θεο μπροστα, και σταλθηκα να σου μιλησω και να σου φερω τουτο το καλο το μηνημα. Και να, θα μενεις αλαλος και μη μπορωντας να μιλησεις ως στη μερα οταν θα γενουν αφτα, γιατι δεν πιστεψες τα λογια μου που θ' αληθεψουνε στην ωρα τους". Και προσμενε ο λαος το Ζαχαρια κι' απορουσαν πως αργουσε μεσα στο ναο. Και σα βγηκε, δεν κατορθωνε ναν τους μιλησει, και καταλαβαν πως ιδωμα ειδε μεσα στο ναο. Κι' αφτος τους ενεβε κι' εμενε βουβος. Και συνεβηκε, σαν τελιωσαν οι μερες της δουλιας του, εφυγε στο σπιτι του. Κι' υστερα απ' αφτες τις μερες συλλαβε η Ελεισαβετ η γυναικα του, και κρυβοτανε μηνες πεντε λεγοντας πως "Ετσι μουκανε ο Κυριος οταν ερηξε ματιά για να μου σβυσει τη ντροπη μου μεσα στους ανθρωπους".

3. Και το μηνα [της] τον εχτο σταλθηκε ο αγγελος Γαβριηλ απο το Θεο σε χωρα της Γαλιλαιας που τη λενε Ναζαρετ σε κορη αρρεβωνιασμενη αντρα μ' ονομα

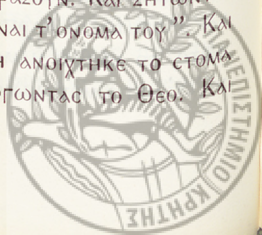

Ιωσηφ απο το γενος του Δαβειδ, και τ'ονομα της κορης Μαριαμ. Και μπηκε και της ειπε "Χαιρου, χαριτωμενη· ο Κυριος μαζι σου". Κι'αφτη ταραχτηκε με το λογο, και συλλογιζοτανε τι ταχα σημαινε ο χαιρετισμος αφτος. Κι'ο αγγελος της ειπε "Μη φοβασαι, Μαριαμ· γιατι ο Θεος σ'εβνοησε. Και να, θα συλλαβεις και γεννησεις γιο, και τ'ονομα του ναν το πεις Ιησου. Αφτος μεγαλος θα γενει κι'Υψιστου γιος θα ονομαστει, και θαν του δωκει ο Κυριος ο Θεος το θρονο του Δαβειδ του πατερα του, και στη φυτρα του Ιακωβ θα βασιλεψει στους αιωνες, κι'η βασιλεια του δε θαχει τελος". Κι'ειπε η Μαριαμ στον αγγελο "Πως θα γινει αφτο αφου αντρα δε γνωριζω;" Κι'ο αγγελος της αποκριθη κι'ειπε "Πνεμα αγιο θα σου κατεβει, και δυναμη του Υψιστου θα σε σκεπασει. Για αφτο και τ'αγιο που θα γεννηθει θαν το πουνε γιο Θεου. Και να η συγγενισσα σου η Ελεισαβετ συλλαβε και αφτη στα γερατια της γιο, κι'αφτος της ειναι ο εχτος της ο μηνας, αφτης της στειρας που την ελεγαν· τι λογος απο το Θεο δε θα φανει ακατορθωτος". Κι'ειπε η Μαριαμ "Να τη η σκλαβα του Κυριου· ας γινει μου κατα το λογο σου". Κι'εφυγε ο αγγελος και την αφηκε.

4. Κι'η Μαριαμ σηκωθηκε μια μερα τοτες και πηγε στ'αψηλοτοπα τα μερη βιαστικα σε χωρα του Ιουδα, και μπηκε μες στου Ζαχαρια το σπιτι και χαιρετησε την Ελεισαβετ. Και συνεβηκε, οταν ακουσε η Ελεισαβετ της Μαριας το χαιρετισμο, σκιρτησε μεσα στην κοιλια της το παιδι, και γιομισε αγιο πνεμα η Ελεισαβετ κι'εκραξε με φωνη μεγαλη κι'ειπε "Βλογημενη εσυ γυναικα και βλογητος ο καρπος της κοιλιας σου. Και πως μου αφτο, το ναρθει η μαννα του Κυριου μου σ'εμενα; Τι να, στ'αφτια μου μολις ηρθε του χαιρετισμου σου η φωνη,

και το παιδι αναγαλλιασε και σκιρτησε μες στην κοιλια
μου. Και μακαρισμενη αφτη που πιστεψε, τι θ' αληθε-
ψουν οσα της ειπε ο Κυριος”. 5. Κι' η Μαριαμ ειπε
“Μεγαλυνει η ψυχη μου τον Κυριο, κι' αναγαλλιασε ο
νους μου με το Θεο το σωτηρα μου, γιατι ερηξε ματιά
στην ταπεινοσυνη της σκλαβας του. Τι να απο τωρα οι
γενεες θενα με μακαριζουν ολες που μουκανε μεγαλα
ο Δυνατος. Και τ' ονομα του αγιο· και σ' οσους τον φο-
βουνται η σπλαχνια του ως σε γενεες και γενεες. Νικη
νικησε με το χερι του σκορπιζοντας περηφανους κατα
το στοχασμο της καρδιας τους· σημαντικους κατεβασε
απο θρονους και ταπεινους ανυψωσε· πεινασμενους
χορτασε αγαθα και πλουτισμενους εδιωξε αδιανους· το
δουλο του αντιστηριξε τον Ισραηλ, και τη σπλαχνια του,
καθως ειπε των πατερων μας, θυμηθη για τον Αβρααμ
και για το σπερμα του ως στον αιωνα”.
Κι' εμεινε η Μαριαμ μαζι της ως τρεις μηνες, και
γυρισε σπιτι της.
6. Και της Ελεισαβετ εφτασε ο καιρος της να γεν-
νησει, και γεννησε γιο. Κι' ακουσανε οι γειτονοι κι' οι
δικοι της πως της πληθηνε τη σπλαχνια του ο Κυριος
και τη συνεχαιρουνταν. Και συνεβηκε, την ογδοη τη
μερα ηρθανε να κανουν του παιδιου περιτομη, κι' ειτανε
ναν το πουνε με τ' ονομα το πατρικο του Ζαχαρια. Και
η μητερα του αποκριθη κι' ειπε “Οχι, παρα θα ονομαστει
Ιωανης”. Και της ειπαν πως “Κανεις απο το γενος
σου δε λεγεται μ' ετουτο τ' ονομα”. Κι' ενεβαν του πα-
τερα του σαν τι να θελει ναν το κραζουν. Και ζητωντας
πλακα εγραψε κι' ειπε “Ιωανης ειναι τ' ονομα του”. Και
απορουσαν ολοι. Και στη στιγμη ανοιχτηκε το στομα
του κι' η γλωσσα, και μιλαε εβλογωντας το Θεο. Και

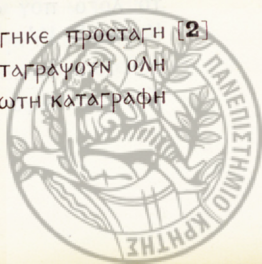

επιασε φοβος ολους τους γειτονους, και σ'ολον το Βου-
νοτοπο της Ιουδαιας διαλαλουνταν ολα αφτα τα λογια,
και ταβαλαν οσοι τ'ακουσανε ολοι μεσα στην καρδια
τους λεγοντας "Τι θα γινει ταχα αφτο το παιδι;" Τι
ειταν μαζι του χερι του Κυριου.

7. Κι'ο Ζαχαριας ο πατερας του γιομισε πνεμα αγιο,
και προφητεψε λεγοντας "Βλογητος ο Κυριος ο Θεος
του Ισραηλ, τι ηρθε να δει και ξαγορασει το λαο του,
και κερατο φανερωσε για μας σωτηριας, για μας το γενος
του Δαβειδ του δουλου του (οπως ειπε με το στομα
των αγιων απο τον αιωνα προφητων του), σωτηριας
απο τους οχτρους μας κι'απο το χερι ολων οσοι μας
μισουν, ελεωντας τους πατερες μας, και μην ξεχανον-
τας τη διαθηκη του την αγια, τον ορκο π'αμωσε του
Αβρααμ του πατερα μας, το πως θα μας χαρισει να
γλυτωσουμε απο χερι οχτρων κι'αφοβα ναν τον προσ-
κυνουμε μ'αγιοσυνη ομπρος του κι'αρετη καθε μας
μερα. Και, παιδι [μου], κι'εσενα θα σε πουν του Υψιστου
προφητη, τι πριν τον Κυριο θα πας τους δρομους του
να ετοιμασεις, μηνωντας στο λαο του σωτηρια με συχω-
ριο των κριματων τους, χαρη στα πονετικα τα σπλαχνα
του Θεου μας, που χαρη τους θα μας κοιταξει απο τα
υψη ανατολη, φωτιζοντας τους καθισμενους μεσα σε
σκοταδι κι'ησκιο του θανατου κι'ισια τον ποδα μας κατα
το δρομο της ειρηνης οδηγωντας".

Και το παιδι μεγαλωνε και του δυναμωνε ο νους,
κι'εμενε στους λογγους ως να φτασει η μερα να φανε-
ρωθει στον Ισραηλ.

8. Και συνεβηκε τις τοτε μερες, βγηκε προσταγη [2]
απο τον Καισαρα τον Αβγουστο να καταγραψουν ολη
την κατοικημενη γη. Αφτη ειταν η πρωτη καταγραφη

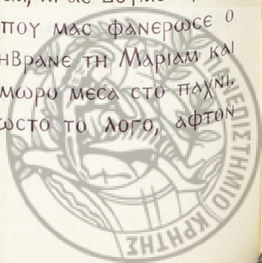

οταν κυβερνουσε τη Συρια ο Κυρινος. Και πηγαινανε ολοι να καταγραφτουν, καθενας στη δικη του την πατριδα· κι'ανεβηκε κι'ο Ιωσηφ απο τη Γαλιλαια, ξεκινωντας απο τη χωρα Ναζαρετ, σε χωρα του Δαβειδ που λεγεται Βηθλεεμ (επειδη ειταν απο κλαδο και πατρια του Δαβειδ), για να καταγραφτει με τη Μαριαμ την αρρεβωνιαστικια του πουταν εγκυα.

9. Και συνεβηκε, ενω βρισκουνταν εκει, εφτασε ο καιρος να γεννησει, και γεννησε το γιο της τον πρωτοτοκο, και τονε φασκιωσε και πλαγιασε μεσα σε παχνι, γιατι δεν ειχαν τοπο μεσα στο σταθμο.

Κι'ειτανε βοσκοι στο ιδιο μερος λημεριαζοντας στο λογγο και φυλαγοντας τη νυχτα το κοπαδι τους. Και αγγελος Κυριου τους παρουσιαστη και Κυριου δοξα ελαμψε τριγυρω τους, και φοβηθηκανε υπερβολικα. Κι'ο αγγελος τους ειπε "Μη φοβαστε· γιατι να, σας φερνω μηνημα καλο χαρας μεγαλης που ολος ο λαος θενα χαρει, τι σας γεννηθη σημερα σωτηρας (πουναι ο Κυριος ο μυρωμενος) σε χωρα του Δαβειδ. Και να σας σημαδι' θα βρειτε φασκιωμενο μωρο και πλαγιασμενο μεσα σε παχνι". Κι'αξαφνα εσμιξε τον αγγελο πληθος στρατος τ'ουρανου, που δοξολογουσαν το Θεο και λεγανε "Δοξα του Θεου στα υψιστα, και στη γη απανου ειρηνη με καλογνωμιας ανθρωπους".

10. Και συνεβηκε, σα φυγανε στον ουρανο και τους αφισανε οι αγγελοι, οι βοσκοι μιλουσαν ενας με τον αλλο "Παμε λοιπον ως στη Βηθλεεμ, κι'ας δουμε αφτον το λογο που ειπωθηκε, αφτον που μας φανερωσε ο Κυριος". Κι'ηρθανε χερι χερι κι'ηβρανε τη Μαριαμ και τον Ιωσηφ, και πλαγιασμενο το μωρο μεσα στο παχνι. Και σαν τους ειδαν, κανανε γνωστο το λογο, αφτον

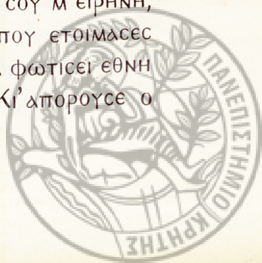

που τους ειπωθηκε για το παιδι· κι'ολοι οσοι τ'ακουσαν, απορησαν μ'οσα τους ειπαν οι βοσκοι. Και φυλαγε η Μαρια ολα αφτα τα λογια, θησαβριζοντας τα μεσα στην καρδια της. Και γυρισανε οι βοσκοι δοξαζοντας κι'υμνολογωντας το Θεο για ολα π'ακουσαν και πουδαν οπως τους ειπωθηκαν.

11. Και σαν εφτασε η ογδοη η μερα ναν του γινει η περιτομη, ειπαν τ'ονομα του Ιησου, καθως τοπε ο αγγελος πριν τον γκαστρωθει [τον Ιησου] η μητερα του.

12. Και σαν εφτασε ο καιρος του καθαρισμου τους, τον πηγανε — συφωνα με το Νομο του Μωυση — απανου στα Ιεροσολυμα ναν τον προσφερουν του Κυριου (καθως ειναι γραμενο μεσα στο Νομο του Κυριου, πως Καθε ασερνικο π'ανοιγει μητρα ν'αφιερωνεται στον Κυριο) και για να δωσουνε θυσια, κατα τα ορισμενα μεσα στο Νομο του Κυριου, ενα ζευγαρι τρυγονες η διο πιτσουνια.

13. Και να, ειταν ενας ανθρωπος στην Ιερουσαλημ που τ'ονομα του Συμεωνας, ανθρωπος αγιος και θεοφοβουμενος, που προσμενε παρηγορια του Ισραηλ και απανου του ειταν πνεμα αγιο. Και τουτανε φανερωμενο απο το πνεμα τ'αγιο να μη θωρησει θανατο πριν δει το μυρωμενο του Κυριου. Κι'απο το πνεμα οδηγημενος ηρθε στο ναο, και μολις φερανε οι γονιοι του μεσα το παιδι Ιησου με σκοπο ναν του κανουν κατα τα συνηθισμενα του Νομου, το πηρε αφτος στην αγκαλια, και δοξολογησε το Θεο κι'ειπε "Τωρα, αφεντη, λεφτερωνεις το σκλαβο σου, κατα το λογο σου μ'ειρηνη, τι ειδαν τα ματια μου τη σωτηρια σου που ετοιμασες σ'ολα μπροστα τα εθνη, [το] φως που θα φωτισει εθνη και δοξασει το λαο σου τον Ισραηλ". Κι'απορουσε ο

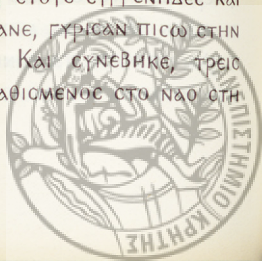

πατερας του κι'η μητερα το τι λαλουσανε για αφτον. Κι'ο Συμεωνας τους μακαρισε κι'ειπε της Μαριαμ της μητερας του "Να, αφτος οριστη για να πεσουν και να σηκωθουν πολλοι μεσα στον Ισραηλ και για σημαδι φιλονεικημενο. Κι'εσενα ακομα την ψυχη θα σ'τη διαβει κονταρι, ετσι για να ξεσκεπαστουνε μεσα απο πολλες καρδιες οι στοχασμοι".

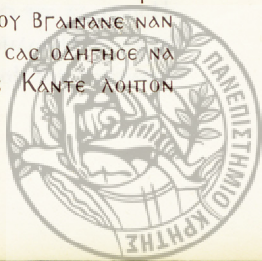
14. Κι'ειταν η Αννα η προφητισσα κορη του Φανουηλ απο τη φυλη Ασηρ, προχωρημενη πολυ στα χρονια, πουζησε μ'αντρα χρονια εφτα απο τον καιρο της παρθενιας της και τοτες χηρα ως ογδοντα τεσσερα χρονια, που δε σαλεβε απο το ναο, με νήστιες και με προσεφκες προσκυνωντας νυχτα μερα. Και φτανοντας εκεινη τη στιγμη, δοξολογουσε το Θεο κι'ελεγε για αφτονε σ'ολους οσους καρτερουσαν λεφτερια της Ιερουσαλημ.

15. Και σαν τελιωσαν ολα τα κατα το Νομο του Κυριου, γυρισανε στη Γαλιλαια, στην πατριδα τους Ναζαρεθ. Και το παιδι μεγαλωνε και δυναμωνε γιομιζοντας σοφια, κι'ειταν απανου του η χαρη του Θεου.

Και καθε χρονο τη σκολη του Πασκα πηγαιναν οι γονεοι του στην Ιερουσαλημ. 16. Και σαν εγινε δωδεκα χρονων, ενω ανεβαιναν εκεινοι κατα τα συνηθια της σκολης και τελιωσαν τις μερες, εμεινε στο γυρισμο τους πισω το παιδι ο Ιησους στην Ιερουσαλημ διχως ναν το νιωσουν οι γονιοι του. Και νομιζοντας πως ειτανε μαζι με τους συνταξιδιωτες, πηγανε μιας μερας δρομο και τονε ζητουσαν μεταξυ στους συγγενηδες και τους φιλους· κι'αμα δεν τον ηβρανε, γυρισαν πισω στην Ιερουσαλημ και τονε ζητουσαν. Και συνεβηκε, τρεις μερες υστερα τον ηβρανε που καθισμενος στο ναο στη

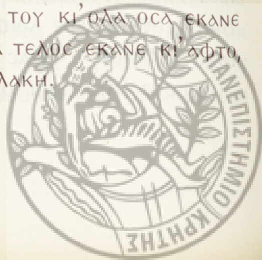
μεση των δασκαλων τους ακουγε και τους ρωτουσε. Και
απορουσαν ολοι με το νου του και τ' απαντηματα του.
Και βλεποντας τον σαστισαν, και τουπε η μητερα του
"Παιδι [μου], ετσι γιατι μας εκανες ; Να ο πατερας σου
κι' εγω καταθλιμενοι σε ζητουμε". Και τους ειπε "Τι και
αν με ζητουσατε ; Δεν ξερατε πως στου πατερα μου
πρεπει να μενω εγω ;" Κι' αφτοι δεν ενιωσαν το λογο
που τους μιλησε. Και κατεβηκε μαζι τους κι' ηρθε στη
Ναζαρεθ, κι' εκανε το θελημα τους. Κι' η μητερα του
φυλαγε ολα αφτα τα λογια μεσα στην καρδια της. Και
προκοβε ο Ιησους σε γνωση και μεγαλωνε και κερδιζε
τη χαρη του Θεου και των ανθρωπων.
17. Και το δεκατο πεμτο χρονο της βασιλειας του [3]
Τιβεριου του Καισαρα, οταν κυβερνουσε την Ιουδαια ο
Ποντιος Πειλατος, κι' ειταν τετραρχης της Γαλιλαιας ο
Ηρωδης, κι' ο Φιλιππος ο αδερφος του τετραρχης της
Ιτουραιας και του Τραχωνιτη τοπου, και της Αβειληνης
τετραρχης ο Λυσανιος, στον καιρο της αρχιερατειας του
Αννα και του Καϊαφα, πηγε λογος του Θεου στον Ιωανη,
του Ζαχαρια το γιο, εκει στην ερημο, κι' ηρθε σ' ολα τα
περιχωρα του Ιορδανη κηρυχνοντας βαφτισμα μετανιω-
μου για να συχωρεθουν οι αμαρτιες, οπως ειναι γραμενο
μεσα σε βιβλιο λογων του Ησαϊα του προφητη Φωνη
που καποιος κραζει στην ερημο Ετοιμαστε το δρομο
του Κυριου, ισια καντε τα μονοπατια του. Καθε λαγ-
γαδι θα γιομισει, και καθε ορος και βουνο θα χαμη-
λωσει, και τα στραβα γραμμη θα γινουν, και στρατες
ισες τα κακοτοπα, και καθε σαρκα θενα δει τη σωτηρια
του Θεου. Ελεγε λοιπον στα πληθη που βγαινανε ναν
τους βαφτισει "Οχιας γεννηματα, ποιος σας οδηγησε να
γλυτωστε απο την οργη που φτανει ; Καντε λοιπον

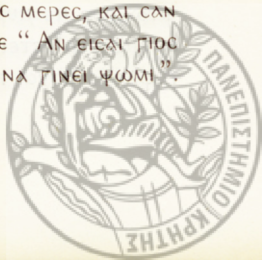
καρπους αξιους του μετανιωμου και μην αρχιστε μεσα σας και λετε Πατερα εχουμε τον Αβρααμ, γιατι σας λεω πως απ' αφτες τις πετρες ο Θεος μπορει να βγαλει του παιδια του Αβρααμ. Και πια και το ξιναρι τωρα στεκει κοντα στη ριζα των δεντρων· καθε λοιπον δεντρο που δεν κανει καρπο καλο κοβεται και ρηχνεται σε φωτια". Και τονε ρωτουσαν τα πληθη κι' ελεγαν "Τι λοιπον να κανουμε;" Κι' αποκριθη και τους ελεγε "Οπιος εχει διο φορεματα, ας τα μοιραστει μ' οπιον δεν εχει· κι' οπιος εχει θροφιμα, ας κανει το ιδιο".

18. Κι' ηρθανε να βαφτιστουν και τελωνες και τουπανε "Δασκαλε, τι να κανουμε;" Κι' αφτος τους ειπε "Τιποτα μην παιρνετε παρεκει παρα τ' ορισμενο σας". Και τονε ρωτουσαν και στρατιωτες κι' ελεγαν "Τι να κανουμε κι' εμεις;" Και τους ειπε "Μη γυμνωνετε κανενα και μην καταχραστειτε, κι' ας σας φτανει ο μιστος σας".

19. Κι' ενω καρτεραε ο λαος, και συλλογιουντανε μεσα στο νου τους ολοι για τον Ιωανη αφτος μην ειταν αραγες ο Χριστος, αποκριθηκε κι' ειπε ο Ιωανης σ' ολους "Εγω σας βαφτιζω με νερο, ομως φτανει ο δυνατοτερος μου, που δεν ειμαι αξιος ναν του λυσω το λουρι των σανταλιων του· αφτος θα σας βαφτισει με πνεμα αγιο και φωτια. Που το φτιαρι 'ναι στο χερι του, για να παστρεψει περα ως περα τ' αλωνι του, και να μαζεψει το σταρι στην αποθηκη του μα τ' αχερο να καψει μ' ασβυστη φωτια". Πολλα λοιπον κι' αλλα παρακινωντας το λαο, του μηναε το καλο το μηνημα. Κι' ο Ηρωδης ο τετραρχης, οταν [ο Ιωανης] τον κατακρινε για την Ηρωδιαδα τη γυναικα τ' αδερφου του κι' ολα οσα εκανε κακα ο Ηρωδης, στερνα απ' ολα τελος εκανε κι' αφτο, σφαλησε τον Ιωανη μεσα σε φυλακη.

20. Και συνεβη, αφου βαφτιστηκε ολος ο λαος και
οταν βαφτιστη κι' ο Ιησους κι' εκανε την προσεφκη του,
ανοιξε ο ουρανος και κατεβη απανου του το Πνεμα το
αγιο με μορφη σωματικη σαν περιστερι, και βγηκε μια
φωνη απο τον ουρανο "Εσυ εισαι ο γιος μου ο αγαπη-
τος· εσενα καλογνωμησα".
21. Κι' ειταν ο Ιησους σαν αρχισε ως χρονων τριαντα,
οντας γιος, οπως θαρρουσαν, του Ιωσηφ του Ηλει του
Ματθατ του Λεβει του Μελχει του Ιανναι του Ιωσηφ
του Μαθθαθια του Αμως του Ναουμ του Εσλει του Ναγ-
γαι του Μααθ του Ματταθια του Σεμεειν του Ιωσηχ
του Ιωδα του Ιωαναν του Ρησα του Ζοροβαβελ του
Σαλαθιηλ του Νηρει 22. του Μελχει του Αδδει του
Κωσαμ του Ελμαδαμ του Ηρ του Ιησου του Ελιεζερ
του Ιωρειμ του Μαθθατ του Λεβει του Συμεων του
Ιουδα του Ιωσηφ του Ιωναμ του Ελιακειμ του Μελεα
του Μεννα του Ματταθα 23. του Ναθαμ του Δαβειδ
του Ιεσσαι του Ιωβηλ του Βοος του Σαλα του Ναασσων
του Αδμειν του Αρνει του Εσρων του Φαρες του Ιουδα
του Ιακωβ του Ισαακ 24. του Αβρααμ του Θαρα του
Ναχωρ του Σερουχ του Ραγαβ του Φαλεκ του Εβερ του
Σαλα του Καιναμ του Αρφαξαδ του Σημ του Νωε του
Λαμεχ του Μαθθουσαλα του Ενωχ του Ιαρετ του Μαλε-
λεηλ του Καϊναν του Ενως του Σηθ του Αδαμ του
Θεου.
25. Κι' ο Ιησους γιοματος αγιο πνεμα γυρισε πισω [4]
απο τον Ιορδανη, και τον πηγαινε το πνεμα μεσα στην
ερημο μερες σαραντα, βαζοντας του πειρασμους ο Δια-
βολος. Και δεν εφαγε τιποτα εκεινες τις μερες, και σαν
τελιωσαν πεινασε. Κι' ο Διαβολος τουπε "Αν εισαι γιος
του Θεου, πες της αφτης της πετρας να γινει ψωμι".

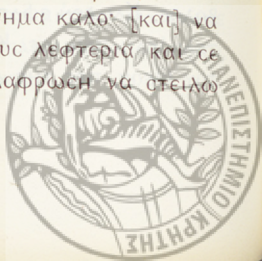
Κι'ο Ιησους τ'απαντησε "Ειναι γραμενο πως Με ψωμι μοναχα δε θα ζησει ο ανθρωπος".

26. Και τον πηγε απανου και τουδειξε ολα τα βασιλεια της οικουμενης σε μια στιγμη καιρου. Και τουπε ο Διαβολος "Εσενα θα σ'τη δωσω ολη αφτη την εξουσια και τη δοξα τους, τι εμενα μου δοθηκε κι'οπιανου θελω τη δινω. Εσυ λοιπον αν με προσκυνησεις, δικη σου θα γινει ολη". Κι'ο Ιησους τ'αποκριθη κι'ειπε "Ειναι γραμενο Τον Κυριο το Θεο σου να προσκυνας και εκεινονε μοναχα να λατρεβεις".

27. Και τον πηγε στην Ιερουσαλημ και τον εστησε στ'ακροροφι απανου του ναου και τουπε "Αν εισαι γιος του Θεου, απο δω ρηξου κατου· γιατι ειναι γραμενο πως Τους αγγελους του για σενα θα προσταξει το να σε προσεξουν και πως Θα σε σηκωσουνε στα χερια μηπως χτυπησεις σε πετρα το ποδι σου". Κι'ο Ιησους αποκριθη και τουπε πως "Ειπωθηκε Να μη δοκιμαζεις τον Κυριο το Θεο σου".

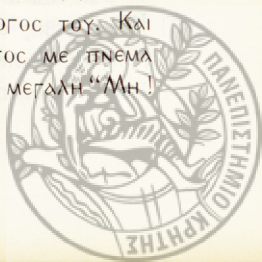
28. Και σαν τελιωσε ο Διαβολος καθε πειρασμο, τον αφηκε κι'εφυγε οσο να φτασει η ωρα. Και γυρισε ο Ιησους πισω με δυναμωμενο πνεμα στη Γαλιλαια, και βγηκε η φημη του ως περα σ'ολα τα περιχωρα, και διδασκε μεσα στα συναγωγια τους, δοξαζοντας τον ολοι.

29. Κι'ηρθε στη Ναζαρα, εκει που μεγαλωσε, και μπηκε ανημερα σαββατο οπως συνηθιζε στο συναγωγι, και σηκωθηκε να διαβασει· και του δοθηκε βιβλιο του προφητη Ησαϊα. Κι'ανοιξε το βιβλιο κι'ηβρε το μερος πουτανε γραμενα Πνεμα απανου μου Κυριου, τι σε φτωχους με μυρωσε να φερω μηνυμα καλο· [και] να κηρυξω μ'εστειλε σε σκλαβωμενους λεφτερια και σε τυφλους ξανα το φως τους· μ'αλαφρωση να στειλω

πληγωμενους πισω· [και] να κηρυξω του Κυριου τη χρονια την αρεστη. Και διπλωνοντας το βιβλιο τοδωκε του επιστατη πισω και καθησε, και μενανε ολωνων τα ματια μες στο συναγωγι καρφωμενα απανου του. Κι'αρχισε ναν τους λεει πως "Σημερα αληθεψε η γραφη αφτη καθως ακουν τ'αφτια σας". Και τον επαινουσαν ολοι κι'απορουσανε με τα χαριτωμενα λογια πουβγαιναν απο το στομα του. Και λεγανε "Δεν ειναι αφτος ο γιος του Ιωσηφ;" Και τους ειπε "Ξερω, θα μου πειτε αφτη την παραβολη Γιατρε, γιατρεψου ο ιδιος· οσα ακουσαμε πως γινανε στην Καφαρναουμ, κανε και εδω στην πατριδα σου". Κι'ειπε "Αληθια σας λεω, πως κανεις προφητης αρεστος δεν ειναι στην πατριδα του. Κι'αληθινα σας λεω, πολλες χηρες ειτανε στα χρονια του Ηλια μεσα στο [λαο του] Ισραηλ, τοτες που κλειστη ο ουρανος χρονια τρια κι'εξη μηνες σαν εγινε μεγαλη πεινα σ'ολον τον κοσμο· και σε καμια τους δε σταλθηκε ο Ηλιας παρα στα Σαρεφτα της Σιδωνιας σε γυναικα χηρα. Και πολλοι λεπροι ειτανε μεσα στο [λαο του] Ισραηλ στον καιρο του Ελισαιου του προφητη· και κανεις δεν καθαριστηκε εξον ο Ναιμαν ο Συρος". Και καταθυμωσανε ολοι μεσα στο συναγωγι ακουγοντας τα, και σηκωθηκαν και τονε βγαλανε οξω απο τη χωρα, και τον πηγαν ως στο φρυδι του βουνου πουτανε χτισμενη η χωρα τους με σκοπο ναν τον γκρεμισουν κατου. Μα εκεινος περασε απο μεσα τους και πηγαινε.

30. Και κατεβη στην Καφαρναουμ, χωρα της Γαλιλαιας, και τους διδασκε το σαββατο, και σαστιζανε με τη διδαχη του, τι ειτανε μ'εξουσια ο λογος του. Και μεσα στο συναγωγι ειταν ενας ανθρωπος με πνεμα δαιμονιου ακαθαρτου, κι'εκραξε με φωνη μεγαλη "Μη!

Τι θελεις απο μας, Ιησου Ναζαρηνε; Ηρθες να μας καταστρεψεις; Σε γνωριζω πιος εισαι, ο Αγιος του Θεου". Και το προσταξε ο Ιησους κι'ειπε "Σωπα και εβγα απο μεσα του". Και το δαιμονιο τον εριξε στη μεση κι'ηβγε διχως ναν τον βλαψει τιποτα. Κι'επιασε τρομος ολους, και μιλουσαν ενας με τον αλλο κι'ελεγαν "Πιος αφτος ο λογος; Τι μ'εξουσια και δυναμη προσταζει τ'ακαθαρτα τα πνεματα και βγαινουν". Κι'εκανε κροτο η φημη του σε καθε μερος γυρω.

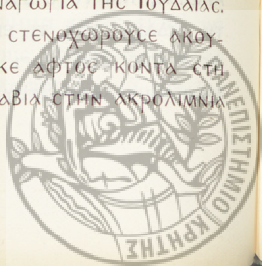
31. Και σηκωθηκε απο το συναγωγι και πηγε στου Σιμωνα. Και την πεθερα του Σιμωνα την ειχε πιασει θερμη μεγαλη, και τον παρακαλεσανε για αφτην. Και σταθηκε απο πανου της και προσταξε τη θερμη, και την αφηκε. Κι'αμεσως σηκωθηκε και τους υπερετουσε.

32. Κι'ενω βασιλεβε ο ηλιος, ολοι οσοι ειχαν αρρωστους με καθε λογης αρρωστιες του τους εφεραν. Και εβαζε αφτος τα χερια απανου στον καθενα και τους γιατρεβε. Κι'εβγαιναν και δαιμονια απο πολλους φωναζοντας και λεγοντας πως "Εσυ'σαι ο γιος του Θεου". Και προσταζοντας τα δεν τ'αφινε να μιλουνε, γιατι ηξεραν πως αφτος ειναι ο Χριστος.

33. Κι'οταν ξημερωσε, βγηκε και πηγε σ'ερημο τοπο, και τα πληθη τον γυρεβαν. Και πηγαν ως εκει πουταν, και τον κρατουσανε να μην τους φυγει. Και αφτος τους ειπε πως "Και στις αλλες χωρες πρεπει να κηρυξω το καλο το μηνημα της βασιλειας του Θεου, γιατι για τουτο σταλθηκα".

34. Και κηρυχνε μεσα στα συναγωγια της Ιουδαιας.

[5] Και συνεβη, ενω το πληθος τον στενοχωρουσε ακουγοντας το λογο του Θεου, εστεκε αφτος κοντα στη λιμνη Γεννησαρετ, κι'ειδε διο καραβια στην ακρολιμνια

αραγμενα. Κι' οι ψαραδες βγηκανε και ξεπλαιναν τα δι-
χτια. Και μπαινοντας μεσα στο ενα το καραβι πουταν
του Σιμωνα, τον παρακαλεσε να συρει λιγο περα απο την
ξηρα, και καθησε απο το καραβι και διδασκε τα πληθη.
Και σαν επαψε την ομιλια, ειπε του Σιμωνα "Συρε στα
βαθιά, και ρηξτε τα διχτια σας να ψαρεψτε". Κι' ο Σιμω-
νας αποκριθη κι' ειπε "Αφεντη, ολη τη νυχτα παιδε-
φτηκαμε και τιποτα δεν πιασαμε· ομως σαν οριζεις θα
ρηξω τα διχτια". Και κανοντας το, τσακωσαν πληθος
μεγαλο ψαρια, και τα διχτια τους σπουσαν. Και κανανε
σημαδι στους συντροφους μεσα στ' αλλο το καραβι ναρ-
θουνε και ναν τους βοηθησουν. Κι' ηρθαν, και γιομισανε
και τα διο καραβια τοσο που βουλιαζαν. Και σαν τοδε ο
Σιμωνας ο Πετρος, επεσε στα ποδια του Ιησου λεγοντας
"Εβγα απο το καραβι μου, γιατι ειμαι ανθρωπος αμαρ-
τωλος, Κυριε". Τι σαστισε κι' αφτος κι' ολοι οι συντρο-
φοι του με το πιασιμο των ψαριων που τσακωσαν, και
το ιδιο κι' ο Ιακωβος κι' ο Ιωανης, του Ζεβεδαιου οι γιοι,
πουταν κολληγοι του Σιμωνα. Κι' ειπε του Σιμωνα ο
Ιησους "Μη φοβασαι· απο τωρα θα πιανεις ανθρωπους".
Και σαν πηγαν τα καραβια πισω στην ξηρα, αφισαν τα
παντα και τον ακολουθησαν.

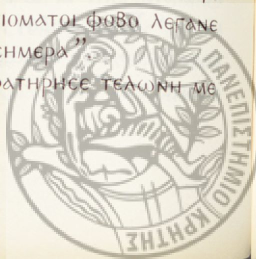
35. Και συνεβηκε, ενω ειτανε σε μια χωρα, να ενας
ανθρωπος γιοματος λεπρα. Και σαν ειδε τον Ιησου, επεσε
πιστομα και τον παρακαλεσε κι' ειπε "Κυριε, αν θελεις,
μπορεις να με καθαρισεις". Κι' απλωσε το χερι και τον
αγγιξε κι' ειπε "Θελω, καθαρισου". Κι' αμεσως τον αφη-
κε η λεπρα. Και του συστησε να μην το πει κανενος,
μονε "Συρε δειξου στον παπα, και προσφερε για τον
καθαρισμο σου καθως προσταξε ο Μωυσης, ετσι για να
φωτιστουν".

36. Κι'η φημη του πιο διαλαλουνταν οσο πηγαινε, και μαζεβοντουσαν πληθη πολλα ναν τον ακουν και να γιατρεβουνται απο τις αρρωστιες τους· μα εκεινος τραβηγμενος εμενε στις ερημιες, κι'[εκει] προσεφκουνταν.

37. Και συνεβηκε μια μερα, εκει που διδασκε, ειταν καθισμενοι οι Φαρισαιοι κι'οι δασκαλοι του Νομου πουχαν ερθει απο ολα τα χωρια της Γαλιλαιας κι'Ιουδαιας κι'Ιερουσαλημ, κι'ειχε δυναμη Κυριου να γιατρεβει. Και να σ'ενα κλιναρι απανου κατι ανθρωποι κουβαλουσαν παραλυτικο, και ζητουσαν ναν τον πανε μεσα και ναν τον απιθωσουνε μπροστα του. Και σα δε βρηκαν ποθες ναν τον πανε μεσα απο το πληθος, ανεβηκαν στη στεγη, και μεσα απο τα κεραμιδια τον κατεβασαν μαζι με το κλιναρι μες στη μεση, σ'ολους τους μπροστα. Και σαν ειδε την πιστη τους, ειπε "Ανθρωπε, συχωρεμενες οι αμαρτιες σου". Κι'αρχισαν και συλλογιουνταν οι διαβασμενοι κι'οι Φαρισαιοι λεγοντας "Πιος ειναι αφτος που λεει ασεβειες; Πιος μπορει να συχωρνα αμαρτιες παρα μονος ο Θεος;" Κι'ενιωσε ο Ιησους τους στοχασμους τους, κι'αποκριθη και τους ειπε "Τι στοχαζεστε μεσα στην καρδια σας; Τι'ναι εφκολοτερο, να πεις Συχωρεμενες οι αμαρτιες σου, η να πεις Σηκω και περπατα; Ομως για να μαθετε πως εχει εξουσια ο γιος τ'ανθρωπου στη γη να συχωρνα αμαρτιες", ειπε του παραλυτικου "Εσενα μιλω· σηκω, παρε το κλιναρι σου και συρε σπιτι σου". Και στη στιγμη σηκωθηκε μπροστα τους, και παιρνοντας [το κλιναρι] πουταν πλαγιασμενος εφυγε σπιτι του δοξολογωντας το Θεο. Κι'επιασε ολους σαστισμος και δοξαζαν το Θεο, και γιοματοι φοβο λεγανε πως "Πραματα αλλοκοτα ειδαμε σημερα".

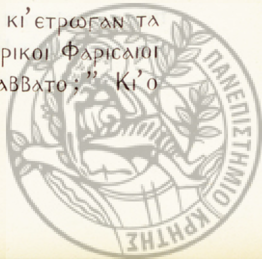
38. Και βγαινοντας κατοπι, παρατηρησε τελωνη με

ονομα Λεβει καθισμενο στο τελωνιο, και τουπε "Ακολουθα με". Και παραιτησε τα παντα, και σηκωθηκε και τον ακολουθουσε. Και τουκανε μεγαλο τραπεζι ο Λεβεις στο σπιτι του, κι'ειταν πληθος πολυ, τελωνες κι'αλλοι που καθουνταν [και τρωγανε] μαζι τους. Και μουρμουριζαν οι Φαρισαιοι κι'οι διαβασμενοι τους στους μαθηταδες του και λεγανε "Γιατι με τους τελωνες και με τους αμαρτωλους τρωτε και πινετε;" Κι'ο Ιησους αποκριθη και τους ειπε "Γιατρο δε θελουν οι γεροι, παρα οι αρρωστημενοι· δεν ηρθα να κραξω εναρετους, μονε αμαρτωλους να μετανιωσουν".

39. Κι'εκεινοι τουπαν "Του Ιωανη οι μαθηταδες νηστευουνε συχνα και κανουν προσεφκες, το ιδιο και των Φαρισαιων· κι'οι δικοι σου τρων και πινουν;" Και ο Ιησους τους ειπε "Μηπως μπορειτε τους μεσα στο γαμο, ενοσω βρισκεται ο γαμπρος μαζι τους, ναν τους καντε να νηστεψουν; Ομως θαρθει καιρος, κι'οταν τους παρουν το γαμπρο, τοτες θα νηστεψουν εκεινες τις μερες". Και τους ελεγε και παραβολη, πως "Κανεις δε σκιζει μπαλλωμα απο ρουχο καινουργιο και μπαλλωνει ρουχο παλιο· ειδεμη, και το καινουργιο θα ξεσκισει και με το παλιο δε θα τεριασει το μπαλλωμα απο το καινουργιο. Και κανεις δε βαζει νεο κρασι σ'ασκια παλια· ειδεμη, θα σπασει το κρασι το νεο τ'ασκια, και θα χυθει κι'εκεινο και τ'ασκια θα πανε· μονε το νεο κρασι να βαζεται σ'ασκια καινουργια. Κανεις σαν πιει παλιο δε θελει νεο, γιατι λεει Το παλιο αξιζει".

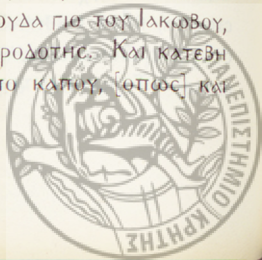
40. Κι'ετυχε ενα σαββατο να διαβαινει μεσα απο [6]
σπαρτα, κι'οι μαθηταδες του μαδουσαν κι'ετρωγαν τα σταχια τριβοντας τα με τα χερια. Και μερικοι Φαρισαιοι ειπαν "Τι κανετε οτι δεν πρεπει το σαββατο;" Κι'ο

Ιησους τους αποκριθη κι'ειπε "Μηδ'αφτο δεν το διαβασατε, τι εκανε ο Δαβειδ σαν πεινασε, αφτος κι'οι συντροφοι του; Μπηκε μες στον οικο του Θεου, και πηρε κι'εφαγε τις προσφορες, κι'εδωκε και στους συντροφους του, που δεν πρεπει να τρων εξον οι παπαδες μονοι;" Και τους ελεγε "Εξουσιαστης του σαββατου ειναι ο γιος τ'ανθρωπου".

41. Κι'ετυχε ενα αλλο σαββατο να μπει στο συναγωγι και να διδασκει. Κι'ειταν ενας ανθρωπος εκει με ξερο το δεξυ του χερι. Και τον παραφυλαγαν οι διαβασμενοι κι'οι Φαρισαιοι, αν θα γιατρεψει σαββατο, για να βρουν πώς ναν τον κατηγορησουν. Κι'ενιωσε αφτος τους στοχασμους τους, κι'ειπε τ'ανθρωπου με το ξερο το χερι "Σηκω και στασου στη μεση". Και σηκωθηκε και σταθη. Κι'ο Ιησους τους ειπε "Σας ρωτω, αν μπορει κανεις σαββατο να ωφελησει η βλαψει, να σωσει ζωη η να καταστρεψει;" Κι'αφου τους κοιταξε ολους γυρω, τουπε "Απλωσε το χερι σου". Κι'εκεινος τοκανε, και ξαναγινε το χερι του γερο. Κι'εκεινοι φρενιασαν, και τα μιλουσαν μεταξυ τους σαν τι ναν του κανουν του Ιησου.

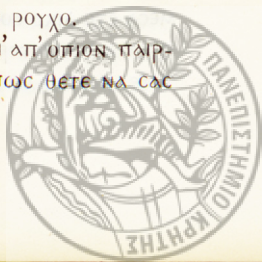
42. Κι'ετυχε εκεινες τις μερες να βγει στο ορος για να προσεφκηθει, και ξαγρυπνησε ολη νυχτα στην προσεφκη του Θεου. Κι'οταν ξημερωσε, φωναξε τους μαθηταδες του κι'εκλεξε δωδεκα, που και τους ειπε αποστολους, το Σιμωνα που και τον εβγαλε Πετρο, και τον Αντρεα τον αδερφο του, και τον Ιακωβο και τον Ιωανη και το Φιλιππο και το Βαρθολομαιο και το Μαθθαιο και το Θωμα, τον Ιακωβο το γιο τ'Αλφαιου, και το Σιμωνα που τον ελεγαν Ζηλωτη, και τον Ιουδα γιο του Ιακωβου, και τον Ιουδα Ισκαριωθ πουγινε προδοτης. Και κατεβη μαζι τους και σταθηκε στον καμπο καπου, [οπως] και

μεγαλο πληθος μαθηταδες του, και μεγαλο πληθος του
λαου απο την Ιουδαια ολη κι'Ιερουσαλημ κι'απο την
παραθαλασση την Τυρο και Σιδωνα, πουρθανε ναν τον
ακουσουν και να γιατρεφτουν απο τις αρρωστιες τους.
Και γιατρεβουνταν κι'οι πειραγμενοι απο πνεματα ακα-
θαρτα, κι'ολος ο λαος ζητουσε ναν τον αγγιξει, γιατι
εβγαινε απο μεσα του δυναμη και τους γιατρεβε ολους.
43. Κι'εκεινος σηκωσε στους μαθηταδες του τα
ματια κι'ελεγε "Καλοτυχοι οι φτωχοι, γιατι δικη σας
ειναι η Βασιλεια του Θεου. Καλοτυχοι οι πεινασμενοι
τωρα, γιατι θα χορταστε. Καλοτυχοι οσοι κλαιτε τωρα,
γιατι θα γελαστε. 44. Καλοτυχοι οταν σας μισησουν οι
ανθρωποι κι'οταν σας αφορισουν και σας βρισουν και
σας βγαλουν ονομα κακο απ'αφορμη του γιου τ'ανθρω-
που. Χαρειτε εκεινη την ημερα και σκιρτηστε, τι να η
αξια σας μεγαλη στα ουρανια· γιατι τα ιδια εκαναν των
προφητων οι πατερες τους.

"Ομως αλιμονο σ'εσας τους πλουσιους, γιατι σας
πλερωθηκε η παρηγορια σας. 45. Αλιμονο σας χορτα-
σμενοι τωρα, γιατι θα πειναστε. Αλιμονο οσοι γελατε
τωρα, τι θα λυπηθειτε και θα κλαψτε. Αλιμονο οταν
σας παινεσουν ολοι οι ανθρωποι, γιατι εκαναν το ιδιο
στους ψεφτοπροφητες.

"Μονε σας λεω εσας π'ακουτε. Αγαπατε τους οχ-
τρους σας, καλο καντε σ'οσους σας μισουν, 46. βλο-
γατε οσους σας καταριουνται, προσεφκεστε για το καλο
οσωνε σας βλαφτουν. Οποιος σε χτυπαει στο μαγουλο,
προσφερε του και τ'αλλο· κι'οποιος παιρνει σου το πανω-
φορι, μην τον αμποδιζεις μητε απο το ρουχο.
47. "Οποιος σου γυρεβει, δινε του· κι'απ'οποιον παιρ-
νει τα δικα σου, πισω μη ζητας. Κι'οπως θετε να σας

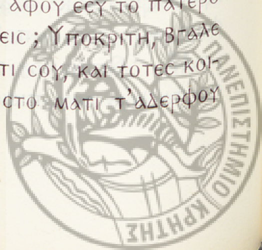
κανουν οι ανθρωποι, καντε τους το ιδιο. Κι'αν αγαπατε οσους σας αγαπουν, πια'ναι η χαρη σας; Τι κι'οι αμαρτωλοι αγαπουν οσους τους αγαπουνε. Γιατι κι'αν ωφελήστε οσους σας ωφελουν, πια'ναι η χαρη σας; Κι'οι αμαρτωλοι το ιδιο κανουν. Κι'αν δανειστε απ'οσους ελπιζετε να λαβετε, πια'ναι η χαρη σας; Κι'οι αμαρτωλοι σ'αμαρτωλους δανειζουνε για να λαβουν πισω ισα. Παρα αγαπατε τους οχτρους σας και καντε τους καλο, και δανειζετε διχως πισω τιποτα να ελπιζετε, και θαναι σας μεγαλη η πλερωμη και θα γενειτε γιοι του Υψιστου, τι αφτος ειναι αγαθος μ'αχαριστους και με κακους.

48. "Ναστε σπλαχνικοι, καθως ο πατερας σας ειναι σπλαχνικος. Και μην κρινετε και δε θα κριθειτε· και μη δικαζετε και δε θα δικαστειτε. Λεφτερωνετε και θα λεφτερωθειτε. Δινετε και θα σας δοθει· μετρο καλο — πατικωμενο, κουνημενο, ξεχειλο — θα σας δωσουνε στην ποδια σας, γιατι μ'οτι μετρο μετρατε θα σας αντιμετρηθει".

Και τους ειπε και παραβολη "Μηπως μπορει τυφλος να οδηγαει τυφλο; σε λακκο δε θα πεσουνε κι'οι διο;

49. "Δεν εχει μαθητη πιο απανου απο το δασκαλο· παρα ο καθενας ας ειναι προκομενος ισαμε το δασκαλο του.

"Και τι βλεπεις το ξυλακι μεσα στο ματι τ'αδερφου σου, και το πατερο μεσα στο δικο σου ματι δεν το νιωθεις; Πως θα πεις του αδερφου σου Αδερφε, αφισε να βγαλω το ξυλακι μες στο ματι σου, αφου εσυ το πατερο μεσα στο δικο σου ματι δεν το βλεπεις; Υποκριτη, βγαλε πρωτα το πατερο μεσα απο το ματι σου, και τοτες κοιταξε να βγαλεις το ξυλακι μεσα στο ματι τ'αδερφου

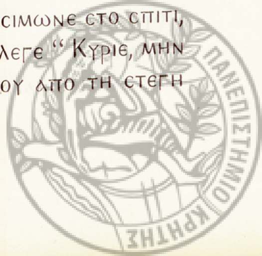

σου. Τι δεντρο καλο δεν κανει σαπιο καρπο, και παλι
μητε σαπιο δεντρο δεν κανει καρπο καλο. Τι καθε δεν-
τρο απ'το δικο του τον καρπο γνωριζεται· τι δε μαζε-
βουν συκα απ'αγκαθιες, μητε απο βατο δεν τρυγουν
σταφυλι. Ο καλος ο ανθρωπος απο τον καλο το θησαβρο
της καρδιας βγαζει το καλο, κι'ο κακος απο τον κακο
βγαζει το κακο· γιατι απο της καρδιας την πλησμονη
λαλει το στομα του.

“Και τι με λετε Κυριε Κυριε, και δεν κανετε οτι λεω;

50. “Οποιος ερχεται κοντα μου και τα λογια μου τα
ακουει και κανει, θα σας πω σαν τι μιαζει. Μιαζει αν-
θρωπο που χτιζει σπιτι, πουσκαψε και βαθηνε και θεμε-
λιωσε στην πετρα απανου· και σαν εγινε νεροσυρμη,
χτυπησε ο ποταμος το σπιτι εκεινο, και δε μπορεσε ναν
το σαλεψει γιατι ειτανε καλα χτισμενο. Μα οποιος ακουσε
και δεν εκανε, μιαζει ανθρωπο πουχτισε στο χωμα απα-
νου σπιτι διχως θεμελο, που ο ποταμος το χτυπησε και
εφτυς σωριαστηκε, κι'εγινε τρανο εκεινου του σπιτιου
το ρηξιμο”.

51. Οταν τελιωσε ολα αφτα τα λογια του στην ακουη [7]
του λαου, πηγε στην Καφαρναουμ. Και καποιου εκατον-
ταρχου ενας σκλαβος αρρωστος ειτανε να πεθανει, που
τουταν πολυτιμος· κι'οταν ακουσε για τον Ιησου, του-
στειλε δημογεροντους των Ιουδαιων παρακαλωντας
τον ναρθει και να γλυτωσει το σκλαβο του. Κι'αφτοι σα
φτασανε στον Ιησου, τον θερμοπαρακαλουσαν κι'ελεγαν
πως αξιζει ναν του κανει αφτη τη χαρη. “Γιατι αγαπα
το εθνος μας κι'αφτος μας εχτισε το συναγωγι”. Κι'ο
Ιησους πηγαινε μαζι τους. Κι'ενω πια σιμωνε στο σπιτι,
εστειλε φιλους ο εκατονταρχος και τουλεγε “Κυριε, μην
πειραζεσαι· τι δεν αξιζω να μπεις κατου απο τη στεγη

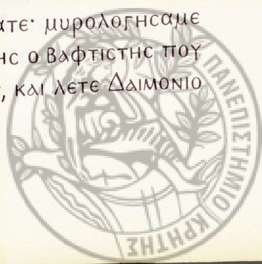

μου· για αφτο και μητε εγω δε θαρρεψα ναρθω. Πες
ομως λογο, κι'ας γιατρεφτει ο ανθρωπος μου. Γιατι
κι'εγω'μαι ανθρωπος υποταχτικος εχοντας κατου μου
στρατιωτες, και λεω στον ενα Πηγαινε και πηγαινει,
και σ'αλλον Ελα κι'ερχεται, και του σκλαβου μου Κανε
ετουτο και το κανει". Κι'αφτα σαν τ'ακουσε ο Ιησους,
απορησε μαζι του, και γυριζοντας στο πληθος που τον
ακολουθαε ειπε "Σας λεω, μητε μεσα στον Ισραηλ δε
βρηκα τοση πιστη". Κι'οι σταλμενοι σα γυρισανε στο
σπιτι πισω, βρηκαν το σκλαβο καλα.

52. Και συνεβηκε κατοπι, πηγε σε χωρα που τη λεγανε Ναΐν, και πηγαινανε μαζι του οι μαθηταδες του και λαος πολυς. Και μολις εφτασε στην πυλη της χωρας, να και βγαζανε εναν πεθαμενο, μοναχογιο της μαννας του, γυναικας χηρας, και τη συντροφεβε πληθος αρκετο της χωρας. Και σαν την ειδε ο Κυριος, τη σπλαχνιστη και της ειπε "Μην κλαις". Και πηγε κοντα κι'αγγιξε το κιβουρι· και σταθηκανε οι ανθρωποι που το σηκωναν. Κι'ειπε "Παιδι [μου], εσενα μιλω, σηκω". Και καθησε ο νεκρος κι'αρχισε να μιλει, και τον εδωκε της μαννας του. Και τους επιασε ολους φοβος, και λεγανε δοξολογωντας το Θεο, πως "Προφητης μας προβαλε μεγαλος" και πως "Ηρθε ο Θεος να δει το λαο του". Και βγηκε αφτος ο λογος σ'ολη την Ιουδαια για τον Ιησου και σε ολα τα περιχωρα.

53. Και πληροφορησανε ολα αφτα τον Ιωανη οι μαθηταδες του. Κι'εκραξε ο Ιωανης διο του μαθηταδες και τους εστειλε στον Κυριο κι'ειπε "Εσυ'σαι εκεινος πουρχεται η αλλονε να καρτερουμε;" Κι'αφτοι σαν πηγαν και τον ηβραν, ειπανε "Ο Ιωανης ο βαφτιστης μας εστειλε και λεει Εσυ'σαι εκεινος πουρχεται η αλλονε

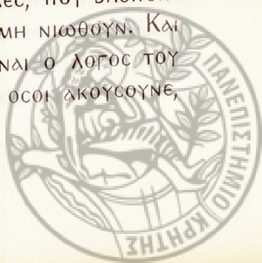
να καρτερουμε ;" Αφτη την ωρα γιατρεψε πολλους απο
αρρωστιες κι' απο βασανα και πνεματα κακα, και πολλων
τυφλων τους χαρισε το φως τους. Κι' αποκριθη και τους
ειπε "Πηγαινετε και πληροφορηστε τον Ιωανη οσα
ειδατε κι' ακουσατε. Τυφλοι ξαναβλεπουν, κουτσοι περ-
πατουν, λωβιασμενοι καθαριζουνται, και κουφοι ακουνε,
νεκροι ανασταινουνται, και σε φτωχους παει μηνημα χα-
ρας. Και μακαρισμενος οποιος δε σκανταλιστει μαζι μου".
54. Και σα φυγανε οι αποσταλμενοι του Ιωανη, αρ-
χισε κι' ελεγε στα πληθη για τον Ιωανη "Τι βγηκατε
στην ερημια να κοιταξτε ; καλαμι ανεμοσαλεφτο ; Μονε
τι βγηκατε να δειτε ; ανθρωπο απαλα φορεματα ντυ-
μενο ; Να, οσοι εχουνε απαλες στολες και πλουτη ειναι
στα βασιλικα παλατια. Μονε τι βγηκατε να δειτε ; προ-
φητη ; Ναι σας λεω, και περισσοτερο παρα προφητη.
Αφτος ειναι που γραφτηκε Να, στελνω τον αποστολο
μου προτυτερα σου, που θα φτιασει πριν τη στρατα σου.
Σας λεω, γεννημα γυναικος κανενα δεν ειναι μεγαλυ-
τερο απο τον Ιωανη· ομως ο μικροτερος στη βασιλεια
του Θεου ειναι μεγαλυτερος του". Κι' ολος ο λαος σαν
[τον] ακουσαν, [καθως] κι' οι τελωνες, εκαναν την απο-
φαση του Θεου, γιατι βαφτιστηκαν το βαφτισμα του
Ιωανη· ομως οι Φαρισαιοι κι' οι Νομοδιαβαστοι, αφτοι
παρακουσαν το θελημα του Θεου που δε βαφτιστηκαν
απο τον Ιωανη.
55. "Με τι λοιπον να παραβαλω αφτης της φυτρας
τους ανθρωπους και τι μιαζουν ; Μιαζουν παιδια που
καθουνται στην αγορα και κραζουν τονα τ' αλλουνου
Αβλους σας λαλησαμε και δε χορεψατε· μυρολογησαμε
και δεν κλαψατε. Γιατι ηρθε ο Ιωανης ο Βαφτιστης που
δεν ετρωγε ψωμι και κρασι δεν επινε, και λετε Δαιμονιο

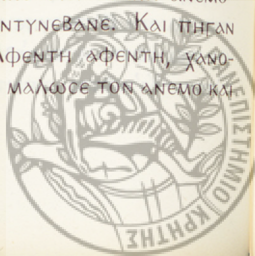
εχει· ηρθε ο γιος τ' ανθρωπου που τρωει και πινει, και λετε Να ανθρωπος φαγας και κρασοποτης, φιλος με τελωνες και μ' αμαρτωλους. Κι' αγιασε η γνωση απ' ολα της τα τεκνα".

56. Κι' ενας Φαρισαιος τον παρακαλουσε να φαει μαζι του· και μπηκε στου Φαρισαιου και καθησε [να φαει]. Και να μια γυναικα πουτανε δημοσια αμαρτωλη, και σαν εμαθε πως καθεται [και τρωει] στου Φαρισαιου, εφερε αλαβαστρινο λαγηνι με μυρουδικο, και καθησε σιμα στα ποδια του απο πισω κλαιοντας, κι' αρχισε με τα δακρια να του βρεχει τα ποδια, και με τα μαλλια της κεφαλης της σφουγγιζε και φιλουσε τα ποδια του και τα αλειφε μυρουδικο. Και σαν τοδε ο Φαρισαιος που τον προσκαλεσε, ειπε μεσα του λεγοντας "Αφτος αν ειταν ο προφητης, θαξερε πια και τι ειναι η γυναικα που τον αγγιζει, γιατι ειναι αμαρτωλη". Κι' αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε "Σιμωνα, εχω κατι να σου πω". Κι' εκεινος "Δασκαλε" ειπε "λεγε". "Ενας δανειστης ειχε διο χρεωστες· ο ενας χρωσταε πεντακοσα δηναρια κι' ο αλλος πενηντα· και σα δεν ειχανε να πλερωσουν, τα χαρισε και στους διο. Πιος τους λοιπον θαν τον αγαπησει πιο πολυ;" Αποκριθηκε ο Σιμωνας κι' ειπε "Θαρρω πως οπιονου χαρισε το πιο πολυ". Κι' εκεινος τουπε "Ορθα αποκριθηκες". Και γυρνωντας κατα τη γυναικα, ειπε του Σιμωνα "Βλεπεις αφτη τη γυναικα; Μπηκα σπιτι σου, νερο για τα ποδια δε μουδωκες· μα αφτη με τα δακρια μουβρεξε τα ποδια και με τα μαλλια της τα σφουγγισε. Φιλημα δε μουδωκες· μα αφτη απο τη στιγμη που μπηκα ολο μου φιλα τα ποδια. Λαδι το κεφαλι μου δεν αλειψες· αφτη ομως με μυρουδικο μ' αλειψε τα ποδια. Για τουτο συχωρεμενες της οι αμαρτιες οι πολλες, γιατι

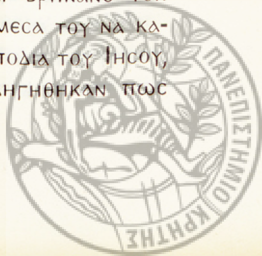
αγαπησε πολυ· σ'οπιον ομως λιγο συχωρναται, λιγο και
αγαπα". Και της ειπε "Συχωρεμενες σου οι αμαρτιες".
Κι'αρχισανε οι συντραπεζοι να λενε μεσα τους "Πιος
ειναι αφτος που κι'αμαρτιες συχωρνα;" Κι'ειπε της
γυναικος "Η πιστη σου σε γλυτωσε· συρε στο καλο".
57. Και συνεβηκε κατοπι, ο Ιησους περνουσε χωρα [8]
χωρα και χωριο χωριο, κηρυχνοντας και λεγοντας το
καλο το μηνημα της Βασιλειας του Θεου, [καθως] και
οι δωδεκα μαζι του, και μερικες γυναικες γιατρεμενες
απο πνεματα κακα κι'αρρωστιες, η Μαρια που τη λεγανε
Μαγδαληνη, που εφτα δαιμονια ειχανε βγει απο μεσα
της, κι'η Ιωανα η γυναικα του Χουζα, του επιστατη του
Ηρωδη, κι'η Σουσαννα, κι'αλλες πολλες, που τους βοη-
θουσαν απο τα υπαρχοντα τους.
58. Κι'ενω μαζευουνταν λαος πολυς και πηγαινανε
οπου ειταν απο καθε χωρα, ειπε με παραβολη "Βγηκε ο
σπαρτης να σπειρει το σπορο του. Και καθως εσπαιρνε,
αλλα πεσανε σιμα στο δρομο και πατηθηκαν, και τα
πουλια τ'ουρανου τα φαγανε. Κι'αλλο επεσε σε πετρα
απανου, κι'αφου φυτρωσε ξεραθη, τι δεν ειχε ρογο. Και
αλλο επεσε στων αγκαθιων τη μεση, και φυτρωνοντας
μαζι τ'αγκαθια το συνεπνιξαν. Κι'αλλο επεσε στο χωμα
το καλο, και σα φυτρωσε εκανε καρπο εκατονταδιπλο".
Αφτα λεγοντας φωναζε "Οπιος εχει αφτια ν'ακουει,
ας ακουει". Και τονε ρωτουσαν οι μαθηταδες του σαν
τι θα πει ταχα αφτη η παραβολη, κι'εκεινος ειπε "Εσας
σας δοθηκε να μαθετε τα μυστικα της Βασιλειας του
Θεου, ομως στους αλλους με παραβολες, που βλεπον-
τας να μη βλεπουνε κι'ακουοντας να μη νιωθουν. Και
θα πει αφτη η παραβολη. Ο σπορος ειναι ο λογος του
Θεου. Κι'αφτοι σιμα στο δρομο ειναι οσοι ακουσουνε,

κατοπι φτανει ο διαβολος και τους βγαζει απο την
καρδια το λογο για να μην πιστεψουν και σωθουν. Και
αφτοι στην πετρα απανου, οσοι σαν ακουσουν δεχουνται
το λογο με χαρα και τους λειπει ριζα, που προσκαιρα
πιστεβουν και σε ωρα πειρασμου τραβιουνται. Και το
πεσμενο [μεσα] στ'αγκαθια, αφτοι ειναι οσοι ακουσουν,
κι'απο φροντιδες κι'απο πλουτη κι'απο καλοπεραση
παν και συνεπνιγουνται και δεν καρποφορουν. Κι'εκει-
νο μεσα στο καλο το χωμα, αφτοι ειναι οσοι σαν ακου-
σουνε το λογο με καλη και μ'αγαθη καρδια, τονε βα-
στουν και δινουνε καρπο με τη σταθεροσυνη. Και κανεις
οταν αναψει λυχνο, δεν τον σκεπαζει με λεβετι μητε
τον βαζει κατου απο κλιναρι, μονε σε λυχνοστατη απα-
νου τονε βαζει. Γιατι κρυμενο δεν εχει που δε θα φανε-
ρωθει, μηδ'εχει μυστικο που δε θα μαθεφτει και βγει
στο φως. Βλεπετε λοιπον πως ακουτε. Γιατι οποιος εχει
θαν του δοθει, κι'οποιος δεν εχει θαν του παρουν κι'οτι
θαρρει πως εχει".
59. Κι'ηρθε ναν τον βρει η μητερα του και τ'αδερφια
του, και δε μπορουσανε ναν του μιλησουν απο το πληθος.
Και τον πληροφορησαν "Η μητερα σου και τ'αδερφια
σου στεκουν οξω θελοντας να σε δουν". Κι'εκεινος
αποκριθη και τους ειπε "Μητερα μου κι'αδερφια μου
αφτοι'ναι, οσοι ακουν και κανουνε το λογο του Θεου".
60. Και συνεβηκε μια μερα, μπηκε σε καραβι, [καθως]
κι'οι μαθηταδες του, και τους ειπε "Ας περασουμε στα
αντιπερα της λιμνης". Και σηκωθηκαν. Κι'ενω ταξι-
δεβαν αποκοιμηθηκε. Και κατεβηκε στη λιμνη ανεμο-
ζαλη, και γιομιζανε [νερα] και κιντυνεβανε. Και πηγαν
και τονε σηκωσανε λεγοντας "Αφεντη αφεντη, χανο-
μαστε". Κι'εκεινος σηκωθηκε και μαλωσε τον ανεμο και

τη φουρτουνα, και σταματησαν κι'εγινε καλοσυνη. Και
τους ειπε "Πουναι η πιστη σας;" Κι'εκεινοι φοβηθηκαν
κι'απορησαν, λεγοντας μεταξυ τους "Πιος αραγε ειναι
αφτος που και τους ανεμους προσταζει και τα κυματα;"
Και πηγαν κι'αραξαν στον τοπο των Γερασηνων
πουναι αντιπερα της Γαλιλαιας. 61. Και σα βγηκε στην
ξηρα, απαντησε ανθρωπο απο τη χωρα με δαιμονια,
κι'ειχε αρκετον καιρο να βαλει ρουχο, και δεν εμενε σε
σπιτι παρα στα μνηματα. Και σαν ειδε τον Ιησου, ξε-
φωνισε και τουπεσε στα ποδια, κι'ειπε με φωνη μεγα-
λη "Τι θελεις απο μενα, Ιησου, γιε του Θεου του υψι-
στου; Παρακαλω σε, μη με βασανισεις", τι προσταξε το
πνεμα τ'ακαθαρτο να βγει μεσα απο τον ανθρωπο.
Γιατι τον ειχε πιασει χρονια πολλα, και τονε φυλαγανε
δεμενο μ'αλυσιδες και πεδουκλες, και σπουσε τα δεσι-
ματα και το δαιμονιο τον ετρεχε στις ερημιες. Και τονε
ρωτησε ο Ιησους "Τι ειναι τ'ονομα σου;" Κι'εκεινος
ειπε "Λεγιωνας", γιατι ειχανε μπει μεσα του πολλα
δαιμονια. Και τον παρακαλουσανε να μην τα προσταξει
να πανε κατου στ'αβυσσα. Κι'ειταν εκει αρκετο κοπαδι
χοιροι που βοσκουσανε στο λογγο, και τον παρακαλου-
σαν ναν τ'αφισει και να μπουνε μες στους χοιρους·
και τ'αφισε. Και σα βγηκαν τα δαιμονια απο τον αν-
θρωπο, μπηκανε στους χοιρους, κι'ορμησε το κοπαδι
κατου τον γκρεμο στη λιμνη και πνιγηκε. Και σαν ει-
δαν οι βοσκοι το περιστατικο, εφυγαν και δωκανε ειδηση
στη χωρα και στις εξοχες. Και βγηκανε να δουν το
περιστατικο, κι'ηρθανε στον Ιησου και βρηκανε τον
ανθρωπο που βγηκαν τα δαιμονια απο μεσα του να κα-
θεται ντυμενος και σωστος κοντα στα ποδια του Ιησου,
και φοβηθηκανε. Κι'οσοι ειδαν τους δηγηθηκαν πως

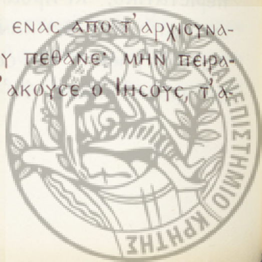

σωθηκε ο δαιμονισμενος. Και τον παρακαλεσε ολος ο
λαος απο τα γυρω μερη των Γερασηνων να φυγει απο
τον τοπο τους, τι τους κυριεψε μεγαλος φοβος. 62. Και
μπηκε εκεινος σε καραβι και γυρισε πισω.

Και τον παρακαλουσε ο ανθρωπος που βγηκαν τα δαιμονια απο μεσα του να μεινει μαζι του, μα τον εστειλε πισω λεγοντας "Γυρισε πισω σπιτι σου και λεγε οσα σουκανε ο Θεος". Και πηγε [αφτος] παντου στη χωρα διαλαλωντας οσα τουκανε ο Ιησους.

63. Και στο γυρισμο του τονε δεχτηκε ο λαος τον
Ιησου, γιατι τον καρτερουσαν ολοι. Και να, ηρθε ενας ανθρωπος που λεγουνταν Ιαειρος κι' ειταν αρχισυναγωγος, και πεφτοντας στα ποδια του Ιησου τον παρακαλουσε ναρθει σπιτι του, τι ειχε μοναχοκορη ως δωδεκα χρονων και πεθαινε. Κι' ενω πηγαινε τονε στενοχωρουσε ο κοσμος. Και μια γυναικα μ' αιμορραγια δωδεκα χρονια π' απο κανεναν δεν κατορθωσε να γιατρεφτει, πηγε κοντα απο πισω κι' αγγιζε την ακρη του ρουχου του, κι' αμεσως της σταματησε η αιμορραγια. Κι' ειπε ο Ιησους "Πιος μ' αγγιζε;" Κι' ενω ολοι λεγανε οχι, ειπε ο Πετρος "Κυριε, ο κοσμος σε στενοχωρει και σε στρυμωνει". Κι' ο Ιησους ειπε "Καπιος μ' αγγιζε· γιατι εγω ενιωσα δυναμη που βγηκε απο μεσα μου". Κι' οταν ειδε η γυναικα πως δεν κρυφτηκε, ηρθε τρεμοντας, και πεφτοντας στα ποδια του φανερωσε μπροστα σ' ολο το πληθος το γιατι τον αγγιζε και πως γιατρεφτηκε στη στιγμη. Κι' εκεινος της ειπε "Κορη [μου], η πιστη σου σε γλυτωσε· συρε στο καλο".

Κι' ενω μιλουσε ακομα, ερχεται ενας απο τ' αρχισυναγωγου και λεει πως "Η κορη σου πεθανε· μην πειραζεις πια το δασκαλο". Και σαν τ' ακουσε ο Ιησους, τ' α-

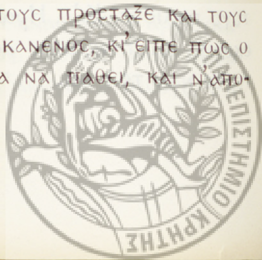

παντησε "Μη φοβασαι, παρα πιστεψε και θα σωθει".
Και σαν εφτασε στο σπιτι, δεν αφισε κανεναν να μπει
μαζι του μεσα, εξον τον Πετρο και τον Ιωανη και τον
Ιακωβο και τον πατερα του κοριτσιου και τη μητερα.
Κι' ολοι εκλαιγαν και τη μοιρολογουσαν. Κι' εκεινος ειπε
"Μην κλαιτε, γιατι δεν πεθανε παρα κοιμαται". Και
τον περγελουσαν, τι ηξεραν πως πεθανε. Μα εκεινος
επιασε το χερι της και φωναξε λεγοντας "Κορη [μου],
σηκω". Και γυρισε η ψυχη της, και σηκωθηκε στη
στιγμη. Και προσταξε ναν της δοθει να φαει. Και σαστι-
σανε οι γονιοι της, ομως αφτος τους συστησε να μην
το πουνε κανενος το περιστατικο.
64. Και φωναξε μαζι τους δωδεκα και τους εδωκε [9]
δυναμη κι' εξουσια απανου σ' ολα τα δαιμονια, [καθως]
και να γιατρεβουν αρρωστιες, και τους εστειλε να δια-
λαλουν τη βασιλεια του Θεου και να γιατρεβουν, και
τους ειπε "Τιποτα μην παρτε για το δρομο, μητε ραβδι
μητε ταγαρι μητε ψωμι μητε χρηματα, κι' ουτε ναχετε
διο ρουχα. Και σ' οπιο σπιτι μπειτε, εκει να μενετε και
απο κει να βγαινετε. Κι' οσοι δε σας δεχουνται, καθως
βγαινετε απο τη χωρα εκεινη τιναξτε τη σκονη απο τα
ποδια σας, ετσι για να φωτιστουν". Και βγηκαν και
περνουσαν τα χωρια χωρια, διαλαλωντας το καλο το
μηνημα και γιατρεβοντας παντου.
[65]. Κι' ακουσε ο Ηρωδης ο τετραρχος ολα οσα γινη-
καν, κι' απορουσε το τι λεγανε μερικοι, πως ο Ιωανης
σηκωθηκε απο τους νεκρους, και μερικοι πως φανηκε
ο Ηλιας, κι' αλλοι πως αναστηθηκε ενας προφητης απο
τους παλιους. Κι' ο Ηρωδης ειπε "Τον Ιωανη εγω τον
εκοψα· και ποιος ειναι αφτος π' ακουγω τετια;" Και ζη-
τουσε ναν τον δει.

66. Και σα γυρισαν οι αποστολοι πισω, τουπαν οσα εκαναν. Και τους πηρε και τραβηχτηκε χωρια σε μια χωρα που τη λενε Βηδσαϊδα. Και τομαθαν τα πληθη και τον ακολουθησαν. Και τους δεχτηκε, και τους μιλουσε για τη βασιλεια του Θεου, κι' οσοι θελανε γιατρια τους γιατρεβε. 67. Κι' αρχισε η ωρα να περνα, και πηγαν οι δωδεκα και τουπανε “Σκολασε το πληθος, για να πανε στα χωρια τα γυρω και στις εξοχες να μεινουν και να βρουνε θροφιμα, γιατι εδω βρισκομαστε σε μερος ερημο”. Και τους ειπε “Δωστε τους εσεις να φαν”. Και ειπανε “Δεν εχουμε παρα πεντε ψωμια και διο ψαρια, εξον αν παμε και ψωνισουμε εμεις για ολονε αφτον τον κοσμο”. Γιατι ειτανε ως πεντε χιλιαδες ψυχες. Κι' ειπε στους μαθηταδες του “Βαλτε τους να καθησουνε [ετσι] συντροφιες ως απο πενηντα η καθεμια”. Κι' εκαναν ετσι, και τους καθισανε ολους χαμου. Και πηρε τα πεντε τα ψωμια και τα διο τα ψαρια, και με σηκωτα τα ματια προς τον ουρανο τα βλογησε, κι' εκοψε κοματια κι' εδινε στους μαθηταδες για ναν τα προσφερουνε στο πληθος. Κι' εφαγαν ολοι και χορτασανε, και πηραν οτι κοματια τους περισσεψαν, δωδεκα κοφινια.

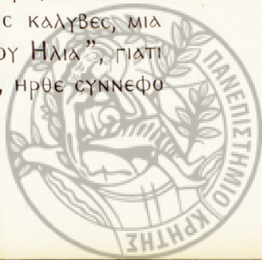
68. Και συνεβηκε, ενω εκανε την προσεφκη του χωρια, ειτανε μαζι του οι μαθηταδες. Και τους ρωτησε κι' ειπε “Πιος λενε τα πληθη πως ειμαι;” Κι' απαντησαν εκεινοι κι' ειπαν “Ο Ιωανης ο Βαφτιστης, κι' αλλοι ο Ηλιας, κι' αλλοι πως καπιος προφητης αναστηθηκε απο τους παλιους”. Και τους ειπε “Κι' εσεις πιος λετε πως ειμαι;” Κι' αποκριθηκε ο Πετρος κι' ειπε “Ο μυρωμενος του Θεου”. Κι' εκεινος τους προσταξε και τους συστησε να μην το λενε αφτο κανενος, κι' ειπε πως ο γιος τ' ανθρωπου πρεπει πολλα να παθει, και ν' απο-

κηρυχτεῖ ἀπό τους Δημογεροντους και πρωτοπαπαδες και Διαβασμενους, και να θανατωθεῖ και την τριτη μερα ν' αναστηθεῖ.

69. Κι' ελεγε σε ολους "Αν κανεις θελει ναρχεται πισω μου, ας απαρνηθεῖ τον εαφτο του, κι' ας σηκωνει το σταβρο του καθεμερα κι' ας μ' ακολουθα. Γιατι οπιος θελει να γλυτωσει τη ζωη του, θαν τη χασει· μα οπιος για μενα χασει τη ζωη του, αφτος θαν τη γλυτωσει. Γιατι τι τ' οφελος στον ανθρωπο αν κερδισει ολοκληρο τον κοσμο, μα χασει τον εαφτο του η ζημιωθεῖ; Γιατι οπιος με ντραπεῖ εμενα και τα λογια μου, αφτον ο γιος τ' ανθρωπου θαν τον ντραπεῖ σαν ερθεῖ μεσα στη δοξα του [καθως] και του πατερα του και των αγιων των αγγελων. Και σας λεω αληθινα· στεκουν εδω μερικοι που δε θα δοκιμασουνε θανατο ως που να δουν τη Βασιλεια του Θεου".

70. Και συνεβηκε, υστερα απ' αφτα τα λογια ως μερες οχτω πηρε τον Πετρο και τον Ιωανη και τον Ιακωβο κι' ανεβηκε στο βουνο να προσεφκηθεῖ. Και κατα την προσεφκη του αλλαξε η μορφη του προσωπου του, κι' η φορεσια του εγινε ασπρη αστραφτερη. Και να αντρες διο μιλουσανε μαζι του, κι' αφτοι ειταν ο Μωυσης κι' ο Ηλιας, που φανηκανε με δοξα κι' ελεγαν το μισεμο του που θ' αληθεβε στην Ιερουσαλημ. Κι' ο Πετρος κι' οι συντροφοι του ειταν κατανυσταγμενοι, μα αγρυπνησαν ως τελος κι' ειδανε τη δοξα του και τους διο τους αντρες πουμειναν εκει μαζι του. Και συνεβη, ενω τον αφιναν να φυγουν, ειπε ο Πετρος του Ιησου "Κυριε, καλα ειναι εδω να μεινουμε, κι' ας στησουμε τρεις καλυβες, μια δικη σου, και του Μωυση μια, και μια του Ηλια", γιατι δεν ηξερε τι λεει. Μα ενω μιλουσε αφτα, ηρθε συννεφο

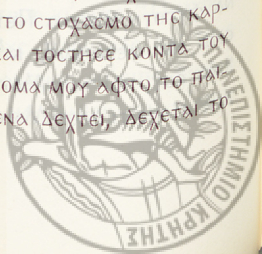

και τους σκεπαζε· και φοβηθηκαν οταν μπηκανε στο συννεφο. Και βγηκε απο το συννεφο φωνη κι' ελεγε "Αφτος ειναι ο γιος μου ο εκλεχτος· αφτονε ν' ακουτε". Και σαν ακουστηκε η φωνη, βρεθηκε ο Ιησους μοναχος. Κι' εκεινοι σωπασαν, και κανενος δεν ειπαν τοτες τιποτα απ' οσα ειδαν.

71. Και συνεβη, την κατοπι μερα οταν κατεβηκαν απο το βουνο, απαντησε πληθος πολυ. Και να ενας απο το πληθος φωναξε κι' ειπε "Δασκαλε, σε παρακαλω, ελα να δεις το γιο μου, γιατι μουναι μονοπαιδι, και να πνεμα τον πιανει, κι' αξαφνα ξεφωνει, και τον σπαραζει μ' αφρους και μολις τον αφινει σακατεμενο. Και παρακαλεσα τους μαθηταδες σου ναν το βγαλουν και δεν κατορθωσαν". Κι' ο Ιησους αποκριθη κι' ειπε "Ω γενεα απιστη και στρεβλη, ως ποτε θα μενω μαζι σας και θα σας υποφερνω; Φερε εδω το γιο σου". Κι' ενω ακομα σιμωνε, τον ερηξε το δαιμονιο και τονε σπαραξε. Και μαλωσε το πνεμα τ' ακαθαρτο, και γιατρεψε το παιδι και τοδωκε πισω του πατερα του. Και σαστιζανε ολοι με τη μεγαλοσυνη του Θεου.

72. Κι' ενω απορουσαν ολοι μ' ολα οσα εκανε, ειπε των μαθηταδων του "Προσεξτε εσεις αφτα τα λογια, γιατι ειναι ο γιος τ' ανθρωπου να παραδοθει σε χερια ανθρωπων". Κι' εκεινοι αφτο το λογο δεν τον ενιωθαν, και τους ειτανε σκεπασμενος ωστε να μην τον εννοουν, και φοβουντανε ναν τον ρωτησουν τι ειναι αφτος ο λογος.

Και τους μπηκε ο στοχασμος, ποιος τους ταχα ναναι ο μεγαλυτερος. Κι' ο Ιησους ενιωσε το στοχασμο της καρδιας τους, και πηρε ενα παιδακι και τοστησε κοντα του και τους ειπε "Οποιος δεχτει στ' ονομα μου αφτο το παιδακι, εμενα δεχεται· κι' οποιος εμενα δεχτει, δεχεται το

σταλτη μου. Γιατι οποιος σας ειναι απ' ολους ο μικροτερος, αφτος ειναι μεγαλος”.

Κι' αποκριθηκε ο Ιωανης κι' ειπε “Κυριε, ειδαμε εναν που με τ' ονομα σου εβγαζε δαιμονια, και δεν τον αφισαμε γιατι δεν παει μαζι μας”. Κι' ο Ιησους του ειπε “Αφιστε [τον], γιατι οποιος δε σας ειναι αντιθετος, σας ειναι μαζι σας”.

73. Και συνεβηκε, οταν εφτασαν οι μερες του ν' αναληφτει, καρφωσε τα ματια του κατα το δρομο της Ιερουσαλημ, κι' εστειλε αποσταλμενους πριν, και πηγαν και μπηκανε σ' ενα Σαμαρειτικο χωριο για ναν του ετοιμασουν. Και δεν τονε δεχτηκαν, γιατι ειταν ο σκοπος του κατα την Ιερουσαλημ. Κι' ιδοντας το οι μαθηταδες, ο Ιακωβος κι' ο Ιωανης, ειπαν “Κυριε, θες να πουμε απο τον ουρανο να κατεβει φωτια και ναν τους ξολο-
θρεψει;” Και γυρισε και τους μαλωσε. 74. Και πη-
γανε σ' αλλο χωριο.

Κι' ενω πηγαινανε, στο δρομο καποιος τουπε “Θα σε ακολουθησω οπου κι' αν πας”. Κι' ο Ιησους του ειπε “Οι αλεπουδες εχουν τρυπες και τα πουλια τ' ουρανου φωλιες, ομως ο γιος τ' ανθρωπου δεν εχει που να γυρει το κεφαλι”. Κι' ενος αλλου τουπε “Ακολουθα με”. Και εκεινος ειπε “Παραχωρησε μου πρωτα το να παω και θαψω τον πατερα μου”. Και τουπε “Ας θαψουν τους νεκρους τους οι νεκροι, και συρε εσυ και κηρυχνε τη Βασιλεια του Θεου”. Κι' ειπε κι' ενας αλλος “Θα σ' ακολουθησω, Κυριε, μα παραχωρησε μου πρωτα ν' αποχαιρετησω τους δικους μου σπιτι”. Κι' ο Ιησους ειπε “Ανθρωπος που πιανει αλετρι και κοιταζει πισω, τοπο δεν εχει στη Βασιλεια του Θεου”.

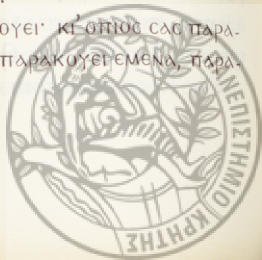
75. Κι' ορισε κατοπι ο Κυριος αλλους εβδομηντα διο, **[10]**

και τους εστειλε μπροστα διο διο σε καθε χωρα και μερος πουτανε να παει ο ιδιος. Και τους ελεγε "Πολυς ο θερος, μα οι εργατες λιγοι· παρακαλεστε λοιπον το νοικοκυρη του θερου να βγαλει εργατες για το θερο του. Πηγαινετε. Να, σας στελνω σαν αρνια στη μεση λυκων. Μη βαστατε πουγγι, οχι ταγαρι, οχι σανταλια, και μη χαιρετηστε στο δρομο κανεναν. Και σ'οπιο σπιτι μπειτε, να λετε πρωτα Ειρηνη στο σπιτι σας. Κι'αν εκει ειναι γιος ειρηνης, θα απακουμπησει απανου του η ειρηνη σας· ειδεμη, θα γυρισει πισω σ'εσας. Και μενετε στο ιδιο σπιτι τρωγοντας και πινοντας οτι σας δωσουν, τι αξιζει ο δουλεφτης την πλερωμη του. 76. Μην αλλαξτε απο σπιτι σε σπιτι. Και σ'οπια χωρα μπαινετε και σας δεχουνται, τρωτε οτι σας προσφερνουν και γιατρεβετε τους αρρωστους τους, και λετε τους Σας εφτασε η βασιλεια του Θεου. Μα σε οπια χωρα μπειτε και δε σας δεχουνται, βγατε στις δημοσιες της και πεστε Και τη σκονη που μας κολλησε στα ποδια απο τη χωρα σας παρτε την, την ξεσκουπιζουμε· ομως να ξερτε αφτο, πως ζυγωσε η βασιλεια του Θεου. Σας λεω πως τη μερα εκεινη υποφερτοτερα τα Σοδομα θα παθουν παρα η χωρα εκεινη.

"Αλιμονο σου, Χοραζειν! αλιμονο σου, Βηθσαϊδα! Τι αν ειχανε γενει στην Τυρο και Σιδωνα τα θαματα που σας εγιναν, καιρο τωρα θαχανε μετανιωσει καθισμενοι με σακκοπανο και σταχτη. Μα η Τυρο κι'η Σιδωνα υποφερτοτερα θα παθει στον καιρο της κρισης παρα εσεις. Κι'εσυ, Καφαρναουμ, που ως στον ουρανο σηκωθης, ως στον αδη θενα κατεβεις.

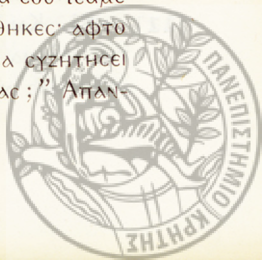
"Οπιος σας ακουει, εμενα ακουει· κι'οπιος σας παρακουει, εμενα παρακουει· κι'οπιος παρακουει εμενα, παρακουει το σταλτη μου".

77. Και γυρισαν οι εβδομηντα διο χαρουμενοι και λεγανε "Κυριε, με το ονομα σου και τα δαιμονια μας ακουν". Και τους ειπε "Θωρουσα το Σατανα πουπεσε απ'τον ουρανο σαν αστραπη. Να, σας εδωκα την εξουσια του να πατειτε φειδια και σκορπιους και καθε δυναμη του οχτρου, και τιποτα δε θα σας βλαψει. Ομως για αφτο μη χαιρεστε, πως σας ακουν τα πνεματα· μονε να χαιρεστε που γραφτηκαν τα ονοματα σας στα ουρανια".

78. Εκεινη την ωρα αναγαλλιασε το πνεμα του το αγιο κι'ειπε "Δοξολογω σε, πατερα, αφεντη τ'ουρανου και της γης, γιατι τακρυψες αφτα απο σοφους και γνωστικους και τα φανερωσες σ'αθωους. Ναι, πατερα, γιατι ειταν ετσι ο ορισμος σου. Ολα τα παντα μου παραδωσε ο πατερας μου, και κανεις δεν ξερει πιος ειναι ο γιος εξον ο πατερας, και πιος ειναι ο πατερας εξον ο γιος κι'οπιανου θελει ο γιος ναν τονε φανερωσει". Και γυριζοντας στους μαθηταδες χωρια, ειπε "Καλοτυχα τα ματια που βλεπουν οσα βλεπετε· γιατι σας λεω πως πολλοι προφητες και βασιλιαδες θελησανε να δουν οσα εσεις βλεπετε και δεν ειδαν, και να μου ακουσουν οσα ακουτε και δεν ακουσαν".

79. Και να ενας νομοδιαβαστος σηκωθηκε ναν τον δοκιμασει κι'ειπε "Δασκαλε, τι κανοντας θα κληρονομησω ζωη παντοτινη;" Κι'εκεινος τουπε "Μεσα στο Νομο τι ειναι γραμενο; πως το διαβαζεις;" Κι'εκεινος αποκριθη κι'ειπε "Αγαπα τον Κυριο το Θεο μ'ολη σου την καρδια, μ'ολη σου την ψυχη, και μ'ολη σου τη δυναμη, και μ'ολο σου το νου, και το γειτονα σου ισαμε τον ιδιο εσενα". Και τουπε "Θρθα αποκριθηκες· αφτο κανε και θα ζησεις". Κι'εκεινος θελοντας να συζητησει ειπε του Ιησου "Και πιος ειναι μου γειτονας;" Απαν-

τησε ο Ιησους κι'ειπε "Ενας ανθρωπος κατεβαινε απο την Ιερουσαλημ στην Ιερειχω, κι'επεσε σε χερια ληστάδων, που κι'αφου τον εγδυσαν κι'εδειραν, εφυγαν αφινοντας τον μισοπεθαμενο. Και κατα τυχη ενας παπας κατεβαινε το δρομο εκεινο, και σαν τον ειδε, περασε. Το ιδιο κι'ενας Λεβειτης ηρθε εκει, και σαν τον ειδε, περασε. Ενας ομως Σαμαρειτης ταξιδεβοντας εφτασε σιμα του, και βλεποντας τον τονε πονεσε κι'ηρθε κοντα και τουδεσε τις πληγες περιχωντας λαδι και κρασι· και τον φορτωσε στο ζο του και τον πηγε σ'ενα χανι και τον φροντισε. Και την αβγη εβγαλε διο δηναρια κι'εδωκε του ξενοδοχου, κι'ειπε Φροντισε τον· κι'οτι πιο πολυ ξοδιασεις, εγω στο γυρισμο μου σ'το πλερωνω. Πιος απ'τους τρεις τους φανηκε νομιζεις γειτονας τ'ανθρωπου πουπεσε στους κλεφτες;" Κι'εκεινος ειπε "Εκεινος που τον πονεσε". Κι'ο Ιησους τουπε "Πηγαινε κι'εσυ κανε το ιδιο".

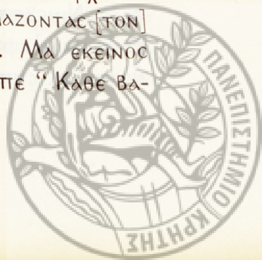
80. Κι'ενω πηγαιναν, μπηκε ο Ιησους σ'ενα χωριο, και μια γυναικα μ'ονομα Μαρθα τονε δεχτηκε σπιτι της. Κι'ειχε αφτη μια αδερφη που την ελεγαν Μαριαμ, που και καθησε κοντα στα ποδια του Κυριου κι'ακουγε τα λογια του· κι'η Μαρθα ειτανε πνιγμενη στη δουλια. Και σταθηκε κοντα του κι'ειπε "Κυριε, δε σε μελει που η αδερφη μου μ'αφισε μοναχη και δουλεβω; Πες της λοιπον να με βοηθησει". Κι'ο Κυριος αποκριθη και της ειπε "Μαρθα Μαρθα, πολλα φροντιζεις και ζαλιζεσαι· μα λιγα χρειαζουνται η ενα. Γιατι η Μαριαμ διαλεξε το καλο το μερτικο, που δε θαν της το παρουν".

[11] 81. Και συνεβη, σ'εναν τοπο εκανε την προσεφκη του, κι'αμα τελιωσε τουπε ενας του μαθητης "Κυριε, μαθε μας να κανουμε προσεφκη, καθως κι'ο Ιωαννης

ɛμαθε τουc μαθηταδεc του". Και τουc ειπε "Οταν καν-
γε προcεφκη, να λετε Πατερα, αγιο αc ειναι τ' ονομα
cου, αc ερθει η βαcιλεια cου· το ψωμι μαc οcο μαc
πεφτει διvε μαc το καθεμερα, και cυχωρεcε μαc τιc
αμαρτιεc μαc, τι οcουc μαc φταιξανε κι' εμειc τουc
cυχωρνουμε· και μη μαc βαλειc cε πειραcμο". Και
τουc ειπε "Πιοc cαc θαχει φιλο, κι' αν παει μεcανυχτα
και του πει Φιλε, δανειcε με τρια ψωμια, γιατι εναc φιλοc
μου εφταcε απο ταξιδι cπιτι μου και δεν εχω τιποτα
ναν του προcφερω, ;εκεινοc απο μεcα θ' απαντηcει και
θα πει Μη μ' ανηcυχειc· ειναι τωρα πια κλειcμενη η
πορτα και τα παιδια μου πλαγιαcαν μαζι μου, δε μπορω
να cηκωθω και να cου δωκω. Σαc λεω, πωc κι' αν δε
cηκωθει ναν του δωκει επειδη ειναι φιλοc του, μα καν
για την ξαδιαντροπια θα cηκωθει και θαν του δωκει οcα
του χρειαζουνται. Κι' εγω cαc λεω. Ζητατε και θα cαc
δοθει, γυρεβετε και θα βρειτε, χτυπατε και θα cαc ανοι-
χτει· γιατι οπιοc ζηταει λαβαινει, κι' οπιοc γυρεβει βριcκει,
κι' οπιοc χτυπαει του ανοιγουν. Και πιανου cαc θα ζητηcει
του πατερα ψαρι ο γιοc, κι' αντιc ψαρι θαν του δωcει
φειδι; η κι' αβγο θαν του ζητηcει, και θα δωcει του
cκορπιο; Αν λοιπον εcειc οντac κακοι ξερετε των παι-
διωνε cαc να δινετε καλα δοcιματα, ποcο πιο πολυ ο
πατεραc απο τον ουρανο θα δωcει αγιο πνεμα c' οcουc
του ζητουν".

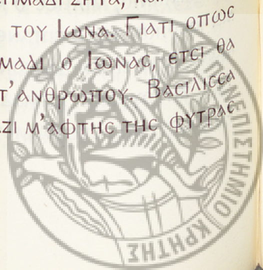
82. Κι' εβγαζε δαιμονιο αλλο· και cυνεβηκε, cα βγηκε
το δαιμονιο, μιληcε ο μουγκοc. Κι' απορουcαν τα πληθη·
μα μερικοι τουc ειπανε "Με το Βεεζεβουλ τον αρχιδαι-
μονα βγαζει τα δαιμονια". Κι' αλλοι δοκιμαζονταc [τον]
του ζητουcανε cημαδι απο τον ουρανο. Μα εκεινοc
ενιωcε τουc cτοχαcμουc τουc και τουc ειπε "Καθε βα-

σιλεια σα διαιρεθει, ρημαζεται· και σπιτι σα διαιρεθει με σπιτι, πεφτει. Κι' αν διαιρεθηκε κι' ο Σατανας, η βασιλεια του πως θα σταθει; Γιατι λετε πως με το Βεεζεβουλ βγαζω τα δαιμονια. Κι' αν εγω με το Βεεζεβουλ τα βγαζω τα δαιμονια, οι γιοι σας με ποιον τα βγαζουν; Για τουτο αφτοι θα σας καταδικασουν. Μα αν εγω με δαχτυλο Θεου τα βγαζω τα δαιμονια, θα πει σας προφτασε η βασιλεια του Θεου. Αν ο δυνατος φυλαει αρματωμενος την αβλη του, ησυχα μενουν τα υπαρχοντα του· ομως σαν πλακωσει δυνατοτερος του και τονε νικησει, του παιρνει την αρματωσα του που στηριζουνταν, και τα λαφυρα του τα μοιραζει. Οποιος δεν ειναι μαζι μου, ειναι αντιθετος μου· κι' οποιος μαζι μου δε συναζει, σκορπα. Οταν βγει τ' ακαθαρτο το πνεμα απο τον ανθρωπο, διαβαινει ξεροτοπους ζητωντας να ξεκουραστει· κι' αν δε βρει, τοτες λεει Σπιτι μου θα γυρισω απ' οπου βγηκα. Κι' ερχεται και το βρισκει πουχει σκολη, σαρωμενο και συγυρισμενο. Τοτες παει και παιρνει μαζι του εφτα αλλα πνεματα χειροτερα του, και μπαινουνε και κατοικουν εκει, και γινουνται τ' ανθρωπου εκεινου τα στερνα χειροτερα απο την αρχη".

Και συνεβηκε, ενω μιλαε αφτα τα λογια, μια γυναικα απο το πληθος εσυρε φωνη και τουπε "Καλοτυχη η κοιλια που σε βασταξε κι' ο κορφος που βυζαξες". Και εκεινος ειπε "Καλλια καλοτυχοι οσοι ακουν το λογο του Θεου και τον κρατουν".

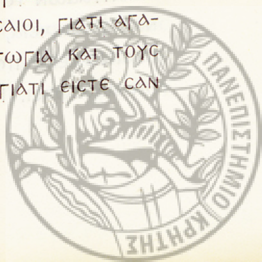
83. Κι' ενω πυκνωναν τα πληθη, αρχισε και τους ειπε "Κακη 'ναι η φυτρα αφτη· σημαδι ζητα, και σημαδι δε θαν της δοθει εξον το σημαδι του Ιωνα. Γιατι οπως των Νινεβειτων τους εγινε σημαδι ο Ιωνας, ετσι θα γινει και σ' αφτη τη φυτρα ο γιος τ' ανθρωπου. Βασιλισσα νοτου θα σηκωθει στην κριση μαζι μ' αφτης της φυτρας

τους ανθρωπους και θαν τους καταδικασει, γιατι ηρθε απο τα περατα της γης ν'ακουσει τη σοφια του Σολομωνα, και να πιο πολυ απο Σολομωνα εδω· Νινεβειτες θ'αναστηθουνε στην κριση μαζι μ'αφτη τη φυτρα και θαν την καταδικασουν, τι μετανιωσανε με το κηρυγμα του Ιωνα, και να πιο πολυ απο Ιωνα εδω.

84. "Κανεις π'αναψει λυχνο δεν τον βαζει σε κρυψωνα, μητε στο κοιλο απο κατου, μονε στο λυχνοστατη απανου για να βλεπουνε το φως οσοι μπαινουν. Ο λυχνος του κορμιου ειναι το ματι σου. Οταν το ματι σου ειναι αθωο, κι'ολο το κορμι'ναι φωτεινο· μα οταν ειναι αχαμνο, ειναι και το κορμι σου σκοτεινο. Σκεψου λοιπον το φως το μεσα σου μηπως ειναι σκοταδι. Λοιπον αν ολο σου το κορμι ειναι φωτεινο διχως μερος σκοτεινο, θαναι φωτεινο ολο καθως οταν με τη λαμψη [του] σε φωτιζει ο λυχνος".

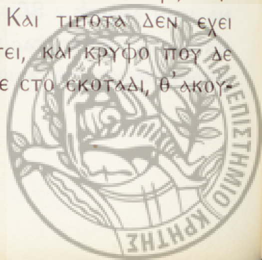
85. Κι'αφου μιλησε, τον προσκαλνα ενας Φαρισαιος να δειπνησει σπιτι του· και σα μπηκε μεσα, καθησε [να φαει]. Κι'ο Φαρισαιος ειδε κι'απορησε που πρωτα δε νιφτηκε πριν το δειπνο. Κι'ο Κυριος τουπε "Εσεις τωρα οι Φαρισαιοι παστρεβετε απ'οξω το ποτηρι και σκουτελλι, και το μεσα σας ειναι αρπαγη γιοματο και κακια. Λωλοι, οπιος εκανε τα απ'οξω, δεν εκανε και τα απο μεσα; Ομως τα μεσα δωστε ελεημοσυνη, κι'ολα θα σας ειναι καθαρα. Ομως αλιμονο σας Φαρισαιοι, γιατι δινετε το δεκατο απο το διοσμο και τον πηγανο και καθε χορτο, και το δικιο παραβλεπετε και την αγαπη του Θεου. Μα [κι'] αφτα να κανετε επρεπε κι'εκεινα να μην αφιστε. 86. Αλιμονο σας Φαρισαιοι, γιατι αγαπατε τα πρωτοστασιδα μεσα στα συναγωγια και τους χαιρετισμους στις αγορες. Αλιμονο σας, γιατι ειστε σαν

τους ταφους που δε φαινουνται, κι' οι ανθρωποι τους πατουν και δεν το ξερουν". Κι' ενας Νομοσπουδαστος αποκριθη και του λεει "Δασκαλε, μας προσβαλλεις, ετσι που μιλας". Κι' εκεινος ειπε "Αλιμονο σας, εσας Νομοδιαβαστοι, γιατι φορτωνετε τους ανθρωπους φορτωματα αβασταχτα, μα εσεις οι ιδιοι μ' ενα σας δαχτυλο δεν αγγιζετε τα φορτωματα. 87. Αλιμονο σας, γιατι χτιζετε τα μνηματα των προφητων, κι' οι πατερες σας τους σκοτωσαν. Λοιπον [τα] παραδεχεστε κι' εγκρινετε τα εργα των πατερων σας, γιατι αφτοι τους σκοτωσαν και εσεις [τους] χτιζετε [ταφους]. Για τουτο ειπε κι' η σοφια του Θεου Θαν τους στειλω προφητες κι' αποστολους, και μερικους τους θα σκοτωσουν και θα κατατρεξουν, ετσι για να δωσει λογο ετουτη η γενεα για ολωνων των προφητων το αιμα, οσο χυθηκε απο το θεμελιωμα του κοσμου, απο το αιμα του Αβελ ως στο αιμα του Ζαχαρια, που σκοτωθη αναμεσα απο το θυσιαστηρι κι' ιερο. Ναι σας λεω, ετουτη η γενεα θα δωσει λογο. 88. Αλιμονο σας Νομοδιαβαστοι, γιατι πηρατε το κλειδι της μαθησης· εσεις δε μπηκατε, κι' οσους μπαινανε αμποδισατε".

Κι' απο κει σα βγηκε, αρχισαν οι Διαβασμενοι κι' οι Φαρισαιοι και τον ενοχλουσαν υπερβολικα, και τον πολυξεταζαν παραμονεβοντας τον πως να πιασουν τιποτα απο το στομα του.

[12] Στο μεταξυ μαζεφτηκε χιλιαδες κοσμος, τοσο που πατουσε ο ενας τον αλλο, κι' αρχισε τοτες κι' ελεγε των μαθηταδων του "Πρωτα προσεχετε απο το ζυμαρι, πουναι υποκρισια, των Φαρισαιων. Και τιποτα δεν εχει σκεπασμενο που δε θα ξεσκεπαστει, και κρυφο που δε θα μαθεφτει. Για αφτο οσα ειπατε στο σκοταδι, θ' ακου-

στουν στο φως· κι'οτι μιλησατε στ'αφτι μεσα στα κελλια σας, θα κηρυχτει απανου απο δωματα.

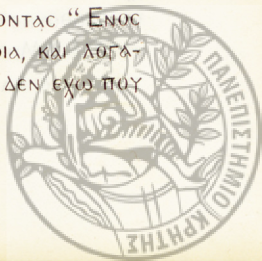
"Και σας λεω εσας των φιλων μου. Μη φοβαστε οσους σκοτωνουν το κορμι, κι'επειτα παρακει δεν εχουν τιποτα να κανουν. Μονε θα σας πω πιον να φοβαστε· να φοβαστε εκεινον, που σα θανατωσει εχει εξουσια να ρηξει στη γεεννα. Ναι σας λεω, εκεινον να φοβαστε. Πεντε σπουργιτια δεν τα πουλουνε διο ασσαρια; Κι'ενα τους δεν ειναι ξεχασμενο απο το Θεο. Ομως εσας κι'οι τριχες της κεφαλης σας ειναι μετρημενες ολες. Μη φοβαστε· πολλα σπουργιτια υπερτερατε εσεις.

"Και σας λεω, οπιος με παραδεχτει μπροστα στους ανθρωπους, κι'ο γιος τ'ανθρωπου θαν τον παραδεχτει μπροστα στους αγγελους του Θεου· κι'οπιος μ'αρνηθει μπροστα στους ανθρωπους, αρνηση θα βρει μπροστα στους αγγελους του Θεου. Κι'οπιος κακολογησει το γιο τ'ανθρωπου, θαν του συχωρεθει· μα οπιος ασεβησει στο πνεμα τ'αγιο, δε θαν του συχωρεθει.

"Κι'οταν σας πανε σε συναγωγια και σ'αρχες και σ'εξουσιες, μη φροντιστε πως η τι θ'απολογηθειτε η τι θα πειτε, γιατι τ'αγιο Πνεμα θα σας μαθει εκεινη τη στιγμη τι πρεπει να πειτε".

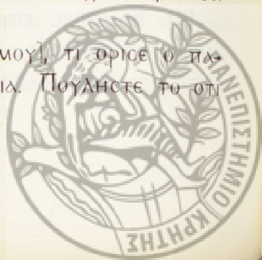
89. Κι'ενας απο το πληθος τουπε "Δασκαλε, πες του αδερφου μου να μοιρασει μαζι μου την κληρονομια". Κι'εκεινος τουπε "Ανθρωπε, πιος μ'εβαλε κριτη σας η μοιραστη;" Και τους ειπε "Προσεχετε και φυλαγεστε απο καθε αχορτασια· γιατι απο τα πλουτη σου δε ζεις, κιας εχεις πλησμονη".

90. Και τους ειπε μια παραβολη λεγοντας "Ενος ανθρωπου πλουσιου εφτυχησαν τα χωραφια, και λογαριαζε μεσα του κι'ελεγε Τι να κανω; γιατι δεν εχω που

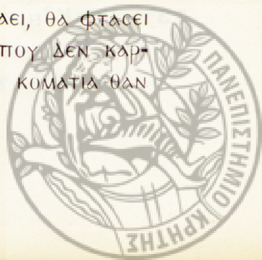

να βαλω τους καρπους μου. Κι'ειπε Αφτο θα κανω. Θα γκρεμισω τις αποθηκες μου και θα χτισω πιο μεγαλες, και θα βαλω εκει ολο το σταρι και τ'αγαθα μου, και θα πω της ψυχης μου Ψυχη, εχεις πολλα αγαθα σωδιασμενα για χρονια πολλα· ξεκουραζου, φαγε, πιες, ξεφαντωνε. Ομως ειπε του ο Θεος Ανθρωπε ασυλλογιστε, αφτη τη νυχτα σου ζητουν την ψυχη σου, κι'οσα ετοιμασες πιανου θα μεινουν; Ετσι οποιος θησαβριζει για τον ιδιο και δεν πλουτιζει για το Θεο". Κι'ειπε στους μαθηταδες του "Για αφτο σας λεω· μη φροντιζετε για τη ζωη τι θα φατε, μητε για το σωμα σας τι θα φορεστε, γιατι η ζωη'ναι πιο πολυ απο τη θροφη, και το σωμα απο το φορεμα. Παρατηρηστε τους κορακες πως δε σπαιρνουνε μητε θεριζουν, που δεν εχουνε κελλαρι μητ'αποθηκη, κι'ο Θεος τους θρεφει· ποσο εσεις αξιζετε παραπανου απο πετουμενα; Και πιος σας φροντιζοντας μπορει στα χρονια του μια πηχη να βαλει παραπανου; Αν λοιπον ουδε το ελαχιστο δε μπορειτε, τι φροντιζετε για τ'αλλα; Παρατηρηστε τους κρινους πως γινουνται· δε δουλεβουνε μητε γνεθουν· ομως σας λεω, κι'ο Σολομωνας μεσα σ'ολη του τη δοξα σαν κανεναν τους δε φορεσε στολη. Κι'αν στον καμπο το χορταρι πουναι σημερα και ταχια το ρηχνουνε σε φουρνο, ετσι ο Θεος το στολιζει, ποσο πιοτερο εσας, λιγοπιστοι; Και μη ζητατε εσεις τι θα φατε η τι θα πιειτε, και μη διασκεδαζετε (γιατι ολα αφτα τα ζητουνε οι εθνικοι του κοσμου), κι'ο πατερας σας ξερει πως σας χρειαζουνται. Μονε ζητατε τη βασιλεια του, κι'αφτα θα σας δοθουνε μαζι.

91. "Μη φοβασαι, κοπαδακι [μου], τι ορισε ο πατερας σας να σας δωσει τη βασιλεια. Πουληστε το οτι

εχετε και δωστε ελεημοσυνη. Φτιαστε σας απαλιωτα
πουγγια, αστερεφτο θησαβρο στα ουρανια, οπου κλεφτης
δε ζυγωνει και σκουληκι δε χαλναει. Γιατι οπουναι ο
θησαβρος σας, εκει θαναι κι' η καρδια σας.
92. "Ας ειναι η μεση σας ζωσμενη κι' αναμενα τα
λυχναρια, κι' εσεις σαν τους ανθρωπους που προσμενουν
τον αφεντη τους ποτε θα γλυτωσει απο το γαμο, που
σαν ερθει και χτυπησει, αμεσως ναν τ' ανοιζουν. Καλο-
τυχοι ειναι οι σκλαβοι εκεινοι, που οταν ερθει ο αφεν-
της, θαν τους βρει πως αγρυπνουν· αληθινα σας λεω,
πως θα ζωστει και [να φανε] θαν τους καθισει, και θα
παει ναν τους υπερετησει. Κανε στη δεφτερη ερθει
κανε στην τριτη τη [νυχτο]φρουρα και τους εβρει ετσι,
καλοτυχοι ειναι εκεινοι. Μα μαθετε το αφτο, πως αν ο
νοικοκυρης ηξερε τι ωρα φτανει ο κλεφτης, θ' αγρυπναε
και δεν αφινε ναν του τρυπησουνε το σπιτι. Ετοιμα-
ζεστε κι' εσεις, γιατι την ωρα που δεν καρτερατε φτανει
ο γιος τ' ανθρωπου".
Κι' ο Πετρος ειπε "Για μας αφτη την παραβολη τη
λες η και για ολους;" 93. Κι' ο Κυριος ειπε "Πιος α-
ραγε ειναι ο επιστατης ο πιστος ο φρονιμος, που θαν
τονε διορισει ο αφεντης κεφαλη των δουλων του για
να δινει το ψωμι στην ωρα [τους]; Χαρα στο σκλαβο
εκεινο, που σαν ερθει ο αφεντης του, θαν τονε βρει
πως το κανει. Αληθινα σας λεω πως σ' ολα τα υπαρ-
χοντα του θαν τονε διορισει κεφαλη. Αν ομως πει
μες στην καρδια του αφτος ο σκλαβος Αργει ο αφεντης
μου να φτασει, κι' αρχισει να χτυπαει τους δουλους και
τις δουλες, κι' αν τρωει και πινει και μεθαει, θα φτασει
αφτου του σκλαβου ο αφεντης τη μερα που δεν καρ-
τερα και την ωρα που δεν ξερει, και διο κοματια θαν

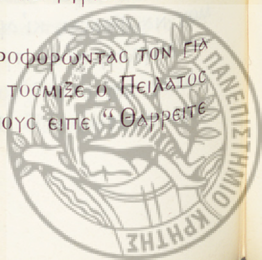

τον κοψει, βαζοντας τον στη σειρα των απιστων. Και σκλαβος που γνωριζοντας το θελημα τ'αφεντικου του δεν ετοιμασε η δεν εκανε κατα το θελημα του, θα δαρθει πολυ· μα εκεινος που δεν τοξερε, κι'αν εκαμε οτι αξιζει ξυλο, λιγο θα δαρθει. Και σ'οπιον δοθηκε πολυ, πολυ θαν του ζητησουν· και σ'οπιον προσφεραν πολυ, πιο πολυ θαν του γυρεψουν.

94. "Φωτια ηρθα να βαλω στη γη, και τι θελω αν αναψε κιολας; Και βαφτισμα εχω να βαφτιστω, και τι στενοχωριεμαι ως που να γινει; Θαρρειτε πως ειρηνη ηρθα να δωκω εδω στη γη; Οχι σας λεω, μονε χωρισμο. Γιατι απο τωρα θαναι πεντε μεσα σ'ενα σπιτι χωρισμενοι· τρεις με διο και διο με τρεις θα χωριστουν, πατερας με το γιο και γιος με τον πατερα, μαννα με την κορη και κορη με τη μαννα, πεθερα με τη νυφη της και νυφη με την πεθερα".

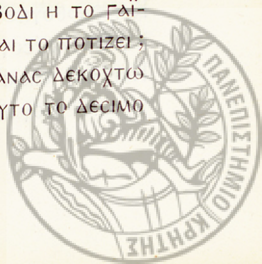
95. Κι'ελεγε και στα πληθη "Σα δειτε συννεφο που προβαλλει δυτικα, λετε εφτυς πως ερχεται βροχη, και γινεται ετσι· κι'οταν [δειτε] που φυσαει νοτιας, λετε πως θα γινει καψα, και γινεται. Υποκριταδες, της γης και του ουρανου το προσωπο ξερετε να κρινετε, μα τον τωρινον καιρο πως δεν ξερετε να κρινετε; Και γιατι και μονοι σας δε βρισκετε το σωστο; Τι καθως πας με τον αντιδικο σου σ'αστυνομο, στο δρομο πασκισε ναν τον ξεκανεις, μηπως σε συρει σε κριτη κι'ο κριτης σε παραδωσει του κλητηρα κι'ο κλητηρας σε βαλει φυλακη. Σου λεω, δε θα βγεις απο κει ως να γυρισεις και το τελεφταιο λιανο".

[13] 96. Κι'ηρθαν τοτες μερικοι πληροφορωντας τον για τους Γαλιλαιους, που το αιμα τους τοσμιξε ο Πειλατος με τις θυσιες τους. Κι'αποκριθη και τους ειπε "Θαρρειτε

οι Γαλιλαιοι αφτοι πως ειταν πιο αμαρτωλοι παρα ολοι οι αλλοι Γαλιλαιοι γιατι ταπαθαν αφτα; Οχι σας λεω· παρα αν δε μετανιωστε, ολοι παρομια θα χαθειτε. Η εκεινοι οι δεκοχτω που τους πλακωσε στο Σιλωαμ ο πυργος και τους σκοτωσε, θαρρειτε αφτοι πως πιο πολυ αμαρτησαν παρ᾽ολοι οι αλλοι κατοικοι της Ιερουσαλημ; Οχι σας λεω· παρα αν δε μετανιωστε, ολοι το ιδιο θα χαθειτε". Κι᾽ελεγε αφτη την παραβολη "Ειχε ενας μια συκια φυτεμενη μεσα στ᾽αμπελι του, κι᾽ηρθε και γυρεβε στη συκια καρπο και δε βρηκε. Κι᾽ειπε στον αμπελουργο Να, τρια χρονια τωρα ερχουμαι και ζητω σ᾽ετουτη τη συκια καρπο, και δε βρισκω· κοψ᾽την, τι ν᾽αμποδιζει και τη γη; Κι᾽εκεινος αποκριθη και του λεει Αφεντη, αφισε την κι᾽αφτον το χρονο, ως να σκαψω γυρω και ναν την κοπρισω· κι᾽αν κανει του λοιπου καρπο, [καλα]· ειδεμη, την κοβεις".

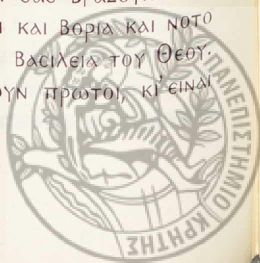
97. Κι᾽ετυχε σαββατο να διδασκει σ᾽ενα συναγωγι. Και να γυναικα πουχε πνεμα αρρωστιας δεκοχτω χρονια, κι᾽εσκυβε και δε μπορουσε να σταθει ισια ολοτελα. Και σαν την ειδε ο Ιησους, την εκραξε και της ειπε "Γυναικα, λυθηκες απο την αρρωστια σου". Κι᾽εβαλε απανου της τα χερια του, κι᾽αμεσως σταθηκε ισια και δοξαζε το Θεο. Κι᾽απαντησε ο αρχισυναγωγος, αγαναχτωντας που σαββατο γιατρεψε ο Ιησους, κι᾽ελεγε του λαου πως "Εχουμε εξη μερες που πρεπει να δουλεβουμε· αφτες λοιπον πηγαινετε γιατρεβεστε, κι᾽οχι τη μερα του σαββατου". Κι᾽ο Κυριος του αποκριθη κι᾽ειπε "Υποκριταδες, καθενας σας σαββατο δε λυνει το βοδι η το γαϊδουρι του απο το παχνι, και δεν το παει και το ποτιζει; Κι᾽ετουτη, κορη τ᾽Αβρααμ πουδεσε ο Σατανας δεκοχτω χρονια τωρα, δεν επρεπε να λυθει απο τουτο το δεσιμο

τη μερα του Σαββατου;" Κι' ετσι μιλωντας καταντροπιασε ολους τους αντιθετους του, κι' ολος ο λαος χαιροτανε μ' ολα τα λαμπρα τα εργα πουκανε.

98. Ελεγε λοιπον "Τι μιαζει η Βασιλεια του Θεου και με τι ναν την παραβαλω; Μιαζει σπυρι σιναπι που το πηρε και φυτεψε ενας ανθρωπος στο περιβολι του· και μεγαλωσε κι' εγινε δεντρο, και τα πετουμενα τ' ουρανου φωλιασανε μεσα στα κλαδια του". Και παλι ειπε "Με τι να παραβαλω τη Βασιλεια του Θεου; Μιαζει προζυμι που το πηρε μια γυναικα κι' εχωσε σε τρια σατα αλεβρι, οσο που ανεβηκε ολο".

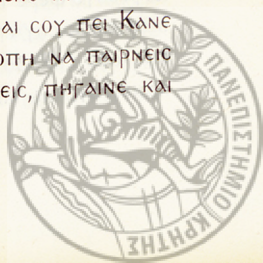
99. Και περνουσε χωρα χωρα και χωριο χωριο διδασκοντας και ταξιδεβοντας κατα την Ιερουσαλημ. Και τουπε καποιος "Κυριε, αν ειναι λιγοι να σωθουν;" Και εκεινος τους ειπε "Πασκιζετε να μπειτε απο τη στενη την πορτα, γιατι πολλοι, σας λεω, θα ζητησουν το να μπουν, και δε θα κατορθωσουν μια κι' ο νοικοκυρης σηκωθει και κλεισει την πορτα. Και θ' αρχιστε να στεκεστε οξω και να χτυπατε την πορτα λεγοντας Αφεντη, ανοιξε μας. Και θ' απαντησει και θα σας πει Απο που ειστε, δε σας ξερω. Τοτες θ' αρχιστε και θα λετε Φαγαμε μπροστα σου κι' ηπιαμε και διδαξες στις δημοσιές μας. Και θα πει λεγοντας σας Απο που ειστε, δε σας ξερω. Μακρια απο μενα καθε εργατης αδικιας· εκει θαναι το κλαψε και το τριξε των δοντιων, σα δειτε τον Αβρααμ και τον Ισαακ και τον Ιακωβ κι' ολους τους προφητες μεσα στη Βασιλεια του Θεου, κι' εσας που θα σας βγαζουν οξω. Και θαρθουνε απ' ανατολη και δυση και βορια και νοτο και θα κατσουνε [να φαν] μεσα στη Βασιλεια του Θεου. Και να, ειναι στερνοι που θα γινουν πρωτοι, κι' ειναι πρωτοι που θα γινουν στερνοι".

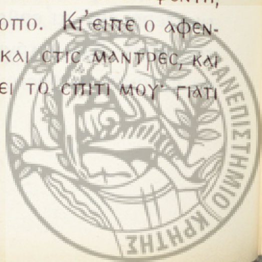
100. Αφτη την ωρα ηρθανε μερικοι Φαρισαιοι και τουλεγαν "Εβγα και πηγαινε απο δω, γιατι ο Ηρωδης θελει να σε θανατωσει". Και τους ειπε "Να πατε και να πειτε αφτης της αλεπους Να, βγαζω δαιμονια και γιατρεβω σημερα κι'αβριο, και την κατοπι μερα γλυτωνω· ομως πρεπει σημερα κι'αβριο και την κατοπι μερα να πηγαινω, τι δε γινεται προφητης να χαθει οξω απο την Ιερουσαλημ. Ιερουσαλημ Ιερουσαλημ, εσυ που θανατωνεις τους προφητες και πετροβολας τους αποστολους σου, ποσες φορες δε θελησα να περιμασω τα παιδια σου, ετσι οπως ορνιθα τα ορνιθια της κατου απο τις φτερουγες, και δε θελησατε! Να, σας παραιτουν το σπιτι σας. Και σας λεω, δε θα με δειτε ως που να πειτε Βλογητος αφτος που φτανει στ'ονομα του Κυριου".

101. Και συνεβηκε, εκει που ενα σαββατο πηγε σ'ενος [14]
Αρχιφαρισαιου να φαει ψωμι, αφτοι τον παραφυλαγαν. Και να, ενας ανθρωπος ειταν υδρωπικος [κι'εστεκε] μπροστα του. Κι'ο Ιησους αποκριθη κι'ειπε στους Νομοσπουδαστους και Φαρισαιους λεγοντας "Μπορει κανεις σαββατο να γιατρεψει η οχι;" Κι'εκεινοι σωπασαν. Και καταπιαστηκε και τον γιατρεψε, και τον αφισε να φυγει. Κι'εκεινων τους ειπε "Πιανου σας γιος η βοδι θα πεσει σε πηγαδι, κι'εφτυς δε θαν τον ανασυρτε το σαββατο;" Και δε μπορεσανε σ'αφτα ναν τ'απαντησουν πισω.

102. Κι'ελεγε στους καλεσμενους παραβολη παρατηρωντας πως διαλεγαν τα πρωτοκαθισματα, λεγοντας τους "Οταν σε καλεσει κανεις σε γαμο, μην καθεσαι στην πρωτη θεση, μηπως εχει καλεσμενο πιο σημαντικοτερο σου κι'ερθει ο καλεστης σας και σου πει Κανε του θεση. Και θ'αρχισεις τοτες με ντροπη να παιρνεις τη στερνη τη θεση. Μονε οταν καλεστεις, πηγαινε και

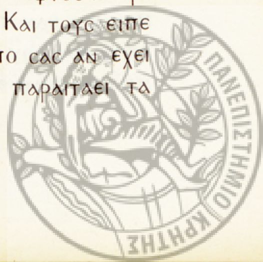
κατσε στη στερνη τη θεση, ετσι που σαν ερθει ο καλεστης σου, να σου πει Φιλε, ανεβα παραπανου. Τοτες ολοι θα σε καμαρωσουν οι συντραπεζοι σου. Γιατι οπιος ανυψωνεται θα χαμηλωθει, κι'οπιος χαμηλωνεται θ'ανυψωθει". Κι'ελεγε του καλεστη του "Σαν κανεις τραπεζι την αβγη η το βραδυ, μη φωναζεις τους φιλους σου μηδε τους αδερφους σου μηδε τους συγγενηδες σου μηδε γειτονους πλουσιους, μηπως σε καλεσουνε κι'αφτοι και ανταποδοθει σου. Μονε σαν κανεις καλεσμα, φωναζε φτωχους, σακατηδες, κουτσους, στραβους, και χαρα σε εσενα που δεν εχουν να σ'ανταποδωσουν· τι θ'ανταποδοθει σου οταν αναστηθουν οι αγιοι". Κι'ενας συντραπεζος, σαν τ'ακουσε, του ειπε "Χαρα στον που θα φαει ψωμι μεσα στη βασιλεια του Θεου". Κι'εκεινος τουπε "Ενας ανθρωπος εκανε τραπεζι μεγαλο και καλεσε πολλους. Κι'εστειλε το σκλαβο του την ωρα του φαγιου να πει των καλεσμενων Ελατε, γιατι 'ναι τωρα ετοιμα. Και αρχισανε ολοι μονομιας ναν τον παρακαλουνε ναν τους αφισει. Ο πρωτος τουπε Χωραφι αγορασα, κι'εχω αναγκη να παω οξω ναν το δω· παρακαλω σε, ξεγραψε με. Και αλλος ειπε Βοδια αγορασα, πεντε ζεβγαρια, και πηγαινω ναν τα δοκιμασω· παρακαλω σε, ξεγραψε με. Κι'αλλος ειπε Γυναικα πηρα, και για τουτο δε μπορω ναρθω. Και ηρθε ο σκλαβος και τα διηγηθηκε τ'αφεντικου του. Τοτες ο νοικοκυρης θυμωσε κι'ειπε του σκλαβου Συρε γληγορα οξω στις δημοσιές και στα στενα της χωρας, και τους φτωχους και τους σακατηδες και τους στραβους και τους κουτσους φερε τους μεσα εδω. Κι'ο σκλαβος ειπε Αφεντη, ο ορισμος σου εγινε κι'εχει ακομα τοπο. Κι'ειπε ο αφεντης στο σκλαβο Εβγα στις στρατες και στις μαντρες, και κανε τους να μπουνε για να γιομισει το σπιτι μου· γιατι

σας λεω πως κανεις τους απο κεινους τους προσκαλεσμενους δε θ'αγγιξει το τραπεζι μου".

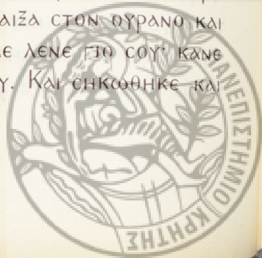
103. Και πηγαιναν μαζι του πληθη πολλα. Και γυρισε και τους ειπε "Αν ερχεται κανεις μαζι μου και δε μισει τον πατερα του και τη μητερα και τη γυναικα και τα παιδια και τους αδερφους και τις αδερφες κι'ακομα και τη ζωη του, δε μπορει να γινει μαθητης μου. Λοιπον οπιος [δε] σηκωνει το σταβρο του και [δε] μ'ακολουθαει, δε μπορει να γινει μαθητης μου. Γιατι πιος σας θελοντας να χτισει πυργο, πρωτα δεν καθεται και λογαριαζει το εξοδο, αν εχει ως που ναν τον τελιωσει; Που αν βαλει θεμελα και δε μπορει ναν τον τελιωσει, να μην αρχισουν και τον περιπαιζουν ολοι οσοι βλεπουν, λεγοντας Να, αρχισε να χτιζει αφτος ο ανθρωπος και δεν κατορθωσε να τελιωσει. Η πιος βασιλιας αν παει να χτυπηθει μ'αλλο βασιλια στον πολεμο, δε θα καθησει πρωτα να συλλογιστει αν ειναι δυνατος με δεκα αφτος χιλιαδες να βγει μπροστα σ'εκεινον που πλακωνει μ'εικοσι χιλιαδες; Ειδεμη, οσο ακομα'ναι μακρια, στελνει γεροντεια και προτεινει ειρηνη. Ετσι οπιος σας λοιπον δεν παραιταει ολα του τα υπαρχοντα, να γινει μαθητης μου δε μπορει. Καλο λοιπον τ'αλατι· μα αν και τ'αλατι μωραθει, με τι θ'αρτυθει; Μητε για χωμα ειναι χρησιμο μητε για κοπρια· οξω το πετουν. Οπιος εχει αφτια να ακουει, ας ακουει".

104. Και πηγαιναν κοντα του οι τελωνες ολοι κι'οι [15]
αμαρτωλοι για ναν τον ακουνε. Και μουρμουριζαν οι Φαρισαιοι κι'οι διαβασμενοι κι'ελεγαν πως "Αφτος αμαρτωλους δεχεται και τρωει μαζι τους". Και τους ειπε αφτη την παραβολη λεγοντας "Πιος απο σας αν εχει εκατο προβατα και χασει ενα τους, δεν παραιταει τα

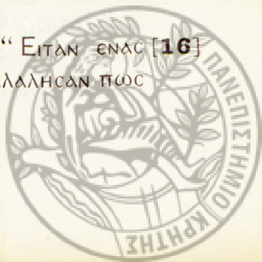
ενενηντα ενια μεσα στο λογγο και δεν παει για το χαμενο ως που ναν το βρει; Και σαν το βρει, το φορτωνεται χαιροντας στον ωμο, κι'οταν φτασει σπιτι, προσκαλνα τους φιλους και γειτονους και τους λεει Τα συχαρικια σας, γιατι ηβρα το προβατο μου το χαμενο. Σας λεω, πως ετσι θα γενει χαρα στον ουρανο για ενα αμαρτωλο που μετανιωνει παρα ενενηντα ενια εναρετους που δε χρειαζουνται μετανιωμο. Η πια γυναικα πουχει δεκα δραχμες, αν χασει μια δραχμη, δεν αναβει λυχνο και το σπιτι δε σαρωνει και ζηταει προσεχτικα ως που ναν τη βρει; Και σαν τη βρει, καλνα τις φιλεναδες και γειτονισσες και λεει Τα συχαρικια σας, γιατι ηβρα τη δραχμη [μου] πουχασα. Ετσι, σας λεω, χαιρουνται οι αγγελοι του Θεου για ενα αμαρτωλο που μετανιωνει".

105. Κι'ειπε "Ενας ανθρωπος ειχε διο γιους. Και ειπε ο πιο μικρος τους του πατερα [του] Πατερα, δωσε μου το μερος που μου πεφτει της περιουσιας. Κι'εκεινος τους μοιρασε το βιος. Και σε λιγες μερες μαζεψε ολα ο μικροτερος ο γιος και μισεψε σε τοπο μακρυνο, κι'εκει το σκορπισε το εχει του ζωντας παραλυτα. Και σαν τα ξοδιασε ολα, εγινε πεινα δυνατη σ'αφτον τον τοπο, και αρχισε εκεινος να μην εχει. Και πηγε προσκολληθηκε σ'εναν κατοικο του τοπου, και τον εστειλε στα χωραφια του να βοσκει χοιρους. Και λαχταρουσε να χορτασει απο τα ξυλοκερατα πουτρωγαν οι χοιροι, και δεν τουδινε κανεις. Κι'ηρθε στο νου του κι'ειπε Ποσοι εργατες του πατερα μου περισσεβουν το ψωμι, ομως εγω πεθαινω εδω της πεινας. Θα σηκωθω και θενα συρω στον πατερα μου και θαν του πω Πατερα, εφταιξα στον ουρανο και σε λογου σου, δεν αξιζω πια να με λενε γιο σου' κανε με σαν εναν απο τους εργατες σου. Και σηκωθηκε και

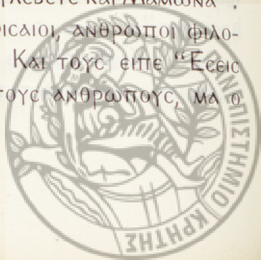
πηγε στον πατερα του. Κι’ενωταν περα ακομα, τον ειδε ο πατερας του και τον σπλαχνιστηκε, κι’ετρεξε επεσε στο λαιμο του και τον καταφιλησε. Κι’ο γιος [του] τουπε Πατερα, εφταιξα στον ουρανο και σε λογου σου, δεν αξιζω πια να με λενε γιο σου· κανε με σαν εναν απο τους εργατες σου. Κι’ο πατερας ειπε στους σκλαβους του Γληγορα βγαλτε τη φορεσια την πρωτη και ντυστε τον, και δωστε δαχτυλιδι για το χερι του και σανταλια για τα ποδια, και φερτε σφαξτε το μοσκαρι το θρεφτο· κι’ας φαμε, ας ξεφαντωσουμε. Τι αφτος ο γιος μου πεθαμενος ειταν κι’εζησε, χαμενος ειτανε και βρεθηκε. Κι’αρχισανε να ξεφαντωνουν. Κι’ο γιος του ο πιο μεγαλος ειταν στο χωραφι. Και καθως γυριζε και ζυγωνε στο σπιτι, ακουσε τραγουδια και χορους· και κραζοντας ενα κοπελλι το ρωτουσε σαν τι ταχα ναναι αφτα. Και εκεινος τουπε πως Ο αδερφος σου ηρθε, κι’εσφαξε ο πατερας σου το μοσκαρι το θρεφτο, τι πισω τονε δεχτηκε καλα. Και θυμωσε και μεσα δεν ηθελε να μπει. Κι’ο πατερας του βγηκε και τον παρακαλουσε. Κι’εκεινος αποκριθηκε κι’ειπε του πατερα του Να, τοσα χρονια σε δουλεβω και ποτες μου προσταγη σου δεν παραβηκα, και δε μουδωκες ποτες σου εμενα γιδι να ξεφαντωσω με τους φιλους μου· μα μολις ηρθε ο γιος σου αφτος που σουφαγε το βιος με πορνες, τουσφαξες το θρεφτο μοσκαρι. Κι’εκεινος τουπε Παιδι μου, εσυ παντα εισαι μαζι μου κι’ολα τα δικα μου’ναι δικα σου· μα να ξεφαντωσουμε επρεπε και να χαρουμε, τι αφτος ο αδερφος σου πεθαμενος ειταν κι’εζησε, και χαμενος και βρεθηκε”.

106. Κι’ελεγε και των μαθηταδων “Ειταν ενας [16]
πλουσιος πουχε επιστατη, και του τον καταλαλησαν πως

σκορπαε τα υπαρχοντα του. Και τονε φωναξε και τουπε Τι ειναι αφτα π'ακουω για σενα; Δωσε μου λογο της επιστασιας σου, τι δεν εχει πια να επιστατησεις. Κι'ο επιστατης ειπε μεσα του Τι να κανω που ο αφεντης μου μου παιρνει την επιστασια; Να σκαψω δε βαστω και να ζητιανεβω ντρεπουμαι. Ξερω τι θα κανω, που σα χασω την επιστασια να με παρει ο κοσμος στο σπιτικο τους. Κι'εκραξε εναν εναν τ'αφεντικου του τους χρεω-στες, κι'ελεγε του πρωτου Ποσα χρωστας τ'αφεντη μου; Κι'εκεινος ειπε Εκατο πιθαρια λαδι. Κι'εκεινος τουπε Λαβε την αποδειξη σου και κατσε γραψε γληγορα πε-νηντα. Επειτα ειπε σ'εναν αλλο Κι'εσυ ποσα χρωστας; Κι'εκεινος ειπε Εκατο κοιλα σταρι. Του λεει Λαβε την αποδειξη σου και γραψε ογδοντα. Και παινεσε ο αφεντης τον ατιμο επιστατη πως φρονιμα εκανε, τι αφτου του κοσμου οι γιοι ειναι γνωστικοτεροι πιο πολυ απο του φωτος τους γιους στα χρονια τα δικα τους. Κι'εγω σας λεω, κερδιστε φιλους μ'εξοδα του μαμωνα του αδικου, που οταν σωθει [ο μαμωνας] να σας δεχτουνε στα παν-τοτινα καλυβια. Ο πιστος σε λιγοτατο, και σε πολυ 'ναι πιστος· κι'ο ατιμος σε λιγοτατο, και σε πολυ 'ναι ατιμος. Λοιπον αν δε φανηκατε πιστοι στο μαμωνα τον αδικο, τον αληθινο πιος θα σας τονε μπιστεφτει; Κι'αν με τον ξενο δε φανηκατε πιστοι, πιος θα σας δωσει το δικο σας; 107. Κανενας δουλος δε μπορει διο αφενταδες να δουλεβει, γιατι η τον ενα θα μισησει και τον αλλο θα αγαπησει, η στον ενα θα προσκολληθει και τον αλλο θα αψηφισει. Δε μπορειτε Θεο να δουλεβετε και Μαμωνα".

Κι'ακουγανε ολα αφτα οι Φαρισαιοι, ανθρωποι φιλο-χρηματοι, και τον περγελουσαν. Και τους ειπε "Εσεις κανετε τους αγιους μπροστα στους ανθρωπους, μα ο

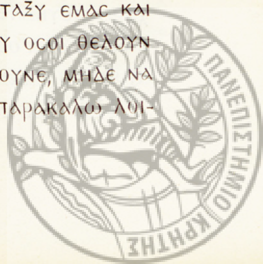

Θεος γνωριζει την καρδια σας· γιατι οτι ανυψωνει ο ανθρωπος, σιχαινεται ο Θεος.

108. "Ο Νομος κι'οι Προφητες ως στον Ιωανη· απο τοτες κηρυχνεται το καλο το μηνημα της Βασιλειας του Θεου κι'ολοι βιαζουνται να μπουνε. Εφκολοτερο ομως ειναι να περασει ο ουρανος κι'η γη παρα να πεσει μια γραμμιτσα του Νομου.

"Οπιος χωριζει τη γυναικα του και παιρνει αλλη, μοιχεβει· κι'οπιος παιρνει χωρισμενη απο τον αντρα της, μοιχεβει.

109. "Κι'ενας ανθρωπος ειταν πλουσιος και φοραε στολη βυσσινια και λινη, ξεφαντωνοντας καθεμερα μεγαλοπρεπα. Κι'ενας φτωχος μ'ονομα Λαζαρος κοιτουνταν κοντα στην αβλοπορτα του πληγιασμενος και λαχταρωντας να χορτασει μ'οσα πεφτανε απο το τραπεζι του πλουσιου· μα [αντις] κι'οι σκυλοι πηγαιναν κι'εγλυφαν τις πληγες του. Κι'ετυχε ο φτωχος να πεθανει και ναν τον παν οι αγγελοι στον κορφο του Αβρααμ. Και πεθανε κι'ο πλουσιος και τον εθαψαν. Και μεσα στον αδη σηκωσε τα ματια εκει που βασανιζουνταν, και βλεπει περα τον Αβρααμ και μες στον κορφο του το Λαζαρο· και φωναξε κι'ειπε Πατερα Αβρααμ, λυπησου με και στειλε το Λαζαρο να βρεξει την ακρη του δαχτυλου του νερο και να δροσισει τη γλωσσα μου, τι τυραννιουμαι μεσα σ'αφτη τη φλογα. Κι'ειπε ο Αβρααμ Παιδι [μου], μην ξεχνας πως χαρηκες τ'αγαθα σου στη ζωη σου, κι'ο Λαζαρος το ιδιο τα κακα· και τωρα [εκεινος] εχει εδω παρηγορια, κι'εσυ καημους. Κι'επειτα μεταξυ εμας και εσας ειναι στυλωμενο βαραθρο μεγαλο που οσοι θελουν να διαβουνε απο δω σ'εσας να μη μπορουνε, μηδε να διαπερασουν απο εκει σ'εμας. Κι'ειπε Σε παρακαλω λοι-

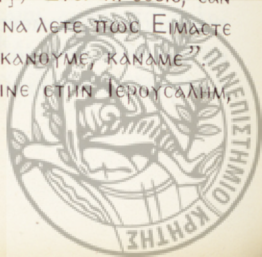

πον, πατερα, στειλε τον στο σπιτι του πατερα μου, γιατι εχω πεντε αδερφια, για να τους φωτισει, που να μην ερθουνε κι' εκεινοι σ' αφτον τον τοπο του βασανισμου. Κι' ο Αβρααμ λεει Εχουνε το Μωυση και τους Προφητες· εκεινους ας ακουσουν. Κι' εκεινος ειπε Οχι, πατερα Αβρααμ, παρα αν κανενας παει απο τους νεκρους, θα μετανιωσουν. Και τουπε Αν δεν ακουν το Μωυση και τους Προφητες, μηδ' αν κανεις αναστηθει απο τους νεκρους δε θα πειστουνε".

[17] 110. Κι' ειπε των μαθηταδων του "Δε γινεται να μην ερθουν οι πειρασμοι, ομως αλιμονο του που τους κανει κι' ερχουνται. Πιο του συφερνει αν εχει μια μυλοπετρα τριγυρω στο λαιμο του κι' ειναι πεταγμενος στο γιαλο, παρα το να πειραζει εναν απο τους μικρους αφτους. Προσεχετε. Αν φταιζει ο αδερφος σου, μαλωσε τον· κι' αν μετανιωσει, αφισε τον. Κι' αν τη μερα εφτα φορες σου φταιζει κι' εφτα φορες γυρισει πισω λεγοντας σου Μετανιωνω, αφισε τον".

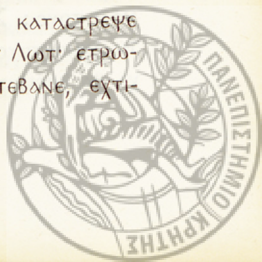
111. Κι' οι αποστολοι ειπαν του Κυριου "Δωσε μας πιστη". Κι' ο Κυριος ειπε "Αν ειχατε πιστη σα σπυρι σιναπι, θα λεγατε εκεινης της συκιας Ξερριζωσου και φυτεψου μεσ στη θαλασσα, και θα σας ακουγε. Και πιος σας εχει σκλαβο οργωτη η βοσκο, και σα γυρισει απο το χωραφι, αμεσως θαν του πει Περνα και καθησε [να φας], μονε δε θαν του πει Ετοιμασε μου να δειπνησω, και ζωσου κι' υπερετα με ως να φαω και πιω, κι' υστερα τρως [κι'] εσυ και πινεις; Μηπως του χρωσταει του σκλαβου χαρη πουκανε την προσταγη [του]; Ετσι κι' εσεις, σαν κανετε ολα οσα σας προσταχτουν, να λετε πως Ειμαστε αχρηστοι σκλαβοι· οτι επρεπε να κανουμε, καναμε".

112. Και συνεβηκε, ενω πηγαινε στην Ιερουσαλημ,

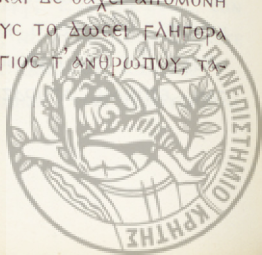
περνουσε μεσα απο τη Σαμαρεια και Γαλιλαια. Και μπαινοντας σ'ενα χωριο, απαντησε δεκα ανθρωπους λωβιασμενους που σηκωθηκαν απ'αλαργα κι'ειπανε με δυνατη φωνη "Ιησου αφεντη, συμπονεσε μας". Και σαν τους ειδε, ειπε "Πηγαινετε και δειχτειτε στους παπαδες". Και συνεβηκε, ενω πηγαιναν, καθαριστηκανε. Κι'ενας τους σαν ειδε πως γιατρεφτηκε, γυρισε, με φωνη μεγαλη δοξολογωντας το Θεο· κι'επεσε πιστομα κοντα στα ποδια του και τον εφχαριστουσε. Κι'ειταν αφτος Σαμαρειτης. Κι'ο Ιησους αποκριθη κι'ειπε "Δεν καθαριστηκαν κι'οι δεκα; και πουναι τους οι εννια; Δε βρεθηκε αλλος να γυρισει και δοξασει το Θεο εξον αφτος ο ξενος;" Και τουπε "Σηκω και πηγαινε".

113. Και τονε ρωτησαν οι Φαρισαιοι ποτε φτανει η βασιλεια του Θεου, και τους αποκριθηκε κι'ειπε "Δε φτανει με φαινομενο η βασιλεια του Θεου, μηδε θα πουνε Να εδω η εκει, γιατι να μεσα σας ειναι η βασιλεια του Θεου". Κι'ειπε των μαθηταδων "Θαρθει καιρος που θα ποθηστε να δειτε μια απο τις μερες του γιου τ'ανθρωπου και δε θα βλεπετε. Και θα σας πουνε Να εκει η να εδω· μην τρεξτε κατοπι. Γιατι καθως η αστραπη αστραφτει περα κατου απο τον ουρανο και λαμπει ως περα κατου απο τον ουρανο, ετσι θα γινει με το γιο τ'ανθρωπου. Μα πρωτα πρεπει πολλα να παθει, και ν'αποκηρυχτει απο τη γενεα την τωρα. Κι'οπως εγινε στον καιρο του Νωε, ετσι θα γινει και στον καιρο του γιου τ'ανθρωπου· ετρωγαν, επιναν, γαμους ειχαν και παντριες, ως στη μερα οταν μπηκε ο Νωε στην κιβωτο, κι'ηρθε ο κατακλυσμος και τους καταστρεψε ολους. Το ιδιο καθως εγινε στον καιρο του Λωτ· ετρωγαν, επιναν, αγοραζαν, πουλουσανε, φυτεβανε, εχτι-

ζαν· και τη μερα οταν βγηκε ο Λωτ απο τα Σοδομα, εβρεξε φωτια και θιαφι απο τον ουρανο και τους καταστρεψε ολους· τα ιδια θα γενουν τη μερα που θα φανερωνεται ο γιος τ'ανθρωπου. Τη μερα εκεινη οπιος βρισκεται στη στεγη απανου και τα πραματα του μεσα στο σπιτι, ας μην κατεβει ναν τα παρει· κι'οπιος στο χωραφι, το ιδιο ας μη γυρισει πισω. Μην ξεχνατε τη γυναικα του Λωτ. Οπιος ζητησει τη ζωη του να γλυτωσει, θαν τη χασει· κι'οπιος τη χασει, θαν τη ζωνταανεψει. Σας λεω, τη νυχτα εκεινη διο θα βρισκουνται σε ενα κλιναρι απανου, ο ενας θα παρθει μαζι κι'ο αλλος θ'αφεθει· διο θ'αλεθουνε ανταμα, η μια [τους] θα παρθει μαζι κι'η αλλη θ'αφεθει". Κι'αποκριθηκαν και του λενε "Που, Κυριε;" Κι'εκεινος τους ειπε "Οπου το ψοφιμι, εκει θα μαζεφτουνε και τα ορνια".

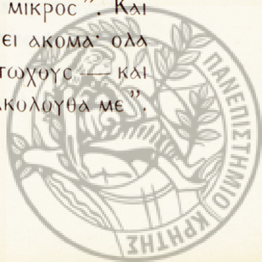
[18] 114. Και τους ελεγε παραβολη για το πως πρεπει παντα να προσεφκουνται διχως ν'αποδειλιουνε, λεγοντας "Ειτανε σε μια χωρα ενας κριτης που δε φοβουνταν το Θεο κι'ανθρωπο δε σεβουνταν. Κι'ειτανε στη χωρα αφτη μια χηρα, και πηγαινε και τουλεγε Δωσε μου το δικιο μου απο τον αντιδικο μου. Και καιρο δεν ηθελε. Κι'ειπε κατοπι μεσα του Αν και δε φοβαμαι το Θεο κι'ανθρωπο δε σεβουμαι, ομως γιατι με ζαλιζει καν η χηρα αφτη θαν της δωσω το δικιο της, μηπως με τους ερχομους της στο τελος μ'αρρωστησει". Κι'ειπε ο Κυριος "Τ'ακουσατε τι λεει ο αδικος κριτης· αμε ο Θεος δε θα δωσει το δικιο τους στους εκλεχτους του που μερα νυχτα του φωναζουνε, και δε θαχει απομονη μαζι τους; Σας λεω πως θαν τους το δωσει γληγορα το δικιο τους. Ομως σαν ερθει ο γιος τ'ανθρωπου, ταχα θα βρει στη γη την πιστη;"

115. Κι'ειπε και για μερικους, που πιστεβαν πως ειναι εναρετοι και καταφρονουσαν τους λοιπους, αφτη την παραβολη "Διο ανθρωποι πηγαν απανου στο ναο να προσεφκηθουν, ο ενας Φαρισαιος κι'ο αλλος τελωνης. Κι'ο Φαρισαιος σταθηκε κι'αφτα περικαλιουνταν μεσα του Εφχαριστω σε, Θε μου, που δεν ειμαι σαν τους λοιπους ανθρωπους, τους αρπαγες, τους αδικους, παραλυτους, η και σαν τον τελωνη εκει. Νηστεβω τη βδομαδα διο φορες, δινω το δεκατο απ'ολα οσα κερδιζω. Ομως ο τελωνης εστεκε μακρια και δεν ηθελε μητε τα ματια να σηκωσει στα ουρανια, παρα στηθοκοπιουνταν κι'ελεγε Θε μου, σπλαχνισου με τον αμαρτωλο. Σας λεω, αφτος κατεβη αθωωμενος σπιτι του παρα ο αλλος, γιατι οπιος ανυψωνεται θα χαμηλωθει, κι'οπιος χαμηλωνεται θ'ανυψωθει".

116. Και τουφερναν και τα μωρα για ναν τ'αγγιξει· κι'οι μαθηταδες τοδαν και τους μαλωναν. Κι'ο Ιησους τα φωναξε κι'ειπε "Αφιστε τα παιδακια κι'ας ερχουνται κοντα μου, και μην τ'αμποδιζετε· γιατι των τετιων ειναι η Βασιλεια του Θεου. Αληθινα σας λεω, οπιος δε δεχτει σαν παιδακι τη Βασιλεια του Θεου, μεσα δε θα μπει".

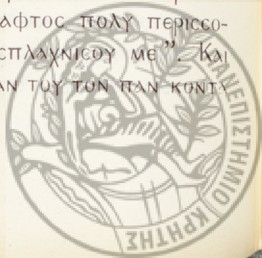
117. Και τονε ρωτησε ενας αρχοντας κι'ειπε "Καλε μου δασκαλε, τι να κανω για να κληρονομησω ζωη παντοτινη;" Κι'ο Ιησους του ειπε "Τι με λες καλον; Κανεις καλος εξον ενας, ο Θεος. Τις εντολες τις ξερεις· μη μοιχεβεις, μη σκοτωνεις, μην κλεβεις, μην ψεφτομαρτυρας, τιμα τον πατερα σου και τη μητερα". Και εκεινος ειπε "Ολα αφτα τα φυλαξα απο μικρος". Και ακουσε ο Ιησους και τουπε "Ενα σου λειπει ακομα· ολα οσα εχεις πουλα τα και μοιρασε τα σε φτωχους — και θα λαβεις θησαβρο στα ουρανια — κι'ελα ακολουθα με".

Κι'εκεινος οταν τ'ακουσε, καταλυπηθηκε, γιατι ειταν πλουσιος υπερβολικα. Κι'οταν τοδε ο Ιησους, ειπε πως “Δυσκολα οσοι εχουνε τα πλουτη μπαινουνε στη Βασιλεια του Θεου. Γιατι εφκολοτερα θα μπει γκαμηλα απο βελονας ματι παρ'οτι μπαινει πλουσιος στη Βασιλεια του Θεου”. Κι'ειπαν οσοι τ'ακουσαν “Και πιος μπορει να σωθει;” Κι'εκεινος ειπε “Τ'αδυνατα με τους ανθρωπους δυνατα με το Θεο”. Κι'ο Πετρος ειπε “Να, εμεις αφηκαμε τα δικα μας και σ'ακολουθησαμε”. Κι'εκεινος τους ειπε “Αληθινα σας λεω, πως κανεις δεν αφισε σπιτι η γυναικα η αδερφους η γονιους η παιδια για τη Βασιλεια του Θεου παρα θα λαβει πολλαπλα στον τωρινον καιρο, και στον αιωνα πουρχεται ζωη παντοτινη”.

118. Και πηρε τους δωδεκα και τους ειπε “Να, ανεβαινουμε στην Ιερουσαλημ, και θα παθει ο γιος τ'ανθρωπου ολα τα γραμενα μεσο των Προφητων. Τι θαν τον παραδωσουνε στους εθνικους και θαν τον περιπαιξουν και ντροπιασουνε και φτυσουν, και βουρδουλιζοντας τον θαν τον σκοτωσουν, και σε τρεις μερες θ'αναστηθει”. Κι'εκεινοι τιποτα απ'αφτα δεν ενιωσαν, και τους εμενε αφανερωτος αφτος ο λογος και δεν ηξεραν τι ελεγε.

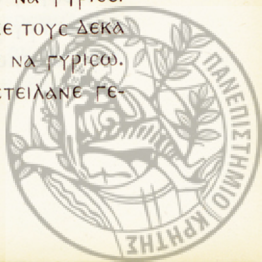
119. Και συνεβη, οταν ζυγωσανε στην Ιερειχω, ενας τυφλος καθοτανε σιμα στο δρομο και ζητιανεβε. Κι'αγρικωντας πληθος που περνουσε, ρωταε τι να τρεχει· και τον πληροφορησαν πως ο Ιησους περναει ο Ναζωραιος. Κι'εβαλε τις φωνες κι'ειπε “Ιησου, γιε του Δαβειδ, σπλαχνισου με”. Κι'αφτοι που περπατουσανε μπροστα τονε μαλωναν να σωπασει· μα αφτος πολυ περισσοτερο φωναζε “Γιε του Δαβειδ, σπλαχνισου με”. Και σταθηκε ο Ιησους και προσταξε ναν του τον παν κοντα

του. Κι' όταν ήρθε, τονε ρώτησε "Τι θέλεις να σου κάνω;" Κι' εκείνος είπε "Κύριε, να ξαναδώ". Κι' ο Ιησούς του είπε "Να ξαναδείς· η πίστη σου σε γλύτωσε". Κι' είδε πάλι στη στιγμή και τον ακολουθούσε δοξάζοντας το Θεό. Κι' όλος ο λαός σαν τόδε, βλόγησε το Θεό.

120. Και μπήκε μέσα και περνούσε την Ιερειχώ. Και [19]
να ένας άνθρωπος που τ' όνομά του λεγούνταν Ζακχαίος, κι' είταν πρωτοτελώνης και πλούσιος, ζητούσε να δει τον Ιησού πιος είναι, και δε μπορούσε από το πλήθος, γιατί είχε ανάστημα κοντό. Και τρέχοντας όμπρος ανέβηκε σε μια συκομουριά ναν τονε δει, γιατί είταν από κει να περάσει. Και σαν έφτασε στο μέρος, σήκωσε τα μάτια ο Ιησούς και τούπε "Ζακχαίε, κατέβα γλήγορα, πρέπει σήμερα να μείνω σπίτι σου". Και κατέβηκε γλήγορα και τον δέχτηκε με χαρά. Και βλέποντας το μουρμουρίζανε όλοι κι' έλεγαν πως "Μπήκε σ' ανθρώπου αμαρτωλού να μείνει". Κι' ο Ζακχαίος στάθηκε κι' είπε στον Κύριο "Να, τα μισά μου υπάρχοντα, Κύριε, τα δίνω σε φτωχούς, κι' αν καταχράστηκα κανέναν τίποτα, του τα γυρίζω πίσω τετραπλά". Κι' ο Ιησούς του είπε πως "Σήμερα σ' αφτό το σπίτι ήρθε σωτηρία, γιατί είναι γιος κι' αφτός του Αβραάμ. Γιατί ο γιος τ' ανθρώπου ήρθε να ζητήσει και να σώσει το χαμένο".

121. Κι' ενώ τάκουγαν αφτά, τους είπε ακόμα και μια παραβολή, επειδή ζύγωνε στην Ιερουσαλήμ και θαρρούσαν πως άμεσως θα προβάλει η Βασιλεία του Θεού. Είπε λοιπόν "Ένας άνθρωπος άρχοντας μίσεψε σε τόπο μακρυνό για να λάβει βασιλεία και να γυρίσει πίσω. Κι' έκραξε δέκα σκλάβους του, κι' έδωκε τους δέκα μνάδες και τους είπε Εμπορεβέστε ως που να γυρίσω. Μα οι συντοπίτες του τονε μισούσαν, και στείλανε γε-

ροντεια πισω του και λεγανε Δεν τον θελουμε αφτονε βασιλεα. Και συνεβηκε, σαν ελαβε τη βασιλεια κι'ηρθε πισω, ειπε και του φωναξαν τους σκλαβους πουχε δωσει τα χρηματα, για να μαθει τι εμπορεφτηκαν. Και παρουσιαστη ο πρωτος κι'ελεγε Αφεντη, η μνα σου κερδισε ακομα δεκα μναδες. Και τουπε Λαμπρα, καλε [μου] σκλαβε· αφου σ'ενα μικροτατο εισουνα πιστος, οριζε δεκα χωρες. Κι'ηρθε κι'ειπε ο δεφτερος Η μνα σου, αφεντη, εβγαλε πεντε μναδες. Κι'ειπε και σ'εκεινον Κι'εσυ οριζε πεντε χωρες. Κι'ο αλλος ηρθε κι'ειπε Να τη μνα σου, που την ειχα φυλαγμενη σε κομποδεμα· τι σε φοβομουνα, επειδη εισαι ανθρωπος στρυφνος, παιρνεις οτι δεν εβαλες και θεριζεις οτι δεν εσπειρες. Του λεει Απο το στομα σου θα σε καταδικασω, σκλαβε κακε. Ηξερες πως εγω'μαι ανθρωπος στρυφνος, παιρνοντας οτι δεν εβαλα και θεριζοντας οτι δεν εσπειρα· και γιατι δεν εβαλες το χρημα μου σε τραπεζα, κι'εγω στο γυρισμο μου θαν το συναζα με τοκο; Κι'ειπε στους εκει Παρτε του τη μνα και δωστε τη σ'εκεινον με τις δεκα μναδες. Και τουπαν Αφεντη, εχει δεκα μναδες. Σας λεω πως σ'οπιον εχει θα δοθει, κι'οπιος δεν εχει θαν του παρουν κι'οτι εχει. Ωστοσο τους οχτρους μου εκεινους που δε με θελησαν βασιλια τους, φερτε τους εδω και σφαξτε τους μπροστα μου".

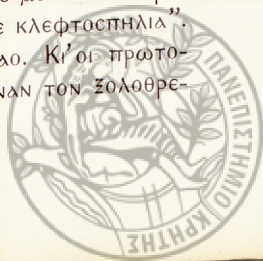
122. Και σαν ειπε αφτα, περπατουσε ομπρος ανεβαινοντας στα Ιεροσολυμα. Και συνεβηκε, οταν εφτασε στη Βηθφαγη και Βηθανια κοντα στο βουνο που λεγεται Ελιοβουνι, εστειλε διο μαθηταδες κι'ειπε "Πηγαινετε στ'αντικρυνο χωριο, και μπαινοντας θα βρειτε ενα πουλαρι δεμενο που δεν καθησε απανου του κανεις ακομα, και λυνοντας το φερτε το. Κι'αν σας ρωταει κανεις

γιατι το λυνετε, ετσι ναν του πειτε, πως Ο αφεντης το χρειαζεται". Και πηγαν οι αποσταλμενοι κι'ηβρανε καθως τους ειπε. Κι'οταν ελυναν το πουλαρι, τους ειπαν οι νοικοκυρεοι του "Τι λυνετε το πουλαρι;" Και εκεινοι ειπαν πως "Ο αφεντης το χρειαζεται". Και το πηγανε στον Ιησου, κι'ερηξαν απανου τα φορεματα τους στο πουλαρι κι'ανεβασανε τον Ιησου· και καθως πηγαινε, εστρωναν απο κατου τα φορεματα τους μεσα στο δρομο. Και πια σα ζυγωνε κοντα στον ποδα του Ελιοβουνου, αρχισε ολος ο σωρος χαρουμενος των μαθηταδων και δοξολογουσε με φωνη μεγαλη το Θεο για ολα οσα ειδανε τα θαματα, κι'ελεγε "Βλογητος αφτος που φτανει—ο Βασιλεας—στ'ονομα του Κυριου. Στα ουρανια ειρηνη, και δοξα στα υψιστα". Και μερικοι Φαρισαιοι απο το πληθος τουπανε "Δασκαλε, μαλωσε τους μαθηταδες σου". Κι'αποκριθηκε κι'ειπε "Σας λεω πως αν αφτοι σωπασουνε, οι πετρες θα φωναξουν".

123. Και σαν εφτασε, ειδε τη χωρα και την εκλαψε λεγοντας πως "Αν ισως σημερα ηξερες κι'εσυ ποιος ειναι ο δρομος της ειρηνης! Μα τωρα κρυφτηκε απο τα ματια σου. Τι θα σου πλακωσουν μερες που τριγυρω θα σου στησουν οι οχτροι σου φραχτη, και θα σε ζωσουνε και σφιξουν απο καθε μερος, και θα σε γκρεμισουνε μαζι με τα παιδια σου μεσα σου, κι'εντος σου δε θ'αφισουνε λιθαρι σε λιθαρι απανου, για τουτο, που δεν ενιωσες την εποχη του κοιταγμου σου".

Και μπηκε στο ναο κι'αρχισε να βγαζει τους εμπορους λεγοντας τους "Ειναι γραμενο Ο οικος μου οικος προσεφκης θα γινει, μα εσεις τον κανατε κλεφτοσπηλια".

Και διδασκε καθε μερα μεσα στο ναο. Κι'οι πρωτοπαπαδες κι'οι διαβασμενοι ζητουσαν ναν τον ξολοθρε-

ψουν, [καθως] κι' οι προεστοι του λαου, και δεν εβρισκαν τι να κανουν, γιατι κρεμουνταν απανου του ολος ο λαος ακουοντας.

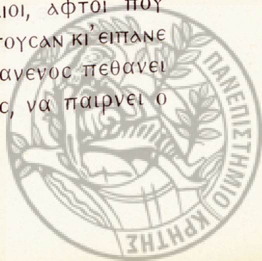
[20] 124. Και συνεβηκε μια μερα, ενω διδασκε το λαο μεσα στο ναο και κηρυχνε το καλο το μηνημα, βγηκαν ομπρος του οι πρωτοπαπαδες κι' οι διαβασμενοι μαζι με τους δημογεροντους κι' ειπανε λεγοντας του "Πες μας με πια εξουσια κανεις αφτα, η πιος σ' την εδωκε αφτη την εξουσια;" Κι' αποκριθηκε και τους ειπε "Θα σας ρωτησω κι' εγω ενα λογο και πεστε μου· το βαφτισμα του Ιωανη απο τον ουρανο ειταν η απ' ανθρωπους;" Κι' εκεινοι μεταξυ τους συλλογιστηκαν κι' ειπαν πως "Αν πουμε απο τον ουρανο, θα πει γιατι δεν τον πιστεψατε; Κι' αν πουμε απ' ανθρωπους, ολος ο λαος θα μας πετροβολησει, τι σταθερα πιστεβει πως ο Ιωανης ειτανε προφητης". Κι' απαντησαν πως δεν ξερουν απο που. Κι' ο Ιησους τους ειπε "Μητε κι' εγω δε σας λεω με πια εξουσια κανω αφτα".

125. Κι' αρχισε κι' ελεγε του λαου την παραβολη αφτη "Ενας ανθρωπος φυτεψε αμπελι, και το νοικιασε σε γεωργους και ξενιτεφτηκε αρκετον καιρο. Και στην ωρα του εστειλε στους γεωργους σκλαβο για ναν του δωσουν απο τον αμπελοκαρπο· κι' οι γεωργοι τον εδειραν και εδιωξαν εφκαιρο. Κι' εστειλε κι' αλλο σκλαβο ακομα· και εκεινοι τον εδειραν κι' αφτον και τονε ντροπιασαν και εδιωξαν εφκαιρο. Κι' εστειλε και τριτο ακομα· κι' εκεινοι κι' αφτον τονε σακατεψαν και βγαλανε οξω. Κι' ειπε ο νοικοκυρης τ' αμπελιου Τι να κανω; Θα στειλω το γιο μου τον αγαπητο· ισως αφτον τον σεβαστουν. Και οι γεωργοι οταν τον ειδαν, λογαριαζαν ενας με τον αλλον κι' ελεγαν Αφτος ειναι ο κληρονομος· ας τον σκο-

τωσουμε για να μας μεινει εμας η κληρονομια. Και βγαζοντας τον οξω απο τ'αμπελι, τονε σκοτωσαν. Λοιπον τι θαν τους κανει ο νοικοκυρης τ'αμπελιου; Θαρθει και θα ξολοθρεψει αφτους τους γεωργους, και τ'αμπελι θαν το δωκει σ'αλλους". Κι'αμα τ'ακουσανε, ειπανε "Μη γενοιτο!" Κι'εκεινος τους κοιταξε κι'ειπε "Τι λοιπον θα πει αφτο που γραφτηκε Πετρα π' απορριψαν οι χτιστες εγινε αγκωναρι. Οπιος πεσει σ'αφτη την πετρα απανου, θενα τσακιστει· και σ'οπιον πεσει, θαν τον κανει θρυματα". Και ζητησαν οι διαβασμενοι κι'οι πρωτοπαπαδες ναν τον βαλουνε στο χερι αφτη την ωρα και φοβηθηκαν το λαο· γιατι ενιωσαν πως για αφτους την ειπε αφτη την παραβολη.

126. Και καιροφυλαχτωντας εφκαιρια εστειλαν κατασκοπους, πουκανανε ταχα τους εναρετους, για ναν του πιασουνε λογο, τετιον που ναν τον παραδωσουνε στον ορισμο και στην εξουσια τ'αρχηγου. Και τονε ρωτουσαν κι'ελεγαν "Δασκαλε, ξερουμε πως λες το ισιο και διδασκεις, και δεν κοιτας ανθρωπους παρα με την αληθια διδασκεις το δρομο του Θεου. Εχουμε αδια να δωσουμε του Καισαρα φορο η οχι;" Κι'ενιωσε την πονηρια τους και τους ειπε "Δειξτε μου δηναρι. Πιανου εχει ζουγραφια κι'επιγραφη;" Κι'εκεινοι ειπαν "Του Καισαρα". Κι'εκεινος τους ειπε "Δωστε λοιπον πισω οτι ειναι του Καισαρα στον Καισαρα κι'οτι ειναι του Θεου στο Θεο". Και δεν κατορθωσαν ναν του πιασουν λογο στο λαο μπροστα, κι'απορωντας με την απαντηση του σωπασαν.

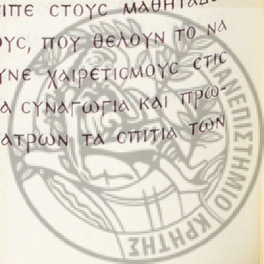
127. Και πηγανε μερικοι Σαδδουκαιοι, αφτοι που λενε δεν υπαρχει αναστασh, και τονε ρωτουσαν κι'ειπανε "Δασκαλε, ο Μωυσης μας εγραψε Αν κανενος πεθανει παντρεμενος αδερφος κι'ειναι ακληρος, να παιρνει ο

αδερφος του τη γυναικα και ναν του βγαζει σπερμα τ' αδερφου του. Ειτανε λοιπον εφτα αδερφοι. Και πηρε ο πρωτος γυναικα και πεθανε ακληρος, και την πηρε ο δεφτερος κι' ο τριτος· και το ιδιο κι' οι εφτα δεν αφισαν παιδια και πεθαναν· υστερα πεθανε κι' η γυναικα. Η γυναικα λοιπον στην ανασταση πιανου τους γινεται γυναικα; γιατι κι' οι εφτα την ειχανε γυναικα". Κι' ο Ιησους τους ειπε "Οι γιοι του κοσμου ετουτου παιρνουν αντρες και γυναικες· μα οσοι αξιωθηκανε να κερδισουν τον κοσμο εκεινο, [καθως] και την ανασταση απο τους νεκρους, μητ' αντρες παιρνουνε μητε γυναικες, μητε να πεθανουν πια μπορουνε, γιατι 'ναι ισαγγελοι, και του Θεου 'ναι γιοι οντας γιοι της αναστασης. Και το πως ανασταινουνται οι νεκροι το φανερωσε κι' ο Μωυσης στο μερος του βατου, καθως λεει Τον Κυριο το Θεο του Αβρααμ και το Θεο του Ισαακ και το Θεο του Ιακωβ. Και Θεος δεν υπαρχει νεκρωνε, παρα ζωντανων· γιατι ολοι μεσο του ζουν". Και μερικοι διαβασμενοι απαντησαν κι' ειπανε "Δασκαλε, καλα μιλησες". Τι δεν τολμουσαν πια ναν τον ρωτησουν τιποτα.

128. Και τους ειπε "Πως λενε το Χριστο πως ειναι γιος του Δαβειδ; Γιατι ο ιδιος ο Δαβειδ λεει στο βιβλιο των Ψαλμων Ειπε ο αφεντης στον αφεντη μου Καθου δεξια μου ως να βαλω τους οχτρους σου των ποδιωνε σου σκαμνι. Αφεντη λοιπον τον λεει ο Δαβειδ, και πως ειναι γιος του;"

Κι' ενω ακουγε ολος ο λαος, ειπε στους μαθηταδες "Προσεχετε απο τους διαβασμενους, που θελουν το να περπατουνε με στολες κι' αγαπουνε χαιρετισμους στις αγορες και πρωτοστασιδα μεσα στα συναγωγια και πρωτοκαθισματα στα δειπνα· που κατατρων τα σπιτια των

χηρων και ταχα κανουν προσεφκες μεγαλες. Αφτοι θα λαβουν περισσοτερη ποινη".

129. Και σηκωνοντας τα ματια ειδε τους πλουσιους [21]
πουρηχναν τα χαρισματα τους στο ταμειο [του ναου]. Κι'ειδε μια φτωχουλα χηρα εκει να ρηχνει διο λιανα και ειπε "Αληθια σας λεω πως η χηρα αφτη η φτωχια πιο πολυ ερηξε απ'ολους· γιατι ολοι εκεινοι απο το περισσεμα τους ρηξανε στα χαρισματα, μα αφτη απο το υστερημα της ολο της το βιος οσο ειχε τορηξε".

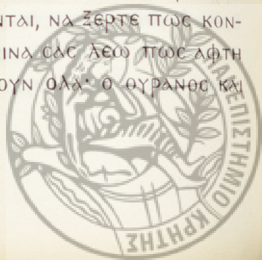
130. Κι'εκει που μερικοι μιλουσανε για το ναο πως ειναι στολισμενος με πανωρια μαρμαρα και με ταξιματα, ειπε "Αφτα που βλεπετε, θα φτασουνε μερες που πετρα της πετρας εδω δε θ'αφεθει που να μην γκρεμιστει". Και τονε ρωτησαν κι'ειπανε "Δασκαλε, ποτε λοιπον αφτα θα γινουν; και πιο το σημαδι σαν ειναι να γινουν;" Κι'εκεινος ειπε "Κοιταξτε μη σας πλανεσουν. Γιατι πολλοι θαρθουνε στ'ονομα μου λεγοντας Εγω'μαι κι'ο καιρος σιμωσε· μην τους ακολουθηστε. Κι'οταν ακουστε πολεμους κι'ακαταστασιες, μη δειλιαστε· γιατι πρεπει αφτα να γινουν πρωτα, ομως οχι εφτυς το τελος".

Τοτες τους ελεγε "Θα σηκωθει εθνος να χτυπησει εθνος και βασιλεια να χτυπησει βασιλεια, και θα γινουνε σεισμοι μεγαλοι κι'εδω κι'εκει θανατικα και πεινες, και φοβητρα θα γινουν κι'απο τον ουρανο τρανα σημαδια. Μα πριν ολα αφτα θα βαλουνε τα χερια απανου σας και θα σας κατατρεξουν, σε συναγωγια παραδινοντας σας και σε φυλακες, πηγαινοντας σας μπροστα σε βασιλιαδες και αρχηγους, για τ'ονομα μου· σε διαφεντεμα σας θα σας βγει. Λοιπον θυμαστε να μη συλλογιεστε πριν τι θ'απολογηθειτε· τι εγω θα σας δωσω στομα και σοφια, που αδυνατο ναν της αντισταθει η ν'αντιπει κανεις αντιθετος

σας. Και θα σας παραδωσουν και γονιοι κι' αδερφοι και συγγενηδες και φιλοι, και μερικους σας θα σκοτωσουν, κι' ολοι θα σας μισουνε για τ' ονομα μου. Και τριχα απο την κεφαλη σας δε θα χαθει. Με τη σταθεροσυνη σας θα κερδιστε τη ζωη σας.

131. "Και σα δειτε που κυκλωνουνε στρατοι την Ιερουσαλημ, τοτες εφτασε, να ξερτε, ο ρημαγμος της. Τοτες οι μεσα στην Ιουδαια ας φεβγουνε στα ορη, κι' οι μεσα της ας βγαινουν οξω, κι' οι [οξω] στα χωραφια ας μη γυρνουνε μεσα της, γιατι 'ναι μερες παιδωμης αφτες που θ' αληθεψουν ολα τα γραμενα. Αλιμονο στις εγκυες κι' οσες βυζαινουν τοτες· γιατι θα γινει συφορα μεγαλη εδω στη γη κι' οργη σ' ετουτον το λαο, και θενα πεσουνε με του σπαθιου το στομα, και σκλαβους σ' ολα θαν τους παν τα εθνη, και θα καταπατουνε οι εθνικοι την Ιερουσαλημ ως να συμπληρωθει και φτασει η ωρα των εθνων. Και θα γενουν σημαδια μεσα στον ηλιο, στο φεγγαρι, στα αστρα, και καρδιοχτυπι εθνων στη γη απο σαστισμα με τη βουη γιαλου κι' ανεμοζαλης, παγωνοντας ανθρωποι απο τρομαρα κι' απ' απαντοχη των οσα θα πλακωνουνε στην οικουμενη· τι καθε δυναμη των ουρανων θα κλονιστει. Και τοτες θενα δουν το γιο τ' ανθρωπου που θα φτανει μεσα σε συννεφο με δυναμη και δοξα πολλη. Και οταν αφτα αρχινουν και γινουνται, ανορθωθειτε και σηκωστε το κεφαλι σας, γιατι κοντεβει ο γλυτωμος σας".

Και τους ειπε μια παραβολη "Κοιταξτε τη συκια και ολα τα δεντρα. Οταν πια προβαλλουν, βλεποντας το μονοι σας το ξερτε πως κοντεβει πια το καλοκαιρι· ετσι κι' εσεις, σα δειτε αφτα και γινουνται, να ξερτε πως κοντεβει η βασιλεια του Θεου. Αληθινα σας λεω πως αφτη δε θα περασει η γενεα πριν γινουν ολα· ο ουρανος και

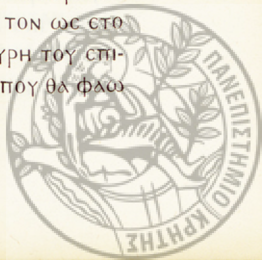

η γη θενα περασει, ομως τα λογια μου δε θα περασουν. Και προσεχετε μηπως σας βαρυνει ο νους απο [το] φαγοποτι και μεθυσι και φροντιδες κοσμικες, κι'αξαφνα η μερα αφτη σας βρει μπροστα σας σαν παγιδα· γιατι'ναι να πλακωσει σ'ολους οσοι καθουνται στο προσωπο ολοκληρης της γης. Και προσεφκεστε αγρυπνοι καθε ωρα, για να κατορθωστε ν'αποφυγετε ολα αφτα που θα γινουν και να σταθειτε ομπρος στο γιο τ'ανθρωπου".

132. Και τη μερα διδασκε μεσα στο ναο, κι'εβγαινε τη νυχτα κι'εμενε στο βουνο που λεγεται Ελιοβουνι. Κι'οτι χαραζε ολος ο λαος πηγαινε κοντα του μεσα στο ναο για ναν τον ακουει.

Και σιμωνε η σκολη των αζυμων — αφτη που λενε [22]
πασκα — και ζητουσαν οι πρωτοπαπαδες κι'οι διαβασμενοι πως ναν τον θανατωσουν· γιατι φοβουνταν το λαο. Και μπηκε ο Σατανας μεσα στον Ιουδα που λεγανε Ισκαριωτη, εναν απο τον αρθιμο των δωδεκα, και πηγε και τα μιλησε με τους πρωτοπαπαδες και τους αρχιφυλακους πως ναν τους τον παραδωσει. Και χαρηκαν και συφωνησαν ναν του δωκουνε χρηματα· και παραδεχτηκε και ζηταε εφκαιρια ναν τον παραδωσει διχως εκεινοι να ταραχτουν.

133. Κι'εφτασε η μερα των αζυμων οταν επρεπε να γινει η θυσια του πασκα, κι'εστειλε τον Πετρο και τον Ιωανη κι'ειπε "Πηγαινετε κι'ετοιμαστε μας το πασκα για να φαμε". Κι'εκεινοι τουπαν "Που θελεις να σου ετοιμασουμε να φας το πασκα;" Κι'εκεινος τους ειπε "Να, πηγαινοντας στη χωρα θ'απαντηστε ανθρωπο που θα κουβαλαει σταμνι νερο· ακολουθηστε τον ως στο σπιτι που πηγαινει. Και να πειτε του νοικοκυρη του σπιτιου Σου λεει ο δασκαλος Πουναι το κονακι οπου θα φαω

το πασκα με τους μαθηταδες μου; Κι'εκεινος θα σας δειξει ενα μεγαλο ανωι στρωμενο· εκει ετοιμαστε". Και πηγαν κι'ηβρανε καθως τους ειχε πει, κι'ετοιμασαν το πασκα.

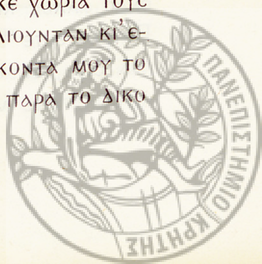
134. Και σαν ηρθε η ωρα καθησε, [καθως] κι'οι αποστολοι μαζι του. Και τους ειπε "Αποθυμια αποθυμησα τουτο το πασκα ναν το φαω μαζι σας, πριν να παθω. Γιατι σας λεω πως πια δε θαν το φαω παρα σα φτασει η ωρα του, μεσα στη Βασιλεια του Θεου". Και παιρνοντας [απο το χερι τους] ποτηρι, δοξολογησε κι'ειπε "Παρτε αφτο και μοιραστε το· γιατι σας λεω, δε θα πιω απο τωρα πια αμπελοκαρπο ως να φτασει η Βασιλεια του Θεου". Και παιρνοντας ψωμι, δοξολογησε και τοκοψε κοματια και τους εδωκε λεγοντας "Αφτο 'ναι το κορμι μου που δινεται για το καλο σας. Κανετε το για να με θυμαστε". Και το ιδιο [πηρε] το ποτηρι υστερα απο το δειπνο κι'ειπε "Ετουτο το ποτηρι [ειναι] η καινουργια η διαθηκη με το αιμα μου που χυνεται για το καλο σας. Ομως να το χερι του παραδοτη μου μαζι μου στο τραπεζι απανου. Γιατι ναι μεν πηγαινει ο γιος τ'ανθρωπου κατα τ'αποφασισμενα· ομως αλιμονο τ'ανθρωπου εκεινου που μεσο του παραδινεται". Και αρχισαν αφτοι και συζητουσαν μεταξυ τους πιος τους ειτανε ναν το κανει αφτο.

135. Κι'εγινε μεταξυ τους και συνερισμος πιος τους ταχα ναναι ο μεγαλυτερος. Κι'εκεινος τους ειπε "Οι βασιλιαδες των εθνων τα οριζουν, κι'οσοι τα κυβερνουνε κραζουνται εβεργετες· ομως οχι εσεις το ιδιο, μονε ο πιο μεγαλος σας ας γινει σαν τον πιο μικρο και ο αρχηγος καθως τον υπερετη. Γιατι πιος ο μεγαλυτερος, ο καθισμενος η αφτος που υπερετει; Δεν ειναι

ο καθισμενος; Εγω ομως μεταξυ σας ειμαι σαν τον υπερετη. Κι'εσεις σταθηκατε μαζι μου ως στο τελος κατα τα παθηματα μου· κι'αφινω εγω για σας—οπως ορισε ο πατερας μου για μενα Βασιλεια—το να τρωτε και πινετε απο το τραπεζι μου μεσα στη Βασιλεια μου, και θα κατσετε σε θρονους κρινοντας τις Δωδεκα φυλες του Ισραηλ.

136. "Σιμωνα Σιμωνα, να ο Σατανας σας γυρεψε για να σας κοσκινισει σαν το σταρι. Εγω ομως παρακαλεσα για σενα, η πιστη σου να μη σωθει, κι'εσυ, μια μερα σα γυρισεις, στηριξε τους αδερφους σου". Κι'εκεινος τουπε "Κυριε, ειμαι ετοιμος μαζι σου και σε φυλακη να συρω και σε θανατο". Κι'εκεινος ειπε "Σου λεω, Πετρο, πριν σημερα λαλησει πετεινος, ως τρεις φορες θαν τ'αρνηθεις πως δε με ξερεις". Και τους ειπε "Οταν σας εστειλα χωρις πουγγι και ταγαρι και σανταλια, μηπως στερηθηκατε τιποτα;" Κι'εκεινοι ειπαν "Τιποτα". Και τους ειπε "Μα τωρα οποιος εχει πουγγι, ας το παρει, το ιδιο και ταγαρι· κι'οποιος δεν εχει, ας πουλησει το φορεμα του κι'ας αγορασει σπαθι. Γιατι σας λεω πως τουτο το γραμενο πρεπει να μου τυχει, το Και με κακουργους τονε λογαριασαν. Γιατι τα δικα μου τελιωσαν". Κι'εκεινοι ειπανε "Κυριε, να διο σπαθια εδω". Κι'εκεινος τους ειπε "Σωνουν".

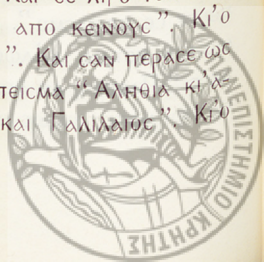
137. Και βγηκε και πηγε οπως συνηθιζε στο Ελιοβουνι· και τον ακολουθησαν κι'οι μαθηταδες. Κι'οταν εφτασε ως εκει, τους ειπε "Προσεφκεστε για να μην πεστε σε πειρασμο". Κι'αφτος τραβηχτηκε χωρια τους ως μια πετρια, κι'αφου γονατισε, περικαλιουνταν κι'ελεγε "Πατερα, αν θελεις, παρε το απο κοντα μου το ποτηρι αφτο· ομως οχι το θελημα μου, παρα το δικο

σου ας γινει". Και σα σηκωθηκε απο την προσεφκη, ηρθε στους μαθηταδες και τους βρηκε απο τη λυπη κοιμισμενους, και τους ειπε "Τι κοιμαστε; Σηκωθειτε και προσεφκεστε για να μη πεστε σε πειρασμο".

138. Κι'ενω μιλουσε ακομα, να πληθος, κι'ο Ιουδας πουλεγαν, ενας απο τους δωδεκα, περπατουσε ομπρος τους, και πηγε στον Ιησου κοντα ναν τον φιλησει. Και ο Ιησους τουπε "Ιουδα, με φιλημα παραδινεις το γιο τ'ανθρωπου;" Και σαν ειδαν οι τριγυρω του το τι θα γινει, ειπαν "Κυριε, να χτυπησουμε με το σπαθι;" Και χτυπησε καπιος τους το σκλαβο του αρχιπαπα και τουκοψε τ'αφτι του το δεξυ. Κι'ο Ιησους αποκριθη κι'ειπε "Αφιστε· ως αφτου". Κι'αγγιξε τ'αφτι και τον γιατρεψε. Κι'ειπε ο Ιησους στους πρωτοπαπαδες και τους αρχιφυλακους του ναου και στους δημογεροντους πουρθανε εναντιον του "Λες για κακουργο βγηκατε με σπαθια και ξυλα. Καθε μερα ειμουνα μαζι σας μεσα στο ναο και δεν απλωσατε τα χερια να με πιαστε. Ομως αφτη ειναι η ωρα σας κι'ο ορισμος της σκοτεινιας".

Κι'αφου τον επιασαν, τον πηραν και τον πηγανε στου αρχιπαπα. Κι'ο Πετρος ακολουθουσε απο μακρια. [139]. Και σαν αναψανε φωτια στη μεση της αβλης και καθησαν ολοι μαζι, καθοτανε στη μεση τους [κι']ο Πετρος. Και τον ειδε μια κοπελλα καθισμενο στη φωτια κοντα, και στυλωνοντας τα ματια απανου του, ειπε "Κι'αφτος ειτανε μαζι του". Κι'αφτος αρνηθη κι'ειπε "Δεν τον ξερω, κοριτσι [μου]". Και σε λιγο τον ειδε ενας αλλος κι'ειπε "Κι'εσυ εισαι απο κεινους". Κι'ο Πετρος ειπε "Ανθρωπε, δεν ειμαι". Και σαν περασε ως μια ωρα, ενας αλλος ελεγε με πεισμα "Αληθεια κι'αφτος ειτανε μαζι του· γιατι'ναι και Γαλιλαιος". Κι'ο

Πετρος ειπε "Ανθρωπε, δεν ξερω τι λες". Και στη στιγμη, ενω μιλουσε ακομα, λαλησε πετεινος, κι'ο Κυριος γυρνωντας κοιταξε τον Πετρο, και θυμηθηκε ο Πετρος το λογο του Κυριου, οπως τουπε, πως "Πριν σημερα λαλησει πετεινος, τρεις φορες θα μ'αρνηθεις". Και βγηκε οξω κι'εκλαψε πικρα. Κι'οι αντρες που τον φυλαγαν, τον περγελουσαν κι'εδαιρναν, και του σκεπασαν τα ματια και τονε ρωτουσαν κι'ελεγαν "Προφητεψε πιος σε χτυπησε". Κι'αλλα πολλα του λεγανε με τις βλαστημιες.

140. Και σαν ξημερωσε, μαζεφτηκε η γεροντεια του λαου, οι πρωτοπαπαδες κι'οι διαβασμενοι, και τον πηρανε στη συνοδο τους λεγοντας "Αν εσυ'σαι ο Χριστος; Πες μας". Και τους ειπε "Αν σας πω, δε θα πιστεψτε· κι'αν σας ρωτησω, δε θ'αποκριθειτε. Ομως απο τωρα θα καθεται ο γιος τ'ανθρωπου δεξια απο του Θεου τη δυναμη". Κι'ειπαν ολοι "Λοιπον εσυ εισαι ο γιος του Θεου;" Κι'εκεινος τους ειπε "Εσεις το λετε πως ειμαι εγω". Κι'εκεινοι ειπαν "Τι θελουμε πια μαρτυρια; Γιατι τ'ακουσαμε οι ιδιοι απο το στομα του".

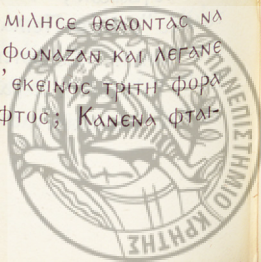
Και σηκωθηκε ολο τους το πληθος και τον πηγανε [23]
στον Πειλατο. 141. Κι'αρχισαν ναν τον κατηγορουνε λεγοντας "Αφτον εδω τον ηβραμε που στρεβλωνε το εθνος μας και του Καισαρα αμποδιζε ναν του δινουν φορους κι'ελεγε πως ειναι ο μυρωμενος βασιλεας". Κι'ο Πειλατος τον ρωτησε κι'ειπε "Εσυ εισαι ο βασιλεας των Ιουδαιων;" Κι'εκεινος τ'απαντησε κι'ειπε "Εσυ το λες". Κι'ο Πειλατος ειπε στους πρωτοπαπαδες και στα πληθη "Δε βρισκω φταιξιμο σ'αφτον τον ανθρωπο". Κι'εκεινοι λεγανε πεισματικα πως "Αναστατωνει το λαο διδασκοντας σ'ολη την Ιουδαια κι'αρχινωντας

απο τη Γαλιλαια ως εδω". Και σαν τ'ακουσε ο Πειλατος, ρωτησε αν ο ανθρωπος ειναι Γαλιλαιος, και σαν εμαθε πως ειτανε απο την εξουσια του Ηρωδη, τον εστειλε απανου στον Ηρωδη πουτανε κι'εκεινος τοτες στα Ιεροσολυμα.

142. Κι'ο Ηρωδης οταν ειδε τον Ιησου, χαρηκε υπερβολικα· γιατι αρκετον καιρο ηθελε ναν τον δει με το ν'ακουει για αφτον, κι'ελπιζε κανα σημαδι ναν τονε δει να κανει. Και τον ρωτουσε λογια πολλα· μα αφτος δεν τ'αποκριθη τιποτα. Κι'οι πρωτοπαπαδες κι'οι διαβασμενοι εστεκαν και τον κατηγορουσανε με πεισμα. Κι'ο Ηρωδης αφου τον ξεφτελισε μαζι με το στρατο του και τον περιπαιξε, του φορεσε μεγαλοπρεπη στολη και τον εστειλε του Πειλατου. Και φιλιωθηκαν εκεινη τη μερα ο Ηρωδης κι'ο Πειλατος μεταξυ τους· γιατι ειτανε μαλωμενοι πριν.

143. Κι'ο Πειλατος εκραξε τους πρωτοπαπαδες και τους προεστους και το λαο και τους ειπε "Μου φερατε αφτον τον ανθρωπο πως ταχα στρεβλωνει το λαο· και να, εγω τον ανακρινα μπροστα σας και δεν του βρηκα αφτου του ανθρωπου κανενα φταιξιμο που του κατηγορατε. Μα μητε κι'ο Ηρωδης, γιατι τον εστειλε σ'εμας. Και να, τιποτα δεν εκανε που ν'αξιζει θανατο. Λοιπον θαν τον παιδεψω και θαν τον αφισω". Και φωναξανε ολοι συψυχοι και λεγανε "Σκοτωσε τον κι'απολυσε μας το Βαραββα", που για καπια ταραχη πουγινε στη χωρα και για φονο ειτανε βαλμενος φυλακη.

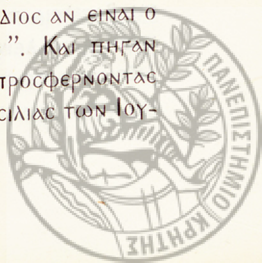
144. Κι'ο Πειλατος παλι τους μιλησε θελοντας να απολυσει τον Ιησου. Κι'αφτοι του φωναζαν και λεγανε "Σταβρωνε σταβρωνε τον". Κι'εκεινος τριτη φορα τους ειπε "Γιατι τι κακο εκανε αφτος; Κανενα φται-

ξιμο δεν του βρηκα για θανατο. Λοιπον θαν τον παιδεψω και θαν τον αφισω". Κι'εκεινοι με φωνες μεγαλες [τονε] βιαζαν και τον παρακαλουσαν ναν τονε σταβρωσει, κι'ολο δυναμωνανε οι φωνες τους. Και αποφασισε ο Πειλατος ναν τους γινει η χαρη, και λεφτερωσε το φυλακισμενο για ταραχη και φονο που ζητουσαν, και τον Ιησου [τους] τον παραδωκε στη βουληση τους.

145. Και πηγαινοντας τον, σταματησανε εναν καπιο Σιμωνα απο την Κυρηνη που γυριζε απο το χωραφι, και του φορτωσανε να κουβαλησει το σταβρο πισω απο τον Ιησου. Και τον ακολουθαε πληθος πολυ λαος, και γυναικες που στηθοκοπιουνταν και τον εκλαιγαν. Και γυρισε ο Ιησους στις γυναικες κι'ειπε "Κορες της Ιερουσαλημ, μη με κλαιτε· παρα εσας να κλαιτε, [εσας] και τα παιδια σας, γιατι ερχουνται να μερες οταν θα πουν Καλοτυχες οι στειρες κι'οι κοιλιες που δε γεννησαν και οι κορφοι που δε βυζαξαν. Τοτες θ'αρχισουνε και θα λενε στα ορη Πεστε απανου μας, και στα βουνα Πλακωστε μας, γιατι αν αφτα του κανουν του χλωρου του δεντρου, τι θα παθει το ξερο;"

146. Και πηγαινανε μαζι του κι'αλλους διο κακουργους ναν τους θανατωσουν. Κι'οταν φτασανε στο μερος που το λενε Καρα, εκει τον σταβρωσαν, [καθως] και τους κακουργους, εναν δεξια κι'εναν αριστερα. Και μοιραζοντας τα φορεματα του ρηξανε λαχνο. Κι'εστεκε ο λαος και κοιταζε. Κι'οι προεστοι τον περγελουσαν και ελεγαν "Αλλους εσωσε, ας σωθει [κι']ο ιδιος αν ειναι ο γιος ο μυρωμενος του Θεου ο εκλεχτος". Και πηγαν κι'οι στρατιωτες και τον περιπαιζαν, προσφερνοντας του ξυδι και λεγοντας "Αν εσυ 'σαι ο βασιλιας των Ιου-

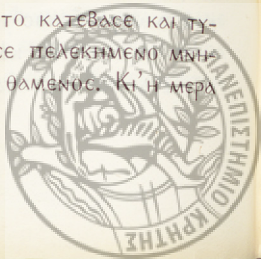

δαιων, σωσου ο ιδιος". Κι'ειταν κι'επιγραφη απο πανου
του Βασιλεας των Ιουδαιων αφτος.

147. Κι'ενας απο τους κρεμασμενους τους κακουργους τονε βλαστημουσε "Δεν εισαι εσυ ο Χριστος; Σωσου εσυ και [σωσε μας κι']εμας". Κι'αποκριθη ο αλλος και τονε μαλωσε κι'ειπε "Μητε το Θεο δε φοβασαι εσυ που παιδεβεσαι το ιδιο; Κι'εμεις ναι δικια· γιατι στα εργα μας αξιζει το οτι βρηκαμε· μα τιποτα αφτος δεν εκανε απρεπο". Κι'ελεγε "Ιησου, θυμησου με οταν πας στη Βασιλεια σου". Και τουπε "Αληθινα σου λεω, σημερα θα βρεθεις μαζι μου στον παραδεισο".

148. Κι'ειταν πια τοτε η ωρα ως εξη και σκοτεινιασε ολη η γη ως στις εννια η ωρα με το να χαθηκε ο ηλιος, και σκιστηκε τ'απλωμα του ναου στη μεση. Και φωναξε ο Ιησους φωνη μεγαλη κι'ειπε "Πατερα, στα χερια σου αφινω την ψυχη μου". Κι'αμα τοπε αφτο, ξεψυχησε. Κι'οταν ειδε ο εκατονταρχος τι ετυχε, δοξαζε το Θεο λεγοντας "Αληθινα ο ανθρωπος αφτος ειταν αγιος". Κι'ολα τα πληθη πουχανε μαζεφτει να δουν αφτο το θεαμα, σαν ειδαν οσα γινανε, γυρνουσαν πισω χτυπωντας τα στηθια. Κι'εστεκαν ολοι οι δικοι του απο μακρια, [καθως] κι'οι γυναικες οσες τονε συνοδεβαν απο τη Γαλιλαια, βλεποντας τα αφτα.

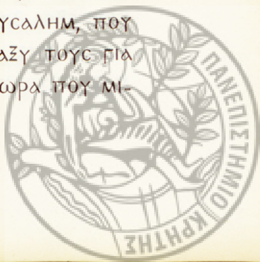
149. Και να ενας ανθρωπος μ'ονομα Ιωσηφ πουτανε συνοδικος, ανθρωπος καλος εναρετος (αφτος δεν ειχε συφωνησει με τη συνοδο και με το καμωμα τους), απο την Αριμαθαια, χωρα των Ιουδαιων, π'απαντεχε τη Βασιλεια του Θεου, αφτος πηγε στον Πειλατο και ζητησε το λειψανο του Ιησου, και το κατεβασε και τυλιξε μεσα σε σαβανο, και τοθαψε σε πελεκημενο μνημα οπου κανεις ακομα δεν ειτανε θαμενος. Κι'η μερα

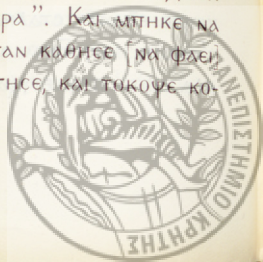
ειτανε παρασκεβη και χαραζε σαββατο. Και καταποδι ακο-
λουθωντας οι γυναικες, οσες ηρθανε μαζι του απο τη
Γαλιλαια, παρατηρησαν το μνημα και πως θαφτηκε το
λειψανο του. Και γυρνωντας πισω ετοιμασαν μπαλσαμα
και μυρουδικα.

Και το σαββατο ησυχασαν κατα την εντολη. 150. [24]
Και τα πρωτοβδομαδα με τα βαθια χαραματα ηρθανε
στο μνημα φερνοντας τα μπαλσαμα πουχαν ετοιμασει.
Και βρηκανε την πετρα κυλισμενη περα απο το μνημα,
και μπαινοντας δε βρηκαν το λειψανο του Κυριου [μας]
του Ιησου. Και συνεβη, ενω απορουσανε μ'αφτο, να διο
αντρες προβαλαν ομπρος τους με στολες αστραφτερες.
Κι'εκει που τρομαξαν και πουγαιρναν το προσωπο τους
χαμου, τους ειπαν "Τι γυρεβετε το ζωντανο με τους
νεκρους; Δεν ειναι εδω, μονε αναστηθηκε. Θυμηθειτε
πώς σας μιλησε οταν ειτανε στη Γαλιλαια ακομα, λε-
γοντας πως πρεπει ο γιος τ'ανθρωπου να παραδοθει σε
χερια ανθρωπων αμαρτωλων και να σταβρωθει και την
τριτη μερα ν'αναστηθει". Και θυμηθηκαν τα λογια του,
και γυρισαν απο το μνημα πισω και ταπαν ολα αφτα
στους εντεκα και σ'ολους τους λοιπους. Κι'ειταν η
Μαγδαληνη η Μαρια, κι'η Ιωανα, κι'η Μαρια [η μητερα]
του Ιακωβου, κι'οι λοιπες μαζι τους ταλεγαν αφτα στους
αποστολους. Και τους φανηκαν σα μυθοι αφτα τα λογια
και δεν τις πιστεβαν. Κι'ο Πετρος σηκωθηκε κι'ετρεξε
στο μνημα, κι'εσκυψε και βλεπει μοναχα τα σαβανα,
κι'εφυγε απορωντας μεσα του με το περιστατικο.

151. Και να διο τους την ιδια μερα πηγαιναν σε
χωριο εξηντα σταδια αλαργα απο την Ιερουσαλημ, που
τ'ονομα του Εμμαους, και μιλουσανε μεταξυ τους για
ολα αφτα που ετυχαν. Και συνεβηκε, την ωρα που μι-

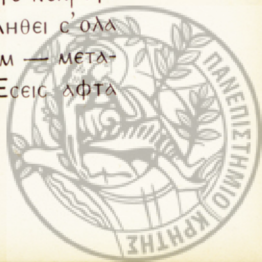

λουσανε και συζητουσαν, σιμωσε ο Ιησους και περπατουσε μαζι τους· μα τα ματια τους τους ειτανε πιασμενα να μην τονε γνωρισουν. Και τους ειπε "Τι ειναι αφτα τα λογια που περπατωντας συζητατε μεταξυ σας;" Και σταθηκαν λυπημενοι. Κι'αποκριθη ο ενας, μ'ονομα Κλεοπας, και τουπε "Εσυ μοναχα καθεσαι στην Ιερουσαλημ και δεν εμαθες οσα ετυχαν εκει αφτες τις μερες;" Και τους ειπε "Πια;" Κι'εκεινοι τουπαν "Αφτα του Ιησου του Ναζαρηνου που σταθηκε προφητης δυνατος μ'εργο και με λογο στα ματια του Θεου και σ'ολου του λαου, και πως τον παραδωκαν οι πρωτοπαπαδες κι'οι αρχοντοι μας να τιμωρηθει με θανατο και τονε σταβρωσαν. Και εμεις ελπιζαμε πως ειναι αφτος που θα λεφτερωνε τον Ισραηλ· μα ωστοσο να τρεις μερες τωρα παν απ'οταν εγιναν αφτα. Μονε και μερικες γυναικες μας μας σαστισαν, που πηγαν την αβγη στο μνημα, και σα δε βρηκανε το λειψανο του, ηρθαν και μας λεν πως ειδανε και αγγελων ιδωμα που λεν πως ζει. Και πηγανε μερικοι και δικοι μας στο μνημα, και βρηκαν ετσι καθως ειπαν οι γυναικες, ομως τον ιδιο δεν τον ειδαν". Κι'εκεινος τους ειπε "Ω ανθρωποι διχως νου και με καρδια αργοπιστεφτη υστερα απ'ολα οσα γραψανε οι Προφητες! Αφτα δεν επρεπε ο Χριστος να παθει και να μπει στη δοξα του;" Κι'αρχιζοντας απο το Μωυση κι'απ'ολους τους Προφητες, τους ξηγησε τα δικα του μεσα σ'ολες τις Γραφες. Κι'ειχανε φτασει στο χωριο που πηγαιναν, κι'αφτος καμωθηκε πως πηγαινει πιο μακρυτερα· και τον κανανε [να μεινει] λεγοντας "Μεινε μαζι μας, γιατι κοντεβει βραδυ κι'εγυρε πια η μερα". Και μπηκε να μεινει μαζι τους. Και συνεβηκε, οταν καθησε [να φαει] μαζι τους, πηρε το ψωμι και βλογησε, και τοκοψε κο-

ματια και τους εδινε· κι'ανοιξαν τα ματια τους και τον αναγνωρισαν. Κι'αφτος τους εγινε αφαντος. Κι'ειπανε μεταξυ τους "Δεν εκαιγε η καρδια μας, καθως στο δρομο μας μιλουσε, το πώς μας ξηγαε τις Γραφες!"

152. Και σηκωθηκαν την ιδια ωρα και γυρισανε πισω στην Ιερουσαλημ. Και βρηκανε μαζεμενους τους εντεκα και τους συντροφους τους, που λεγανε πως αληθινα αναστηθη ο Κυριος και φανερωθηκε στο Σιμωνα. Κι'αφτοι ξηγουσαν οσα τυχανε στο δρομο και πως τον αναγνωρισαν κατα το κοψιμο του ψωμιου. Κι'ενω μιλουσαν ετσι, σταθηκε εκεινος μεταξυ τους και τους λεει "Ειρηνη σας". Κι'απο την ταραχη τους και το φοβο που τους πηρε νομιζαν πως θωρουνε φαντασμα. Και τους ειπε "Τι ειστε ταραγμενοι και τι στοχασμοι σας ανεβαινουνε στο νου; Κοιταξτε μου τα χερια μου και ποδια μου, πως ειμαι εγω ο ιδιος. Ψαξτε με και κοιταξτε, τι φαντασμα δεν εχει σαρκα μητε κοκκαλα οπως θωρατε κι'εχω εγω". Και σαν τοπε αφτο, τους εδειξε τα χερια και τα ποδια. Κι'ενω ακομα αφτοι απιστουσαν απο τη χαρα και σαστιζαν, τους ειπε "Εχετε τιποτα εδω φαγοσιμο;" Κι'αφτοι του δωκανε λιγο ψημενο ψαρι, και το πηρε ομπρος τους κι'εφαγε. Και τους ειπε "Αφτα ειναι τα λογια μου που σας μιλησα οταν ειμουνα ακομα μαζι σας, πως πρεπει ν'αληθεψουν ολα τα γραμενα μεσα στο Νομο του Μωυση και μεσα στους Προφητες και Ψαλμους για μενα". Τοτες τους ανοιξε το νου να καταλαβουν τις Γραφες, και τους ειπε πως "Ετσι γραφτηκε, ο Χριστος να παθει και ν'αναστηθει απο τους νεκρους την τριτη μερα, και στ'ονομα του να διαλαληθει σ'ολα τα εθνη — αρχιζοντας απο την Ιερουσαλημ — μετανιωμος για να συχωρεθουν οι αμαρτιες. Εσεις αφτα

κηρύξτε τα. Και να εγώ σας στέλνω ό,τι ετάξε ο πατέρας μου. Κι' εσείς κάθηστε μες στη χώρα ως που να φορεθείτε από τα ύψη δύναμη".

Και τους πήγε όξω ως κοντά στη Βηθανία και σήκωσε τα χέρια και τους βλόγησε. Και συνέβη, εκεί που τους βλογούσε, αποχωρίστη από κοντά τους και σηκωνούνταν στον ουρανό. Κι' εκείνοι τον προσκύνησαν, και γύρισαν πίσω στην Ιερουσαλήμ με χαρά μεγάλη, κι' έμεναν πάντα μέσα στο ναό δοξολογώντας το Θεό.

Αμήν.

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΟΥΚΑ

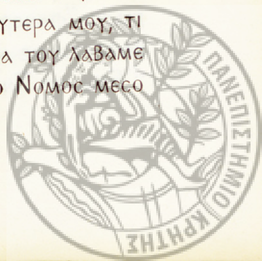

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΩΑΝΗ

Στην αρχη ειταν ο λογος κι'ο λογος ειτανε με το Θεο και Θεος ειταν ο λογος. Ειταν εκεινος στην αρχη με το Θεο. Ολα τα παντα μεσο του εγιναν, και χωρις του τιποτα δεν εγινε που γινηκε. Μεσα του ειτανε ζωη κι'η ζωη ειτανε το φως των ανθρωπων, και το φως μεσα στο σκοταδι φεγγει και το σκοταδι δεν το κυριεψε.

2. Βγηκε ενας ανθρωπος σταλμενος απο το Θεο· τ'ονομα του Ιωανης. Αφτος ηρθε προς κηρυγμα, για να κηρυξει το φως, που να κανει κι'ολοι να πιστεψουν. Δεν ειταν εκεινος το φως, παρα για να κηρυξει το φως. Το φως τ'αληθινο που φωτιζει καθε ανθρωπο ερχοτανε στον κοσμο· στον κοσμο ειταν κι'ο κοσμος μεσο του εγινε, κι'ο κοσμος δεν τον αναγνωρισε. Στα δικα του ηρθε, κι'οι δικοι του δεν τον παραδεχτηκαν· ομως οσοι τονε δεχτηκαν, τους εδωκε εξουσια να γινουν του Θεου παιδια, σ'αφτους που πιστεψαν τ'ονομα του, που οχι απο αιματα μητε απο θεληµα σαρκας μητε απο θεληµα αντρος, παρα απο το Θεο γεννηθηκαν.

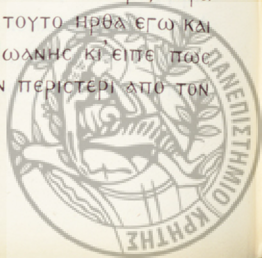
Κι'ο λογος εγινε σαρκα και κατοικησε μεταξυ μας — κι'ειδαμε τη δοξα του, δοξα σα μοναχογιου [δοσμενη] απο πατερα — γιοματος χαρη, αληθια. Ο Ιωανης τον κηρυχνει και φωναζει λεγοντας "Αφτος ειναι που ειπα Αφτος που φτανει πισω μου εγινε προτυτερα μου, τι ειταν πρωτος μου. Γιατι απο το περισσεμα του λαβαμε ολοι εμεις, και χαρη για χαρη. Επειδης ο Νομος μεσο

του Μωυση δοθηκε· η χαρη κι'η αληθια ηρθε μεσο του Ιησου Χριστου".

3. Το Θεο κανεις ποτες ακομα δεν τον ειδε· ο μοναχογιος Θεος πουναι στον κορφο του πατερα, εκεινος τον ξηγησε. Κι'αφτο ειναι το κηρυγμα του Ιωανη οταν εστειλαν οι Ιουδαιοι απο τα Ιεροσολυμα παπαδες και Λεβειτες ναν τον ρωτησουν "Εσυ πιος εισαι;" Κι'ομολογησε και δεν αρνηθηκε· κι'ομολογησε πως "Εγω δεν ειμαι ο Χριστος". Και τονε ρωτησαν "Εσυ λοιπον τι; Ο Ηλιας εισαι;" Και λεει "Δεν ειμαι". "Ο Προφητης εισαι εσυ;" Κι'αποκριθηκε "Οχι". Τουπανε λοιπον "Πιος εισαι; Για να δωκουμε απαντηση σ'εκεινους που μας εστειλαν. Τι λες για σενα;" Ειπε "Εγω φωνη που καπιος κραζει στην ερημο Ισιο καντε το δρομο του Κυριου, καθως ειπε ο Ησαΐας ο προφητης". Κι'ειταν οι σταλμενοι Φαρισαιοι, και τονε ρωτησαν και τουπαν "Τι λοιπον βαφτιζεις αν εσυ δεν εισαι ο Χριστος ουδ'ο Ηλιας ουδ'ο Προφητης;" Τους αποκριθη ο Ιωανης και ειπε "Εγω βαφτιζω με νερο· μεταξυ σας στεκει, διχως ναν τον ξερετε, κι'ερχεται πισω μου αφτος που εγω δεν ειμαι αξιος να λυσω το λουρι του σανταλιου του". Αφτα γινανε στη Βηθανια αντιπερα του Ιορδανη, οπου βαφτιζε ο Ιωανης.

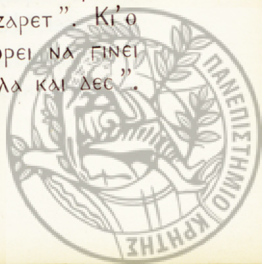
4. Την κατοπι μερα βλεπει τον Ιησου που πηγαινε κοντα του και λεει "Να το τ'αρνι του Θεου που βγαζει την αμαρτια του κοσμου. Αφτος ειναι που σας ειπα Πισω μου ερχεται ανθρωπος που γινηκε προτυτερα μου, τι ειταν πρωτος μου. Κι'εγω δεν τον ηξερα, παρα για να φανερωθει στον Ισραηλ, για τουτο ηρθα εγω και βαφτιζω με νερο". Και κηρυξε ο Ιωανης κι'ειπε πως "Ειδα το Πνεμα που κατεβαινε σαν περιστερι απο τον

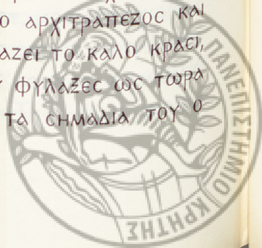
ουρανο και καθησε απανου του. Κι'εγω δεν τον ηξερα· μα αφτος που μ'εστειλε να βαφτιζω με νερο, εκεινος μουπε Σ'οπιονε δεις να κατεβει το Πνεμα και καθησει απανου του, αφτος βαφτιζει με πνεμα αγιο. Κι'εγω ειδα και κηρυξα πως αφτος ειναι ο γιος του Θεου".

5. Την κατοπι μερα εστεκε παλι ο Ιωανης με διο του μαθηταδες, και τηρωντας τον Ιησου που περπατουσε λεει "Να τ'αρνι του Θεου". Και τον ακουσαν οι διο του μαθηταδες που μιλουσε, κι'ακολουθησαν τον Ιησου. Και γυρισε ο Ιησους, και βλεποντας τους που τον ακολουθουσαν τους λεει "Τι ζητατε;" Κι'εκεινοι τουπανε "Ραββει (που ξηγημενο θα πει Δασκαλε), που καθεσαι;" Τους λεει "Ελατε και θα δειτε". Πηγανε λοιπον κι'ειδαν που καθεται, και μειναν μαζι του εκεινη τη μερα. Ειταν ως δεκα η ωρα. Ειταν ο Αντρεας, ο αδερφος του Σιμωνα του Πετρου, ενας απο τους διο π'ακουσανε απο τον Ιωανη και τον ακολουθησαν. Αφτος βρισκει πρωτο τον αδερφο του το Σιμωνα και του λεει "Βρηκαμε το Μεσσια", που ξηγημενο θα πει Χριστος. Τον πηγε στον Ιησου. Ο Ιησους τον κοιταξε κι'ειπε "Εσυ εισαι ο Σιμωνας, ο γιος του Ιωνα· θα σε κραζουν εσενα Κηφα", που θα πει Πετρος.

6. Την κατοπι μερα θελησε να βγει στη Γαλιλαια. Και βρισκει το Φιλιππο ο Ιησους και του λεει "Ακολουθα με". Κι'ο Φιλιππος ειταν απο τη Βηθσαϊδα, απο την πατριδα του Αντρεα και του Πετρου. Βρισκει ο Φιλιππος το Ναθαναηλ και του λεει "Εκεινον πουγραψε ο Μωυσης μεσα στο Νομο κι'οι Προφητες, τον ηβραμε, τον Ιησου, το γιο του Ιωσηφ απο τη Ναζαρετ". Κι'ο Ναθαναηλ τουπε "Απο τη Ναζαρετ μπορει να γινει τιποτα καλο;" Του λεει ο Φιλιππος "Ελα και δες".

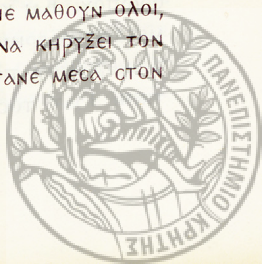
Ειδε ο Ιησους το Ναθανιηλ που πηγαινε κοντα του
και λεει για αφτον "Να αληθινα Ισραηλειτης με διχως
πονηρια". Του λεει ο Ναθανιηλ "Πως με ξερεις;"
Αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε "Πριν σε φωναξει ο
Φιλιππος, σ'ειδα σαν εισουνα στη συκια απο κατου".
Τ'αποκριθηκε ο Ναθανιηλ "Ραββει, εσυ εισαι ο γιος του
Θεου, εσυ εισαι ο Βασιλιας του Ισραηλ". Αποκριθηκε ο
Ιησους και τουπε "Γιατι σουπα πως σ'ειδα στη συκια
απο κατου, πιστεβεις· μεγαλυτερα τους θα δεις". Και
του λεει "Αληθια αληθια σας λεω· θα δειτε τον ουρανο
ανοιχτο και τους αγγελους του Θεου που θ'ανεβοκατε-
βαινουν απανου στο γιο τ'ανθρωπου".
[2] 7. Και τρεις μερες κατοπι εγινε γαμος στην Κανα
της Γαλιλαιας, κι'ειταν εκει η μητερα του Ιησου· και
προσκαλεσαν και τον Ιησου και τους μαθηταδες του στο
γαμο. Κι'ελειψε το κρασι, και λεει του Ιησου η μητερα
του "Δεν εχουν κρασι". Κι'ο Ιησους της λεει "Τι θε-
λεις απο μενα, [ω] γυναικα; Δεν ηρθε ακομα η ωρα
μου". Λεει η μητερα του στους δουλους "Οτι σας λεει
καντε το". Κι'ειταν εκει εξη σταμνες πετρινες, βαλ-
μενες οπως συνηθιζεται προς καθαρισμο των Ιουδαιων,
που χωρουσαν απο διο η τρια μετρα. Τους λεει ο
Ιησους "Γιομιστε τις σταμνες νερο". Και τις γιομισαν
ως απανου. Και τους λεει "Βγαλτε τωρα και πηγαινετε
τ'αρχιτραπεζου". Και του πηγαν. Και σα δοκιμασε ο
αρχιτραπεζος το νερο το κανωμενο κρασι και δεν ηξερε
απο που ειταν (ομως οι δουλοι τοξεραν πουχανε βγα-
λει το νερο), φωναζει το γαμπρο ο αρχιτραπεζος και
του λεει "Καθε ανθρωπος πρωτα βαζει το καλο κρασι,
και σα μεθυσουν, το χειροτερο· εσυ φυλαξες ως τωρα
το καλο κρασι". Με τουτο αρχισε τα σημαδια του ο

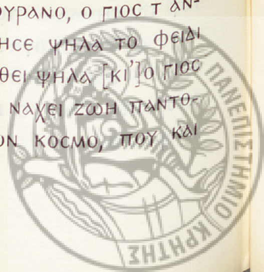
Ιησους στην Κανα της Γαλιλαιας και φανερωσε τη δοξα του· και τον πιστεψαν οι μαθηταδες του.

8. Κατοπι κατεβηκε στην Καφαρναουμ, αφτος κι'η μητερα του και τ'αδερφια κι'οι μαθηταδες του· κι'εμειναν εκει λιγες μερες. Και κοντεβε το πασκα των Ιουδαιων, κι'ανεβηκε στα Ιεροσολυμα ο Ιησους. Και βρηκε καθισμενους μεσα στο ναο οσους πουλουσανε βοδια και προβατα και περιστερια, και τους σαραφηδες. Και κανοντας βουρδουλα απο σκοινια τους εβγαλε ολους απο το ναο, [καθως] και τα προβατα και βοδια, και των σαραφηδων σκορπισε οξω τα χρηματα κι'αναποδογυρισε τα τραπεζια· κι'ειπε των περιστεραδων "Παρτε τα αφτα απο δω· μην κανετε τον οικο του πατερα μου αργαστηρι". Και θυμηθηκαν οι μαθηταδες του πως ειναι γραμενο Ο ζηλος του οικου σου θα με φαει. Αποκριθηκαν οι Ιουδαιοι λοιπον και τουπαν "Τι σημαδι μας δειχνεις που κανεις αφτα;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τους ειπε "Γκρεμιστε ετουτον το ναο και σε τρεις μερες τονε στηνω". Ειπανε λοιπον οι Ιουδαιοι "Σαραντα εξη χρονια εκανε να χτιστει ο ναος αφτος, κι'εσυ τον στηνεις σε τρεις μερες;" Εκεινος ομως ελεγε το ναο του κορμιου του. Σαν αναστηθηκε λοιπον απο τους νεκρους, θυμηθηκαν οι μαθηταδες του πως αφτο ελεγε και πιστεψαν τη Γραφη και το λογο πουπε ο Ιησους.

9. Κι'ενοσω ειτανε στην Ιερουσαλημ κατα τη σκολη του πασκα, πολλοι πιστεψανε τ'ονομα του θωρωντας του τα σημαδια πουκανε. Ο ιδιος ομως ο Ιησους δεν τους φανερωνουνταν, ετσι που ναν τονε μαθουν ολοι, επειδη και κανενος δεν ειχε αναγκη να κηρυξει τον ανθρωπο, γιατι ο ιδιος τοξερε το τι ειτανε μεσα στον ανθρωπο.

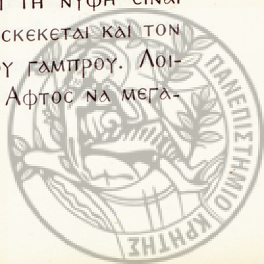

[3] 10. Κι'ειταν ενας Φαρισαιος μ'ονομα Νικοδημος, προεστος των Ιουδαιων. Αφτος πηγε νυχτα στον Ιησου και τουπε “Ραββει, ξερουμε πως απο το Θεο ηρθες δασκαλος, γιατι δε μπορει κανεις να κανει τα σημαδια αφτα που κανεις εσυ εξον αν ειναι ο Θεος μαζι του”. Αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε “Αληθια αληθια σου λεω, αν κανεις δε γεννηθει απο πανου, δε μπορει να δει τη Βασιλεια του Θεού”. Του λεει ο Νικοδημος “Πως γινεται ανθρωπος να γεννηθει οντας γέρος; Μηπως μπορει να ξαναμπει μεσα στην κοιλια της μητερας του και να γεννηθει;” Αποκριθηκε ο Ιησους “Αληθια αληθια σου λεω, αν δε γεννηθει κανεις απο νερο και πνεμα, αδυνατο να μπει στη Βασιλεια του Θεου· Το γεννημενο απο τη σαρκα σαρκα ειναι, και το γεννημενο απο το πνεμα πνεμα ειναι. Μην απορησεις που σουπα Πρεπει να γεννηθειτε απο πανου. Η πνοη οπου θελει πνεει και τη βουη της την ακους, ομως δεν ξερεις απο που ερχεται και που πηγαινει· ετσι ειναι ο καθε γεννημενος απο το πνεμα”. Αποκριθηκε ο Νικοδημος και τουπε “Πως μπορουν αφτα να γινουν;” Αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε “Εσυ εισαι ο δασκαλος του Ισραηλ κι'αφτα δεν τα κατεχεις; Αληθια αληθια σου λεω, πως οτι ξερουμε λεμε κι'οτι ειδαμε κηρυχνουμε, και το κηρυγμα μας δεν το δεχεστε. Αν τα γηινα σας ειπα και δεν πιστεβετε, πως θα πιστεψτε αν σας πω τα ουρανια; Και κανεις δεν ανεβηκε στον ουρανο εξον οπιος κατεβηκε απο τον ουρανο, ο γιος τ'ανθρωπου. Και καθως ο Μωυσης εστησε ψηλα το φειδι μεσα στην ερημο, ετσι πρεπει να στηθει ψηλα [κι'] ο γιος τ'ανθρωπου, που οπιος τον πιστεβει ναχει ζωη παντοτινη. Γιατι τοσο αγαπησε ο Θεος τον κοσμο, που και

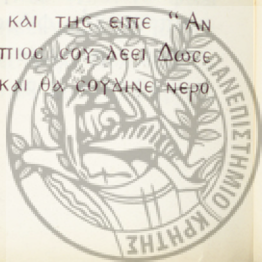
το γιο του έδωκε το μονογέννητο, π'όποιος τον πιστέβει να μη χαθεί παρά νάχει ζωή παντοτινή. Γιατί δεν έστειλε ο Θεός το γιο του στον κόσμο να καταδικάσει τον κόσμο, παρά για να κάνει κι'ο κόσμος να σωθεί. Όποιος τον πιστέβει δεν καταδικάζεται, κι'όποιος δεν πιστέβει είναι κιόλας καταδικασμένος, γιατί δεν πίστεψε τ'όνομα του μονογέννητου γιου του Θεού. Κι'είναι για τούτο η καταδίκη, γιατί ήρθε το φως στον κόσμο και προτίμησαν οι άνθρωποι το σκοτάδι από το φως· τι είτανε κακά τα έργα τους. Γιατί όποιος κάνει έργατα άσκημα, μισεί το φως και δεν πάει κοντά στο φως για να μην αποδειχτούν τα έργα του· μα όποιος κάνει την αλήθεια, πάει κοντά στο φως για ναν του φανερωθούν τα έργα, τι είναι καμωμένα με Θεό".

11. Κατόπι πήγε ο Ιησούς κι'οι μαθητάδες του στον τόπο της Ιουδαίας, κι'έμενε εκεί μαζί τους και βάφτιζε. Και βάφτιζε κι'ο Ιωάνης στην Αινών κοντά στο Σαλείμ — γιατί εκεί είτανε νερά πολλά — και πήγαινε ο κόσμος και βαφτιζούντανε, γιατί δεν είχε ακόμα ο Ιωάνης φυλακιστεί. Λοιπόν φιλονείκησαν οι μαθητάδες του Ιωάνη μ'έναν Ιουδαίο για καθαρισμό. Και πήγαν κι'είπανε του Ιωάνη "Ραββεί, εκείνος πούτανε μαζί σου αντίπερα του Ιορδάνη, που εσύ τον κήρυξες, κοίτα αφτός βαφτίζει κι'όλοι σ'εκείνον πάνε". Αποκρίθη ο Ιωάνης κι'είπε "Τίποτα δε μπορεί να λάβει ο άνθρωπος αν δεν του δόθηκε από τον ουρανό. Είστε μάρτυρές μου εσείς οι ίδιοι πως εγώ είπα Δεν είμαι εγώ ο Χριστός παρά πως στάλθηκα προτύτερα του. Όποιος έχει τη νύφη είναι γαμπρός· κι'ο φίλος του γαμπρού που σκέκεται και τον ακούει, χαρά χαίρεται με τη φωνή του γαμπρού. Λοιπόν αφτή η χαρά η δική μου έγινε. Αφτός να μεγα-

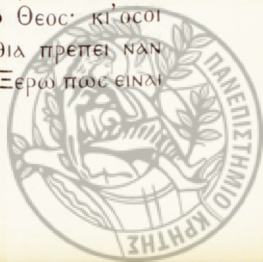

λωνει πρεπει και να μικραινω εγω. Οπιος ερχεται απο πανου, απανου απ' ολους ειναι. Οπιος ειναι απο τη γη, απο τη γη ειναι κι' απο τη γη λαλει· οπιος ερχεται απο τον ουρανο, απανου απ' ολους ειναι. Οτι ειδε κι' ακουσε, εκεινο κηρυχνει, και το κηρυγμα του κανεις δεν το δεχεται· οπιος δεχεται το κηρυγμα του, εβαλε τη βουλα του πως ειναι αληθινος ο Θεος. Γιατι οπιον εστειλε ο Θεος, τα λογια του Θεου λαλει, τι δινει αμετρητα το πνεμα. Ο πατερας αγαπαει το γιο, κι' ολα τα παντα ταδωκε στο χερι του. Οπιος πιστεβει το γιο, εχει ζωη παντοτινη· οπιος ομως παρακουει το γιο, δε θα δει ζωη παρα τον πλακωνει η οργη του Θεου".

[4] 12. Σαν εμαθε λοιπον ο Κυριος πως τ' ακουσαν οι Φαρισαιοι πως ο Ιησους πιο πολλους μαθηταδες κανει και βαφτιζει απο τον Ιωανη (αν κι' αληθια ο Ιησους δε βαφτιζε ο ιδιος, μονε οι μαθηταδες του), αφισε την Ιουδαια κι' εφυγε παλι για τη Γαλιλαια. Κι' επρεπε να περασει απο τη Σαμαρεια. Φτανει λοιπον σε χωρα της Σαμαρειας που τη λεγανε Σιχαρ κοντα στο μερος το δοσμενο απο τον Ιακωβ στον Ιωσηφ το γιο του· κι' εκει ειταν ενα πηγαδι του Ιακωβ. Ο Ιησους λοιπον κουρασμενος απο το δρομο καθουνταν ετσι σιμα στο πηγαδι· η ωρα ειταν ως εξη. Ερχεται γυναικα απο τη Σαμαρεια να βγαλει νερο. Της λεει ο Ιησους "Δωσε μου να πιω", γιατι οι μαθηταδες του ειχαν παει στη χωρα να ψωνισουν. Του λεει λοιπον η γυναικα η Σαμαρειτισσα "Πως εσυ Ιουδαιος οντας ζητας να πιεις απο μενα, γυναικα Σαμαρειτισσα; Γιατι δε συντροφιαζουν Ιουδαιοι με Σαμαρειτες". Αποκριθηκε ο Ιησους και της ειπε "Αν ηξερες το χαρισμα του Θεου και ποιος σου λεει Δωσε μου να πιω, εσυ θαν του ζητουσες και θα σου δινε νερο

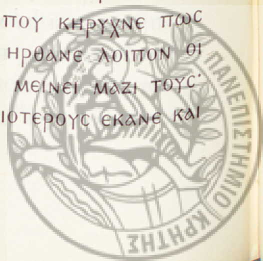
ζωντανο". Του λεει "Κυριε, μητε κουβα δεν εχεις και το πηγαδι 'ναι βαθυ· λοιπον πως εχεις το νερο το ζωντανο; Μην εισαι μεγαλυτερος εσυ απο τον πατερα μας τον Ιακωβ που μας εδωκε το πηγαδι κι' ηπιε απο το πηγαδι ο ιδιος [καθως] κι' οι γιοι του και τα θρεμματα του;" Αποκριθηκε ο Ιησους και της ειπε "Οπιος πινει απο τουτο το νερο, θα διψασει παλι· μα οπιος πιει νερο που θαν του δωσω εγω, δε θα διψασει στον αιωνα, μονε το νερο που θαν του δωσω θα γινει μεσα του πηγη νερου και θ' αναβρυζει ως σε ζωη παντοτινη". Του λεει η γυναικα "Κυριε, δωσε μου το αφτο το νερο, για να μη διψω μηδ' ερχουμαι ως εδω να βγαζω". Της λεει "Συρε φωναξε τον αντρα σου και γυρισε εδω". Αποκριθηκε η γυναικα και του ειπε "Δεν εχω αντρα". Της λεει ο Ιησους "Καλα ειπες πως Αντρα δεν εχω· γιατι ειχες πεντε αντρες, και τον αντρα πουχεις τωρα δεν ειναι αντρας σου. Αληθια αφτο το ειπες". Του λεει η γυναικα "Κυριε, βλεπω πως προφητης εισαι εσυ. Οι πατερες μας σ' ετουτο το βουνο προσκυνησαν, κι' εσεις λετε πως στην Ιερουσαλημ ειναι το μερος οπου πρεπει να προσκυνουμε". Της λεει ο Ιησους "Πιστεβε με, [ω] γυναικα, πως φτανει ωρα που μητε σ' ετουτο το βουνο μητε στα Ιεροσολυμα δε θα προσκυνατε τον πατερα. Εσεις προσκυνατε οτι δεν ξερετε· εμεις προσκυνουμε οτι ξερουμε, το πως η σωτηρια απο τους Ιουδαιους ειναι ναρθει. Ομως φτανει ωρα κι' ηρθε τωρα οταν οι αληθινοι προσκυνηταδες θα προσκυνησουν τον πατερα με πνεμα και μ' αληθια· γιατι κι' ο πατερας ετσι τους θελει οσους τον προσκυνουν. Πνεμα ο Θεος· κι' οσοι τον προσκυνουνε, με πνεμα και μ' αληθια πρεπει ναν τον προσκυνουν". Του λεει η γυναικα "Ξερω πως ειναι

ναρθει Μεσσιας (ο Χριστος που λενε)· οταν ερθει εκεινος, θα μας πει τα παντα". Της λεει ο Ιησους "Εγω ειμαι που σου μιλω". Κι' εκεινη τη στιγμη εφτασαν οι μαθηταδες του κι' απορουσαν που μιλουσε με γυναικα· ομως κανεις δεν ειπε "Τι θελεις η γιατι μιλεις μαζι της;" Αφισε λοιπον τη σταμνα της η γυναικα και πηγε στη χωρα και λεει στους ανθρωπους "Ελατε να δειτε ανθρωπο που μου ταπε ολα οσα εκανα. Μηπως αφτος ειναι ο Χριστος;" Βγηκαν απο τη χωρα και πηγαινανε στον Ιησου.

13. Στο μεταξυ τον παρακαλουσαν οι μαθηταδες και λεγανε "Ραββει, φαγε". Κι' εκεινος τους ειπε "Εγω εχω φαγητο να φαω που εσεις δεν το ξερετε". Λεγανε λοιπον οι μαθηταδες μεταξυ τους "Μηπως τουφερε κανεις κι' εφαγε;" Τους λεει ο Ιησους "Δικο μου φαγητο ειναι το να κανω το θελημα του σταλτη μου και να τελιωσω τη δουλια του. Εσεις δε λετε πως τεσσερεις μηνες ακομα και φτανει ο θερος; Να, σας λεω, σηκωστε τα ματια σας, και κοιταξτε τα χωραφια πως ασπρολογουνε [ετοιμα] για θερισμο. Τωρα παιρνει μεροδουλι ο θεριστης και συναζει καρπο ως σε ζωη παντοτινη, που να χαιρεται ο σπαρτης μαζι κι' ο θεριστης. Γιατι σ' ετουτο ειναι αληθινος ο λογος, πως αλλος ειναι ο σπαρτης κι' αλλος ο θεριστης. Εγω σας εστειλα να θεριστε σ' οτι εσεις δεν κοπιασατε· αλλοι εκαναν τον κοπο, κι' εσεις μπηκατε στον κοπο τους".

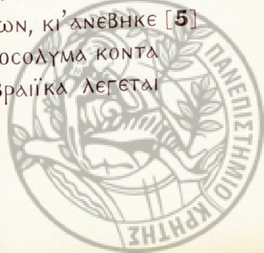
Κι' απο τη χωρα εκεινη πολλοι τον πιστεψαν Σαμαρειτες απο τα λογια της γυναικος που κηρυχνε πως "Μου ταπε ολα οσα εκανα". Σαν ηρθανε λοιπον οι Σαμαρειτες, τον παρακαλουσανε να μεινει μαζι τους· κι' εμεινε εκει διο μερες. Και πολυ πιοτερους εκανε και

πιστεψαν ο λογος του, κι' ελεγαν της γυναικος "Πια δεν πιστεβουμε απ' οσα ειπες· γιατι οι ιδιοι ακουσαμε, και ξερουμε πως αφτος ειναι αληθινα ο σωτηρας του κοσμου".

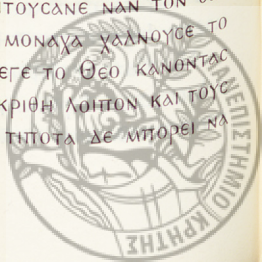
[14]. Κι' υστερα απο τις διο τις μερες βγηκε απο κει και πηγε στη Γαλιλαια. Γιατι ο ιδιος ο Ιησους κηρυξε πως προφητη στη δικη του την πατριδα δεν τιμουν. Σαν εφτασε λοιπον στη Γαλιλαια, τονε δεχτηκαν οι Γαλιλαιοι, γιατι ειχανε δει ολα οσα εκανε στην Ιερουσαλημ κατα τη σκολη· γιατι ειχαν παει κι' εκεινοι στη γιορτη. Πηγε λοιπον παλι στην Κανα της Γαλιλαιας οπουχε κανει το νερο κρασι. Κι' ειταν ενας βασιλικος υπαλληλος, που ο γιος του ειταν αρρωστος στην Καφαρναουμ· αφτος σαν ακουσε πως ερχεται ο Ιησους απο την Ιουδαια στη Γαλιλαια, πηγε και τον παρακαλουσε να κατεβει και ναν του γιατρεψει το γιο του· γιατι ειτανε να πεθανει. Τουπε λοιπον ο Ιησους "Αν δε δειτε σημαδια και τερατα, δε θα πιστεψτε". Του λεει ο βασιλικος [υπαλληλος] "Κυριε, ελα κατου πριν πεθανει το παιδι μου". Του λεει ο Ιησους "Πηγαινε, ο γιος σου ζει". Πιστεψε ο ανθρωπος το λογο που τουπε ο Ιησους, και πηγαινε. Κι' ενω τοτες κατεβαινε, απαντησε τους σκλαβους του και τουλεγαν πως "Το παιδι σου ζει". Ρωτησε λοιπον πια ωρα καλιτερεψε. Τουπανε λοιπον πως εχτες στις εφτα η ωρα τον αφηκε η θερμη· καταλαβε λοιπον ο πατερας πως εκεινη την ωρα οταν τουπε ο Ιησους "Ο γιος σου ζει". Και πιστεψε, [κι']αφτος και ολο του το σπιτικο. Κι' αφτο παλι εκανε δεφτερο σημαδι ο Ιησους σαν πηγε απο την Ιουδαια στη Γαλιλαια.

15. Κατοπι ειτανε σκολη των Ιουδαιων, κι' ανεβηκε [5]
ο Ιησους στα Ιεροσολυμα. Κι' ειναι στα Ιεροσολυμα κοντα στην προβατινη μπασια λουτρο που εβραϊκα λεγεται

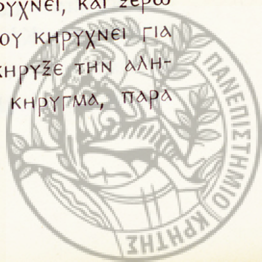

Βηθσαΐδα με πεντε λιακωτα· εκει μεσα κοιτουνταν πληθος οι αρρωστημενοι — στραβοι, κουτσοι, πιασμενοι. Κι' ειταν εκει ενας ανθρωπος πουχε τριαντα οχτω χρονια την αρρωστια του· αφτονε οταν τον ειδε ο Ιησους πλαγιασμενο κατου κι' ενιωσε πως εχει απο πολυν καιρο, του λεει "Θελεις να γιατρεφτεις;" Του αποκριθηκε ο αρρωστημενος "Κυριε, δεν εχω ανθρωπο που σα σαλεψει το νερο, να με βαλει στο λουτρο· κι' ενω πηγαινω εγω, αλλος κατεβαινει πριν". Του λεει ο Ιησους "Σηκω παρε το κλιναρι σου και περπατα". Κι' αμεσως εγινε ο ανθρωπος καλα, και πηρε το κλιναρι του και περπατουσε. Κι' ειτανε σαββατο εκεινη τη μερα. Λεγανε λοιπον του γιατρεμενου οι Ιουδαιοι "Σαββατο ειναι, και δεν πρεπει να σηκωνεις το κλιναρι". Κι' αφτος τους αποκριθηκε "Εκεινος που με γιατρεψε, εκεινος μουπε Παρε το κλιναρι σου και περπατα". Τονε ρωτουσανε λοιπον "Πιος σουπε Παρ' το και περπατα;" Κι' ο γιατρεμενος δεν ηξερε πιος ειναι, γιατι ξεκοψε ο Ιησους, επειδη ειταν πληθος μεσα εκει. Κατοπι τονε βρισκει ο Ιησους μεσα στο ναο και τουπε "Να, εγινες καλα· μην κανεις πια αμαρτιες, μηπως παθεις τιποτα χειροτερο". Εφυγε ο ανθρωπος και πληροφορησε τους Ιουδαιους πως ο Ιησους τον εκανε καλα. Και για τουτο κατατρεχανε οι Ιουδαιοι τον Ιησου, γιατι αφτα τακανε το σαββατο. Και τους αποκριθηκε "Ο πατερας μου και τοτε εργαζεται· εργαζουμαι κι' εγω".

Για τουτο λοιπον πιο πολυ ζητουσανε ναν τον θανατωσουν οι Ιουδαιοι, γιατι οχι μοναχα χαλνουσε το σαββατο, παρα και πατερα του ελεγε το Θεο κανοντας τον εαφτο του ισο του Θεου. Αποκριθη λοιπον και τους ελεγε "Αληθια αληθια σας λεω, τιποτα δε μπορει να

κανει μοναχος του ο γιος, εξον αν βλεπει τον πατερα
που [το] κανει· γιατι οσα κανει εκεινος, αφτα το ιδιο
κανει κι'ο γιος. Γιατι ο πατερας αγαπαει το γιο κι'ολα
του τα δειχνει οσα κανει ο ιδιος, και μεγαλυτερα τους
θαν του δειξει εργα, που ν'απορειτε εσεις· γιατι οπως
ο πατερας ανασταινει τους νεκρους και τους ζωντανε-
βει, ετσι κι'ο γιος οσους θελει ζωντανεβει. Γιατι και
δεν καταδικαζει ο πατερας κανενα, μονε καθε καταδικη
την εδωκε του γιου, π'ολοι να τιμουν το γιο καθως
τιμουνε τον πατερα. Οποιος δεν τιμαει το γιο, δεν τι-
μαει τον πατερα που τον εστειλε. Αληθια αληθια σας
λεω, πως οποιος ακουει το λογο μου και πιστεβει το
σταλτη μου, εχει ζωη παντοτινη και δεν παει σε κατα-
δικη, μοναχα περασε απο το θανατο στη ζωη. Αληθια
αληθια σας λεω, πως φτανει ωρα κι'ηρθε τωρα οταν
οι νεκροι θ'ακουσουν τη φωνη του γιου του Θεου, και
οσοι ακουσουνε θα ζησουν. Γιατι οπως ο πατερας εχει
μεσα του ζωη, ετσι και του γιου τουδωκε κι'εχει μεσα
του ζωη, και τουδωκε εξουσια να καταδικαζει, γιατι
ειναι γιος ανθρωπου. Μην απορειτε αφτο, το πως φτα-
νει ωρα οταν ολοι μεσα στα μνηματα θ'ακουσουν τη
φωνη του, και θα βγουνε οι εργατες του καλου σ'ανα-
σταση ζωης, οι εργατες του κακου σ'αναστάση καταδι-
κης. Δε μπορω απο μενα εγω να κανω τιποτα· καθως
ακουω καταδικαζω, κι'η καταδικη μου ειναι δικια, γιατι
δε γυρεβω το δικο μου θελημα παρα το θελημα του
σταλτη μου. Αν εγω κηρυχνουμαι ο ιδιος, δεν ειναι
αληθινο το κηρυγμα μου· αλλος με κηρυχνει, και ξερω
πως ειναι αληθινο το κηρυγμα του που κηρυχνει για
μενα. Εσεις στειλατε στον Ιωανη και κηρυξε την αλη-
θια· εγω ομως δε γυρεβω ανθρωπου κηρυγμα, παρα

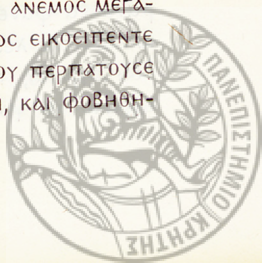

σας λεω αφτα για να σωθειτε εσεις. Εκεινος ειταν το λυχναρι πουταν αναμενο κι'εφεγγε, κι'εσεις θελησατε στο φως του να χαρειτε μια στιγμη. Εγω ομως εχω κηρυγμα μεγαλυτερο απο του Ιωανη· γιατι τα εργα που μουδωκε ο πατερας να βγαλω περα, τα εργα αφτα που κανω ειναι κηρυχτης μου πως ο πατερας μ'εστειλε. Κι'ο πατερας που μ'εστειλε, εκεινος με κηρυξε. Μητε ποτες φωνη του ακομα δεν ακουσατε μητε ειδατε μορφη του, και το λογο του δεν τον κρατατε μεσα σας, γιατι τον αποσταλμενο του, αφτον εσεις δεν τον πιστεβετε. Τις Γραφες τις ψαχνετε γιατι θαρρειτε πως μ'αφτες λαβαινετε ζωη παντοτινη· κι'εκεινες ειναι κηρυχτης μου, και δε θελετε σ'εμενα ναρθετε για ναχετε ζωη. Δοξα απ'ανθρωπους δε ζητω, παρα [σας τα λεω γιατι] σας ξερω πως μεσα σας δεν εχετε την αγαπη του Θεου. Εγω ηρθα στ'ονομα του πατερα μου, και δε με δεχεστε· αν αλλος ερθει σ'ονομα δικο του, εκεινον θα δεχτειτε. Πως μπορειτε εσεις να πιστεψτε, που γυρεβετε ενας δοξα απο τον αλλον και τη δοξα που δινει ο μονος δε γυρεβετε; Μη νομιζετε πως θα σας κατηγορησω εγω στον πατερα· υπαρχει ο κατηγορος σας στον πατερα, ο Μωυσης οπου εσεις στηριζεστε. Γιατι αν πιστεβατε το Μωυση, θα με πιστεβατε [κι']εμενα· τι εκεινος εγραψε για μενα. Αν ομως τα γραμενα εκεινου δεν πιστεβετε, πως πιστεβετε τα λογια μου;"

[6] 16. Κατοπι πηγε ο Ιησους αντιπερα της λιμνης της Γαλιλαιας, της Τιβεριαδας· και τον ακολουθουσε λαος πολυς, γιατι θωρουσαν τα σημαδια πουκανε με τους αρρωστους. Κι'ανεβη το βουνο ο Ιησους και καθουνταν εκει με τους μαθηταδες του. Και κοντεβε το πασκα, η σκολη των Ιουδαιων. Σηκωσε λοιπον τα ματια ο Ιη-

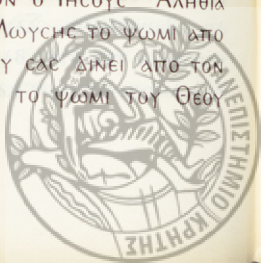
σους, και θωρωντας πως ερχεται πολυς λαος ναν τον βρει, λεει του Φιλιππου "Που θ'αγορασουμε ψωμια για να φανε αφτοι;" Κι'αφτο τολεγε δοκιμαζοντας τον· γιατι ο ιδιος ηξερε τι θα κανει. Τ'αποκριθηκε ο Φιλιππος "Διακοσα δηναρια ψωμι δεν τους φτανει για να παρουν ολοι λιγο". Του λεει ενας μαθητης του, ο Αντρεας ο αδερφος του Σιμωνα του Πετρου "Ειναι ενα παιδι εδω κι'εχει πεντε κριθαροψωμα και διο ψαρια· μα τι ειναι αφτα για τοσους;" Ειπε ο Ιησους "Βαλτε τους ανθρωπους να καθησουν". Κι'ειχε εκει χορταρια πολλα. Καθησανε λοιπον οι ανθρωποι, αρθιμος ως πεντε χιλιαδες. Πηρε λοιπον τα ψωμια ο Ιησους, κι'αφου δοξολογησε μοιρασε στους καθισμενους· το ιδιο κι'απο τα ψαρια οσο ηθελαν. Κι'αφου χορτασανε, λεει στους μαθηταδες του "Μαζεψτε τα κοματια που περισσεψαν, για να μη χαθει τιποτα". Μαζεψανε λοιπον, και γιομισανε δωδεκα καλαθια με κοματια απο τα πεντε κριθαροψωμα τα περισσεμενα απ'οσους εφαγαν. Οι ανθρωποι λοιπον σαν ειδαν τι σημαδια εκανε, ελεγαν πως "Αφτος ειναι αληθινα ο Προφητης πουρχεται στον κοσμο".

17. Ο Ιησους λοιπον οταν ενιωσε πως σκοπεβουνε ναρθουν και ναν τον αρπαξουν για ναν τον κανουν βασιλεα, εφυγε παλι στο βουνο καταμοναχος. Και σα βραδιασε, κατεβηκαν οι μαθηταδες του στη λιμνη, και μπηκανε σε καραβι και πηγαιναν αντιπερα της λιμνης στην Καφαρναουμ. Κι'ειχε σκοτεινιασει πια κι'ο Ιησους δεν ειχε φτασει ακομα, κι'η λιμνη, φυσωντας ανεμος μεγαλος, φουσκωνε. Σαν τραβηξαν λοιπον ως εικοσιπεντε σταδια η τριαντα, βλεπουν τον Ιησου που περπατουσε στη λιμνη απανου και σιμωνε στο καραβι, και φοβηθη-

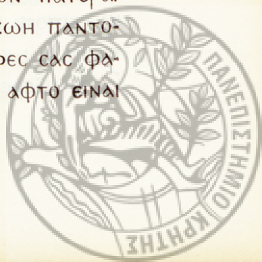
καν. Κι' εκεινος τους λεει " Εγω ειμαι, μη φοβαστε ". Θελανε λοιπον ναν τον παρουνε στο καραβι, κι' αμεσως βρεθηκε το καραβι στην ξηρα [εκει] που πηγαιναν.

18. Την κατοπι μερα το πληθος πουστεκε στ' αντικρυνα της λιμνης ειδαν πως αλλη βαρκα εκει δεν ειταν εξονε μια και πως δε μπηκε μαζι με τους μαθηταδες του ο Ιησους στο καραβι, παρα [πως] εφυγαν οι μαθηταδες μοναχοι (αλλα καραβια ηρθαν απο την Τιβεριαδα κοντα στο μερος πουφαγαν το ψωμι σα δοξολογησε ο Κυριος)· οταν λοιπον ειδε ο λαος πως ο Ιησους δεν ειναι εκει μητε οι μαθηταδες του, μπηκαν αφτοι στις βαρκες κι' ηρθανε στην Καφαρναουμ ζητωντας τον Ιησου, κι' οταν τον ηβρανε στ' αντικρυνα της λιμνης, τουπανε " Ραββει, ποτε εφτασες εδω ; " Τους αποκριθηκε ο Ιησους κι' ειπε " Αληθια αληθια σας λεω, με ζητατε οχι γιατι ειδατε σημαδια, μονε γιατι φαγατε απο τα ψωμια και χορτασατε. Εργαζεστε οχι για τη θροφη που χανεται, παρα για τη θροφη που μενει ως σε ζωη παντοτινη, που θα σας δωσει ο γιος τ' ανθρωπου· τι εκεινον ορισε με τη βουλα του ο πατερας, ο Θεος ". Τουπανε λοιπον " Τι να κανουμε για να εργαζομαστε τα εργα του Θεου ;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τους ειπε " Αφτο ειναι το εργο του Θεου, το να πιστεβετε τον αποστολο του ". Τουπανε λοιπον " Λοιπον τι σημαδι κανεις εσυ που να δουμε και να σε πιστεψουμε ; τι [εργο] εργαζεσαι ; Οι πατερες μας φαγανε στην ερημο το μαννα, καθως ειναι γραμενο Ψωμι τους εδωκε απο τον ουρανο να φανε ". Τους ειπε λοιπον ο Ιησους " Αληθια αληθια σας λεω, δε σας εδωκε ο Μωυσης το ψωμι απο τον ουρανο, παρα ο πατερας μου σας δινει απο τον ουρανο το ψωμι τ' αληθινο· γιατι το ψωμι του Θεου

ειναι οπιο κατεβαινει απο τον ουρανο δινοντας ζωη του κοσμου". Τουπανε λοιπον "Κυριε, παντα δινε μας αφτο το ψωμι". Τους ειπε ο Ιησους "Εγω ειμαι το ψωμι της ζωης. Οπιος ερχεται σ' εμενα δε θα πεινασει, κι' οπιος με πιστεβει δε θα διψασει ποτες. Ομως σας ειπα πως Και μ' ειδατε και δεν πιστεβετε. Οτι δινει μου ο πατερας σ' εμενα θαρθει, κι' οπιος ερχεται σ' εμενα δε θαν τον βγαλω οξω, γιατι κατεβηκα απο τον ουρανο οχι για να κανω το θεληma το δικο μου παρα το θεληma του σταλτη μου. Και το θεληma του σταλτη μου ειναι αφτο, απ' οτι μουδωκε να μη χασω τιποτα, μονε ναν τ' αναστησω τη στερνη τη μερα. Γιατι τουτοναι το θεληma του πατερα μου, το οπιος θωραει το γιο και τον πιστεβει ναχει ζωη παντοτινη και ναν τον αναστησω εγω τη στερνη τη μερα".

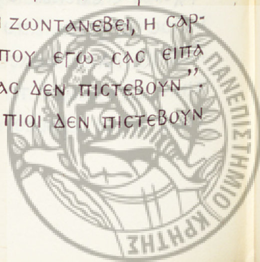
19. Αγαναχτουσανε λοιπον μαζι του οι Ιουδαιοι γιατι ειπε "Εγω ειμαι το ψωμι που κατεβηκε απο τον ουρανο", και λεγανε "Δεν ειναι αφτος ο Ιησους, ο γιος του Ιωσηφ, που εμεις γνωριζουμε τον πατερα του και τη μητερα; Πως τωρα λεει πως Κατεβηκα απο τον ουρανο;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τους ειπε "Μην αγαναχτειτε μεταξυ σας. Κανεις δε μπορει ναρθει σ' εμενα εξον αν τονε συρει ο πατερας που μ' εστειλε, και εγω θαν τον αναστησω τη στερνη τη μερα. Ειναι γραμενο μεσα στους Προφητες Και θα γινουν ολοι διδαχτοι του Θεου. Οπιος ακουσει απο τον πατερα και μαθει, ερχεται σ' εμενα. Οχι πως ειδε κανεις τον πατερα, εξον οπιος ερχεται απο το Θεο· αφτος ειδε τον πατερα. Αληθια αληθια σας λεω, οπιος πιστεβει εχει ζωη παντοτινη. Εγω ειμαι το ψωμι της ζωης. Οι πατερες σας φαγανε στην ερημο το μαννα και πεθαναν· αφτο ειναι

το ψωμι που κατεβαινει απο τον ουρανο, το ναν το φαει κανεις και να μην πεθαινει. Εγω ειμαι το ψωμι το ζωντανο που κατεβη απο τον ουρανο· οπιος φαει αφτο το ψωμι, θα ζησει στον αιωνα. Και το ψωμι που δωσω εγω η σαρκα μου ειναι [δοσμενη] για τη ζωη του κοσμου”.

20. Λογομαχουσανε λοιπον οι Ιουδαιοι κι'ελεγαν “Πως αφτος μπορει να μας δωσει να φαμε τη σαρκα του;” Τους ειπε λοιπον ο Ιησους “Αληθια αληθια σας λεω, αν δε φατε τη σαρκα του γιου τ'ανθρωπου και δεν πιειτε το αιμα του, μεσα σας ζωη δεν εχετε. Οπιος μου τρωει τη σαρκα μου και μου πινει το αιμα, εχει ζωη παντοτινη και θαν τον αναστησω εγω τη στερνη τη μερα· γιατι η σαρκα μου ειναι αληθινη θροφη, και το αιμα μου αληθινο 'ναι πιοσιμο. Οπιος τρωει τη σαρκα μου και μου πινει το αιμα, μενει μεσα μου, κι'εγω μεσα του. Οπως μ'εστειλε ο ζωντανος πατερας κι'εγω ζω απο τον πατερα, [ετσι] κι'οπιος με τρωει θα ζησει κι'εκεινος απο μενα. Αφτο ειναι το ψωμι που κατεβη απο τον ουρανο, οχι καθως φαγανε οι πατερες [σας] και πεθαναν· οπιος τρωει αφτο το ψωμι, θα ζησει στον αιωνα”.

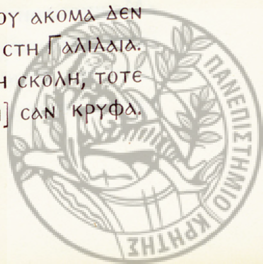
Αφτα ειπε μεσα σε συναγωγι διδασκοντας στην Καφαρναουμ. Πολλοι λοιπον ακουσαν μαθηταδες του και ειπανε “Τραχυς ειναι αφτος ο λογος· πιος μπορει ναν τον ακουει;” Και σαν ενιωσε μεσα του ο Ιησους πως αγαναχτουσε αφτο τους μαθηταδες του, τους ειπε “Αφτο σας πειραζει; Αν βλεπετε λοιπον το γιο τ'ανθρωπου κι'ανεβαινει οπουταν πριν; Η πνοη ζωντανεβει, η σαρκα τιποτα δεν ωφελει· τα λογια που εγω σας ειπα πνοη 'ναι και ζωη. Ομως μερικοι σας δεν πιστεβουν”. Γιατι ηξερε απο την αρχη ο Ιησους πιοι δεν πιστεβουν

και πιος θαν τον παραδωσει. Κι'ελεγε "Για τουτο σας ειπα πως δε μπορει κανεις ναρθει σ'εμενα αν δεν του δοθηκε απο τον πατερα". Για τουτο πολλοι μαθηταδες του εφυγαν πισω και πια δεν πηγαιναν μαζι του. Ειπε λοιπον ο Ιησους στους δωδεκα "Μηπως θελετε κι'εσεις να πατε;" Τ'αποκριθηκε ο Σιμωνας ο Πετρος "Κυριε, σε πιονε να παμε; Ζωης παντοτινης εχεις λογια, κι'εμεις πιστεψαμε και ξερουμε πως εσυ εισαι ο Αγιος του Θεου". Τους αποκριθηκε ο Ιησους "Δε σας διαλεξα εγω εσας τους δωδεκα; Κι'ενας σας ειναι διαβολος". Κι'ελεγε τον Ιουδα του Σιμωνα του Ισκαριωτη, γιατι ειταν αφτος ναν τον παραδωσει, ενας απο τους δωδεκα.

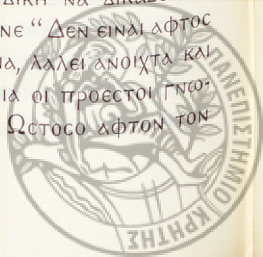
21. Και κατοπι γυριζε ο Ιησους μεσα στη Γαλιλαια, [7] γιατι δεν ηθελε να γυριζει μεσα στην Ιουδαια, επειδη ζητουσαν οι Ιουδαιοι ναν τον θανατωσουν. Και κοντεβε η σκολη των Ιουδαιων, το καλυβοστησιμο. Τουπανε λοιπον οι αδερφοι του "Μη μενεις εδω, παρα πηγαινε στην Ιουδαια για να δουν κι'οι μαθηταδες τα εργα [σου] που κανεις. Γιατι κανεις δεν κανει τιποτα κρυφα π'απαιτει να γνωριζεται. Αν αφτα τα κανεις, φανερωσου στον κοσμο". Γιατι μητε οι αδερφοι του δεν τον πιστεβαν. Τους λεει λοιπον ο Ιησους "Η δικη μου η ωρα ακομα δεν εφτασε· ομως η δικη σας ωρα παντα εδω'ναι ετοιμη. Εσας δε μπορει να σας μισει ο κοσμος, μα εμενα με μισει γιατι εγω κηρυχνω πως ειναι τα εργα του κακα. Πηγαινετε εσεις απανου στη σκολη· σ'αφτη τη σκολη δεν πηγαινω ακομα εγω, γιατι η ωρα μου ακομα δεν εφτασε". Κι'αφου τους ταπε αφτα, εμεινε στη Γαλιλαια.

22. Κι'οταν ανεβηκαν τ'αδερφια του στη σκολη, τοτε ανεβηκε κι'αφτος, οχι φανερα μονε [ετσι] σαν κρυφα.

Οι Ιουδαιοι λοιπον τονε ζητουσανε στη σκολη κι'ελεγαν "Πουναι τος εκεινος;" Κι'ειταν κρυφομιλημα πολυ για τον Ιησου μεσα στα πληθη· αλλοι λεγανε πως ειναι καλος, κι'αλλοι λεγανε "Οχι, μονε παρασυρει το λαο". Κανεις ομως φανερα δεν τονε μελετουσε απο το φοβο των Ιουδαιων.

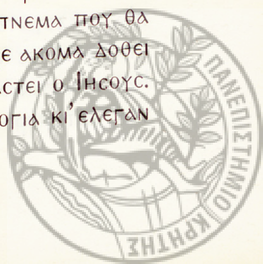
23. Κι'οταν ειχε πια μισοπερασει η σκολη, ανεβηκε ο Ιησους στο ναο και διδασκε. Απορουσανε λοιπον οι Ιουδαιοι κι'ελεγαν "Πως αφτος γνωριζει γραμματα χωρις να μαθει;" Ο Ιησους λοιπον τους αποκριθη και ειπε "Η δικη μου η διδαχη δικη μου δεν ειναι, παρα του σταλτη μου. Οποιος θελει το θελημα του να κανει, θα καταλαβει τη διδαχη πια ειναι, ;απο το Θεο η εγω δικα μου λαλω. Οποιος δικα του λαλει, τη δοξα τη δικη του ζηταει· οποιος ομως ζηταει τη δοξα του σταλτη του, αφτος ειναι αληθινος και μεσα του δεν εχει κακοσυνη. Δε σας εδωκε ο Μωυσης το Νομο; και το Νομο κανεις σας δεν τον κανει. Τι ζητατε να με θανατωστε;" Αποκριθηκε το πληθος "Δαιμονισμενος εισαι· πιος γυρεβει να σε θανατωσει;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τους ειπε "Ενα εργο εκανα κι'ολοι απορειτε. Ο Μωυσης σας εδωκε την περιτομη (οχι πως ειναι απο το Μωυση, μονε απο τους προπατορους), και περιτομιζετε ανθρωπο σαββατο. Αν ο ανθρωπος περιτομιζεται σαββατο για να μη χαλαστει ο νομος του Μωυση, θυμωνετε μαζι μου γιατι γιατρεψα ολοκληρο ανθρωπο σαββατο; Μη δικαζετε απο οτι φαινεται, παρα τη σωστη τη δικη να δικαζετε". Μερικοι λοιπον Ιεροσολυμειτες λεγανε "Δεν ειναι αφτος που ζητουνε να σκοτωσουν; Και να, λαλει ανοιχτα και δεν του λενε τιποτα. Μηπως αληθεια οι προεστοι γνωριζουν πως αφτος ειναι ο Χριστος; Ωστοσο αφτον τον

ξερουμε απο που ειναι· ομως ο Χριστος σαν ειναι ναρθει, κανεις δεν ξερει απο που ειναι". Εκραζε λοιπον μεσα στο ναο ο Ιησους διδασκοντας και λεγοντας "Κι' εμενα με ξερετε, και ξερετε απο που ειμαι. Και μονος μου δεν ηρθα, μονε ειναι αληθινος ο σταλτης μου, που εσεις δεν τον ξερετε· εγω τον ξερω, γιατι απο κεινον ειμαι κι' εκεινος μ' εστειλε". Ζητουσανε λοιπον ναν τον πιασουν, και κανεις δεν εβαλε χερι απανου του, γιατι δεν ειχε φτασει ακομα η ωρα του.

24. Κι' απο το λαο πολλοι τον πιστεψαν κι' ελεγαν "Ο Χριστος σαν ερθει, μηπως θα κανει περισσοτερα σημαδια απ' οτι εκανε αφτος;" Ακουσαν οι Φαρισαιοι το λαο που κρυφομιλουσε αφτα για τον Ιησου, και στειλανε οι αρχιπαπαδες κι' οι Φαρισαιοι κλητηρες ναν τον πιασουν. Ειπε λοιπον ο Ιησους "Ακομα λιγο μενω μαζι σας και πηγαινω στο σταλτη μου. Θα με ζητατε και δε θα με βρισκετε, κι' οπουμαι εγω εσεις να πατε δε μπορειτε". Ειπανε λοιπον οι Ιουδαιοι μεταξυ τους "Πουναι αφτος να παει που εμεις δε θαν τον βρουμε; Μηπως στο σκορπισμα των Ελληνων σκοπεβει να παει και να διδασκει τους Ελληνες; Τι ειναι αφτος ο λογος πουπε Θα με ζητατε και δε θα με βρισκετε, κι' Οπουμαι εγω εσεις να πατε δε μπορειτε;"

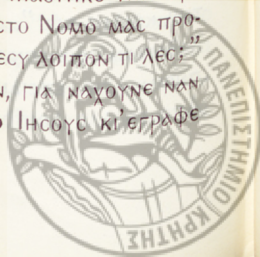
25. Και την τελεφταια μερα τη μεγαλη της σκολης εστεκε ο Ιησους κι' εκραζε λεγοντας "Αν κανεις διψαει, σ' εμενα ας ερχεται κι' ας πινει. Οποιος με πιστεβει, καθως ειπε η Γραφη, ποταμια ζωντανο νερο θα τρεξουν απο την κοιλια του". Κι' αφτο τοπε για το πνεμα που θα λαβαιναν οσοι τον πιστεψαν· γιατι δεν ειχε ακομα δοθει πνεμα αγιο, επειδης δεν ειχε ακομα δοξαστει ο Ιησους. Απο το λαο λοιπον ακουσαν αφτα τα λογια κι' ελεγαν

πως "Αφτος ειναι αληθινα ο Προφητης"· αλλοι ελεγαν "Αφτος ειναι ο Χριστος"· κι' αλλοι ελεγαν "Ταχα απο τη Γαλιλαια ερχεται ο Χριστος; Η Γραφη δεν ειπε πως απο το σπερμα του Δαβειδ ερχεται ο Χριστος κι' απο τη Βηθλεεμ, το χωριο οπου γεννηθηκε ο Δαβειδ;" Διχονια λοιπον εγινε απ' αφορμη του στο λαο, και μερικοι τους θελανε ναν τον πιασουν, μα δεν εβαλε χερι απανου του κανεις.

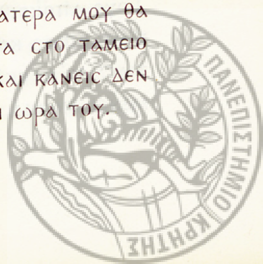
26. Πηγανε λοιπον οι κλητηρες στους πρωτοπαπαδες και τους Φαρισαιους, κι' αφτοι τους ειπανε "Γιατι δεν τονε φερατε;" Αποκριθηκαν οι κλητηρες "Ποτες ανθρωπος δε μιλησε ετσι". Απαντησαν λοιπον οι Φαρισαιοι "Μηπως κι' εσεις παρασυρθηκατε; Μηπως τον πιστεψε κανενας προεστος η Φαρισαιος; Μονε αφτος ο οχλος που δεν κατεχει το Νομο καταραμενοι ειναι". Τους λεει ο Νικοδημος, που πηγε πριν στον Ιησου, οντας ενας τους "Μηπως ο Νομος μας καταδικαζει τον ανθρωπο αν δεν τον ακουσει πρωτα και μαθει το τι κανει;" Αποκριθηκαν και τουπανε "Μηπως κι' εσυ εισαι απο τη Γαλιλαια; Ξετασε και μαθε πως δε βγαινει απο τη Γαλιλαια προφητης".

[8] [Και πηγαν ο καθενας σπιτι του, κι' ο Ιησους πηγε στο Ελιοβουνι. Και το πρωι ηρθε παλι στο ναο, κι' ολος ο λαος πηγαινε ναν τονε βρει, και καθησε και τους διδασκε. Και φερνουν οι διαβασμενοι κι' οι Φαρισαιοι γυναικα πιασμενη σ' ατιμια, και στηνοντας τη στη μεση του λενε "Δασκαλε, αφτη η γυναικα πιαστηκε την ωρα π' ατιμαζουνταν, κι' ο Μωυσης μεσα στο Νομο μας προσταζει αφτες ναν τις πετροβολουμε· εσυ λοιπον τι λες;" Και τολεγαν αφτο δοκιμαζοντας τον, για ναχουνε ναν τον κατηγορουν. Κι' εσκυψε κατου ο Ιησους κι' εγραφε

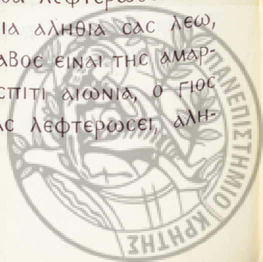
με το δαχτυλο στο χωμα χαμου. Και σαν επιμεναν και τον ρωτουσαν, σηκωσε το κεφαλι κι' ειπε "Ο αναμαρτητος σας πρωτος ας την πετροβολησει". Κι' εσκυψε παλι κατου κι' εγραφε στο χωμα. Κι' οταν τ' ακουσαν εκεινοι, βγαινανε ενας ενας αρχινωντας απο τους δημογεροντους, κι' εμεινε μοναχος, κι' η γυναικα εκει στη μεση. Κι' ο Ιησους σηκωνοντας την κεφαλη της ειπε "Γυναικα, πουναι τους; Κανεις δε σε καταδικασε;" Κι' αφτη ειπε "Κανεις, Κυριε". Κι' ο Ιησους ειπε "Μητ' εγω δε σε καταδικαζω· πηγαινε, απο τωρα μην κανεις πια αμαρτια".]

27. Παλι λοιπον τους μιλησε ο Ιησους κι' ειπε "Εγω ειμαι το φως του κοσμου· οπιος μ' ακολουθα, δε θα περπατησει μεσα στο σκοταδι, παρα θα λαβει το φως της ζωης". Τουπανε λοιπον οι Φαρισαιοι "Εσυ κηρυχνεσαι μοναχος σου· το κηρυγμα σου δεν ειναι αληθινο". Αποκριθηκε ο Ιησους και τους ειπε "Κι' αν εγω κηρυχνουμαι μοναχος μου, το κηρυγμα μου ειναι αληθινο, τι ξερω απο που ηρθα και που πηγαινω, μα εσεις δεν ξερετε απο που ερχουμαι και που πηγαινω. Εσεις κατα τη σαρκα καταδικαζετε, εγω δεν καταδικαζω κανεναν· κι' αν κι' εγω καταδικαζω, η καταδικη μου ειναι αληθινη, τι δεν ειμαι μονος παρα εγω κι' ο πατερας που μ' εστειλε. Κι' ειναι και μεσα στο Νομο σας γραμενο πως η μαρτυρια διο ανθρωπων ειναι αληθινη· εγω ειμαι μαρτυρας μου και μαρτυρας μου ο πατερας που μ' εστειλε". Του λεγανε λοιπον "Πουναι ο πατερας σου;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Μητ' εμενα ξερετε μητε τον πατερα μου· αν εμενα ξερατε, και τον πατερα μου θα ξερατε". Αφτα τα μιλησε ο Ιησους κοντα στο ταμειο [του ναου] διδασκοντας μεσα στο ναο, και κανεις δεν τον επιασε γιατι δεν ειχε ακομα φτασει η ωρα του.

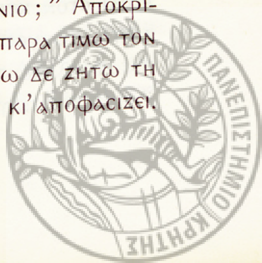

28. Τους ειπε λοιπον παλι "Εγω πηγαινω και θα με ζητηστε, κι'απο την αμαρτια σας θα θανατωθειτε. Οπου εγω πηγαινω, εσεις να πατε δε μπορειτε". Λεγανε λοιπον οι Ιουδαιοι "Μηπως θα σκοτωθει; Γιατι λεει Οπου εγω πηγαινω, εσεις να πατε δε μπορειτε". Και τους ελεγε "Εσεις απο τα κατου ειστε, εγω ειμαι απο τα πανου· εσεις ειστε απ'αφτον τον κοσμο, εγω δεν ειμαι απο τον κοσμο αφτον. Σας ειπα λοιπον πως θα θανατωθειτε απο τις αμαρτιες σας, γιατι αν δεν πιστεψτε πως ειμαι εγω, θα θανατωθειτε απο τις αμαρτιες σας". Του λεγανε λοιπον "Πιος εισαι εσυ;" Τους ειπε ο Ιησους "Γιατι πρωτα σας μιλω; Πολλα εχω για σας να πω και να καταδικασω· ομως ο σταλτης μου ειναι αληθινος, κι'εγω οσα ακουσα απο κεινον, αφτα λεω [εδω] στον κοσμο". Δεν ενιωσαν πως τον πατερα τους ελεγε. Ειπε λοιπον ο Ιησους πως "Οταν ανεβαστε το γιο τ'ανθρωπου, τοτες θα μαθετε πως εγω ειμαι και δικο μου τιποτα δεν κανω, παρα καθως με διδαξε ο πατερας μου, αφτα μιλω. Κι'ειναι μαζι μου ο σταλτης μου· μοναχο δε μ'αφηκε, τι εγω τους ορισμους του κανω παντα". Και λεγοντας αφτα ο Ιησους, πολλοι τον πιστεψαν.

29. Ελεγε λοιπον ο Ιησους στους Ιουδαιους που τον πιστεψαν "Αν εσεις μεινετε στο λογο μου, αληθινα ειστε μαθηταδες μου και θα μαθετε την αληθια κι'η αληθια θα σας λεφτερωσει". Τ'αποκριθηκαν "Του Αβρααμ ειμαστε σπερμα και κανενος ποτες δε γιναμε ακομα σκλαβοι· πως εσυ λες πως θα λεφτερωθειτε;" Τους αποκριθηκε ο Ιησους "Αληθια αληθια σας λεω, πως οποιος κανει την αμαρτια, σκλαβος ειναι της αμαρτιας· κι'ο σκλαβος δε μενει στο σπιτι αιωνια, ο γιος μενει αιωνια. Αν λοιπον ο γιος σας λεφτερωσει, αλη-

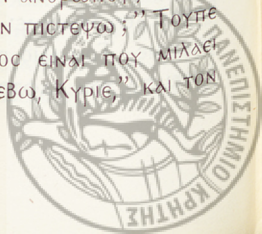

θινα θα λεφτερωθειτε. Ξερω πως ειστε σπερμα του Αβρααμ· ομως ζητατε να με θανατωστε, γιατι ο λογος μου δε χωρει μεσα σας. Οσα εγω ειδα στου πατερα, αφτα μιλω· κι'εσεις λοιπον οσα ακουσατε απο τον πατερα [σας], [αφτα] κανετε". Αποκριθηκαν και τουπαν "Πατερας μας ειναι ο Αβρααμ". Τους λεει ο Ιησους "Αν ειστε παιδια του Αβρααμ, τα εργα του Αβρααμ θα κανατε· τωρα ομως θετε να με θανατωστε, ανθρωπο που σας ειπα την αληθια π'ακουσα απο το Θεο. Αφτο δεν τοκανε ο Αβρααμ· εσεις τα εργα του πατερα σας κανετε". Τουπαν "Εμεις απ'ατιμια δε γεννηθηκαμε· εναν πατερα εχουμε, το Θεο". Τους ειπε ο Ιησους "Αν ο Θεος ειταν ο πατερας σας, εμενα θα μ'αγαπουσατε, τι εγω απο το Θεο βγηκα κι'ερχουμαι· γιατι και μονος μου δεν ηρθα, μονε εκεινος μ'εστειλε. Γιατι δε νιωθετε οτι σας μιλω; Επειδη δε μπορειτε ν'ακουστε τα λογια μου. Εσεις ειστε απο πατερα το Διαβολο, και τους ορισμους του πατερα σας θελετε να καντε· εκεινος φονιας ανθρωπων ειταν απο την αρχη, και με την αληθια δεν πηγαινει, γιατι μεσα του δεν εχει αληθια. Οταν ψεματα λαλει, δικα του λαλει, γιατι ψεφτης ειναι [καθως] κι'ο πατερας του. Εγω ομως γιατι λεω την αληθια, δε με πιστεβετε. Πιος σας με βγαζει αμαρτωλο; Αν λεω αληθια, εσεις γιατι δε με πιστεβετε; Οπιος ειναι απο το Θεο, τα λογια του Θεου τ'ακουει· για τουτο εσεις δεν τ'ακουτε, γιατι απο το Θεο δεν ειστε". Απαντησαν οι Ιουδαιοι και τουπαν "Καλα εμεις δε λεμε πως εσυ εισαι Σαμαρειτης κι'εχεις δαιμονιο;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Εγω δαιμονιο δεν εχω παρα τιμω τον πατερα μου, κι'εσεις δε με τιματε. Κι'εγω δε ζητω τη δοξα μου· υπαρχει αφτος που τη ζητα κι'αποφασιζει.

γιατί φοβούντανε τους Ιουδαίους, επειδή είχανε συφω-
νήσει πριν οι Ιουδαίοι πως αν κανείς τον κηρύξει Χριστό,
ν' αφοριστεί από το συναγώγι. Για τούτο οι γονιοί του
είπαν πως "Ηλικία έχει, ρωτήστε τον τον ίδιο". 31.
Φωνάξανε λοιπόν τον άνθρωπο ξανά τον πριν τυφλό
και τούπανε "Δόξασε το Θεό. Εμείς ξέρουμε πως αφτός
ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός". Αποκρίθηκε λοιπόν ε-
κείνος "Αν είναι αμαρτωλός δεν ξέρω· ένα ξέρω, πως
είμουνα τυφλός και τώρα βλέπω". Τούπανε λοιπόν
"Τι σούκανε; πως σ' άνοιξε τα μάτια;" Τους αποκρί-
θηκε "Σας τόπα τώρα και δεν ακούσατε; τι λοιπόν
θέτε να ξανακούστε; Μήπως θέλετε κι' εσείς να γίνετε
μαθητάδες του;" Και τον εβρίσαν κι' είπαν "Εσύ είσαι
εκείνου μαθητής, μα εμείς είμαστε του Μωυσή μαθη-
τάδες. Εμείς ξέρουμε πως του Μωυσή μίλησε ο Θεός·
αφτόν δεν τον ξέρουμε από πού είναι". Αποκρίθηκε ο
άνθρωπος και τους είπε "Εδώ ναι είναι το παράξενο,
πως εσείς δεν ξέρετε από πού είναι, και μ' άνοιξε τα
μάτια. Ξέρουμε πως ο Θεός αμαρτωλούς δε συνακούει·
παρά αν είναι κανείς θεοφοβούμενος και κάνει το θέ-
λημά του, αφτόνε συνακούει. Στον αιώνα δεν ακουστή
πως άνοιξε κανείς μάτια τυφλού γεννημένου. Αν αφτός
δεν είταν από το Θεό, δε μπορούσε τίποτα να κάνει".
Αποκρίθηκαν και τούπαν "Μ' αμαρτίες εσύ ολόκληρος
γεννήθηκες κι' εσύ μας μαθαίνεις εμάς;" Και τονε βγά-
λανε όξω.

Άκουσε ο Ιησούς πως τονε βγάλανε όξω, και τον
ηύρε κι' είπε "Εσύ πιστεύεις το γιο τ' ανθρώπου;" "Και
ποιος είναι" είπε "Κύριε, για να τον πιστέψω;" Τούπε
ο Ιησούς "Και τον είδες, κι' αφτός είναι που μιλάει
μαζί σου". Κι' εκείνος είπε "Πιστέβω, Κύριε," και τον

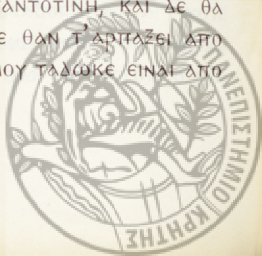

προσκυνησε. Κι'ειπε ο Ιησους “Για δικασμα ηρθα εγω
σ'αφτον τον κοσμο που οσοι δε βλεπουνε να βλεπουν,
κι'οσοι βλεπουνε να τυφλωθουν”. Τ'ακουσαν αφτα οι
Φαρισαιοι οσοι ειτανε μαζι του, και τουπανε “Μηπως
κι'εμεις ειμαστε τυφλοι;” Τους ειπε ο Ιησους “Αν ει-
σαστε τυφλοι, δε θαχατε αμαρτια. Μα τωρα λετε πως
βλεπουμε· η αμαρτια σας μενει.
“Αληθια αληθια σας λεω, οποιος δε μπαινει απο τη [10]
μπασια στη μαντρα των προβατων, μονε απ'αλλου
ανεβαινει, εκεινος ειναι κλεφτης και κακουργος· μα ο-
ποιος μπαινει απο τη μπασια, βοσκος ειναι των προβα-
των. Σ'αφτονε ο θυρωρος ανοιγει και τη φωνη του
ακουνε τα προβατα, και τα προβατα του με τ'ονομα
τους τα φωναζει, και τα βγαζει [στη βοσκη]. Οταν ολα
βγαλει τα δικα του, ομπρος τους περπατει, και τα προ-
βατα τον ακολουθουνε, τι γνωριζουν τη φωνη του· μα
ξενο δε θ'ακολουθησουνε, μονε θα φυγουν, τι δε γνωρι-
ζουν τη φωνη των ξενων”. Αφτη την παροιμια τους
ειπε ο Ιησους, μα εκεινοι δεν ενιωσαν τι τους ελεγε.
32. Ειπε λοιπον παλι ο Ιησους “Αληθια αληθια σας
λεω, εγω ειμαι η μπασια των προβατων. Ολοι οσοι
ηρθαν προτυτερα μου, κλεφτες ειναι και κακουργοι· μα
δεν τους ακουσαν τα προβατα [πως μπαινουνε]. Εγω
ειμαι η μπασια· αν απο μενα μπει κανεις, θα σωθει
και θαμπει και θα βγει και θα βρει βοσκη. Ο κλεφτης
δεν ερχεται παρα να κλεψει και να θυσει κι'απολεσει·
εγω ηρθα για ναχουνε θροφη και περισσεβουν. Εγω ει-
μαι ο βοσκος ο καλος. Ο βοσκος ο καλος δινει τη ζωη
του για τα προβατα· ο πλερωμενος και βοσκος μην
οντας, που δεν ειναι τα προβατα δικα του, βλεπει το
λυκο πουρχεται και παραιταει τα προβατα και φεβγει,

κι' ο λυκος τ' αρπαζει και σκορπαει, γιατι ειναι πλερωμενος και δεν ποναει τα προβατα.

33. "Εγω ειμαι ο βοσκος ο καλος, και γνωριζω τα δικα μου και τα δικα μου με γνωριζουν—καθως με γνωριζει ο πατερας κι' εγω γνωριζω τον πατερα—και δινω τη ζωη μου για τα προβατα. Εχω κι' αλλα προβατα που δεν ειναι αφτης της στανης· κι' εκεινα πρεπει ναν τα φερω, και θ' ακουσουνε τη φωνη μου, και θα γινουνε ενα κοπαδι, ενας βοσκος. Για τουτο μ' αγαπαει ο πατερας, γιατι εγω δινω τη ζωη μου για ναν τη λαβω πισω. Κανεις δε μου την πηρε, μονε εγω τη δινω μονος μου. Εξουσια εχω ναν τη δωσω, κι' εξουσια εχω ναν την παρω παλι· αφτη την προσταγη ελαβα απο τον πατερα μου". Διαιρεθηκαν παλι οι Ιουδαιοι για αφτους τους λογους. Και πολλοι τους λεγανε "Δαιμονισμενος ειναι και παραλαλει· τι τον ακουτε;"· αλλοι λεγανε "Τα λογια αφτα δεν ειναι δαιμονισμενου· μηπως μπορει δαιμονιο ν' ανοιξει ματια τυφλων;"

34. Ειταν τοτες τα εγκαινια στα Ιεροσολυμα. Ειτανε χειμωνας, και περπατουσε ο Ιησους μεσα στο ναο στο λιακωτο του Σολομωνα. Τον τριγυρισανε λοιπον οι Ιουδαιοι και τουλεγαν "Ως ποτε θα μας βγαζεις την ψυχη; Αν εισαι εσυ ο Χριστος, πες μας το ανοιχτα". Τους αποκριθηκε ο Ιησους "Σας ειπα και δεν πιστεψατε. Τα εργα που κανω εγω με τ' ονομα του πατερα μου, αφτα 'ναι κηρυχτης μου· ομως εσεις δεν πιστεβετε γιατι δενειστε απο τα προβατα μου. Τα προβατα μου ακουν τη φωνη μου κι' εγω τα γνωριζω· και μ' ακολουθουν κι' εγω τους δινω ζωη παντοτινη, και δε θα χαθουνε στον αιωνα και κανεις δε θαν τ' αρπαξει απο το χερι μου. Ο πατερας μου που μου τάδωκε ειναι απο

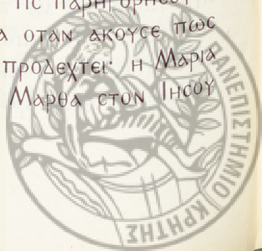
ολους μεγαλυτερος, και κανεις δε μπορει ν'αρπαξει απο
το χερι του πατερα. Ενα ειμαστε, εγω κι'ο πατερας".
Σηκωσαν παλε πετρες οι Ιουδαιοι ναν τον πετροβολη-
σουνε. Τους αποκριθηκε ο Ιησους "Πολλα εργα σας
εδειξα καλα απο τον πατερα· για πιο τους εργο με πε-
τροβολατε;" Τ'αποκριθηκαν οι Ιουδαιοι "Για καλο ερ-
γο δε σε πετροβολαμε, παρα για ασεβεια και γιατι εσυ
οντας ανθρωπος γινεσαι Θεος". Τους αποκριθηκε ο
Ιησους "Δεν ειναι γραμενο μεσα στο Νομο σας πως
Εγω ειπα Ειστε θεοι; Αν εκεινους ειπε θεους που λα-
βανε το λογο του Θεου, και δε μπορει να χαλαστει η
Γραφη, εκεινονε π'αγιασε ο πατερας κι'εστειλε στον
κοσμο, εσεις του λετε πως Ασεβεις, γιατι ειπε Ειμαι
γιος του Θεου; Αν δεν κανω τα εργα του πατερα μου,
μη με πιστεβετε· αν ομως κανω, [τοτες] κι'εμενα αν
δεν πιστεβετε, πιστεψτε τα εργα, για να μαθετε και
γνωριζετε πως μαζι μου ο πατερας κι'εγω με τον πα-
τερα". Ζητουσανε παλι ναν τον πιασουν· και βγηκε
απο τα χερια τους, κι'εφυγε παλι αντιπερα του Ιορδανη,
στο μερος που βαφτιζε πριν ο Ιωανης, κι'εμενε εκει.
Και πολλοι ηρθαν εκει κι'ελεγαν πως "Ο Ιωανης ναι
μεν δεν εκανε κανενα σημαδι, ομως ολα οσα ειπε για
αφτον ο Ιωανης ειταν αληθινα". Και πολλοι τον πι-
στεψαν εκει.

35. Κι'ειταν ενας αρρωστος, ο Λαζαρος απο τη Βη- [11]
θανια, απο το χωριο της Μαριας και της Μαρθας της
αδερφης της. Κι'η Μαριαμ, εκεινη π'αλειψε τον Κυριο
μυρουδικο και με τα μαλλια της σφουγγισε τα ποδια
του, αφτη ειταν που ο Λαζαρος ο αδερφος της ειταν
αρρωστος. Του μηνησαν λοιπον οι αδερφαδες κι'ειπαν
"Κυριε, να, ειναι αρρωστος εκεινος π'αγαπας". Και σαν

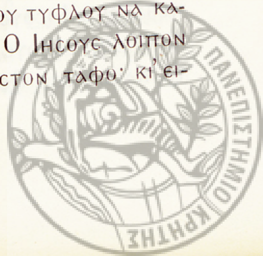

τ'ακουσε ο Ιησους, ειπε "Αφτη η αρρωστια δεν ειναι
προς θανατο μονε για τη δοξα του Θεου, που μεσο της
να δοξαστει ο γιος του Θεου". Κι'ο Ιησους αγαπουσε
τη Μαρθα [καθως] και την αδερφη της και το Λαζαρο.
Οταν ακουσε λοιπον πως ειναι αρρωστος, τοτε εμεινε
διο μερες στο μερος που βρισκουνταν· επειτα κατοπι
λεει στους μαθηταδες "Παμε στην Ιουδαια παλι". Του
λενε οι μαθηταδες "Ραββει, οτι ζητουσανε να σε πε-
τροβολησουν οι Ιουδαιοι, και παλι πας εκει;" Αποκρι-
θηκε ο Ιησους "Δεν ειναι δωδεκα οι ωρες της μερας;
Οποιος περπαταει τη μερα, δε σκουνταφτει γιατι βλεπει
το φως του κοσμου τουτου· οποιος ομως περπαταει τη
νυχτα, σκουνταφτει γιατι δεν εχει μεσα του το φως".
Ειπε αφτα και κατοπι τους λεει "Ο Λαζαρος ο φιλος
μας κοιμηθηκε, μα παω ναν τον ξυπνησω". Τουπανε
λοιπον οι μαθηταδες "Κυριε, αν κοιμηθηκε, [ο υπνος
του] θα σωθει". Κι'ο Ιησους ειχε πει για το θανατο του·
μα εκεινοι νομισαν πως το κοιμισμα του υπνου λεει.
Τοτες λοιπον τους ειπε ο Ιησους ανοιχτα "Ο Λαζαρος
πεθανε, και χαιρουμαι για σας, ωστε να πιστεψτε, αφου
δεν ειμουν εκει· μα παμετε στο Λαζαρο". Ειπε λοιπον
ο Θωμας που τον ελεγαν Διδυμο στους συμμαθηταδες
του "Παμε κι'εμεις να μας σκοτωσουνε μαζι του".
Σαν ηρθε λοιπον ο Ιησους, τον ηβρε πουχε τοτες τεσ-
σερεις μερες μεσα στον ταφο.

Κι'ειταν η Βηθανια κοντα στα Ιεροσολυμα, ως δεκα-
πεντε σταδια μακρια. 36. Και πολλοι Ιουδαιοι ειχαν ερ-
θει στης Μαρθας και Μαριας ναν τις παρηγορησουνε
για τον αδερφο. Λοιπον η Μαρθα οταν ακουσε πως
ερχεται ο Ιησους, βγηκε ναν τον προδεχτει· η Μαρια
ομως εμενε σπιτι. Ειπε λοιπον η Μαρθα στον Ιησου

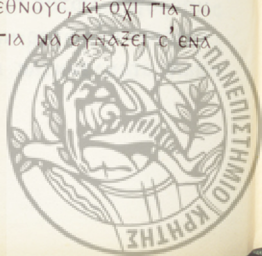

“Αν εισουν εδω, δεν πεθαινε ο αδερφος μου· και τωρα ξερω πως οτι ζητησεις του Θεου θα σ'το δωσει ο Θεος”. Της λεει ο Ιησους “Θ'αναστηθει ο αδερφος σου”. Του λεει η Μαρθα “Ξερω πως θ'αναστηθει κατα την αναστασι τη στερνη τη μερα”. Της ειπε ο Ιησους “Εγω ειμαι η αναστασι κι'η ζωη. Οποιος με πιστεβει, κι'αν πεθανει θα ζησει· κι'οποιος ζει και με πιστεβει, δε θα πεθανει στον αιωνα. Το πιστεβεις αφτο;” Του λεει “Ναι, Κυριε, εγω πιστεβω πως εσυ εισαι ο Χριστος, ο γιος του Θεου πουναι ναρθει στον κοσμο”. Και σαν τοπε αφτο, εφυγε και φωναξε κρυφα τη Μαριαμ την αδερφη της κι'ειπε “Ο δασκαλος ηρθε και σε φωναζει”. Κι'εκεινη σαν τακουσε, σηκωθηκε γληγορα και πηγαινε στον Ιησου· κι'ο Ιησους δεν ειχε ακομα φτασει στο χωριο, παρα ειταν ακομα στο μερος οπου τον προδεχτηκε η Μαρθα. Οι Ιουδαιοι λοιπον πουτανε μαζι της σπιτι και την παρηγορουσαν, σαν ειδαν τη Μαριαμ πως γληγορα σηκωθηκε και βγηκε, την ακολουθησανε θαρρωντας πως παει στον ταφο για να κλαψει εκει. Η Μαριαμ λοιπον σαν εφτασε στο μερος πουταν ο Ιησους, μολις τον ειδε και τουπεσε στα ποδια λεγοντας του “Κυριε, αν εισουν εδω, δε μου πεθαινε ο αδερφος [μου]”. Ο Ιησους λοιπον, οταν την ειδε πουκλαιγε και πουκλαιγαν [κι']οι Ιουδαιοι οσοι ηρθανε μαζι της, στεναξε η καρδια του και συγκινηθη κι'ειπε “Πού τονε θαψατε;” Του λενε “Κυριε, ελα να δεις”. Δακρυσε ο Ιησους. Λεγανε λοιπον οι Ιουδαιοι “Κοιτα πώς τον αγαπουσε”. Και μερικοι τους ειπανε “Δε μπορουσε αφτος π'ανοιξε τα ματια του τυφλου να κανει που κι'αφτος να μην πεθανει;” Ο Ιησους λοιπον παλι στεναζοντας μεσα του ερχεται στον ταφο· κι'ει-

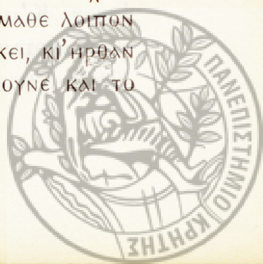

τανε βραχοτρυπα κι'απανου της βαλμενη πετρα. Λεει ο Ιησους "Βγαλτε την πετρα". Του λεει η αδερφη του πεθαμενου η Μαρθα "Κυριε, μυριζει τωρα· γιατι ειναι τεσσερων μερων". Της λεει ο Ιησους "Δε σου ειπα πως αν πιστεψεις, θα δεις τη δοξα του Θεου;" Βγαλανε λοιπον την πετρα· κι'ο Ιησους σηκωσε τα ματια κι'ειπε "Πατερα, σ'εφχαριστω που μ'ακουσες. Εγω ομως ηξερα πως παντα μ'ακους· μονε τοπα για το λαο τριγυρω, για να πιστεψουν πως εσυ μ'εστειλες". Και οταν ταπε αφτα, φωναξε με φωνη μεγαλη "Λαζαρε, ελα οξω". Και βγηκε ο νεκρος σαβανωμενος χεροποδαρα, κι'ειτανε το προσωπο του δεμενο γυρω με προσοψι. Τους λεει ο Ιησους "Λυστε τον κι'αφιστε τον να συρει". Πολλοι λοιπον Ιουδαιοι πουχαν ερθει στης Μαριαμ κι'ειδαν οσα εκανε, τον πιστεψαν· μερικοι τους ομως πηγανε στους Φαρισαιους και τους ειπαν οσα εκανε ο Ιησους.

37. Μαζεψανε οι πρωτοπαπαδες λοιπον κι'οι Φαρισαιοι συμβουλιο κι'ελεγαν "Τι κανουμε, γιατι αφτος ο ανθρωπος κανει πολλα σημαδια. Αν τον αφισουμε ετσι, ολοι θαν τον πιστεψουν, και θαρθουν οι Ρωμαιοι και θα μας καταστρεψουν πατριδα κι'εθνος". Κι'ενας τους, καπιος Καϊαφας, αρχιπαπας οντας του χρονου εκεινου, τους ειπε "Εσεις δεν ξερετε τιποτα, μηδε στοχαζεστε πως μας συφερνει ενας ανθρωπος να παει για το καλο του λαου κι'οχι να χαθει ολοκληρο το εθνος". Και αφτος δεν ειτανε δικος του λογος, μονε αρχιπαπας οντας εκεινου του χρονου προφητεψε πως ειτανε να πεθανει ο Ιησους για το καλο του εθνους, κι'οχι για το καλο του εθνους μοναχα παρα και για να συναξει σ'ενα τα παιδια του Θεου τα σκορπια.

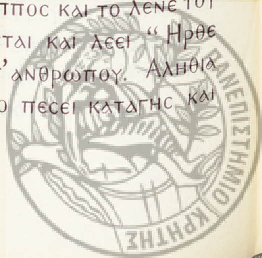
38. Απο κεινη λοιπον τη μερα αποφασισανε ναν
τον θανατωσουν. Ο Ιησους λοιπον δεν περπατουσε πια
αναμεσα στους Ιουδαιους φανερα, παρα εφυγε απο κει
[και πηγε] σε μερος κοντα στην ερημο, σε χωρα που τη
λεν Εφραΐμ, κι᾽εμενε εκει μαζι με τους μαθηταδες. Και
σιμωνε το πασκα των Ιουδαιων, και πριν το πασκα
ανεβηκαν πολλοι απο τα ξωχωρα στα Ιεροσολυμα για
να καθαριστουν. Ζητουσανε λοιπον τον Ιησου και λε-
γανε μεταξυ τους στεκοντας μεσα στο ναο “Τι λετε;
πως δε θαρθει στη σκολη;” Κι᾽ειχανε δωσει οι πρω-
τοπαπαδες κι᾽οι Φαρισαιοι προσταγες, πως αν κανενας
μαθει πουναι, να μηνησει για ναν τον πιασουν.
39. Ο Ιησους λοιπον εξη μερες πριν το πασκα πηγε [**12**]
στη Βηθανια οπου βρισκουνταν ο Λαζαρος π᾽αναστησε
απο τους νεκρους ο Ιησους. Τουκαναν εκει λοιπον τρα-
πεζι, κι᾽η Μαρθα υπερετουσε κι᾽ο Λαζαρος ειταν ενας
απο τους καθισμενους μαζι του. Η Μαριαμ λοιπον πηρε
μια λιτρα μυρουδικο απο ναρδοσταμο πολυτιμο κι᾽αλειψε
τα ποδια του Ιησου, και του σφουγγισε με τα μαλλια
της τα ποδια· και το σπιτι γιομισε απο την εβωδια του
μυρουδικου. Και λεει ο Ιουδας ο Ισκαριωτης, ενας μα-
θητης του, πουτανε ναν τον παραδωσει “Γιατι αφτο
το μυρουδικο δεν πουληθηκε τρακοσα δηναρια και δε
δοθηκε σε φτωχους;” Και τοπε αφτο οχι γιατι τον
εμελε για τους φτωχους, μονε γιατι ειταν κλεφτης και
εχοντας το πουγγι βαστουσε τις συνεισφορες. Ειπε λοι-
πον ο Ιησους “Αφισε την κι᾽ας το φυλαξει για τη μερα
της θαφης μου· γιατι παντα τους φτωχους τους εχετε
μαζι σας, μα εμενα παντα δε μ᾽εχετε”. Εμαθε λοιπον
πληθος πολυ των Ιουδαιων πως ειναι εκει, κι᾽ηρθαν
οχι μοναχα για τον Ιησου, παρα για να δουνε και το

Λαζαρο π'αναστησε απο τους νεκρους. Κι'αποφασισαν οι πρωτοπαπαδες να θανατωσουν και το Λαζαρο, γιατι απ' αφορμη του πηγανε πολλοι Ιουδαιοι και πιστεψαν τον Ιησου.

40. Την κατοπι μερα το μεγαλο πληθος πουχε ερθει στη σκολη, σαν ακουσαν πως ερχεται ο Ιησους στα Ιεροσολυμα, πηραν τα χουρμαδοκλαδα και βγηκανε ναν τον προδεχτουν, κι'εκραζαν "Ωσαννα. Βλογητος αφτος που φτανει στ'ονομα του Κυριου" κι'"Ο βασιλιας του Ισραηλ". Κι'ο Ιησους βρηκε ενα οναρι και καθησε απανου, καθως ειναι γραμενο Μη φοβασαι, κορη της Σιωνα, ερχεται σου ο βασιλιας σου καθισμενος σ'ονισσας πουλαρι. Αφτα δεν τανιωσαν οι μαθηταδες του πρωτα· ομως σα δοξαστηκε ο Ιησους, τοτες θυμηθηκαν πως αφτα για κεινον ειτανε γραμενα κι'αφτα τουκαναν. Κηρυχνε λοιπον ο κοσμος πουτανε μαζι του οταν φωναξε απο τον ταφο το Λαζαρο και τον αναστησε απο τους νεκρους· για τουτο και βγηκε ναν τον προδεχτει κι'ο λαος, γιατι ακουσαν πως εκανε ο Ιησους εκεινο το σημαδι. Ειπανε λοιπον οι Φαρισαιοι μεταξυ τους "Βλεπετε πως τιποτα καλο δεν κανετε; Να, πηγε ο κοσμος ξοπισω του".

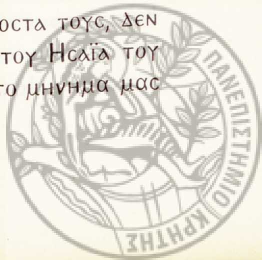
41. Κι'ειτανε μερικοι Ελληνες απ'οσους ανεβαιναν να προσκυνησουνε στη σκολη. Αφτοι λοιπον πηγανε στο Φιλιππο, εκεινον απο τη Βηθσαϊδα της Γαλιλαιας, και τον παρακαλουσαν κι'ελεγαν "Αφεντη, θελουμε να δουμε τον Ιησου". Παει ο Φιλιππος και το λεει του Αντρεα· πηγαινει ο Αντρεας κι'ο Φιλιππος και το λενε του Ιησου. Κι'ο Ιησους τους αποκρινεται και λεει "Ηρθε η ωρα οταν θα δοξαστει ο γιος τ'ανθρωπου. Αληθια αληθια σας λεω, αν το σταροσπυρο πεσει καταγης και

δεν πεθανει, αφτο μοναχα μενει· αν ομως πεθανει, βγαζει καρπο πολυ. Οπιος αγαπαει τη ζωη του, τη χανει· κι'οπιος μισει τη ζωη του σ'ετουτον τον κοσμο, θαν τη φυλαξει ως σ'υπαρξη παντοτινη.

42. "Οπιος με δουλεβει ας ακολουθαει, κι'οπουμαι εγω εκει κι'ο δουλεφτης μου θαναι. Αν κανεις με δουλεβει, θαν τον τιμησει ο πατερας. Τωρα συγκινηθηκε η ψυχη μου και τι να πω; Πατερα, σωσε με απ'αφτη την ωρα; Ομως για τουτο ηρθα σ'αφτη την ωρα. Πατερα, δοξασε μου τ'ονομα". Βγηκε λοιπον φωνη απο τον ουρανο "Και δοξασα και παλι θα δοξασω". Το πληθος εκει που [την] ακουσε ελεγε πως εγινε βροντη· αλλοι λεγανε "Αγγελος του λαλησε". Αποκριθηκε κι'ειπε ο Ιησους "Δε βγηκε για μενα αφτη η φωνη παρα για σας. Τωρα καταδικαζεται αφτος ο κοσμος· τωρα οξω θα βγαλθει ο αρχηγος του κοσμου ετουτου. Κι'εγω αν ανυψωθω απο τη γη, ολους θαν τους συρω κοντα μου". Και τολεγε αφτο σημαινοντας με τι θανατο θα πεθαινε. Τ'αποκριθηκε λοιπον ο λαος "Εμεις ακουσαμε απο το Νομο πως ο Χριστος μενει στον αιωνα, και πώς λες εσυ πως πρεπει ν'ανυψωθει ο γιος τ'ανθρωπου; Πιος ειναι αφτος ο γιος τ'ανθρωπου;" Τους ειπε λοιπον ο Ιησους "Λιγακι μενει ακομα το φως μαζι σας. Περπατατε οσο εχετε το φως, μηπως σας προφτασει το σκοταδι· κι'οπιος στο σκοταδι περπαταει, δεν ξερει που πηγαινει. Οσο εχετε το φως, πιστεβετε το φως για να γινετε γιοι του φωτος". Αφτα μιλησε ο Ιησους, και εφυγε και κρυφτηκε απο κοντα τους.

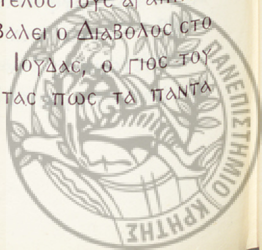
43. Κι'ενω εκανε τοσα σημαδια μπροστα τους, δεν τον πιστεψανε, για ν'αληθεψει ο λογος του Ησαΐα του προφητη, που ειπε Κυριε, πιος πιστεψε το μηνυμα μας

και σε πιονε φανερωθη το βραχιονι του Κυριου; Για τουτο δε μπορουσανε να πιστεψουν, γιατι ειπε ο Ησαΐας παλι Τους τυφλωσε τα ματια και τους πετρωσε την καρδια, μην τυχον δουνε με τα ματια και με την καρδια τους νιωσουν, και γυρισουνε και τους γιατρεψω. Αφτα ειπε ο Ησαΐας, γιατι ειδε τη δοξα του και λαλησε για αφτον. Ωστοσο και προεστοι πολλοι τον πιστεψαν, μα για τους Φαρισαιους δεν τ' ομολογουσανε, μηπως αφοριστουν απο το συναγωγι· γιατι προτιμησαν τη δοξα των ανθρωπων καλια παρα τη δοξα του Θεου.

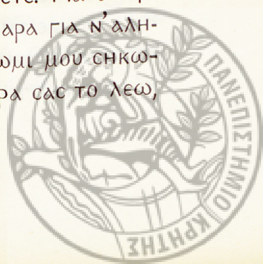
44. Κι' ο Ιησους φωναξε κι' ειπε " Οπιος με πιστεβει, δεν πιστεβει εμενα παρα το σταλτη μου· κι' οπιος με θωρει, θωρει το σταλτη μου. Εγω φως ηρθα στον κοσμο, που οπιος με πιστεβει να μη μενει στο σκοταδι. Κι' αν κανεις ακουσει μου τα λογια και δεν τα φυλαξει, εγω δε θαν τον καταδικασω· γιατι δεν ηρθα να καταδικασω τον κοσμο, μονε να σωσω τον κοσμο. Οπιος με παρακουει και δε δεχεται τα λογια μου, εχει τον καταδικαστη του· ο λογος που λαλησα, αφτος θαν τον καταδικασει τη στερνη τη μερα. Γιατι εγω δικα μου δε λαλησα, παρα ο πατερας που μ' εστειλε, αφτος με προσταξε τι να πω και τι λαλησω. Και ξερω πως η προσταγη του ζωη θα πει παντοτινη. Οσα λοιπον εγω λαλω, καθως ειπε μου ο πατερας ετσι λαλω ".

[13] 45. Και πριν τη σκολη του πασκα, οταν ενιωσε ο Ιησους πως ηρθε η ωρα του να μισεψει απ' αφτον τον κοσμο προς τον πατερα, τους δικους του [εδω] στον κοσμο οπως τους αγαπησε, ως στο τελος τους αγαπησε. Κι' ενω τρωγανε — οταν πια τοχε βαλει ο Διαβολος στο νου του το ναν τον παραδωσει ο Ιουδας, ο γιος του Σιμωνα ο Ισκαριωτης — γνωριζοντας πως τα παντα

τουδωκε στα χερια [του] ο πατερας και πως απο το Θεο βγηκε και στο Θεο πηγαινει, σηκωνεται απο το δειπνο, και βγαζοντας το φορεμα του πηρε ποδιά και τη ζωστηκε· επειτα βαζοντας νερο στη λεγενη, αρχισε κι' επλενε τα ποδια των μαθητάδων και τα σφουγγιζε με την ποδιά πουτανε ζωσμενος. Ερχεται λοιπον στο Σιμωνα τον Πετρο. Του λεει "Κυριε, εσυ μου πλενεις τα ποδια;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε "Οτι κανω εγω, εσυ τωρα δεν το ξερεις, μα θαν το μαθεις επειτα". Του λεει ο Πετρος "Ποτες δε θα μου πλυνεις τα ποδια". Τ' αποκριθηκε ο Ιησους "Αν δε σε πλυνω, δεν εχεις θεση κοντα μου". Του λεει ο Πετρος ο Σιμωνας "Κυριε, οχι τα ποδια μου μοναχα, παρα και τα χερια [μου] και το κεφαλι". Του λεει ο Ιησους "Ο λουσμενος δε χρειαζεται παρα τα ποδια του να πλυνει, κι' ειναι ολος καθαρος· κι' εσεις ειστε καθαροι, ομως οχι ολοι". Γιατι ηξερε τον παραδοτη του· για τουτο ειπε πως "Ολοι δεν ειστε καθαροι".

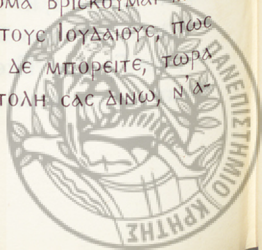
46. Οταν λοιπον τους επλυνε τα ποδια και πηρε τα ρουχα του και καθησε παλι, τους ειπε "Ξερετε τι σας εκανα; Εσεις με κραζετε Δασκαλε και Κυριε, και καλα λετε, γιατι ειμαι. Αν λοιπον εγω σας επλυνα τα ποδια, ο Κυριος κι' ο Δασκαλος, πρεπει κι' εσεις να πλενετε ο ενας τ' αλλουνου τα ποδια· γιατι σας εδωκα παραδειγμα να κανετε κι' εσεις καθως εγω σας εκανα. Αληθια αληθια σας λεω, δεν εχει σκλαβο ανωτερο απο τον αφεντη του μηδ' αποσταλμενο ανωτερο απο το σταλτη του. Αν αφτα τα ξερετε, καλοτυχοι 'στε αν τα κανετε. Για ολους σας δε μιλω· εγω ξερω πιους διαλεξα· παρα για ν' αληθεψει η Γραφη Εκεινος πουτρωγε το ψωμι μου σηκωσε απανου μου τη φτερνα του. Απο τωρα σας το λεω,

πριν γινει, για να πιστεψτε σα γινει πως εγω ειμαι. Αληθια αληθια σας λεω, οπιος δεχεται, αν στειλω κανεναν, εμενα δεχεται· κι'οπιος εμενα δεχεται, δεχεται το σταλτη μου".

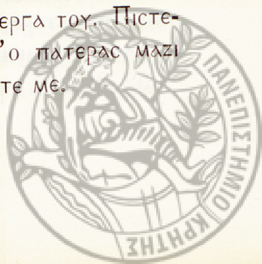
47. Οταν ειπε αφτα ο Ιησους, του συγκινηθηκε η καρδια και κηρυξε κι'ειπε "Αληθια αληθια σας λεω, πως ενας σας θα με παραδωσει". Κοιταζανε ενας τον αλλο οι μαθηταδες, κι'απορουσαν πιονε λεει. Ειταν ενας μαθητης του γυρμενος στον κορφο του Ιησου, που τον αγαπουσε ο Ιησους· του νεβει λοιπον ο Σιμωνας ο Πετρος και του λεει "Πες πιονε λεει". Επεσε εκεινος στα στηθια του Ιησου και του λεει "Κυριε, πιος ειναι;" Αποκρινεται λοιπον ο Ιησους "Εκεινος ειναι που βουτησω εγω το ψωμι και του το δωσω". Βουτωντας λοιπον το ψωμι, παιρνει και [το] δινει στον Ιουδα το γιο του Σιμωνα του Ισκαριωτη. Κι'υστερα απο το ψωμι, τοτε εκεινου του μπηκε μεσα του ο Σατανας. Του λεει λοιπον ο Ιησους "Οτι κανεις κανε γληγορα". Αφτο κανεις δεν τονιωσε απο τους καθισμενους με τι νοημα του τοπε· γιατι μερικοι θαρρουσαν, επειδη ειχε το πουγγι ο Ιουδας, πως του λεει ο Ιησους "Αγορασε οτι μας χρειαζεται για τη σκολη", η στους φτωχους να δωσει κατι. Πηρε λοιπον εκεινος το ψωμι και βγηκε εφτυς. Κι'ειτανε νυχτα.

48. Σα βγηκε λοιπον, λεει ο Ιησους "Τωρα δοξαστηκε ο γιος τ'ανθρωπου και μεσο του δοξαστηκε ο Θεος, κι'ο Θεος θαν τον δοξασει εκεινον κι'εφτυς θαν τον δοξασει. Παιδια [μου], λιγο ακομα βρισκουμαι μαζι σας. Θα με ζητατε, κι'οπως ειπα στους Ιουδαιους, πως οπου εγω πηγαινω εσεις να πατε δε μπορειτε, τωρα κι'εσας σας το λεω. Καινουργια εντολη σας δινω, ν'α-

γαπαστε· καθως σας αγαπησα, κι'εσεις ν'αγαπαστε. Ετσι θα μαθουν ολοι πως ειστε μαθηταδες μου, αν εχετε αγαπη μεταξυ σας". Του λεει ο Σιμωνας ο Πετρος "Κυριε, που πας;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Οπου παω δε μπορεις να μ'ακολουθησεις τωρα· θα μ'ακολουθησεις επειτα". Του λεει ο Πετρος "Κυριε, γιατι δε μπορω να σ'ακολουθησω τωρα; τη ζωη μου δινω για σενα". Αποκριθηκε ο Ιησους "Τη ζωη σου δινεις για μενα; Αληθια αληθια σου λεω, πριν λαλησει ο πετεινος, τρεις φορες θα μ'αρνηθεις.

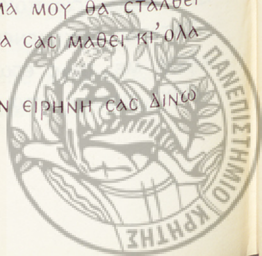
49. "Μη σας κλονιζεται η καρδια· πιστεβετε το Θεο [14]
και πιστεβετε κι'εμενα. Στου πατερα μου εχει μερη να μεινετε πολλα· ειδεμη, θα σας ελεγα πως πηγαινω να σας ετοιμασω τοπο. Κι'αν συρω και σας ετοιμασω τοπο, παλι γυριζω και σας παιρνω κοντα μου, ετσι οπου μενω εγω, να μενετε κι'εσεις. Και που πηγαινω εγω, ξερετε το δρομο". Του λεει ο Θωμας "Κυριε, δεν ξερουμε που πας· πως ξερουμε το δρομο;" Του λεει ο Ιησους "Εγω ειμαι ο δρομος κι'η αληθια κι'η ζωη· κανεις δεν παει στον πατερα εξον απο μενα. Αν με γνωριζατε, θα ξερατε και τον πατερα μου. Απο τωρα τον ξερετε και τον ειδατε". Του λεει ο Φιλιππος "Κυριε, δειξε μας τον πατερα και μας φτανει". Του λεει ο Ιησους "Τοσον καιρο μαζι σας ειμαι και δε με γνωριζεις, Φιλιππε; Οποιος μ'ειδε εμενα, ειδε τον πατερα· πως εσυ λες Δειξε μας τον πατερα; Δεν πιστεβεις πως εγω με τον πατερα, κι'ο πατερας πως μενει μαζι μου; Τα λογια εγω που σας λεω, δικα μου δε λαλω, μονε ο πατερας που μενει μαζι μου κανει τα εργα του. Πιστεβετε με, πως εγω με τον πατερα κι'ο πατερας μαζι μου· ειδεμη, απο τα εργα μου πιστεβετε με.

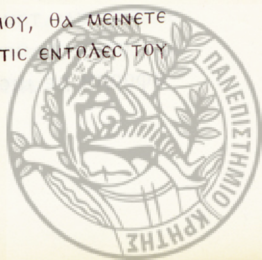
50. "Αληθια αληθια σας λεω, οποιος με πιστεβει, τα εργα εγω που κανω θα κανει κι'εκεινος, και μεγαλυτερα τους θα κανει, γιατι εγω πηγαινω στον πατερα κι'οτι ζητaει στ'ονομα μου θαν το κανω, για να δοξαστει μεσο του γιου ο πατερας. Οτι ζητηστε στ'ονομα μου θαν το κανω. Αν μ'αγαπατε, φυλαξτε τα παραγγελματα μου, και θα παρακαλεσω εγω τον πατερα, κι'αλλον παρηγορο θα σας δωσει που αιωνια να μενει μαζι σας, το πνεμα της αληθιας, που δε μπορει να λαβει ο κοσμος, τι δεν το θωραει μητε το ξερει· εσεις το ξερετε, γιατι κοντα σας μενει κι'ειναι μεσα σας. Ορφανους δε θα σας αφηκω· θα γυρισω κοντα σας. Ακομα λιγο, κι'ο κοσμος δε με βλεπει πια· μα εσεις με βλεπετε, τι εγω ζω και θα ζηστε κι'εσεις. Εκεινη τη μερα εσεις θα μαθετε πως εγω με τον πατερα μου κι'εσεις μαζι μου κι'εγω μαζι σας. Οποιος κατεχει τα παραγγελματα μου και τα φυλαει, εκεινος μ'αγαπα· κι'οποιος μ'αγαπαει, θ'αγαπηθει απο τον πατερα μου, και θαν τον αγαπησω κι'εγω και θαν του φανερωθω".

51. Του λεει ο Ιουδας, οχι ο Ισκαριωτης, "Κυριε, πως γινεται να φανερωθεις σ'εμας κι'οχι στον κοσμο;" Αποκριθηκε ο Ιησους και τουπε "Οποιος μ'αγαπα, θα φυλαξει τα λογια μου, κι'ο πατερας μου θαν τον αγαπησει, και θα παμε και θα μεινουμε μαζι του· οποιος δε μ'αγαπα, τα λογια μου δεν τα φυλαει. Κι'ο λογος π'ακουτε δεν ειναι δικος μου, παρα του πατερα μου που μ'εστειλε. Αφτα σας ειπα μενοντας μαζι σας· ο παρηγορος ομως, το πνεμα τ'αγιο, που στ'ονομα μου θα σταλθει απο τον πατερα, εκεινος τα παντα θα σας μαθει κι'ολα θα σας τα θυμισει που σας ειπα.

52. "Εγω ειρηνη σας αφινω, την ειρηνη σας δινω

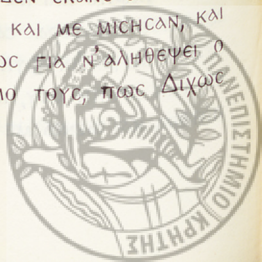

τη δικη μου· καθως σας δινει ο κοσμος δε σας δινω
εγω. Μη σας κλονιζεται η καρδια μητ'ας σας δειλια.
Τ'ακουσατε πως εγω σας ειπα Πηγαινω και γυριζω κον-
τα σας. Αν μ'αγαπουσατε, θα χαιροσαστε που παω στον
πατερα, γιατι ο πατερας ειναι μεγαλυτερος μου. Και
τωρα, πριν γενει, σας τοπα για να πιστεψτε σα γινει.
Πολλα δε θα μιλησω πια μαζι σας, γιατι ερχεται του
κοσμου ο αρχηγος. Κι'οχι [πως] εχει εξουσια απανου
μου καμια, παρα για να μαθει ο κοσμος πως αγαπω
τον πατερα και [πως] καθως με προσταξε ο πατερας
ετσι κανω. 53. Σηκωθειτε, παμε.
"Εγω ειμαι τ'αμπελι τ'αληθινο, κι'ο πατερας μου [15]
ειναι ο γεωργος. Καθε κλημα μου ακαρπο το βγαζει,
και καθε καρπερο το καθαριζει για να γινει καρπερο-
τερο. Εσεις πια ειστε τωρα καθαροι χαρη στο λογο που
σας λαλησα. Μεινετε μαζι μου, [καθως] κι'εγω μαζι σας.
Καθως το κλημα δεν καρπιζει μονο του—αν δε μενει
μεσα στ'αμπελι—, ετσι μητ'εσεις αν δε μεινετε μαζι
μου. Εγω ειμαι τ'αμπελι, εσεις τα κληματα. Οποιος με-
νει μαζι μου κι'εγω μαζι του, αφτος καρποφορει πολυ,
τι διχως μου δε μπορειτε τιποτα να κανετε· οποιος δε
μενει μαζι μου, τον πεταξανε οξω σαν το κλημα και
ξεραθηκε, και τα μαζεβουν και βαζουν στη φωτια και
καιγουνται. Αν μεινετε μαζι μου και μεινουν και τα λο-
για μου μαζι σας, οτι θελετε ζητηστε και θαν το λαβετε.
Μ'αφτο δοξαστηκε ο πατερας μου, με το να δινετε
πολυν καρπο και να γενειτε μαθηταδες μου. Καθως με
αγαπησε ο πατερας σας αγαπησα κι'εγω· μεινετε με την
αγαπη μου. Αν φυλαξτε τις εντολες μου, θα μεινετε
με την αγαπη μου, καθως εγω φυλαξα τις εντολες του
πατερα και μενω με την αγαπη του.

54. "Αφτα σας ταπα για να μενει μαζι σας η χαρα η δικη μου κι'η χαρα σας να ξετελιωθει. Αφτη ειναι η εντολη μου, ν'αγαπαστε οπως σας αγαπησα. Αγαπη μεγαλυτερη κανεις δεν εχει παρα τουτο, το να δωσει τη ζωη του για τους αγαπητους του. Εσεις ειστε αγαπητοι μου αν κανετε οτι εγω σας παραγγελνω. Σκλαβους δε σας λεω πια, γιατι ο σκλαβος δε γνωριζει τι κανει ο αφεντης του· μονε σας ειπα αγαπητους, γιατι σας ταμαθα ολα π'ακουσα απο τον πατερα μου. Εσεις δε με διαλεξατε, παρα εγω σας διαλεξα και διορισα, για να πατε εσεις και να καρποφορατε κι'ο καρπος σας για να μενει, που οτι ζητατε του πατερα στ'ονομα μου να σας το δωσει.

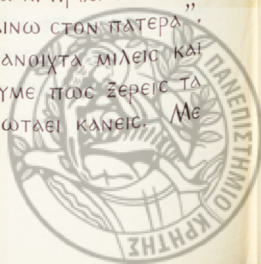
55. "Αφτο σας παραγγελνω, ν'αγαπαστε. Αν ο κοσμος σας μισει, μαθετε πως εμενα μισησε προτυτερα σας. Αν εισαστε απο τον κοσμο, ο κοσμος θ'αγαπουσε το δικο του· μα γιατι δεν ειστε απο τον κοσμο παρα εγω σας διαλεξα απο τον κοσμο, για τουτο ο κοσμος σας μισει. Μην ξεχνατε το λογο που εγω σας ειπα, δεν εχει σκλαβο ανωτερο απο τον αφεντη του. Αν εμενα με κατατρεξαν, κι'εσας θα κατατρεξουν· αν φυλαξαν το λογο μου, και το δικο σας θα φυλαξουν. Ομως ολα αφτα θα σας τα κανουνε για τ'ονομα μου, τι δεν ξερουνε το σταλτη μου. Αν δεν ερχομουν και δεν τους μιλουσα, δε θαχανε αμαρτια· μα τωρα δεν εχουν προφαση της αμαρτιας τους. Οποιος εμενα μισει, μισει και τον πατερα μου. Αν δεν τους εκανα τα εργα που κανείς δεν εκανε αλλος, δε θαχανε αμαρτια· μα τωρα κι'ειδαν και με μισησαν, και εμενα και τον πατερα μου. Ομως για ν'αληθεψει ο λογος ο γραμενος μεσα στο Νομο τους, πως Διχως αφορμη με μισησαν.

56. “Οταν ερθει ο παρηγορος που εγω θα σας
στειλω απο τον πατερα, το πνεμα της αληθιας που
βγαινει απο τον πατερα, εκεινο θα με κηρυξει· ομως
κι'εσεις κηρυχνετε με, γιατι ειστε απο την αρχη μαζι
μου.
“Αφτα σας ειπα για να μην πεστε σε πειρασμο. Θα [16]
σας αφορισουν απο συναγωγια· κι'ερχεται μαλιστα ωρα
που οποιος θανατωνει θα θαρρει προσφερνει του Θεου
λατρεια. Κι'αφτα θαν τα κανουνε γιατι δε γνωρισαν τον
πατερα μητ'εμενα. Κι'αφτα σας τα μιλησα, που σαν
ερθει η ωρα τους ναν τα θυμαστε πως σας ταπα. Ομως
απο την αρχη δε σας ταπα γιατι ειμουνα μαζι σας· ομως
τωρα παω στο σταλτη μου. Και δε μ'αρωταει κανεις
σας Που πηγαινεις, μονε γιατι σας ταπα γιομισε η καρ-
δια σας λυπη; Μα εγω σας λεω την αληθια, σας συ-
φερνει να μισεψω εγω. Γιατι αν δε μισεψω, δε σας
ερχεται ο παρηγορος· ομως αν μισεψω, θα σας τονε
στειλω. Και σαν ερθει εκεινος, του κοσμου θ'αποδειξει
αμαρτια κι'αγιοσυνη και καταδικη· αμαρτια, που δε με
πιστεβουν· κι'αγιοσυνη, που πηγαινω στον πατερα μου
και δε με θωρατε πια· και καταδικη, που καταδικαστηκε
του κοσμου ετουτου ο αρχηγος.
57. “Πολλα εχω ακομα να σας πω, μα να νιωστε
δε μπορειτε τωρα· οταν ομως ερθει εκεινος, το πνεμα
της αληθιας, θα σας οδηγησει σ'ολη την αληθια· τι δε
θα πει δικα του, παρα οσα ακουσει θα λαλησει και θα σας
μηνησει τα μελλουμενα. Αφτος θα με δοξασει εμενα,
τι δικα μου θενα παρει και θα σας μηνησει. Ολα οσα
εχει ο πατερας δικα μου ειναι· για αφτο σας ειπα πως
δικα μου παιρνει και θα σας μηνησει. Λιγο και δε με
θωρατε πια· και παλι λιγο και θα με δειτε”.

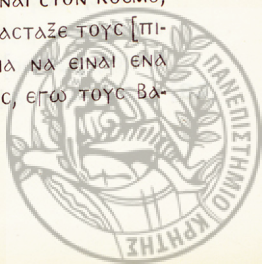
Ειπανε λοιπον μερικοι του μαθηταδες μεταξυ τους "Τι ᾽ναι τουτο που μας λεει λιγο και δε με θωρατε και παλι λιγο και θα με δειτε, και πως πηγαινω στον πατερα;" Λεγανε λοιπον "Τι ειναι αφτο που λεει, [το] λιγο; Δεν κατεχουμε". 58. Ενιωσε ο Ιησους πως θελανε ναν τον ρωτησουν και τους ειπε "Αφτο συζητατε μεταξυ σας, πως ειπα λιγο και δε με θωρατε, και παλι λιγο και θα με δειτε. Αληθια αληθια σας λεω, πως θα κλαψτε εσεις και θα θρηνηστε, κι᾽ ο κοσμος θα χαρει· θα λυπηθειτε εσεις, κι᾽ η λυπη σας χαρα θα γινει. Η γυναικα σα γενναει λυπαται, γιατι ηρθε η ωρα της· μα σα γεννησει το παιδι, δεν τη θυμαται πια τη στενοχωρια, απο τη χαρα που γεννηθηκε ανθρωπος στον κοσμο. Κι᾽ εσεις λοιπον λυπαστε τωρα· μα παλι θα σας δω, και θα σας χαρει η καρδια και κανεις δε θα σας παρει τη χαρα σας. Κι᾽ εκεινη τη μερα δε θα με παρακαλεστε εμενα τιποτα. Αληθια αληθια σας λεω, οτι ζητηστε του πατερα, θα σας [το] δωσει στ᾽ ονομα μου. Ως τωρα τιποτα δε ζητησατε στ᾽ ονομα μου· ζητατε και θα λαβετε το να ξετελιωθει η χαρα σας.

59. "Αφτα σας ταπα με παροιμιες· ερχεται ωρα που δε θα σας μιλω πια με παροιμιες, παρα ανοιχτα για τον πατερα θα σας πληροφορω. Τοτες στ᾽ ονομα μου θα ζητηστε, και δε σας λεω πως εγω για σας θα παρακαλεσω τον πατερα· τι ο ιδιος σας αγαπαει ο πατερας, γιατι μ᾽ αγαπησατε εμενα και πιστεψατε πως εγω απο τον πατερα βγηκα. Απο τον πατερα βγηκα κι᾽ ηρθα στον κοσμο· παλι αφινω τον κοσμο και πηγαινω στον πατερα". Λενε οι μαθηταδες του "Να, τωρα ανοιχτα μιλεις και δε λες καμια παροιμια· τωρα ξερουμε πως ξερεις τα παντα κι᾽ αναγκη δεν εχεις να σ᾽ αρωταει κανεις. Με

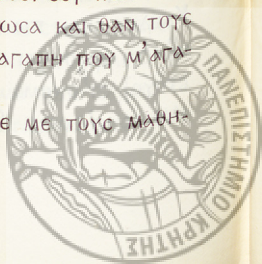
αφτο πιστεβουμε πως απο το Θεο βγηκες". Τους αποκριθηκε ο Ιησους "Τωρα πιστεβετε; Να, ερχεται ωρα κι'ηρθε που θα σκορπιστει ο καθεις σας σπιτι του και εμενα θα μ'αφιστε μοναχο· και δεν ειμαι μοναχος, γιατι ειναι μαζι μου ο πατερας. Αφτα σας ταπα για ναχετε [του νου] ησυχια μεσο μου. Στον κοσμο πικρες εχετε· μα θαρρος, εγω νικησα τον κοσμο".

[60]. Μιλησε αφτα ο Ιησους, και σηκωνοντας τα μα- [17]
τια κατα τον ουρανο ειπε "Πατερα, ηρθε η ωρα· δοξασε το γιο σου, για να σε δοξασει ο γιος, [ετσι] καθως τουδωκες εξουσια καθε σαρκας για να δωσει σ'ολους οσους τουδωκες ζωη παντοτινη. Κι'αφτη ειναι η ζωη η παντοτινη, το να σε γνωριζουν εσενα το μονο αληθινο Θεο, [καθως] και τον αποσταλμενο σου, τον Ιησου Χριστο. Εγω σε δοξασα στη γη τελιωνοντας το εργο που μουδωκες να κανω· και τωρα δοξασε με εσυ, πατερα, κοντα σου με τη δοξα πουχα κοντα σου πριν να γινει ο κοσμος. Φανερωσα σου τ'ονομα στους ανθρωπους που μουδωκες απο τον κοσμο. Δικοι σου ειταν κι'εμενα μου τους εδωκες, και το λογο σου φυλαξανε. Τωρα νιωσανε πως ολα οσα μουδωκες απο σενα ειναι, πως τα λογια που μουδωκες τους εδωκα, κι'αφτοι τα πηραν κι'ενιωσαν αληθινα πως απο σενα βγηκαν, και πιστεψαν εσυ πως μ'εστειλες. Εγω για αφτους παρακαλω· για τον κοσμο δεν παρακαλω, παρα για οσους μουδωκες, γιατι δικοι σου ειναι, και τα δικα μου ολα δικα σου ειναι και τα δικα σου δικα μου, και με δοξασαν. Και δεν ειμαι πια στον κοσμο, κι'αφτοι ειναι στον κοσμο, κι'εγω ερχουμαι σ'εσενα. Πατερα αγιε, βασταξε τους [πιστους] στ'ονομα σου που μουδωκες, για να ειναι ενα καθως κι'εμεις. Οταν ειμουνα μαζι τους, εγω τους βα-

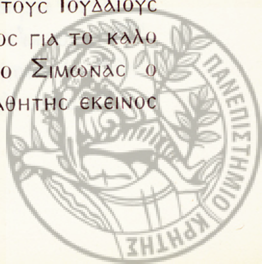
στουσα [πιστους] στ'ονομα σου που μουδωκες, και τους φυλαξα και κανεις τους δε χαθηκε, εξον ο γιος του χαμου για ν'αληφεψει η Γραφη. [61]. Και τωρα ερχουμαι σε εσενα, κι'αφτα τα λεω εδω στον κοσμο, ετσι που ναχουν τη χαρα μου ξετελιωμενη μεσα τους. Εγω τους εδωκα το λογο σου, κι'ο κοσμος τους μισησε, γιατι δεν ειναι απο τον κοσμο καθως [κι']εγω δεν ειμαι απο τον κοσμο. Δε γυρεβω ναν τους παρεις απο τον κοσμο, [μονε ναν τους φυλαξεις] απο τον Κακο. Δεν ειναι απο τον κοσμο καθως [κι']εγω δεν ειμαι απο τον κοσμο. Αγιασε τους μ'αληθια· ο λογος ο δικος σου ειναι η αληθια. Καθως εμενα μ'εστειλες στον κοσμο, κι'εγω τους εστειλα στον κοσμο. Κι'εγω για το καλο τους αγιαζουμαι, για ν'αγιαστουν κι'αφτοι μ'αληθια. Και δεν παρακαλω για αφτους μοναχα, παρα και για οσους κανει ο λογος τους και με πιστεβουν, για να γινουν ολοι ενα· καθως, πατερα, εσυ μαζι μου κι'εγω μαζι σου, [ετσι] κι'αφτοι μαζι μας ναναι, που ο κοσμος να πιστεβει εσυ πως μ'εστειλες. Κι'εγω τους εδωκα τη δοξα αφτη που μουδωκες, ετσι να γινουν ενα οπως ενα εμεις, εγω μαζι τους κι'εσυ μαζι μου, για να καταντησουν ενα, που να ξερει ο κοσμος το πως μ'εστειλες εσυ και τους αγαπησες καθως μ'αγαπησες [κι']εμενα. Πατερα, αφτους που μουδωκες θελω οπουμαι εγω ναναι κι'αφτοι μαζι μου, για να θωρουν τη δοξα μου που μουδωκες, γιατι μ'αγαπησες πριν να θεμελιωθει ο κοσμος, πατερα αγιε. Κι'ο κοσμος δε σε γνωρισε, μα εγω σε γνωρισα, και γνωρισαν κι'αφτοι εσυ πως μ'εστειλες, και τ'ονομα σου τους φανερωσα και θαν τους φανερωσω, ετσι μαζι τους ναναι η αγαπη που μ'αγαπησες, [καθως] κι'εγω μαζι τους".

[18] 62. Ειπε αφτα ο Ιησους, και βγηκε με τους μαθη-

ταδες του περα απο το ξεροποταμο των κεδρων, και εκει ειταν περιβολι που μπηκε μεσα αφτος κι'οι μαθηταδες του. Και τοξερε το μερος κι'ο Ιουδας ο παραδοτης του, γιατι πολλες φορες συναχτηκε με τους μαθηταδες του εκει ο Ιησους. Πηρε λοιπον ο Ιουδας το λοχο, και κλητηρες απο τους πρωτοπαπαδες και τους Φαρισαιους, κι'ερχεται εκει με φαναρια και με φωτα κι'αρματα. Ο Ιησους λοιπον γνωριζοντας ολα τα μελλουμενα του, βγηκε και τους λεει "Πιονε γυρεβετε;" Τ'αποκριθηκαν "Τον Ιησου το Ναζωραιο". Τους λεει "Εγω ειμαι ο Ιησους". Κι'ειτανε μαζι τους κι'ο Ιουδας ο παραδοτης του. Αμα λοιπον τους ειπε "Εγω ειμαι", πηγαν πισω και πεσανε χαμου. Παλι λοιπον τους ρωτησε "Πιονε γυρεβετε;" Κι'εκεινοι ειπαν "Τον Ιησου το Ναζωραιο". Αποκριθηκε ο Ιησους "Σας ειπα πως εγω ειμαι. Αν λοιπον εμενα γυρεβετε, αφιστε τους αφτους να φυγουνε για ν'αληθεψει ο λογος πουπα, πως οσους μουδωκες δεν εχασα κανεναν τους". Ο Σιμωνας λοιπον ο Πετρος εχοντας σπαθι το τραβηξε και χτυπησε το σκλαβο του αρχιπαπα κι'εκοψε τ'αφτι του το δεξυ· κι'ειταν τ'ονομα του σκλαβου Μαλχος. Ειπε λοιπον ο Ιησους του Πετρου "Βαλε το σπαθι στη θηκη. Το ποτηρι που μουδωκε ο πατερας να μην το πιω;"

63. Ο λοχος λοιπον κι'ο χιλιαρχος κι'οι κλητηρες των Ιουδαιων συλλαβαν τον Ιησου και τον εδεσαν και τον πηγανε στον Αννα πρωτα· γιατι ειταν πεθερος του Καϊαφα, πουταν αρχιπαπας του χρονου εκεινου. Και ειταν ο Καϊαφας εκεινος που συβουλεψε τους Ιουδαιους πως συφερνει να πεθανει ενας ανθρωπος για το καλο του λαου. Κι'ακολουθουσε τον Ιησου ο Σιμωνας ο Πετρος κι'ενας αλλος μαθητης. Κι'ο μαθητης εκεινος

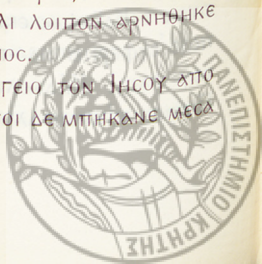

ειτανε γνωριμος του αρχιπαπα, και μπηκε μαζι με τον Ιησου στην αβλη του αρχιπαπα.

64. Κι'ο Πετρος εστεκε κοντα στην ξωπορτα οξω. Βγηκε λοιπον ο μαθητης ο αλλος ο γνωριμος του αρχιπαπα, κι'ειπε της θυρωρης κι'εμπασε τον Πετρο. Λεει λοιπον του Πετρου η δουλα η θυρωρη "Μηπως κι'εσυ εισαι απο τους μαθηταδες του, αφτου του ανθρωπου;" Λεει εκεινος "Δεν ειμαι". Κι'ειταν οι σκλαβοι εκει και οι κλητηρες εχοντας κανωμενη αθρακια, γιατι ειταν κρυο και ζεσταινοντουσαν· κι'ειταν εκει μαζι μ'αφτους κι'ο Πετρος και ζεσταινουνταν. Ρωτησε λοιπον τον Ιησου ο αρχιπαπας για τους μαθηταδες του και για τη διδαχη του. Τ'αποκριθηκε ο Ιησους "Εγω ανοιχτα μιλησα του κοσμου· εγω παντα διδαξα μεσα στο συναγωγι και ναο οπου μαζεβουνται ολοι τους οι Ιουδαιοι, και κρυφα δεν ειπα τιποτα. Τι με ρωτας; Ρωτησε οσους ακουσαν τι τους ειπα· να, αφτοι ξερουν οσα ειπα εγω". Κι'αμα ταπε αφτα, ενας εκει κοντα κλητηρας τουδωκε ενα χτυπημα του Ιησου κι'ειπε "Ετσι απαντας του αρχιπαπα;" Τ'αποκριθηκε ο Ιησους "Αν μιλησα κακα, δειξε το κακο· αν ομως καλα, τι με χτυπας;"

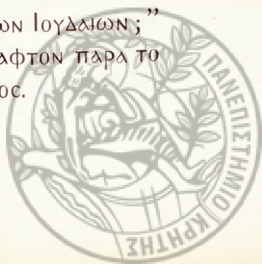
65. Τον εστειλε λοιπον ο Αννας δεμενο στον Καϊαφα τον αρχιπαπα. Κι'ο Σιμωνας ο Πετρος εστεκε και ζεσταινουνταν. Τουπανε λοιπον "Μηπως κι'εσυ εισαι απο τους μαθηταδες του;" Αρνηθηκε εκεινος κι'ειπε "Δεν ειμαι". Λεει ενας σκλαβος του αρχιπαπα, οντας συγγενης εκεινου που τουκοψε τ'αφτι του ο Πετρος, "Δε σε ειδα εγω στο περιβολι μαζι του;" Παλι λοιπον αρνηθηκε ο Πετρος, κι'αμεσως λαλησε πετεινος.

66. Λοιπον πηγαινουνε στ'αρχηγειο τον Ιησου απο του Καϊαφα. Κι'ειτανε πρωι. Κι'αφτοι δε μπηκανε μεσα

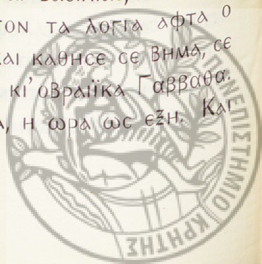

στ'αρχηγειο, για να μη λερωθουν παρα να φαν το πασκα. Βγηκε λοιπον ο Πειλατος οξω και τους λεει "Τι του κατηγορατε αφτου τ'ανθρωπου;" Αποκριθηκαν και τουπαν "Αν αφτος δεν ειτανε κακουργος, δε σου τον παραδιναμε". Τους ειπε λοιπον ο Πειλατος "Παρτε τον εσεις και κατα το Νομο σας δικαστε τον". Τουπαν οι Ιουδαιοι "Εμας μας αμποδιζεται να θανατωσουμε κανενα", για ν'αληθεψει ο λογος του Ιησου, που ειπε σημαινοντας τι θανατο ειτανε να πεθανει.

67. Μπηκε λοιπον παλι στ'αρχηγειο ο Πειλατος και φωναξε τον Ιησου και τουπε "Εσυ εισαι ο Βασιλιας των Ιουδαιων;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Μονος σου εσυ το λες αφτο η αλλοι σουπανε για μενα;" Αποκριθηκε ο Πειλατος "Μηπως εγω'μαι Ιουδαιος; Το δικο σου εθνος κι'οι πρωτοπαπαδες σε παραδωκαν σ'εμενα· τι εκανες;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Η δικη μου η βασιλεια δεν ειναι απο τουτον τον κοσμο. Αν ειταν απ' αφτον τον κοσμο η βασιλεια μου, οι υπερετες μου θα πολεμουσανε να μην παραδοθω στους Ιουδαιους· μα τωρα η βασιλεια μου δεν ειναι απο δω". Τουπε λοιπον ο Πειλατος "Λοιπον βασιλιας εισαι εσυ;" Αποκριθηκε ο Ιησους "Εσυ λες πως εγω ειμαι βασιλιας. Για αφτο γεννηθηκα και για αφτο ηρθα στον κοσμο, για να κηρυξω την αληθια· οποιος ειναι απο την αληθια, μ'ακουει τη φωνη". Του λεει ο Πειλατος "Τι ειναι αληθια;" Κι'αφου τοπε αφτο, παλι βγηκε στους Ιουδαιους και τους λεει "Εγω δεν του βρισκω φταιξιμο. Κι'ειναι συστημα σας να σας λεφτερωνω εναν το πασκα· θελετε λοιπον να σας λεφτερωσω το Βασιλια των Ιουδαιων;" Φωναξαν ξανα λοιπον και λεγανε "Οχι αφτον παρα το Βαραββα". Κι'ειταν ο Βαραββας κακουργος.

[19] 68. Τοτες λοιπον πηρε τον Ιησου ο Πειλατος και τονε βουρδουλισε. Κι'οι στρατιωτες πλεξανε στεφανι απ'αγκαθια και του το φορεσανε στην κεφαλη, και βαζοντας του βυσσινια στολη πηγαιναν και τουλεγαν "Σε χαιρετουμε, βασιλια των Ιουδαιων", και τονε χτυπουσαν. Και βγηκε παλι οξω ο Πειλατος και τους λεει "Να, σας τον φερνω οξω για να δειτε πως δεν του βρισκω φταιξιμο". Βγηκε λοιπον ο Ιησους οξω φορωντας τ'αγκαθενιο το στεφανι και τη βυσσινια στολη. Και τους λεει [ο Πειλατος] "Να [ο] ανθρωπος". Σαν τον ειδανε λοιπον οι πρωτοπαπαδες κι'οι κλητηρες, εκραξαν λεγοντας "Σταβρωσε σταβρωσε". Τους λεει ο Πειλατος "Παρτε τον εσεις και σταβρωστε τον, γιατι εγω δεν του βρισκω φταιξιμο". Τ'αποκριθηκαν οι Ιουδαιοι "Εμεις εχουμε νομο, και κατα το νομο πρεπει να θανατωθει, γιατι εγινε γιος του Θεου". Σαν ακουσε λοιπον το λογο αφτο ο Πειλατος, πιο πολυ φοβηθηκε, και μπηκε στο αρχηγειο παλι και λεει του Ιησου "Απο που εισαι εσυ;" Κι'ο Ιησους δεν τουδωκε απαντηση. Του λεει λοιπον ο Πειλατος "Δε μου μιλεις; Δεν ξερεις πως εξουσια εχω να σ'αφισω κι'εξουσια εχω να σε σταβρωσω;" Τ'αποκριθηκε ο Ιησους "Δε θαχες εξουσια απανου μου καμια αν δε σουτανε δοσμενη απο πανου· για τουτο αφτος που με παραδωκε σ'εσενα εχει μεγαλυτερη αμαρτια". Για κεινο ο Πειλατος ζηταε ναν τον λεφτερωσει· μα οι Ιουδαιοι φωναξαν κι'ελεγαν "Αν τον λεφτερωσεις, δεν αγαπας τον Καισαρα· οποιος γινεται βασιλιας, πολεμαει τον Καισαρα". Σαν ακουσε λοιπον τα λογια αφτα ο Πειλατος, εφερε οξω τον Ιησου και καθησε σε βημα, σε μερος που το λεγανε Λιθοστρωτο, κι'οβραϊκα Γαββαθα. Κι'ειτανε η παραμονη του πασκα, η ωρα ως εξη. Και

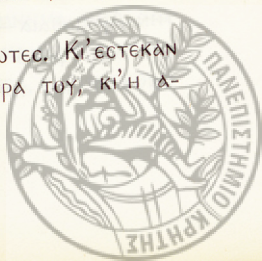

λεει στους Ιουδαιους "Να ο βασιλιας σας". Κραξανε λοιπον εκεινοι "Παρ'τον παρ'τον, σταβρωσε τον". Τους λεει ο Πειλατος "Το βασιλια σας να σταβρωσω;" Αποκριθηκαν οι πρωτοπαπαδες "Δεν εχουμε βασιλια εξον τον Καισαρα".

69. Τοτες λοιπον τους τον παραδωκε να σταβρωθει. Πηρανε λοιπον τον Ιησου, και κουβαλωντας το σταβρο του, πηγε οξω στο μερος που λεγεται Καρας μερος, που το λεν οβραϊκα Γολγοθ, οπου τονε σταβρωσαν, και μαζι του αλλους διο δεξια κι'αριστερα, και στη μεση τον Ιησου. Κι'εγραψε κι'επιγραφη ο Πειλατος και την εβαλε απανου στο σταβρο· κι'ειτανε γραμενο Ιησους ο Ναζωραιος, ο βασιλιας των Ιουδαιων. Αφτη λοιπον την επιγραφη πολλοι τη διαβασαν Ιουδαιοι, γιατι ειτανε σιμα στη χωρα το μερος οπου σταβρωθηκε ο Ιησους· κι'ειτανε γραμενη οβραϊκα, λατινικα, ελληνικα. Λεγανε λοιπον του Πειλατου οι πρωτοπαπαδες των Ιουδαιων "Μη γραφεις Ο βασιλιας των Ιουδαιων, παρα πως ειπε εκεινος Ειμαι βασιλιας των Ιουδαιων". Αποκριθηκε ο Πειλατος "Οτι εγραψα εγραψα".

70. Οι στρατιωτες λοιπον, αφου σταβρωσαν τον Ιησου, πηραν τα φορεματα του και τα μοιρασαν σε τεσσερα, του καθενος στρατιωτη ενα μερος, [καθως] και το πουκαμισο. Κι'ειταν το πουκαμισο αρραφο, φασμενο απο τα πανου ως στην ακρη. Ειπανε λοιπον μεταξυ τους "Ας μην το σκισουμε, μονε ας βαλουμε λαχνο πιος ναν το παρει", για ν'αληθεψει η Γραφη Μοιρασαν τα φορεματα μου και για τη φορεσια μου βαλανε λαχνο.

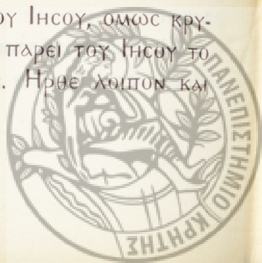
71. Αφτα λοιπον εκαναν οι στρατιωτες. Κι'εστεκαν κοντα στο σταβρο του Ιησου η μητερα του, κι'η α-

δερφη της μητερας του Μαρια η γυναικα του Κλωπα, κι'η Μαρια η Μαγδαληνη. Ο Ιησους λοιπον σαν ειδε τη μητερα του και το μαθητη εκει κοντα π'αγαπαε, λεει της μητερας του "Μητερα, να ο γιος σου"· επειτα λεει του μαθητη "Να η μητερα σου". Κι'απο κεινη την ωρα την πηρε ο μαθητης σπιτι του. Υστερα ο Ιησους σαν ενιωσε πως ολα τελιωσαν για ν'αληθεψει η Γραφη, λεει "Διψω". Εστεκε λαγηνι γιοματο ξυδι· στησανε λοιπον σε υσσωπο σφουγγαρι γιομισμενο ξυδι και του το προσφερανε στο στομα. Λοιπον σαν πηρε ο Ιησους το ξυδι, ειπε "Τελιωσε", και γαιρνοντας την κεφαλη του παραδωκε την ψυχη.

72. Οι Ιουδαιοι λοιπον, επειδη ειτανε παρασκεβη, για να μη μεινουν το σαββατο απανου στο σταβρο τα λειψανα (γιατι ειτανε μεγαλη η μερα εκεινη του σαββατου) παρακαλεσαν τον Πειλατο ναν τους σπασουνε τα σκελια και ναν τους σηκωσουν. Ηρθανε λοιπον οι στρατιωτες, και του πρωτου τουσπασαν τα σκελια, [καθως] και τ'αλλουνου του σταβρωμενου μαζι του· σαν ηρθαν ομως στον Ιησου και τον ειδαν πια πεθαμενο, δεν τουσπασαν τα σκελια, μονε ενας στρατιωτης του καρφωσε μ'ενα κονταρι το πλεβρο, και βγηκε αμεσως αιμα και νερο. Κι'ο μαρτυρας το λεει (κι'αληθινη ειναι η μαρτυρια του κι'εκεινος ξερει πως αληθεια λεει) για να πιστεβετε κι'εσεις. Γιατι εγιναν αφτα για ν'αληθεψει η Γραφη Κοκκαλο δε θαν του σπασουν· και παλε αλλη γραφη λεει Θαν τον κοιταξουν αφτον π'ακοντισαν.

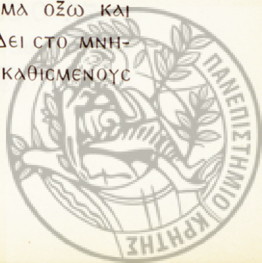
73. Κατοπι παρακαλεσε τον Πειλατο ο Ιωσηφ απο την Αριμαθαια—οντας μαθητης του Ιησου, ομως κρυφος απο φοβο των Ιουδαιων—να παρει του Ιησου το λειψανο· και τον αφισε ο Πειλατος. Ηρθε λοιπον και

πηρε το λειψανο του· κι’ηρθε κι’ο Νικοδημος, πουχε
παει πριν νυχτα στον Ιησου, κι’εφερε μαζα μυρρων και
αλοης ως λιτρες εκατο. Πηρανε λοιπον του Ιησου το
λειψανο και το σαβανωσαν με τα μυρουδικα μαζι, κα-
θως συνηθιζουνε να θαφτουν οι Ιουδαιοι. Κι’ειτανε στο
μερος οπου σταβρωθηκε περιβολι, και στο περιβολι μεσα
μνημα καινουργιο οπου κανεις ακομα δεν ειχε θαφτει·
εκει λοιπον αφορμη η παρασκεβη των Ιουδαιων, γιατι
ειτανε σιμα το μνημα, θαψανε τον Ιησου.

74. Και τα πρωτοβδομαδα η Μαρια η Μαγδαληνη [20]
ερχεται πρωι, σκοταδι ακομα, στο μνημα, και θωραει την
πετρα σηκωμενη απο το μνημα. Τρεχει λοιπον και παει
στο Σιμωνα τον Πετρο και στον αλλο μαθητη π’αγαπαε
ο Ιησους και τους λεει “Πηραν απο το μνημα τον Κυριο
και δεν ξερουμε που τον εβαλαν”. Βγηκε λοιπον ο
Πετρος κι’ο αλλος μαθητης και πηγαινανε στο μνημα.
Κι’ετρεχαν κι’οι διο μαζι, μα ο αλλος μαθητης προ-
τρεξε γοργοτερα απο τον Πετρο κι’εφτασε στο μνημα
πρωτος, και σκυβοντας βλεπει καταγης τα σαβανα· ο-
μως δε μπηκε μεσα. Ερχεται λοιπον κι’ο Σιμωνας ο
Πετρος πισω του, και μπηκε μεσα στο μνημα και θω-
ραει καταγης τα σαβανα, και το προσοψι (πουτανε στην
κεφαλη του απανου) πως δεν ειταν κατου με τα σαβανα,
παρα καπου εκει τυλιγμενο χωριστα. Μπηκε λοιπον
τοτες κι’ο αλλος μαθητης πουχε φτασει πρωτος στο
μνημα, κι’ειδε και πιστεψε· γιατι δεν κατεχαν ακομα
τη Γραφη, πως πρεπει να νεκραναστηθει. Γυρισανε
λοιπον παλι σπιτι οι μαθηταδες.

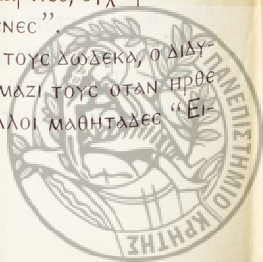
75. Κι’η Μαρια εστεκε κοντα στο μνημα οξω και
εκλαιγε. Καθως εκλαιγε λοιπον, εσκυψε να δει στο μνη-
μα και βλεπει διο αγγελους μεσα στ’ασπρα, καθισμενους

τον ενα σιμα στην κεφαλη και τον αλλο σιμα στα ποδια εκει πουχανε βαλει του Ιησου το λειψανο. Κι'αφτοι της λεν “Γυναικα, τι κλαις;” Και τους λεει “Γιατι πηραν τον Κυριο μου και δεν ξερω που τον εβαλαν”. Και σαν ειπε αφτα, γυρισε πισω και κοιταζει τον Ιησου που στεκουνταν, μα δεν ηξερε πως ειναι ο Ιησους. Της λεει ο Ιησους “Γυναικα, τι κλαις; πιονε γυρεβεις;” Κι'αφτη νομιζοντας πως ειναι ο κηπουρος του λεει “Κυριε, αν εσυ τον πηρες, πες μου που τον εβαλες κι'εγω τον παιρνω”. Της λεει ο Ιησους “Μαριαμ”. Γυρισε εκεινη και του λεει οβραιϊκα “Ραββουνει”, που θα πει Δασκαλε. Της λεει ο Ιησους “Μη μ'αγγιζεις γιατι ακομα δεν ανεβηκα στον πατερα, μονε πηγαινε στους αδερφους μου και πες τους Ανεβαινω στον πατερα μου και πατερα σας και Θεο μου και Θεο σας”. Πηγαινει η Μαριαμ η Μαγδαληνη και πληροφορει τους μαθηταδες πως “Ειδα τον Κυριο” και πως “Αφτα μου ειπε”.

76. Οντας λοιπον βραδυ τοτες κατα τα πρωτοβδομαδα κι'η πορτα κλειστη εκει που βρισκουνταν οι μαθηταδες απο το φοβο των Ιουδαιων, ηρθε ο Ιησους και σταθηκε στη μεση και τους ειπε “Ειρηνη σας”. Και αφτο σαν τοπε, τους εδειξε και τα χερια [του] και το πλεβρο. Χαρηκαν λοιπον οι μαθηταδες οταν ειδαν τον Ιησου. Παλι λοιπον τους ειπε ο Ιησους “Ειρηνη σας. Καθως μ'εστειλε ο πατερας, σας στελνω κι'εγω”. Και ειποντας αφτο, φυσηξε μεσα [τους] και τους λεει “Παρτε πνεμα αγιο. Οπιου συχωρεστε τις αμαρτιες, συχωρεμενες τους· οπιου τις κρατηστε, κρατημενες”.

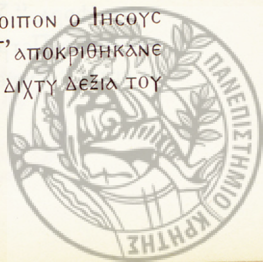
77. Ο Θωμας ωστοσο, ενας απο τους δωδεκα, ο Διδυμος καθως τον ελεγαν, δεν ειτανε μαζι τους οταν ηρθε ο Ιησους. Του λεγανε λοιπον οι αλλοι μαθηταδες “Ει-

δαμε τον Κυριο”. Κι’εκεινος τους ειπε “Αν δε δω στα
χερια του το σημαδι των καρφιων και δε βαλω το
δαχτυλο μου στο σημαδι των καρφιων και το χερι μου
δε βαλω στο πλεβρο του, δεν πιστεβω”. 78. Κι’οχτω
μερες κατοπι ειταν παλι μεσα οι μαθηταδες του, κι’ο
Θωμας μαζι τους. Ερχεται ο Ιησους οντας κλεισμενη
η πορτα, και σταθηκε στη μεση κι’ειπε “Ειρηνη σας”.
Επειτα λεει του Θωμα “Φερε το δαχτυλο σου εδω και
δες τα χερια μου, και φερε το χερι σου και βαλε στο
πλεβρο μου, και μη γινεσαι απιστος παρα πιστος”.
Αποκριθηκε ο Θωμας και τουπε “Ο Κυριος μου κι’ο
Θεος μου”. Του λεει ο Ιησους “Γιατι μ’ειδες πιστεψες·
μακαρισμενοι που δε δουνε και πιστεψουν”.

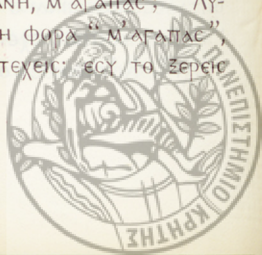
Πολλα λοιπον κι’αλλα σημαδια εκανε ο Ιησους μπρο-
στα στους μαθηταδες που δεν ειναι μες στο βιβλιο αφτο
γραμενα. Ομως αφτα γραφτηκανε για να πιστεβετε πως
ο Ιησους ειναι ο Χριστος ο γιος του Θεου, και πιστεβον-
τας με τ’ονομα του ναχετε ζωη.

79. Κατοπι φανερωθηκε παλι ο Ιησους στους μαθη- [21]
ταδες απανου στη λιμνη την Τιβεριαδα, και φανερωθηκε
ετσι. Ειτανε μαζι ο Σιμωνας ο Πετρος κι’ο Θωμας ο
διδυμος καθως τον ελεγαν, κι’ο Ναθανιηλ απο την Κανα
της Γαλιλαιας, κι’οι γιοι του Ζεβεδαιου κι’αλλοι διο του
μαθηταδες. Τους λεει ο Σιμωνας ο Πετρος “Πηγαινω
να ψαρεψω”. Του λεν “Ερχομαστε κι’εμεις μαζι σου”.
Βγηκαν και πηγανε μεσα στο καραβι, κι’εκεινη τη νυχτα
δεν επιασαν τιποτα· κι’οταν πια ξημερωνε, παρουσια-
στηκε ο Ιησους στην ακρολιμνια, μα δεν ενιωσαν οι μα-
θηταδες πως ειναι ο Ιησους. Τους λεει λοιπον ο Ιησους
“Παιδια, μηπως εχετε κανενα ψαρι;” Τ’αποκριθηκανε
“Οχι”. Κι’εκεινος τους ειπε “Ρηξτε το διχτυ δεξια του

καραβιου και θα βρειτε". Ρηξανε λοιπον και δε μπορουσαν πια ναν το τραβηξουν απο το πολυ το ψαρι. Λεει λοιπον ο μαθητης εκεινος π'αγαπουσε ο Ιησους του Πετρου "Ο Κυριος ειναι". Ο Σιμωνας λοιπον ο Πετρος, οταν ακουσε πως ειναι ο Κυριος, ζωστηκε το πανωφορι, γιατι ειτανε γυμνος, και ρηχτηκε μεσα στη λιμνη· κι'ηρθανε με το καραβι οι αλλοι μαθηταδες (γιατι δεν ειτανε μακρια απο την ξηρα, μονε ως διακοσες πηχες) σαιρνοντας το διχτυ των ψαριων. Οταν βγηκανε λοιπον στην ξηρα, βλεπουν αθρακια στρωμενη με ψαρι απανου της βαλμενο, και ψωμι. Τους λεει ο Ιησους "Φερτε απο τα ψαρια που πιασατε". Βγηκε λοιπον τοτε ο Σιμωνας ο Πετρος και τραβηξε το διχτυ στην ξηρα γιοματο ψαρια μεγαλα εκατον πενηντα τρια· κι'αν και ειταν τοσα, το διχτυ δε σκιστηκε. Τους λεει ο Ιησους "Ελατε φατε". Κανενας μαθητης δεν τολμαε ναν τον ρωτησει "Εσυ ποιος εισαι;" γνωριζοντας πως ειναι ο Κυριος. Πηγαινει ο Ιησους και παιρνει το ψωμι και τους δινει, και το ψαρι το ιδιο. Αφτη ειναι ως τοτες η τριτη φορα που φανερωθηκε ο Ιησους στους μαθηταδες απ'οταν αναστηθηκε απο τους νεκρους.

80. Και σα φαγανε, λεει του Σιμωνα του Πετρου ο Ιησους "Σιμωνα γιε του Ιωανη, μ'αγαπας πιο πολυ τους;" Του λεει "Ναι, Κυριε, εσυ το ξερεις πως σ'αγαπω". Του λεει "Βοσκε τ'αρνια μου". Του λεει παλι δεφτερη φορα "Σιμωνα γιε του Ιωανη, μ'αγαπας;" Του λεει "Ναι, Κυριε, εσυ το ξερεις πως σ'αγαπω". Του λεει "Οδηγα τα προβατακια μου". Του λεει τριτη φορα "Σιμωνα γιε του Ιωανη, μ'αγαπας;" Λυπηθηκε ο Πετρος πως τουπε τριτη φορα "μ'αγαπας", κι'ειπε "Κυριε, εσυ τα παντα κατεχεις· εσυ το ξερεις

πως σ'αγαπω". Του λεει ο Ιησους "Βοσκε τα προβατακια μου. Αληθεια αληθεια σου λεω, οταν εισουνα πιο νιος, ζωνουσουν ο ιδιος και περπαταες οπου ηθελες· μα σα γερασεις, θ'απλωσεις τα χερια κι'αλλος θα σε ζωσει και θα σε παει οπου δε θελεις". Και τοπε αφτο σημαινοντας με τι θανατο θενα δοξασει το Θεο. Και αφτο σαν τοπε, του λεει "Ακολουθα με". Γυρισε ο Πετρος και θωραει π'ακολουθουσε ο μαθητης π'αγαπαε ο Ιησους, αφτος που κι'επεσε κατα το δειπνο στα στηθια του κι'ειπε "Κυριε, πιος ειναι ο παραδοτης σου". Αφτον λοιπον οταν τον ειδε ο Πετρος, λεει του Ιησου "Κυριε, κι'αφτος τι;" Του λεει ο Ιησους "Αν θελω αφτον να μεινει ως να γυρισω, τι σε μελει; Εσυ ακολουθα με". Βγηκε λοιπον στους αδερφους αφτος ο λογος, πως ο μαθητης εκεινος δεν πεθαινει. Ομως δεν τουπε ο Ιησους πως δεν πεθαινει, παρα "Αν θελω αφτον να μεινει ως να γυρισω, τι σε μελει;" Αφτος ειναι ο μαθητης που κι'ειναι μαρτυρας αφτων [των περιστατικων] και ταγραψε, και ξερουμε πως ειναι αληθινη η μαρτυρια του.

Κι'ειναι και πολλα αλλα πουκανε ο Ιησους, που αν γραφουνται ενα ενα, κι'αφτος νομιζω ο κοσμος πως δε θα χωρεσει τα βιβλια τα γραμενα.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΩΑΝΗ

OXFORD : HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ